

Berxwedan

Saî 9
Hejmar 125
15 Gulan 1991
Rûba 2.50 DM

Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

GERILLA SÖMÜRGEÇİ HEDEFLERİ SÜREKLİ DÖVÜYOR

□ Gabar'da üç gün süren çarpışmalarda sömürgeci Türk ordusu hezimete uğratıldı: 1 üstbaşmen ve 23 asker öldürüldü, 9 asker ağır yaralandı.

□ Şirnex yakınlarındaki Duvyan taburu ile kömür ocaklarını karakoluna baskın düzenleyen gerillalar 6 düşman askerini öldürdü.

□ Sêrt-Berwarî ve Dûh(Eruh) alanlarında ARGK'ye bağlı kent ve kor gerilla birliklerinden sömürgecilere ağır darbeler vuruldu.

□ Faşist ordu sürülerine bir darbe de Şemzînan'da vuruldu: 8'ê subay toplam 7 kişi öldürüldü.

□ Lice ve çevresinde ARGK'nin silahları sismiyor. Son üç haftada sömürgeci birliğine 20'nin üzerinde kayıp verdirildi.

□ Qurek(Yayladere)'de ARGK'den sömürgecilere bir darbe daha: Dalbasan karakolunda görevli askeri devriye pusuya düşürüldü, 10'un üzerinde asker öldürüldü.

□ Sömürgeci askeri ve sivil yöneticilerin toplantı halinde bulunduğu Wan Orduvi ARGK'ye bağlı şehir tümleri tarafından roketlendi.

□ ARGK birlikleri Serhedan Eyaleti'nde de kent baskınları düzenliyor. Têkor(Digor) baskınında Emniyet Müdürlüğü ve Hükümet binaları roketlendi.

□ Amed'de açık görüş yapmalarına izin verilmeyen tutsakların yakınları "Kahrolsun sömürgecilik", "Bijî PKK" sloganlarıyla yürüdü.

Haberleri 4-9. sayfalarda

ARGK'nin Bedlîs'de vurduğu darbeler Ankara'yı sarsıyor

● Şax Cima(Çelikil) köyü yakınlarında bir sömürgeci askeri birliği pusuya düşüren gerillalar düşmana ağır kayıp verdirdi: 1'î üstbaşmen 11 asker öldürüldü, 19'u ağır 30 asker de yaralandı.

Güney Kürdistan'da son durum:

Emperyalistler kalıcı yerleşim planları yapıyor

- TC'nin Kürdistan halına gönderilen yardımlar engelleme ve gasp etme faaliyetleri sürüyor. Yardımlara Amed'de el konuyor.
- Faşist rejimin teröründen yabancılar da nasibini alıyor
- Independent muhabir yazdıkları nedeniyle sınırlandırıldı.

Haberli 17-19. sayfalarda

● Narişin(Güroymak) ilçesine baskın düzenleyen ARGK taburu sömürgecilere akl bütün kurumları ateşe verdi. İlçe merkezindeki karakolda gerillalara konak vermek isteyen askerlerden 2'si öldürüldü, 1'i de yaralandı.

● Mofû ilçesi Kovakbaş nahiyesine baskın düzenledi.

Haberleri 3-4. sayfalarda

Uluslararası tüm demokratik kuruluşlar ve insan hakları örgütlerini TC'ye şu soruyu sormaya çağırıyoruz:

Yaralı olarak esir düşen Haydar ALTUN nerede?

Yazın 14. sayfa

Gerillanın baskısı ve Af Yasası'nın etkisiyle koruculuk hızla çöküyor

● Gercews'de silah bırakmak isteyen korucuların talepleri kabul edilmeyince, kayma kamlik önünde oturma eylemleri başladılar.

● Hezêz(İdil)'de koruculara uygulanan ambargonun etkisi genişliyor. Birçok köyün korucuları istif etmek üzere ıraya girdiler.

● Nisêbin'de silah bırakanlar artarken, bırakmayanlar kaçmak zorunda kalıyor.

Haberli 5. sayfa

TC Kürdistan'da çırpındıkça batıyor

Körfez krizi ile birlikte Ortadoğu bölgesinde dengelerin sarsılması ve mevcut statükonun bozulmasından en çok tedirgin ve hoşnutsuz olan güçlerden birisi de hiç kuşkusuz sömürgeci-faşist Türk rejimidir. Faşist rejimin temsilcileri, altüst oluştan PKK önderliğindeki Kürdistan devriminin büyük gelişmeler kaydederek ve önemli mevziler kazanarak çıkabileceğini kestirmekte geçikmediler. Hatta bağımsızlıkçı direnişimin bu sürecin sonunda zafere ulaşabileceği endişesine kapıldılar. Bu nedenle TC, Ortadoğu'da patlak veren krizin ilk gününden başlayıp ABD emperyalistlerinin yanında aktif bir tavır aldı. Amaçları açıktı. Gerekliğinde birtakım riskleri de göze alarak sergileyeceği aktif tutum ve politikalarla bu altüst oluş sürecinde dengeyi kendi lehine çevirme ve böylelikle Kürdistan devriminin gelişmesi ve yeni mevziler kazanmasını engelleme hesapları vardı.

Bir numaralı savaş yanlısı kesilmesi ve savaş çırpıkanlığı yapmasından tutulmuş, Saddam'ın mesajıyla ABD'nin yolunu tutmalarına, Güney Kürdistanlı klasik Kürt önderliklerinin temsilcilerini Ankara'da kabul etmekten ABD askerlerini Kürdistan'a çağırma kadar, TC yetkililerinin bu süreç içerisindeki tüm çaba ve girişimlerinin ana eksen ve asıl amacı, Kürdistan halının gerçek kurtuluşu yolunda atılabilecek bir adımı-hangi parçada olursa olsun-engellemektir. Sömürgeci Türk burjuvazisinin başka bir takım tali hesap ve hevesleri olsa da esas nokta buydu.

Ne var ki, gelişen noktada bu hesapların tutmadığı, sömürgeci-faşist rejimin çırpındıkça daha çok battığı görülmektedir.

Devamı 17. sayfa

AVRUPA'DA YURTSEVER ETKİNLİKLER

ERNK taraftarlarının Güney Kürdistan'daki soykırımı protesto gösterileri

Kürdistanlılar her yerde 1 Mayıs alanlarını ERNK bayrakları ile donattı
YJWK Konferansları başarıyla sonuçlandırıldı

Haberleri 20-24. sayfalarda

Sömürgeci uygulamalar

Zorla ajanlaştırma uygulamasına iki örnek

Yazın 18-19. sayfalarda

İÇİNDEKİLER

Direniş kahramanımız:

Haki KARER / s. 2

...

Metropollerde

Newroz görüldü / s. 11

...

Avrupa basınından:

Kürdistan'ı kurtaracağız / s. 12

...

Türkiye-İran görüşmelerinin

düşündürdükleri / s. 16

...

Çocuk sayfası / s. 25

1991: Türkiye'de 1 MAYIS hala yasak

1991 yılında sömürgeci-faşist TC'den başka 1 Mayıs'ın yasaklı olduğu ülke ya hiç kalmadı, ya da kendi gibi baskı faşist diktatörlük kaldı. Kuşkusuz bu sadece rejimin işçi düşmanı, anti-demokratik ve faşist hareketine bağlanamaz. Türkiye işçi sınıfı ve devrimci-demokratik hareketinin asafı yapı ve özelliklerinin de bunda önemli oranda payı olduğunu kabul etmek gerekir. Faşizmin görevi her konuda yasaklar getirmekse, işçi sınıfı ve devrimci hareketlerin görevi de

bu yasak duvarlarını yıkıp yerle bir etmektir. Devrimci direniş hareketlerinin yasak çemberlerini nasıl parçaladığının dünya devrim tarihinde sayısız örnekleri vardır. Bunu kavraması için Türkiye devrimcilerin uzağa gitmelerine gerek yok, zaman ve mekân olarak en yakınındaki Kürdistan'a, Kürdistan'da serüvenlerinin Newroz'u nasıl mağrurlaştırdığına bakması yeterlidir. ERNK'nin çağrısıyla 1990 yılında sergilenen kararlı kitlesel direniş Devamı 10. sayfa

Mustafa Karasu

Haki KAREER yoldaşla ilk tanışmam, sanırım 1975 yılında bütün grupla ilk ilgisimden kısa bir süre sonra oldu. Tanışmamızın ardından bende bıraktığı ilk izlenim, büyük bir sadelik, dürüstlük ve sosyalizmin sarsılmaz militanlığı olduğu yönündeydi. İşte, inancını sonuna kadar götürülecek bir dava adamı (mı) bende derhal oluştu. Bu söylediklerimin daha çok insanı yakından tanıyarak görülebileceği doğrudur. Ama bazı insanlar vardır ki, suratına baktığında, beyninde derhal böyle bir yanıtın yaratır.

Hele öyle bir gülümemesi vardı ki, insana insan olmanın gururunu yaşatırdı. Gülümseyişini gören her insan, O'ndaki mütevazılığı hemen yakalayabiliyordu. O'na yoldaş olmak isteği güçlenir, yakınlaşma duyardı. Bu özelliği öylesine içten ve samimiydi ki; O'nu tanıyanlar eğer, daha tarudışın ilk anda içinden "Seninle ölüme kadar yoldaşım" deme isteğini duyarın. Sanıldıkça O'nunla ölüme kadar yoldaş olma isteği, dünyada yaşayabileceğin en büyük mutluluk olacak sanırım. O'nunla yoldaş olduğunda, dünyada bekleyeceğin bir şey kalmamış duygusuna kapılsın... O'na daha bağundan saygı duyarın, bunu bir görev gibi içine yerleştirirsin...

İşte Haki yoldaş için benim ilk izlenimim böyle oldu. Şimdiye kadar tarudışın hiç bir insan, ilk anda bende bu tür duygular oluşturmamıştı. Sonraki karşılaşmalarımız ve DİÜK (Antep)'de altı ay kadar aynı evi paylaşmamız, bu izlenimlerimde mülüm dahi yanılmadığımı gösterdi. Ötesini, şehit düşüşünde bu özellikleri daha vuran yüz ifadesi sanki hiç değişmemiş, suratında bir fotoğraf gibi donmuş kalmıştı. Ölü yüzüne baktığımda, hala suratı canlı duruyordu hisline kapıldım. Ölümünü duyduğumdaki üzüntüden daha büyük bir üzüntü içine girdim. Benliğimin en içine sızan bir bile ağladığı günleri yaşamama neden oldu. Yaşamında gerçek acıyı ilk defa o an tattım.

DİÜK'a gitmemiz hemen hemen aynı günleri rastlar. DİÜK'da bir kaç komün evimiz vardı,

İnsanlığın büyük gururu Haki KAREER

Haki, burada ilgisim olan öğrencilere ve arkadaşlara eğitim çalışması yaptırır. Herkes O'nun eğitim çalışmasına büyük bir hevesle katılır, konuşmalarını dikkatle dinlerdi. Kısa sürede DİÜK'daki tüm insanlar üzerinde saygınlık ve otoritesini hissettirdi. Zira, her soruna mutlaka uygun ve uygulanabilir bir çözüm bulur ve herkes tam bir aşabey şefkatıyla yaklaşırdı. Öyle bir aile içindeki aşabey gibi değil; siyasi dahil, insanların her sorununa çözüm bulacağı bir aşabeydi herkes için. Ama mütevazı, sevecen bir arkadaş, bir yoldaş olarak...

Haki yoldaşın Kürdistan devrimindeki yeri ve yarattığı değerleri iyi kavramanın yolu, o dönemin koşullarını bilmekten geçer. Ki o dönem, ortaya çıkışımızın da ilk dönemidir. Sömürgecilik ve her türden gerici-lik içinde, Kürdistan'ın reformist-burjuva milliyetçileri ve sosyal-çevreler tarafından parçalandığı; yeni çıkışlara hiç tutunma şansının tanınmadığı; hiç bir güç tarafından ciddiye alınmadığı bir dönem. Böylece zor bir dönem. Hareket olarak ilk çıkış yaptığımız, ikişer-üçer küçük gruplar halinde Kürdistan'ın belli belli yerlerine dağılıp tüm bu zorluklar ve karanlıklar içinde bizimle turnağımızla bir şeyler koparmaya, tutunmaya, yeni değerler yaratmaya çalıştığımız bir dönem ayrı zamanda.

Ve bu dönemde en ufak bir olanağa sahip değiliz. Öyle sahip olduğumuz hiç bir şey de yok. Sadece haklı bir davamız, güçlü bir inancımız ve sarsılmaz irademiz var. İşte, maddi bir olanacağımızın olmadığı bu dönemde; bazı arkadaşların ellerinin, bükükte olduğumuz küçük bir geliri olan (maaş vb.) çevrelerin verdiği paralar tek gelir kaynağımızdı. Bir de köyden gelirken, öğrencilerin ve bazı arkadaşların getirdiği mercimek ve bulgurumuz olurdu. Elimize geçen para, en zorunlu ihtiyacımız dahil karşılamaktan çok uzaktı. Bunun için de çoğunlukla Haki'de dahil birçok arkadaş, ya bir ev kirasını karşılamak, ya yol parasını temin etmek, ya da bir kaç günlük yiyecek ihtiyacımızı karşılamak için en tortu işlerde çalışarak altın değerindeki zamanlarını harcamak zorunda kalıyorlardı. Öyle ki Haki yoldaş, "Paramızı çok dikkatli kullanalım, çok zor duruma düşmeyelim" diyerek, çoğu zaman şehrin bir ucundan diğer ucuna yürüyerek giderdi. Diğer arka-

dağlar da maddi durumumuzu göz önüne alarak böyle yapmaya özen gösterirlerdi. Buna rağmen mücadeleye yeni katılan, ilgisiz kısa bir zaman önce olan insanların hiç biri, Haki arkadaşın, o kişiliği nedeniyle herhangi bir yakınma içermesine girmemişlerdir.

O dönemdeki sıkıntılarımız ve gelecekte de zor duruma düşmememiz için, Haki yoldaşın nasıl tutumlu davrandığını ve olanaklarımızın nasıl kullanıldığını anlaşılmaması açısından; bağımızdan geçen ilginç bir anıyla vermeyi yerinde olur sanırım.

Her sabah mutlaka mercimek çorbası yapardık. Çünkü, olanaklarımız yemeklerimizi çapıtlendirmeye elverişliyordu. Bazen üç öğün yediğimiz mercimek çorbası, makarna, bulgur pilavı ve soğan olurdu. Sabahları ise mercimek, mutlaka soframızın müdavimiydi. Bir gün Haki'ye, "Her sabah mercimek yiyorsun. Bundan sonra iki günde bir seytin yiyelim. Ucuz olduğundan, bazı marrafları kısararak seytin alabiliriz" dedim. Yok demedi. Ve ertesi gün iki-üç kilo seytin aldık. Yemeği iyi olsun diyerek, limon ve biberi de yanına kattık. Ve sabahları seytinin üstüne limon ve biber dökerek yemeye başladık. Bize baldan ve her türlü yiyecekten daha tatlı geldi. Aç kurtlar gibi seytine saldırıyoruz. Evde beş-altı kişi olduğumuzdan her gün en az yarım kilo seytin yiyoruz. Günde yarım kilo seytin yemek, o anki bütçemizin kaldıramayacağı bir harcama getiriyordu. Sonunda Haki, "Arkadaşlar, böyle yaparsak aynı

yanına uymadan cebimizde para kalmaz. Yine mercimeğe bağlayarak iyi olur" dedi. Haki olduğu için birşey de diyemiyoruz. Ama seytin, yine bide ödem olmaya devam etti. Sonunda arkadaşlar bana, "Bir oturmağa yarım kilo seytin yersen böyle kısa zamanda kaybedersin" şeklinde şaka yolu talimmaya başladılar.

Kaldığımız komün evinin suyu akıyordu. Çoğu zaman kendisi, içimizde daha güçlü olan Yusuf adlı arkadaşla gider, bidonu sirtına atar, bayırı turmanır ve suyu getirirdi. İşte, yeni mücadeleye katılmış genç arkadaşlara "av işlerini fazla yüklenem bir kabılır" düşüncesiyle av işlerinin çoğunu da kendisi yapardı. Böyle yerlerde kendini nasıl işe verdiğini bildiğinden, burada noktalayacağım. Ancak burada O, geliştirilmek istenen mücadeleye kazanılacak insanları olgunlaştırmak, eğitmek, eksiklikleri ve zaafalarına yönelmelerini engellemek için böyle yaşamayı yaşam biçimi haline getirmiş, sorumluluk duygusunun yüksekliğini bu tutumuyla ortaya koymuştur. Yoksa Haki'nin bu tutumu, "çalışayım da arkadaşlar benim ne kadar fedakar olduğumu görünler" biçiminde değildir. Çünkü O'nun fedakar olduğunu, kendini her işe koşabileceğini daha ilk bakışta insanları anlayabiliyordu. Söz konusu tutumu, insanların bu alanda da doğru bir eğitim almasını sağlanmıştır.

Haki yoldaşa karşı her zaman ölçülüydük. Ama kendisine şaka yaptığımız da çok olurdu. Evde-

ki günlük yaşamımızda şakaların eksik etmedik. En çok da R. A. yapardı.

Soğuk günlerde tuğladan yaptığımız elektrik ocakların etrafında toplanıp kitap okurduk. En çok okuyacağımız O'ydu. Elinden kitap düşürmediği gibi okuduğunda kitabın içine dalar giderdi. Böyle anlarda etrafında nele-ri olup bittiğini pek farketmezdi. R. A. da her zamanki müstip-liğiyle sigaranın kolaylı kalbini çubuk biçimine sokar, bir ucunu rezistans teline, bir ucunu da Haki arkadaşın parmak ucuna dokundurur çekerdik. Bu durum karşısında Haki de daldığı kaptan (iki kere başını kaldırır, "Ha paşa (sevecen konuşmasında bu kelimayı sık sık kullanırdı. Sanırım bölgesinde kullanılan bir sözcüktür), ne güzel gidiyor-dum, dikkatimi dağıttın" diyerek yüzüne güzel bir tebessüm verirdi. Kitabı çok daldığı için arada sırada yapılan bu müstip-liğe gülerdik. Bazen bu halini görmek için R. A.'nın teşvik edildiği de olurdu.

En çok güldüğümüz bir yanı da, buruşuk bir siyah perdesiyle uzaktan görünmesi idi. "Yine Kolombo perdesiyle hızlı hızlı geliyor" derdik. Çoğu zaman hala bu perdesisiyle yürüyüş halindeyken kafamda canlandırırım.

Yüksel adında bir hemşehriyi vardı. Haki arkadaşla duyduğu sevgi onu da yanımıza çekmiş, bizimle kalmasını sağlamıştı. Yüksel'in yalan söyleme özelliği öylesine gelişmişti ki, olmayan şeyleri olur gibi anlatır ve çevresindekileri inandırmaya çalışırdı.

Bir gün Haki arkadaş kitabını almış bir köşede otururken, Yüksel de bağından geçen bir anıyı anlatmaya başladı. "Bir gün Haki'yle eden çıkmışlar, Ankara'da faşistlerin merkezi olan Beşevler'e gidiyorlar. Arabadan Haki'yle tedbirlerinde karşılarına bir faşist çıkmış ve silahına dayanmış. Yüksel silahını ve silahını iyi kullanan biri, silahında da tek kurşun var. Faşistleri önce silahına dayanarak faşisti atından vurmış ve öldürmüş." Anıyı bitirince inandırıcı olmak için Haki'ye dönüp, "Öyle değil mi?" diye sordu. Haki de Yüksel'i yalancı çıkarmak için ses çıkarmayıp sadece, "Ben kitap okuyorum" dedi. Yüksel de Haki'nin yalanlanmayacağına, çok hoşgörülü olduğunu bildiğinden olur olmaz her yerde yalan söylemekten sakınıyordu.

DEVAM EDECEK

Berxwedan

Hopmannstraße Kurul & Turku
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 16 12
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜCEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çapı Druckhaus Bonn
Belavikdrin Agri Verlag Köln

Australya 2.00 \$ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 f / Hollanda 3.00 hfl
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 30.- DM	6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM	12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 300 108 06 / BLZ 300 501 10

ARGK'NİN BÊDLİS'TE VURDUĞU DARBELER ANKARA'YI SARSTI

● Şex Cima (Çeltikli) köyü yakınlarında bir sömürgeci askeri birliği pusuya düşüren gerillalar düşmana ağır kayıp verdi: 1'i östeğmen 11 asker öldürüldü, 19'u ağır 30 asker de yaralandı

● Norşin (Güroymak) ilçesine baskın düzenleyen ARGK taburu sömürgecilere ait bütün kurumları ateşe verdi İlçe merkezindeki karakolda gerillalara karşılık vermek isteyen askerlerden 2'si öldürüldü, 1'i de yaralandı

Bedîla (Berxwedan): 1991 yılı yazına girdiğimiz süreçte gerilla mücadelesinde belirgin bir tutumunun yaşandığı alanlardan birisi de Garzan Bölgesi, özellikle de Bêdlîs alanıdır. Bu alandaki gerilla faaliyetlerinde, bir adı da gerilla kongresi olan PKK 4. Ulusal Kongresi'nden bu yana göze görülür bir gelişme yaşanmaktadır. Son aylarda bölgenin her alanında etkin çalışmalar yapılmaktadır.

Kentlerde ve diğer yerleşim yerlerindeki Cephe örgütleriyle koordineli bir biçimde hareket eden gerilla, çok sayıda köy toplanmaları ve değişik yollarla halk kitleleriyle geniş bir ilişki geliştirerek idtelerin çok yönlü desteğini sağlamıştır. Kongre'den aldığı perspektif ve halktan aldığı güçle düşmana çok daha etkin biçimde yönelen ARGK birlikleri, son dönemlerde giderek yoğunlaştırdığı eylemleriyle alanı adeta faşist ordu sürülerine dar etmiştir. Son bir hafta içerisinde peşpeşe geliştirilen büyük saldırılar ve vurulan öldürülen darbeler, sömürgeci başkent Ankara'yı sarsarak denli etkili olmuştur. Sömürgeciler alana büyük bir askeri güç yığmasına rağmen gerilladan üstüste darbe yemekten kurtulamıyor.

Şex Cima köyü civarındaki gerilla saldırısında 60 kişilik bir sömürgeci birlik tümünden safdı; bırakıldı

Bêdlîs merkezine bağlı Şex Cima (Çeltikli) köyü Kılıçdüzü mevkinde gerillalar tarafından pusuya düşürülen 60 kişilik bir düşman askeri konvoyu tümünden safdı; bırakıldı. 8 Mayıs günü meydana gelen çatışmada ilk belirlemelere göre, 1 östeğmen ve 8 asker olay yerinde, 2 asker de hastaneye kaldırılırken yolda öldü. Kalanların da 19'u ağır olmak üzere tümüne yakın kesim yaralanmak suretiyle safdı; kaldı. 60 kişilik düşman konvoyunda sadece 3 askerin kaçarak canlarını kurtarabildiği söyleniyor.

Olay yeri ve çevresinden alınan bilgilere göre olayın gelişimi şöyle oldu: Yörede gerilla faaliyetleri ve eylemlerinin yoğunlaşması üzerine sömürgeci ordu güçleri de operasyonlarını yoğunlaştırmış bulunmaktadır. Özellikle Bêdlîs Jandarma Alay Komutanlığı emrine tümüyle özel eğitilmiş birlikler verilmiş ve operasyonlara ağırlıklı olarak bu birlikler katılmaktadır. İşte bu Alaya bağlı 60 kişilik bir konvoy, 8 Mayıs günü gündüz saatlerinde Bêdlîs merkezine 20 km. mesafedeki Şex Cima köyü yakınlarında gerilla pususuna düşer.

Operasyondan dönen ve kent merkezine doğru seyreten düşman birliği üç araçlık bir konvoydur. Düşman birliği Kılıçdüzü mevkinde geldiğinde birden

yoğun ve etkili bir gerilla ateşiyle karşılaşır. ARGK gerillalarının roketli ve otomatik tüfeklerinin çarpaz ateşi altında panike kapılan özel eğitim görmüş düşman askeri birliği, daha neye uğradığını bile anlayamadan dermadığın olup ağır bir bozguna uğrar. İlk atışta sömürgeci birliğin komutanı östeğmen Ruki Aksoy da dahil önemli bir kesim imha olur. Alevler içerisinde kalan her üç ceme aracından atlayıp sağa sola kaçmaya başlayan düşman askerleri gerillanın kopan silahlarının namlularından çıkan kurşunlara hedef olmaktan kurtulamazlar.

ARGK gerillaları karşısında hiçbir varlık gösteremeyen, en küçük bir karşılık vermeyi bile başaramayan 60 kişilik düşman birliğinden, komutanla birlikte 9 kişi orada ölüyor. İlk anda ölenler arasında kimliği açıklananlardan dördü onbaşı: Sedat Şeker, özel eğitilmiş jandarma birliği erleri Erol Yıldız, Hakan Uysal ve Hasan Yarıç'tır.

60 kişilik birlikten sadece 3 kişi yaralı almadan kurtuldu

Gerilla saldırısından sonra olay yerine ilk gidenler arasında bulunan bazı görgü tanıklarından alınan bilgilere göre, düşman konvoyundan sadece 3 er

Yeni adaylar heyecanlı komutanı dinliyor.

Foto: Berxwedan

yaralı almadan kurtulmayı başardı. Geri kalanlardan 19'u öldürülen derecede ağır olmak üzere tümü çeşitli biçimlerde yaralandı. Bu yaralılardan ikisinin de daha hastaneye ulaşmadan yolda öldüğü bildirildi. Böylece düşmanın kaybı ilk belirlemelere göre birlik komutanı da dahil toplam 11 kişi öldü.

Yaralılar bir yandan helikopterlerle sürekli olarak Bêdlîs, Sert ve Amed kentlerindeki hastanelere taşınırken, bir yandan da çevre il ve ilçelerden sürekli olarak ambulans ve sedyeler ge-

Gerilla özgür yarımadır

Foto: Berxwedan

tiltilerek hastanelere ulaştırılmaya çalışıldı. Ağır yaralı olarak hastanelere kaldırılan 19 kişiden çok azının kurtarılabilceği söylenmektedir.

Gerçekleştirdiği başarılı pusula eylemiyle sömürgeci ordu sürülerini hezimete uğratan ve büyük düzeyinde olduğu bildirilen ARGK birliği, olayda hiçbir kayıp vermeden ösüne döndü.

Bölgede çatışmalar yaygın biçimde devam ediyor

Yedikleri darbenin şokundan kurtulan sömürgeciler çevre illerden getirdikleri çok sayıda takviye kuvvetin yanı sıra Foça, Bo-

edilmediği kalıyor.

Bölgenin birçok yerinde her gün birkaç yerde çatışmalar oluyor. En şiddetli çatışmaların Geliye Bêdlîs mevkinde yaşandığı bildiriliyor. Bu alana güç indirmek isteyen düşman helikopterleri gerillanın etkili ateşiyle karşılaşınca çareyi kaçarak ateş menziline uzaklaşmakta buluyor. Faşist ordunun hava birlikleri çok uğraşmasına rağmen o mevkiye asker indirmeyi başaramadı.

Büyük bir sayı ve teknik üstünlüğe karşı gerillaya kayıp verdiremeyip sürekli ağır kayıplar veren faşist ordu sürüleri acızlığın ve barbarlığının bir göstergesi olarak alandaki ormanları ateşe vermeye başladı. İlk önce pusula eyleminin gerçekleştirildiği Şex Cima köyü dolaylarındaki ormanlar ateşe verildi. Daha sonra çevredeki başka ormanlık alanların tutuşturulmasıyla meydana gelen büyük orman yangınlarının halen sönmeyeceği bildiriliyor.

Sömürgeciler kayıplarını ısrarla gizliyor

Alana yaşanan çatışmalar da büyük sayıda kayıplar veren sömürgeciler, her zaman olduğu gibi kayıplarını gizlemekte ya da gizlemeyi tümünden başaramadığında ise sayısını çok düşük olarak göstermektedir. Örneğin, Şex Cima'daki bozguna halktan gizleme olanağı bulamayan TC yetkilileri, burada sadece 7 kayıp verdiğini açıkladı. Bunlardan ikisinin de kimliklerini bilinci olarak açıklamadı. Böylelikle kayıp çocuklarını aramak üzere bağırarak onlara aileye, çocukların kimliği açıklamayan lid kıldan biri olduğu yalanını söyleme olanağı bulmuş olacaktır.

Gerek ilk pusula eyleminde ve gerekse sonraki günlerde yer yer meydana gelen çatışmalarda verdiği kayıplar konusunda açıklama yapmaya yanaşmayan Olsanüstü Hal Bölge Valiliği sözcüleri, yeri ve yabancı basın mensuplarının tüm ısrarlarına rağmen "kendilerine henüz detaylı bilgi ulaşmadığı" sözlerini tekrarlayıp duruyor. Gerillaların en büyük kayıp verme durumunda bile TC yetkililerinin nasıl birer bin katarak açıklamalar yaptığını

çok iyi bilen yöre halkı, düşman sömürlerinin bu ketumluğunu verdikleri kayıpların büyüklüğüne bağlıyor.

ARGK taburu Norşin ilçesine baskın düzenledi

Sömürgeciler alana yığdıkları seçme birliklerinden oluşan onbinlerce kişilik bir güçle dağlarda operasyon sürdürürken, halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin tabur düzeyinde bir birlikle Bêdlîs'e bağlı Norşin (Güroymak) ilçesine baskın düzenlemesi faşist rejim temsilcileri üzerinde yeni bir şok etkisi yarattı. Gerillanın bu başarılı saldırısı, düşmanın tüm yalan propagandalarını yerle bir etti. Faşist ordu sürülerinin ARGK gerillaları karşısındaki acızlığını da bir kez daha gözler önüne sermiş oldu.

Bêdlîs'e 30-35 km uzaklıkta ve ilin kuzeybatısına düşen Norşin ilçesi, 11 Mayıs cumartesi gecesi ARGK gerillaları tarafından basıldı. En son Çewlik'in Bongilan (Solhan) ilçesine baskın düzenleyip sömürgecilerin en üst düzeydeki mülki amirlerini hedefleyen ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz, kent baskınları ve işgalleri zincirine böylece yeni bir halka eklemlig oldu.

Yöredeki gerilla kaynaklarından aldığımız bilgiye göre, 11 Mayıs akşamı saat 20.30 sıralarında Norşin ilçesi bir ARGK taburu tarafından kuşatmaya alındı. İlçe merkezini tümüyle sardıktan ve giriş çıkışları tamamen denetime aldıktan sonra, gerilla birlikleri önceden belirlenen planlamaya uygun olarak gruplar halinde kente girdiler. Öncelikle karakolu hedefleyen grup seri bir şekilde hedefine yönelerek kısa süre içerisinde etkisizleştirdi İlçe merkezindeki jandarma karakolu bağlanıçta gerillalara karşı koymaya yetmedi. Ancak gerillanın göz açtırmayan etkili ateşiyle, karşı koymaya çalışan düşman askerlerinden ikisinin öldürülüp birinin de yaralanması üzerine karakoldaki hareket derhal etkisizleştirdi ve kontrol altına alındı.

Karakolun kontrol altına alınması ardından diğer gruplar İlçe merkezine dağıldılar. Gruplardan biri hükümet konağı ile kaymakamın evine yöneldi. Ancak kaymakamı daha silah seslerini

Gerillaların zozanda halka yaptığı bir toplantı

Foto: Berxwedan

duyar duymaz başına gelebilecekleri anlayıp kimbilir nerelere saklandığından bulunamadı. Megafonlarla yapılan çağrılarda, kaymakam ortaya çıkmadığı halde evinin ateşe verileceği duyuruldu. Buna rağmen ortaya çıkan olmadı. Bunun üzerine gerillalar ilçe hükümet binası ile PTT binasını ateşe verdiler. Kaymakamın evi de PTT binasının üst katında bulunmaktadır.

Daha sonra Milli Eğitim Müdürlüğü, Ziraat Bankası, bankaya ait lojmanlar gibi sömürgecilerin tüm kurumları bombalanmak ve ateşe verilerek süretiltiyle tahrip edildi. Böylelikle TC'ye milyarlarca liralık maddi kayıp verdirilmiş oldu.

Bütün bunlar olurken propaganda grubu da ilçe merkezinin değişik yerlerinde elbirindeki megafonlarla halka yönelik kısa ve

özül konuşmalar yaparak baskının amacını anlatmaktaydı. Bu grup, ilçe merkezini bir baştan bir başa sürekli dolayarak gerillaların sesini en geniş kitlelere duyurdu. Yer yer gruplar halinde toplanan ilçe halkı da, gerillaların anlattıklarına sevinç gösterileri ve sloganlarla karşılık vermektedir. Özellikle bayan gerillaların yaptığı konuşmaların kitleleri son derece etkilediği görülmektedir.

Akşam saat 23.00 sıralarına kadar, yaklaşık 2,5-3 saatlik bir süre Norşin'in denetimini elinde tutan ARGK taburu, daha sonra hiçbir kayıp vermeden çekildi. Bu baskın eylemi sadece ilçe halkı üzerinde değil yöredeki geniş kitleler üzerinde de büyük bir etki yarattı. Halkımızın kurtuluşu inancı ve gerillaya güveni bir kat daha pekişti.

Gözaltına alınan suçsuz insanlar ve TC'nin bir kez daha yalana sığınması

Gerillanın gösterdiği sesini duyduğunda çakal sürüleri gibi korkudan tır tır titreyen sığınacak delik arayan sömürgeci kolluk kuvvetleri, ARGK birlikleri alandan uzaklaştıktan sonra kitleler üzerinde yine aslan keşilmeye çalıştı. İlçe halkı üzerinde terör estiren düşman güçleri, aynı gece 25-30 kadar suçsuz insanı gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar arasında HEP ilçe başkanı da bulunmaktadır. Bu denli planlı bir baskın eyleminin çok güçlü bir istihbarata dayandığını iyi kestirebilen TC, gözaltına aldığı

suçsuz insanları gerillalara bilgi verdiğini, yardım ve yataklık yaptığı gerekçesiyle işkenceden geçiriyor.

Diğer yandan ilçe baskınına halktan gizlemenin olanaksız olduğunu bilen sömürgeciler, yalan haber ve senaryolar uydurarak gerillanın başarısına gölge düşürmeye çalışıyorlar.

Örneğin, gerillalar Norşin baskınına başarıyla gerçekleştiren hiçbir kayıp vermeden geri çekildiği halde, hatta düşman güçleri kurtuluş kuvvetlerimize doğru dürüst bir karşılık bile veremediği halde, ertesi günkü burjuva basınında bir gerillanın öldürüldüğü haberi yer aldı. Özel savaş dalresi kaynaklı bu haber bir de realme süslenmişti. Ancak gerilla kaynaklarından aldığımız kesin bilgilere göre, öldürülen kişi Güneyli bir mülteciydi ve olayla yalandan uzaktan hiçbir ilişki yoktur. Sömürgeciler bir suçsuz insanı katletmekle yetinmeyip, bunu bir de gerilladır diye sunarak, ahlaklılıklarını bir kat daha derinleştirmekte hiçbir sakınca görmüyorlar.

Motki İlçesi Kavakbaşı nahiyesine baskın

Motki (Berxwedan): Bedlis'e bağlı Motki ilçesinin Kavakbaşı nahiyesi, 2 Mayıs günü ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği tarafından basıldı. Bölük düzeyindeki ARGK birliği, nahiye'nin bütün giriş çıkışlarını kontrol altına aldı ve sömürgeci karakola yöneldi. Ancak karakolda hiç asker veya polis bulunmadığı, kısa

bir süre önce boşaltılmış olduğu anlaşıldı.

Bunun üzerine nahiye halkını çeşitli yerlerde toplayarak uzun süre propaganda yapan gerillalar, üç saatli aşkın süre nahiye'de kaldılar. ARGK birliği daha sonra düzenli bir şekilde üsüne çekildi.

ARGK'nin Bêdlis'teki saldırıları Ankara'da büyük telaş yarattı

Şêx Cima (Çeltikçi)'da faşist orduya vurulan darbe ve hemen ardından gerçekleştirilen Norşin baskını, sömürgeci-faşist rejimin tepesindekilerin yüreğine korku saldı. Olayların hemen ardından büyük bir telaşla apar topar Norşin'e gelen çok sayıda asker ve sivil yetkili, çeşitli incelemeler yaparak, başarısızlıklarını konusunda raporlar hazırlayıp Ankara'ya gönderdiler.

Öte yandan Ankara'da derhal toplanan Bakanlar Kurulu, gerillaya karşı rejimin büyük umutlar bağlayarak oluşturduğu özel timlerin Bêdlis'de bir kez daha yaşadığı ıflas ve yenilgi karşısında yeni yöntemler araştırma zorunluluğu duydu. Sonuçta, tamamen subay ve ast-subaylardan oluşturulacak yeni özel timler kurulması ve Kürdistan'daki özel eğitimli jandarma birliklerine daha çok mihli araç verilmesi kararlaştırıldı. Çare olarak görülen bu tür girişimlerin de, güçlü bir ivmeyle gelişen mücadeleimiz karşısında başarısızlığa mahkum olduğu, daha şimdiden görülebilen açık bir gerçektir.

KÜRDİSTAN'IN HER ALANINDA YOĞUNLAŞAN GERİLLA SALDIRILARIYLA SÖMÜRGEÇİ HEDEFLER SÜREKLİ DÖVÜLÜYOR

Kürdistan'da 1991 Newton sürecindeki serhildanlarda milyonlara varan kitlelerin ayağa kalkışı ve buna paralel olarak her geçen gün daha da yoğunlaşan gerilla saldırıları, ARGK safılarına çok yoğun bir akını da birlikte getirdi. Öte yandan Güney Kürdistan'da yaşanan gelişmeler ve işbirlikçi önderliklerin yaşadıkları ıflas durumu, Kürdistan halkı nezdinde PKK-ERNK-ARGK önderliğinin her zamanından daha çok tek kurtuluş yolu olarak görülmesini sağladı.

Faşist sömürgeci TC'nin içerde ve uluslararası alanda bağ vurduğu tüm manevraların, Başkan APO'nun Kürdistan, Türkiye ve dünya kamuoyuna yönelik güçlü politik açıklamalarıyla boşa çıkarılıp etkisizleştirilmesi, her zamanından daha çok uluslararası bir nitelik kazanmış bulunan Kürdistan sorununun çözümünde PKK-ERNK-ARGK önderliğinin aşırılığını ve vargeçilmezliğini daha belirgin biçimde ortaya koydu.

Bütün sahte manevralarına rağmen TC'nin Kürdistan sorununa siyasal bir çözüm getirebilecek güç ve yeteneğinin bulunmadığı somut olarak bir kez daha kanıtlanmış oldu. Siyasal çözümlere güç yetiremeyen, en kirli özel savaş ve terör yöntemlerinden başka yol bilmeyen tarafın TC olduğunu dost da, düşman da açıkça görebildi. Bunda, ulusal bağışmazlık mücadelemizin öncüsü PKK'nın politik olgunluğunun ve güçlü taktiklere sahip olmasının rolü belirleyicidir.

Birtalim sahte manevralarla

mücadelemizi tecrit etmeye çalışırken, kendisi tehir olmaktan kurtulamayan faşist rejim, yine en iyi bildiği yola, askeri zor ve katliam yöntemine, diğer bir deyişle özel savaş ve devlet terörünü yoğunlaştırma yoluna saptı. Hiç kuşkusuz bu yol, onu hakettiği sona daha çabuk götürecektir.

ARGK, safılarını nitel ve nicel olarak büyük oranda güçlendirerek Kürdistan'ın dört bir yanında, sömürgecilere anladıkları dilden yanıt vermeye devam ediyor. Son dönemde ARGK safılarına çok yoğun bir akın var. Kürdistan'ın birçok il ve ilçelerinden gençler gruplar halinde gerilla safılarına katılıyorlar. Ülke içinde pek çok kalıcı üs ve eğitim kampları bulunmasına rağmen, bazı bölgeler yine de gelenlerin eğitim, lojistik vb. ihtiyaçlarını karşılamada güçlük çektiklerinden bazı istekleri geçici olarak durdurmak zorunda kalmaktadır.

Her gün hızla büyüyen halk kurtuluş ordumuz ARGK, sömürgecilere daha büyük ve etkili darbeler vurarak ulusal kurtuluşçu otoriteyi Kürdistan'ın her alanında güçlendirmektedir.

Çewlik / Dänim

Cunek (Yayladerê) 'de ARGK'den sömürgecilere bir darbe daha

Amed (Berxwedan): Nazi-miye, Gêxi (Kîşî) ve Dep (Karakoçan) arasında bulunan Cunek

Adaylar yemin töreninde

Foto: Berxwedan

(Yayladerê)'de ARGK gerillaları sömürgeci ordu birliklerine ağır bir darbe daha indirdi. Böylelikle Cunek'te Aralık 1990'da şehit düşen 11 ARGK savaşçısının intikamını birkaç mihliyle alınmış oldu.

30 Nisan veya 1 Mayıs günlerinde Dalbasan karakoluna bağlı askeri devriye operasyondan dönüştü Kırmızıtepe mevkiinde gerillalar tarafından pusuya düşürüldü. Olayda 10'un üzerinde as-

kerin öldürüldüğü ve çok sayıda da yaralı bulunduğu bildiriliyor. Çarpışmanın çevreden duyulmasını önlemek isteyen sömürgecilerin, birkaç gün olay yeri yakınlarına hiç kimse'nin gitmesine izin vermediği için düşmanın kayıplarının kesin sayısı öğrenilmedi.

Bilindiği gibi 1990 Aralık ayında aynı yörede ARGK savaşçılarıyla çarpışmaya giren birlik-

ler, bizzat bu olayda pusuya düşürülen Dalbasan karakoluna bağlı birliklerdi. Dolayısıyla ARGK'nin intikam eylemi son derece isabetli olmuştur.

Olaydan sonra pusuya yerine bırakılan ARGK imzalı bildiride, Cunek'te şehit olan 11 ARGK gerillasının intikamının alındığı belirtilmiştir.

Öte yandan geçtiğimiz Nisan ayının sonlarında Dersim'in Xo-

zad ilçesi kırsalında, sömürgeci-lerle işbirliği yapan bir muhtar ajanlık faaliyetleri nedeniyle ARGK gerillaları tarafından öldürme cezalandırılmıştır.

Wan

Wan merkezinde orduevine saldırı

Wan (Berxwedan): Wan merkezindeki sobay orduevine ARGK gerillaları 10 Mayıs gecesi roketlerle saldırı düzenlediler. Saldırı

sonucunda binada büyük hasar meydana gelirken, düşmanın öldü ya da yaralı ne kadar can kaybı verdiği bilinmiyor.

Gerilla kaynaklarının verdiği bilgiye göre, saldırının gerçekleştirildiği gün orduevinde asker ve sivil üst düzey devlet yetkilileri bir toplantı halindedir. Bunun istihbaratını alan bir ARGK şehir tırni, gece saat 23.00 civarında orduevini roket ateşine tutar. İsabetli atışlar sonucu orduevi binası önemli oranda hasara uğrar. Saldırı gerçekleştirildiği sırada söz konusu TC yetkilileri henüz binadan ayrılmamışlardır, ama bunlardan ne kadar kayıp olduğu konusunda herhangi bir bilgi edinilemedi.

Şehrin merkezi bir yerinde ve vali konağına çok yakın mesafede bulunan orduevi binasına gerillalar tarafından gerçekleştirilen saldırı, sömürgecilerin yüreğine korku saldı. Gerillaların izine hile rastlayamayan sömürgeci olaydan sonra yine bir takım suçsuz insanı gözaltına aldı.

Ertesi gün, yani 1 Mayıs günü Wan merkezinde çok yaygın biçimde ARGK imzalı bildiriler dağıtıldı. Sömürgecilerin orduevi baskınını kitlelerden gizlemek

için, "İçerde tüp patladı" tarzındaki yalanları da böylece açığa çıktı. Çünkü ARGK imzalı bildiri eylemin amacını açıklamaktaydı. Bunun üzerine daha da kurdurulan sömürgeci gözaltısına aldıkları suçsuz insanların sayısını daha da artırdı.

Keyfi gözaltıları protesto amacıyla SP merkezinde açlık grevi başlatıldı

Gerilla karşısındaki acınlığını suçsuz insanları gözaltına alıp

ışkence etmekle gidermeye çalışan faşist rejimin bu keyfi uygulamalarını ve ayrıca yeni çıkan "Anti-Terör Yasası"na protesto etmek amacıyla, Sosyalist Partisi il merkezinde açlık grevi başlatıldı.

Açlık grevine 20'nin üzerinde kişi katılıyor. Çok sayıda kitleler tarafından ziyaret edilen eylem yerinde çokkulu bir hava esmektedir. Haberi yayına hazırladığımızda açlık grevi ikinci günündeydi ve grevçiler sonuç alınca kadar sürdürmekte kararlı olduklarını söylediler.

ARGK'NİN BASKISI VE AF YASASI'NIN ETKİSİYLE KORUCULUK SİSTEMİ HIZLA ÇÖKÜYOR

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

Kürdistan'da sömürgeci-faşist TC'nin otoritesinin yavaş yavaş her alanında adım adım geriletilip yerine ulusal kurtuluşçu otoritenin egemen kılınmasına paralel olarak koruculuk sistemi de hızla çöküşe girmektedir. Faşist rejimin krizi derinleştikçe, geleceğini şu ya da bu nedenle ona bağlayan işbirlikçi çevrelerde ve bu arada köy korucuları ve korucu bağlarında da bir korku, ikilem ve arayış başlandı. Tam da bu süreçte PKK 4. Ulusal Kongresi'nde kabul edilen af yasası, son derece isabetli bir karar olduğu ve uygun bir zamanlamaya da denk düştüğü için büyük bir etki yarattı.

Ayrıca son dönemlerde giderek artan gerilla baskısı da bu süreci hızlandıran bir rol oynadı. Kısaça belirtilen bu olguların bir araya gelmesiyle koruculuk sistemindeki çözüme ulaşabildiğine hızlanmıştır. Hezex (İdil), Cidra Rotan, Nisêbîn, Sêrt, Şimex, ve daha birçok alanlarda yüzlerce korucu silah bırakmak üzere başvurularda bulunmaktadır.

kamlık önünde oturma eylemi başlatıyorlar.

Oturma eylemine katılan Dîfne köyü korucularından adlarını

öbere sıraya girdiler. Halk ve canaf ise ambargoyu sürdürmekte kararlı "Hezex'te tek bir korucu kalmayacak!" diyorlar. Ambargoya herhangi bir biçimde riayet etmeyen veya gevşetenler halkın büyük tepkisiyle karşılaşıyor.

gücüsü kendini koruyamıyorsa biz ne yapalım" diyerek adeta sömürgeciyle alay ediyor ve bu idrili işten kesinlikle vazgeceklerini belirtiyordu. Silah bırakanlar arasında Memolan Axrid, Temerez, Bêzîrkê köylerinin korucuları da bulunmaktadır.

temini esas olarak aşiret reisleri olan bu tür kişiler aracılığıyla ayakta tutup yaşatabilen TC'nin, bu durum karşısında koruculuk sistemini yaşatabilmesi artık olanaksız görülmüyor. Gerilla kaynaklarından da alınan bilgilere göre, yöredeki ERNK ve ARGK temelli ve komutanlıkların af yasası gereği bu tür başvurular gündeme geldiğinde, politik davranılacağını ve bu tür kişilerin durumlarının çok yönlü ele alınarak değerlendirileceğini belirtmektedir.

Nisêbîn'de silah bırakanlar artarken bırakmayanlar kaçmak zorunda kalıyor

Nisêbîn alanında da korucuların sayıları hızla erimektedir. En azlı ajan ve işbirlikçiler bile yurtseverlere yanmakta ve onlarla ilişkilerini düzeltme gayreti içerisinde girmektedir. Bırakmaları kendilerini affettirmek için her yolu deniyor.

Korucuların son olarak toplu silah bıraktıkları bir köy Hafere (Açıköl)'dir. Bu köy işbirlikçilikleriyle ünlü Hemok ağalarına aittir. Köydeki toplam 37 korucudan 27'si silah bırakmak üzere başvuruda bulundu. TC yetkililerinin tüm ısrarlarına rağmen bundan sonra bu işleri yapamayacaklarını kesin bir dille belirttiler. Geri kalan 10 kişi ise, halkın yoğun tepkilerinden dolayı bundan böyle bu köyde yaşamayacaklarını anladıklarından köyü terk etmek zorunda kaldı. Hafere'den kaçan bu 10 kişinin Dala (Akçatlar) köyünde saklandıkları ve oradaki koruculara sığındıkları bildirildi. Fakat Dala korucularının da silah bırakma hazırlığında oldukları, ama gerillaların kendilerini affedeceklerine inanmadıklarından hala tereddütü davranışları söyleniyor.

Nisêbîn muhabirimiz, Hafere'de işbirlikçi Aliê Hemo'nun kendisini affettirmeye çalıştığı, hatırla Hafere'de korucuların silah bırakmalarına önyak olduğu ve "Bu köyde silah bırakmayan varsa terketsin yaksâ öldürürüm" dediğini bildiriyor ve şunları ekliyor:

"Nisêbîn'de ajanlar yavaş yavaş bitiyor. Geriye Hamolar'dan Şikrî Akman, Bedri Fikrî ve Şerîmîs Aslan ile Kerim Kerimoğlu kalmıştır. Durum çok iyi. Böyle bir gelişmeyi kolay kolay düşünmüyordum. Kürdistan'ın bu kadar değişmesi gerillanın yarattığı bir mucizedir."

Silah bırakıp topluma kabul edilmenin sevinci

öğrenebildiklerimiz şunlar: Ekrem İpek, Adil Orhan, Mahmut Orhan, Abidin Ay, Sabri Ay, Kerim Kaya, Hasan Kaya, Cemil Kaya, Emin Kaya, Ramazan Deniz, Behcet Akdağ, İbrahim Akdağ, Fahrettin Akdağ, Sabri Akdağ, Abdullah Akdağ, Nedir Orhan, Hüseyn Kavak, Hasan İpek, Şerîmîs Akasak, Tahir, Kepmen, M. Salih Orhan (Köy muhtarı ve korucu başı), İsmail Öner ve Reşit Yavuz.

İlçe merkezine gelen vali korucuların görüşme isteğini geri çevirirken, jandarma karakol komutanı koruculuk yapmak istemeyenleri diri diri yakmakta tehdit etti. Ancak korucular silah bırakmakta kararlı olduklarını ve oturma eylemlerini de sürdürceklerini söylüyorlar. Uluslararası Af Örgütü'nden bir heyet de oturma eylemi yapan korucularla görüştü.

Hezex'te koruculara uygulanan ambargonun etkisi genişliyor

Hezex (İdil)'te köy korucularına uygulanan ambargonun etkisi giderek genişliyor. Tutuklanma ve ışıkenme görme pahasına da olsa sömürgecilerin silahlarını geri veren Xîrabê Nêriyan köyünden sonra, daha birçok köyün korucuları istifa etmek

ilçeye bağlı Pîşî (Ulak), Aksoy ve Tepe köylerinin bütün korucuları silahları geri vermek için dilekçeleriyle başvuruda bulundular. Korucular, "Yeter ki gerillalar ve halk bizi affetsin, devletin işkence ve tehditleri para etmez" diyorlar. Her üç köyün korucularının sayısı 70 civarında ve tümü istifa dilekçelerini verdi.

Daha önce istifa etmek isteyen korucuların baskı ve tehditle caydırılmayan TC, bu yolla sonuç alamayacağını anladığından dilekçe verenlerin istemlerini kabul etmek zorunda kaldı. Ancak verdikleri maaşı geri alma ad altında milyonlarca lira harc almaktan da geri kalmadı.

Hezex'te istifa furusu hiç durmadan devam ediyor. Toplu istifa eden köylerin dışında birçok köyden de grup grup korucular istifa kuyruğuna girmiş bulunuyor. Zinarex (Buzburun) köyünden 14, Axrid (Toku) köyünden 13 ve Araban (Karalar) köyünden de 5 korucu daha silahları geri vermek üzere ilçe jandarma karakoluna başvurular. İstifa dilekçesi veren istanasız tüm korucular, insanlar arasında dolaşılabilmeyin ve halk içine kabul edilmelerinin büyük sevincini her hallerinden belli ediyorlar.

Zinarex köyü muhtarı AH Ukal, "TC artık yakamızı bırakmaz, bu devlet o kadar önündüğü ordusu ve bunca askeri

Pişmanlık duyup silah bırakmak isteyenler arasında Baho Axa gibi korucubaşları da var

Yöredeki çeşitli kaynaklardan aldığımız haberlere göre, af yasasından yararlanarak silah bırakmak isteyenler sadece korucular değil, yıllar yılı sömürgeci-lerle işbirliği yapmış ve koruculuk sisteminin oluşturulmasına ön ayak olmuş pek çok aşiret reisi ve korucubaşı da pişmanlık duyarak af yasasından yararlanmak istemektedirler.

Edinilen bilgilere göre, Sêrt ve Şimex çevresinde devletle her türlü ortaklığına buluşarak sömürgeciğe hizmet eden ve hizmetleri karşılığında rejim tarafından Güçlükorak belediyeye hakları yapılan Haruman Aşireti reisi Baho Axa da yaptıklarından pişmanlık duyduğunu belirtmektedir. Zorla koruculuk haline buluşturulduğunu ve bu işe buluşturulmuş olduğunu söyleyen bu unsur, kendi aşiretinden olan korucuların isterlerse silahlarını bırakabileceklerini söylüyor ve bunların zaten uzun süreden beri operasyonlara çıkmayıp sadece pasif bir konumda kendi köylerini beklediklerini belirtiyor.

Şimdiye kadar koruculuk nis-

Gözetilene alınanların çoğu serbest bırakılmak zorunda kaldı. Şu anda 6 kişinin halen içeride oldukları ve işkence altında bulundukları bildirilmektedir. Gözetilene kalan 6 kişinin adları şöyle: Kadir Emek, Tahir Elmas, Axa Ertaş, Abdurrazak Ertaş ve Nalif Ertaş.

Wan alanında kitle ve gerilla faaliyetleri yoğun biçimde devam ediyor

26 Nisan akşamı Wan şehir merkezindeki PTT garajı, ARGK'nin bir şehir gerillası timi tarafından ateşe verildi. Olayda gerillalara engel olmak isteyen bir bekçi ağır yaralandı. Yaralanan bekçinin daha sonra hastanede öldüğü söylenmektedir.

3 Mayıs günü şehir merkezinde Mehmet Şirin Tekin'i anma amacıyla bir kornan gösteri yapıldı. Gösteriye ağırlıklı olarak 100 Yıl Üniversitesinde öğrencileri katıldı. Gösteride baştan sonra kadar PKK, ERNK ve ARGK yanlısı sloganlar atıldı. Gösteri öncesi ve sonrasında Wan ERNK Örgütü merkezinde bildiriler dağıtılı, duvarlara afişler astı. Şehrin en işlek bir noktada da PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın büyük boy bir posteri asıldı.

Van Üniversitesi Veteriner Fakültesi öğrencisi, ulusal kurtuluş mücadelesi yanlısı M. Şirin TEKİN, 3 Mayıs 1987 tarihinde faşist nüfuz tarafından katledilmişti.

ARGK'ye yoğun katılımların olduğu bir aların da Wan olduğu, son günlerde çok sayıda gerilla saflarına katıldığı ve daha katılmak isteyenlerin de çok olduğu bildirilmektedir.

Şirnex

Gabar'daki çarpışmalarda sömürgeci ordu hezime uğratıldı: 1 üstteğmen 23 asker öldürüldü, 9 asker ağır yaralandı

Şirnex / Cizîra Botan (Berrwedan): Gabar'da 2 Mayıs günü ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği ile sömürgeci ordu birlikleri arasında bir çarpışma meydana geldi. Yer yer ve aralıklı olarak üç gün devam eden çarpışmalarda, ARGK'nin ölümsüz komutanı Agî'nin öğrencileri kahraman gerillalarımız hiçbir kayıp vermeden düşmana unutulmaz bir ders verdi. Çarpışmalarda 1'i üstteğmen olmak üzere toplam 24 düşman askeri öldürüldü, 9'u ağır olmak üzere pek çoğu yaralı olarak saf dışı bırakıldı.

Yüredeki sağlam kaynaklardan aldığımız bilgilere göre, çarpışmanın başladığı alan Gabar dağının Dergeve muntikasında bulunun TV alıcısına yakın bir yerdir. Burada 2 Mayıs akşamı başlayan ve ertesi gün sabaha kadar süren ilk günkü çarpışmalarda öldürülen 1 üstteğmen ile 3 askerın cenazeleri, ertesi gün Cizîra Botan'a getirildi. Yer yer devam eden çarpışmanın ikinci gününde de, 6 asker cenazelerinin çatışma alanından helikopterlerle getirilip, bilinmeyen çöplü yerlere gönderildiğine göre halkı tanık oldu. Son iki günde yaşanan çarpışmalarda da düşmana 14 kayıp verdirildi.

Sömürgeci tarafından yapılan resmi açıklamada sadece üç askerin öldüğü söylendi. Oysa sadece ilk günün kayıpları bundan çoktu ve Cizîra Botan'a 4 cenazenin getirildiğine yüzlerce kişi tanık olmuştur. TC yetkilileri sadece üç cesedi basın mensuplarına gösterip, kayıplarının ondan ibaret olduğuna inandırma-ya çalıştı.

Çarpışmaların devam ettiği günler boyunca sürekli ve yoğun bir helikopter trafiği gözlemlendi. Bir yandan takviye birlikleri götüren düşman helikopterleri, diğerlerinde de ölü ve yaralı taşımaktaydı. Çatışmanın üçüncü gününde yöre halkı üşünç bir uygulamaya tanık oldu. Batman'dan havalanan savaş uçaklarının Cudi ve Gabar üzerine doğru çok sayıda uçaklar gerçekleştirdiği görüldü. Bu uçakları merakla izleyen halktan görüşlerine başvurduğumuz kişilerin çoğu herhangi bir bombardıman yapıldığını sanmadıklarını, çünkü böyle sesler işitmediklerini söylediler. Hatta bir ara uçak yapan jetlerin yabancı menşeli olduğu söylentileri de yayıldı. Ancak daha sonra yapılan araştırmalarda, savaş uçaklarının TC'ye ait olduğu anlaşıldı. Herhangi bir bombalama yapılmadığına göre, düşman savaş uçakları ya gerillaların bulunduğu noktaları tespit edemedi veya kayıplarını azaltmak için gerillalara gözdağı vermek, geri çekilmeye zorlamak amacıyla yapıldı uçaklar.

Bu arada, TC yetkilileri tarafından yayılan, ABD helikopterlerinin Cudi'de gerillalara ateş ettiği ve 9 gerillanın öldürüldüğü yolundaki haberlerin de asılsız olduğu anlaşıldı.

Duvyan taburu ile Maden karakoluna baskın: 6 düşman askeri öldürüldü

Şirnex-Duvyan (İdace)'da konulanmış bulunan TC taburu ile aynı alana yakın Maden karakoluna, 6 Mayıs gecesi ARGK gerillaları tarafından bir saldırı düzenlendi. Saldırı sonunda Duvyan taburundaki askerlerden 6'sının öldüğü ve çok sayıda da yaralı olduğu bildiriliyor.

6 Mayıs akşamı saat 22.00 sıralarında ARGK gerillaları aynı anda iki düşman askeri üssüne birden saldırı gerçekleştirdi. Gerillaların roketleri, kömür ocakları muntikasında Maden Jandarma karakolunu bir anda yerle bir etti. Ancak karakolda hiç kimse bulunmadığı için ölen ya da yaralanan olmadı. Görüş tanıklarının bildirdiğine göre, eğer içeride asker olsaydı, binanın enkazı altından hiçbirinin sağ çıkma ihtimali olmazdı. Karakolda konulan düşman birliğinin ya operasyona çıkmış olabileceği ya da sömürgecilerin karakolu tümünden boşaltıp buradan çekildiği tahmin ediliyor. İkinci olasılığın daha doğru olabileceği sanılıyor. Çünkü son zamanlarda yer yer özellikle korumakta güçlük çektiği alanlardaki karakolların boşaltılarak, daha büyük birlikler halinde konulanmak üzere sömürgeci güçlerin geri çekildiği görüldü. Olayda ölen veya yaralanan olmasa da karakol binasının yerle bir edilmesiyle düşmana önemli oranda maddi kayıp verdirilmiş.

Aynı anda gerillaların hedefi olan ikinci bir nokta da, kömür ocakları karakolundan takriben 4-5 km mesafedeki Duvyan (İdiz-

ce) taburu oldu.

Gerillaların burada da roket kullandığı bildiriliyor. Çok kısa sürede ve seri biçimde gerçekleştiren saldırıda, düşman kuvvetleri henüz toparlanıp karşı koymaya fırsat bulamadan darbeyi vuran gerilla aynı hızla ve hiçbir kayıp vermeden alandan uzaklaştı. Bu saldırı sırasında sömürgeci birliklerden 6 askerin öldüğü, birçoğunun da yaralandığı bildirildi.

TC, olaydan sonra sömürge ve işiği kanalıyla yaptığı açıklamada üç gerillanın öldürüldüğü tarzında haberler yaydıysa da, bunun gerçeğe ilişkin yoktur. Sözü edilen üç ceset, sömürgeci güçlerin katlettiği bazı köylülere ait olabilir.

Özel tim otosu tarandı: 3 ağır yaralı

Şirnex merkezine aşağı yukarı 6 km mesafedeki su deposu yakınlarında devriye geçen özel tim aracının gerillalar tarafından taranması sonucunda, araçta bulunan özel tim elemanlarından 3'ü ağır yaralandı. 14 Mayıs akşamı saat 18.00 sıralarında meydana gelen olay haberinin kente ulaşmasıyla birlikte kasa sürede yayıldığı ve halk tarafından sevinçle karşılandığı bildirildi. Saldırıyı gerçekleştiren ARGK timi kayıp vermeden alandan ayrıldı.

Şirnex ve çevresinde daha pek çok gerilla saldırıları olduğu ve bu saldırılarda düşmana sürekli kayıplar verdirildiği bildiriliyor. Ancak bunların pek çoğu hakkında henüz detaylı bilgiler elimize ulaşmadı.

Örneğin, 2 Mayıs günü Avyan (Dereler) muntikası Ermeni Dağı mevkinde gerillaların döğediği mayına çarpan düşman birliklerine ait bir aracın tümünden tahrip olduğu ve olayda çok sayıda asker öldüğü söylenmektedir. Ancak kesin sonuç bilinmiyor.

Yine aynı günlerde Gabar'ın Harune bölgesindeki Bana köyü muhtarı işbirlikçi Halil..., köye yapılan baskınla gerillalar tarafından tutuklanıyor ve birlikte dağa götürülüyor. Daha sonra yapılan sorgularında halka karşı işlediği çok sayıda suçunu sakıt görülenek ölüme cezasına çarptırılıyor ve cesası da kurşuna dizilmek suretiyle infaz ediliyor.

Ucê

ARGK'nin silahları haftalardır susmuyor

Licê / Amed (Berrwedan): Licê ve çevresinde haftalardır ulusal kurtuluş ordumuz ARGK'nin silah sesleri susmuyor. Peş peşe gerçekleştirilen saldırılarla gerillalar faşist ordu sürükleri ile özel tim ve korucu çapulcularına büyük darbeler vuruyor. Hemen hemen hiç kayıp vermeyen gerillaların bu başarıları taktik savaş hattına doğru yaklaşımı ve halktan aldığı yoğun desteğe bağlanmaktadır.

Licê'ye bağlı Mergî köyü yakınlarında 2 Mayıs 1991 tarihinde kurtuluş kuvvetlerimiz ile sömürgecilerin özel tim ve komandolardan oluşan bir birliği arasında çarpışma oldu. Yüredeki gerilla kaynaklarından aldığımız habere göre, olay, ilçeye merkezine 12 km mesafede ve Licê'nin kuzeyine düşen Mergî köyünden çıkan bir ARGK birliğinden, köyün hemen yakınında düşman birlikleriyle karşılaşması üzerine meydana geldi. Yaklaşık iki saat kadar sürdüğü

söylenen çarpışma sonucunda, gerillalar üstün cesaret, manevra ve savaş yetenekleriyle sömürgecilerin sayıca kalabalık seçme birliklerinden 9 özel tim elemanını öldürmek ve 18 kadarını da yaralamak suretiyle saf dışı bıraktı. Kendilerini kuşatmaya alıp imha etmeyi planlayan düşman birliğini çil yavrusu gibi dağıtan ARGK birliği hiçbir kayıp vermeden çatışma alanından uzaklaştı. Halk arasında dolağan söylentilerde ise sömürgecilerin kayıpları çok daha yüksek rakamlar biçiminde ifade ediliyor. Ancak bölgedeki

Bir dinlenme anı

Foto: Berrwedan

hastanelere kaldırılan çok sayıda yaralıdan da ölenler olabileceği belirtiliyor.

9 Mayıs günü Licê'nin Karaz (Kocaköy) muntikasında sömürgecilere ait askeri birlik ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürüldü. Operasyondan dönen korucu asker karışını düşman birliğinden 5 asker ve 2 korucu öldürüldü. Ayrıca düşman birliğine ait bir takım silahlara el konuldu. Bu olayın geçtiği yer Şeqlat köyüne yakındır. Bu arada Şeqlat köyünde gerçekleştiren ve geçen sayımızda duyurduğumuz çarpışma olayı, adı geçen köyden ihbarı bir kadının gerillaları ihbar etmesi üzerine çıkmıştı. İhbarı değerlendiren sömürgeci birliklerin gerillaları pusuya düşürmek isterken büyük kayıplar verdiğini geçen sayımızda duyurmuştuk.

Ucê

Gerilla uyanyor: "Kürdistan topraklarını kimse parselleyemez."

Licê ve çevresinde bir süreden beri arazide sömürgeci ekipler tarafından kadastro çalışmaları yapıldığı haberini alan gerilla birliği, ekibi araştırır ve Licê merkezinin 4 km kadar güneyinde Aloziş mezrasında olduğunu tespit eder. Kadastro ekibinin çalışması yaptığı alana 8 Mayıs günü bir baskın düzenleyen ARGK birliği, ekibi esir alır. Araç hemen orada ateşe verilerek bütün belge ve evrakları birlikte imha edilir. Ekip personeli de aynı gün akşamı kadar gerillaların elinde esir kalır. Akşam saat 20.00 civarında kadastro elemanlarını tekrar serbest bırakan gerillalar, kendilerine şu tembihi yapar: "Bir daha silahları sömürgeciler adına topraklarımızı parselleyen görmeyelim. Kürdistan toprakları

rı bizindir ve artık sahipsiz de değildir. Bundan böyle bu toprakları hiç kimse parselleyemez."

Kesin tarihini öğrenemediğimiz ancak Mayıs'ın ilk haftasında meydana geldiği söylenen bir çarpışma da Zengesor köyünde yaşandı. Gerillalar devriye geçen bir düşman birliğine Zengesor köyü yakınlarında bir saldırı düzenledi. Çıkan çarpışma bir saat kadar sürdü, gerillalar kayıp vermeden olay yerinden uzaklaşırken düşmanın kayıpları konusunda da herhangi bir bilgi alınamadı.

Amed

Kocaköy nahiyesinde pususu, Kraikızı Baraj şantiyesine baskın ve Hezro'da köy baskını

Amed (Berrwedan): Amed merkezine bağlı Kocaköy nahiyesi yakınlarında operasyondan dönen asker-korucu karışını sömürgeci birliklere ARGK gerillaları pusuya kurdu. Edinilen bilgiye göre, iki kol halinde üslerine doğru dönen düşman birlikleri gerillaların pususu attığı yerden geçmeyip yollarını değiştiriyorlar. Ancak korucuların ağırlıkta olduğu küçük bir grup, pususu noktasının yakınından geçiyor. Buna rağmen gerillalar bu birliğe saldırıyor ve çarpışma çıkıyor. 10 Mayıs günü meydana gelen bu çarpışmada koruculardan birçoğu yaralanıyor. Çatışma seslerinin çevreden duyulması üzerine diğer büyük düş-

man askeri kolu da çatışma alanına doğru geliyor. Bunun üzerine gerillalar geri çekiliyorlar. Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne getirilen koruculardan durumu ağır olanlardan Ali Kılıç'ın hastanede öldüğü söylenmektedir.

Öte yandan Amed'in Piran (Dicle) ilçesi yakınlarında yapılmış sürdürülen Kızılcı Barajı şantiyesi, 1 Mayıs gecesi gerillalar tarafından basıldı. Şantiyede çalışan işçilerin belirtliğine göre maddi değeri milyarları bulan çok sayıda iş makinesi ateşe verilerek tamamen kullanılmaz hale getirildi.

24 Nisan tarihinde gerillalar Hezro'nun Şikeft köyüne bir baskın düzenledi. Gerillaların asıl hedefi köy korucularıydı, ama baskın sırasında korucular köyü terk etmiş olduklarından hedef olmaktan kurtuldular. Bunun üzerine ARGK birliği köylülerle köy kahvesinde bir süre konuştular, onlara çeşitli konularda bilgi verdiler ve sorunlarını yanıtladılar. Konuşmalar ağırlıklı olarak koruculuğun amacı ve buna karşı köylülerin nasıl davranması gerektiği üzerineydi. Yapılan birkaç saatlik propaganda konuşmasından sonra köyden ayrılmış gerillalar köylülere alt üç adet tabanca ile koruculardan birinin kardeşini de yanlarında götürdüler. Ancak götürülen kişinin bir süre sonra serbest bırakılarak köyüne döndüğü bildirildi.

Açık görüş yapmalarına izin verilmeyen tutuklu yakınları "Kahrolsun Sömürgecilik", "Biji PKK" sloganlarıyla yürüdü

12 Mayıs pazar günü "Anneler Günü" nedeniyle cezaevlerinde açık görüş yapılması gerekiyordu. Ancak görüş gören tutuklu yakınlarına açık görüş yapılmayacağı bildirildi. Bunun gerekçesi olarak da yeni çıkan "Anti-Terör Yasası" gösterildi.

Tutuklu yakınları bu uygulamayı kabul etmeyerek sert tepki gösterdi. Çıkan tartışmalar sonuç vermeyince görüşmeciler halk cezaevinin kapısından şehir merkezine doğru bir protesto yürüyüşü başlattı. Kadın, erkek ve çocuklardan oluşan yaklaşık 400 kişilik bir kitle "Kahrolsun sömürgecilik", "Biji Kurdistan" ve "Biji PKK" sloganları atarak yürüdüler. Göstericiler Ofis semtine geldiklerinde polis tarafından yolları kesilerek dağıtılmak istendi. Ancak kitle direndi ve dağılmadı. Polisin bazı göstericileri coplaması üzerine kitleler de taş, sopa vb. ile kendilerini savundu. Kortej ilerledikçe katılımlar çoğaldı. Olayların büyüyeceğinden korkan polis geri adım atarak yumuşamaya başladı. Çünkü yürüyüş büyük çaplı bir "Anti-Terör Yasası"na protesto gösterisine dönüşebilirdi.

Olay yerine çok sayıda yerli ve yabancı basın mensubunun geldiğini gören polis taktik değiştirerek, yürüyüşçüleri engellemek yerine korteji çembere alarak Dörtymi'deki HEP binasının önüne geldiler. Tutuklu yakınları ve aileleri burada kısa bir miting yaptılar. Sömürgeci uygulamaları ve "Anti-Terör Yasası" denilen ve kökenli iller faşizmine dayanan yasayı kına-

yan konuşmalardan sonra yine sloganlar atarak dağıldılar.

Şemzinan

Sömürgecilere bir darbe de Şemzinan'da vuruldu: 3'ü subay toplam 7 kişi öldürüldü

Şemzinan (Berxwedan): Şemzinan yakınlarında 13 Mayıs 1991 tarihinde bir sömürgeci askeri konvoy ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürüldü. Olayda 3 subay, 1 başçavuş ve 3 er öldürüldü, 10'u aşkın düşman askeri de yaralandı.

Edinilen bilgilere göre, Şemzinan ve çevresinde devriye gezen bir askeri konvoy, 13 Mayıs akşamı saat 21.00 sıralarında Şemzinan'ın güneydoğu tarafına düşen Katun ve Kelajker köyleri arasında ARGK birlikleri tarafından pusuya düşürüldü. İlk önce roketlere ve ardından gerillanın etkin çapraz ateşine hedef olan düşman kuvvetleri, ulusal kurtuluş kuvvetlerimize herhangi bir karşılık vermeden ağır kayıplara uğradı. Olayda 1 asteğmen, 2 asteğmen, 1 asubay başçavuş ve 3 er olmak üzere toplam 7 düşman askeri öldürüldü, 10'dan fazlası da ya-

yık sayıda kayıplar verdirilen alanlardan birisi de Qilaban alanıdır. Yöredeki gerilla kaynaklarından aldığımız haberlere göre son günlerde yaşanan bazı olaylar şöyle:

1 Mayıs günü Qilaban Düzova'da bulunan düşman karakolu ARGK birlikleri tarafından basıldı. Akşam saatlerinde gerçekleştirilen baskında gerillalar roket ve otomatik silahlar kullandı. Karakolda konuşlanmış bulunan düşman askerlerinden çok sayıda öldü ve yaralı olduğu bildirilmektedir. Ancak sömürgecilerin kayıpları hakkında kesin bir bilgi henüz elimize ulaşmadı.

2 Mayıs gecesi saat 24.00 sıralarında, Qilaban (Uludere) ile Releh arasında düşen Ziravik köyünün Kalik mezrası yakınlarında, iki köylü ile TC askerleri arasında sabaha kadar süren bir çatışma oldu.

Çatışmanın saatlerce devam ettiğini gören yöre halkı, önce gerillalarla sömürgeciler arasındaki bir çarpışma olduğunu sandılar. Ancak ertesi sabah olay sona erdikten sonra durum anlaşıldı. Çatışma, sınırın güney kesiminden topladıkları silahlarla dönmekte olan iki yurtsever köylünün TC askerleriyle karşılaşması üzerine çıkmış ve sabaha kadar bir TC birliğiyle çatışan sadere iki köylüdür.

Grupların karşılaşmasında coşku doruktadır

Foto: Berxwedan

ralandı. Pusu eylemini başarıyla gerçekleştiren ARGK birliği hiçbir kayıp vermeden üsüne çekildi. Sömürgecilere vurulan bu darbe halk tarafından sevinçle karşılanırken sömürgecileri bir kez daha kahretti. TC yine yalana başvurarak sadece üç kayıp verdiğini iddia etti. Olayda yaralanan askerlerin uzun süre pusu yerinden alınmasına cesaret edilemediği bildirildi. Daha sonra helikopterlerle yaralıların Wan ve Çolamerg hastanelerine taşındıkları öğrenildi.

Qilaban

ARGK'nin baskın ve saldırılarında sömürgecilere çok sayıda kayıp verildi

Qilaban / Şirnex (Berxwedan): Hemen her gün gerçekleştirilen gerilla saldırı ve baskınlarında sömürgecilere bü-

Türk burjuva basınının MİT'e hizmetleri ve sınır ötesi hareket üzerine yalanlar

Türk burjuva basını 5 Mayıs tarihli sayılarında hep bir ağızdan MİT ve Özel Harp Dairesi kaynaklı haberleri manşete çıkararak, korucuların sınır ötesi hareketinde PKK'ye büyük darbe vurulduğunu yazdılar. Olayın olup olmadığı, eğer oluyorsa oluş biçimi ve sonuçları hakkında hiçbir araştırma yapmadan, doğrudan doğruya MİT'in bildirdiği biçimde ve aynı kligelerle yansıtan Türk burjuva basını ahlaksızlığını bir kez daha kanıtlamış oldu.

Bu haber hakkında yöredeki çeşitli mahabirlerimizden aldığımız bilgiler şöyledir: TC'nin sınır boyundaki alana büyük sayıda özel birlikler sevk ederek Güney'e saldırı hazırlıkları yaptığını doğrudur. Nisêbîn ve Elêh (Batman)'ten o yöne doğru çok sayıda askeri konvoyun geçtiği bildirildi. Ancak sınır ötesi hareketin yapıldığı konusunda somut bir bilgi yoktur. Eğer yapıldıysa da tarafların o alanda karşılaşmasının mümkün olmadığı anlaşıyor. Çünkü karşılaşma ve önemli bir çarpışma olsa mutlaka yörede duyulacağı söylenmektedir.

vesile edilen olay bu iki ihtimalden birisidir ve hangisi olduğu konusunda da henüz kesin bir bilgi mevcut değildir.

Öte yandan TC'nin geçtiğimiz Mart ayı sonlarında Güney'e yaptığı saldırı hakkında daha ayrıntılı bilgiler elimize ulaştı. Bir kere TC birliklerinin KDP'ilerin o alandaki güçlerinin rehberliğinde hareket ettiği kesinleşti. Ayrıca Qilaban'dan Şemzinan'a kadarki geniş bölgeden 70 bin kişilik bir güçle bu hareketin gerçekleştirildiği açıklığa kavuştu. Güney'in değişik alanlarındaki çarpışmalarda düşmanın korucu ve asker kayıpları 100 civarında ölüdür. Gerillaların ise Şemzinan karpsına düşen bölgede 6 ve Çel (Çukurca) karpsındaki alanda da 4 olmak üzere toplam 10 kayıp verdiği öğrenildi. Şemzinan'da şehit düşen 6 savaşıçından üçü bayandır ve bu savaşıçılar TC ordusuna klavuzluk eden KDP'ilerce şehit edilmiştir. Çel tarafında şehit düşen 4 kişi ise yeni katılan savaşıçılardır. Bu savaşıçılar başka alanda bulunan birliklere ulaştırmakla görevli birlik komutanı Kara Omer'in de, yaralı olarak TC'ye esir düştüğü bildirilmektedir.

Nisêbîn

Uluslararası yardım konvoyuna saldırı TC timleri olayı gerillalara mal etmek istedi

Nisêbîn (Berxwedan): 7 Mayıs günü Nisêbîn ile Mardin arasında bulunan ve Mardin merkezine bağlı Qesra Ehmedê Xêrê (Esentepe) köyü yakınlarında çoğunluğu İtalyanlara ait ve aralarında Hollanda ve İspanya araçlarının da bulunduğu Güney Kürdistanlılara yardım taşıyan ve sınırı doğru İpek Yolu üzerinden Nisêbîn'e doğru seyreden 24 araçlık bir konvoyu uzaktan otomatik silahlarla yaylım ateği açmıştır. Olayda ölen veya yaralanan olmamakla, hasar alan bazı araçlarda maddi hasar meydana geldiği bildirilmektedir.

Olaydan sonra Mardin, Nisêbîn ve Kozar (Kızıltepe) bölgelerinde TC sömürgecilerinin yoğun bir propagandaya başvurarak bu eylemin ARGK gerillaları tarafından yapıldığı yalanını yaymaya çalıştığı görüldü.

Gerillaların diğer eylemlerini marifetle gizlerken sömürgecilerin böyle yaygın bir propaganda yapması halkın da dikkatlerini çekti. Bölge halkı nezdinde yaptığımız araştırmalarda olayın gerillaların prestijini korumak amacıyla TC tarafından geliştirilen bir komplot olduğu anlaşıldı.

Daha sonra ERNK Avrupa Örgütü imzasıyla 10 Mayıs tarihinde yapılan bir açıklamada, olayın dış kamuoyunu aldatmaya yönelik TC'nin bir oyunu olduğu vurgulandı. Açıklamada şunlar belirtildi:

"ARGK gerillalarının bu saldırıya olayla hiçbir ilgisi yoktur. Olay tümüyle bir provokasyon olup Qesra Ehmedê Xêrê'de bulunan TC askerleri tarafından yapılmıştır. Halkımıza karşı vahşi uygulamalarıyla dünya kamuoyunu nezdinde teşhir ve tecrit olmuş Türk sömürgecilerinin, ARGK gerillalarının prestijini korumak ve dünya kamuoyunu yanıltmak amacıyla bu türden provokatif sal-

Fakat belirtilen tarihlere yakın Hıror'da bir çatışmada iki kişinin öldüğü veya yaralandığı bir olay yaşanmıştır. Bu olay üzerine de iki ayrı söylenti vardır. Birincisine göre, Güney'de silah toplamak isteyen Kuzeyli bazı köylülere KDP'iler saldırmış, köylülerden biri ölmüş biri yaralanmıştır. Bu olay üzerine yöredeki ARGK gerillalarının KDP'nin bu tavrına "Kendiniz silahları atıyorsanız bırakın bari düşmanların eline geçeceğine Kürt köylüleri toplansın" diyerek karşı çıkmışlardır.

İkinci söylentiye göre ise, Olay TC'nin bir sınır ötesi harekattır. Harekatı düzenleyen güçler, TC ordusunun Bêcuhê'deki taburu, Andaç (Ortaköy) korucuları ve KDP'li olduğu söylenen Sadîqê Emer ile Berwarî aşireti reisî Adil ve Hamdi Şelazî'nin çağlarıdır. Olayda biri Elê (Beytüşşebap)'in Hamam köyünden bir de Qilaban'lı Yılmaz kod adındaki olmak üzere iki savaşıçının yaralandığı söylenmektedir. Önce yalan propagandaya

dirılara bapırmaları önümüzdeki günlerde de olasılık dışı değildir. Muhtemel bu tür saldırıların ARGK'ye ait olmaya çağını gımdiden duyuruyoruz."

Nisêbnîli bir savaşı kalp yetmezliğinden şehit düştü

ARGK birlikleri arasında uzun süreden beri savaşan Hacı Hüseyn YİĞİT adındaki gerilla kalp yetmezliğinden şehit düştü. Arkadaşları onu doğum yeri olan Dêrê köyüne bıraktılar.

ARGK gerillaları karşısında yenilgi ve başarısızlıktan kurtulamayan Türk sömürgecileri bu olayı bile bir propaganda vesilesi yaparak, kalp yetmezliğinden yaşamını yitiren gerillanın, daha önce çatışmada yaralandığı ve sonradan öldüğü yalanını yaymaya çalıştı.

Hacı Hüseyn YİĞİT yoldaşın cenazesinin doğum yeri olan köye getirildiği haberi çevreden duyulunca, binlerce insan mezarı başına giderek saygı durumunda bulundu. Dêrê köyü gün-

lerce dolup taşıdı. Köye gelen yollarda ziyaretçi konvoyları oluştu. Cizra Botan, Sert, Amed gibi uzak alanlardan da yüzlerce otomobille ziyaretçiler geldi. Mezarın başında yapılan saygı durumunun ardından kitle toplu olarak "BİJİ PKK", "BİJİ ARGK" ve "BİJİ Serok APO" sloganlarını haykırdı.

Hezex / Farqîn

TC şimdi de islamcı çevreleri kışkırtmak istiyor

Hezex / Farqîn (Berzwedan): Devrimci direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nın din konusunda yaptığı doğru devrimci belirlemeler ve dini inanç sahibi çevrelere yaklaşım konusunda getirdiği olumlu görüşlerin etkisiyle, daha önce devrimcilere düşman olup devletin bir aracı olarak kullanılan geniş kitlelerin ulusal kurtuluşçu saflara akması, sömürgecileri son derece rahatsız etmiştir. Bu gelişmeyi durdurmak için TC'nin şimdi

Doğanın bir parçasıdır gerilla

Foto: Berzwedan

birtalom oyunları teşahhlaştı. bazı bilinçsiz ya da artniyetli islamcı çevreleri kışkırttığı ve yurtseverleri dincilerle çatıştırmak istediği anlaşılmaktadır. Bu girişimin iki örneği son gün-

lerde Hezex (İdil) ve Farqîn (Silvan)'de yaşandı.

Hezex'te islamcı çevrelerden olduğu söylenen Salih Karasalan adındaki biri, 3 Mayıs günü ilçe öğrencisi yurtsever bir genci döverek hastanelik ediyor. Adı geçen kişi ulusal kurtuluş mücadelesine düşman biridir. Muhtemelen devlette de doğrudan ilişkisi vardır. Daha önce de ilçe merkezinde bir yurtseveri bıçaklamıştır. Ayrıca yurtseverlerin öldürdüğüne göre bu sürekli silahlı dolanmakta ve okul ve gençlik çevreleri arasında "Biz islamcınız, istediğimiz yaparız, sizleri ve PKK'lıları yok edeceğiz" türünden sözlerle yurtseverlere göndeki vermektedir. Aslında islamcılıkla da bir ilişkisi olmayan düşman bir alleden provokatör bir tiptir.

7 Mayıs akşamı Salih Karasalan'ın ilçe merkezindeki evine giden bir grup gerilla, annesi ve babasıyla konuşup uyarmak isterler. Ancak gerillaları yakalayıp polise teslim etmek isteyen, küfür ve tehditlerle kendileriyle ilişkili konuşmaya gelen gerillaların üzerine gözükara bir düşmanlıkla saldıran aile mensuplarından Sabri Karasalan ve karısı açılan ateşle yaralanır ve daha sonra ölürler. Oğulları Salih ise, kaçarak karakola sığınır.

Farqîn (Silvan)'de de son günlerde dinci geçinen bazı çevrelerin zaman zaman yurtseverlere saldırdıkları, son olarak da Ruza Kartal adındaki bir yurtseverin kahvehanesini silahla basarak iki kişiyi yaraladıkları bildirilmektedir. Ancak bu olayın aynısı yönünden olup olmadığı henüz kesin olarak öğrenilemedi.

Cizra Botan

Hoser'deki roketli saldırı tam olarak aydınlanmadı

Cizra Botan (Berzwedan): Cizra Botan'a bağlı Hoser (Dêzava) köyü karakoluna 20 metre mesafedeki bir eve 30 Nisan gecesi saat 24.00 civarında iki roket mermili isabet etti. Evde oturanların yurtseverlere bir düşmanlığı olmadığı söylenmektedir. Bu durumda muhtemelen gerillalar tarafından karakol binasına yönelik bir saldırı düzenlenmek istenmiş olabilir. Her iki merminin aynı eve isabet etmesi, ekşık bir istihbarattan kaynaklanmış olabilir.

Olay hakkında gerilla kaynaklarından henüz bir bilgi alamadığımızdan kesin bir şey söy-

lemek mümkün olmuyor. Roket mermilerinin isabet ettiği evde tesadüfen kimse bulunmadığından ölen ya da yaralanan olmadığı bildirilmektedir. Köylülerin anlatışına göre olaydan kısa bir süre sonra köye gelen askerlere yüzbaşı göyle diyor-muş: "Üsan gımdiyê kadar nêden 10-15 kışi öldürmediniz, PKK katiaw yapı der bak on-ların başına nêler açardik."

Faşist subayların bu sözleri, Türk sömürgecilerinin gerçek yüzünü iyi sergilemektedir. Faşist yüzbaşı kadın, çocuk ve yaşlı demeden tüm köylüleri karakol bahçesinde ve yağmur altında sabaha kadar bekletir. Ertesi sabah, ikisi çocuk 7 kişiyi gözaltına alarak birlikte götürür. Gözaltına alınanlar şunlar: Kutbettin Şakçı ve Gulê Şakçı adındaki iki çocuk, Abdülkerim Seçkin, Abdurrahman Seçkin, Bîdır Seçkin, Yusuf Evimek, Ahmet Oruç.

Pazarçix

Yoğunlaşan sömürgeci baskılar protesto edildi

Pazarçix (Berzwedan): Güneybatı Eyaleti ve özellikle de Pazarçix çevresinde son aylarda gerilla faaliyetlerinin yoğunlaşması, alandaki gerilla birliklerinin hızla büyüyerek düşmana darbeler vermesi üzerine, sömürgeciler bu alanda kitleler üzerindeki baskılarını alabildiğine arttırdılar. Birçok köyde insanlar zorla korucu yapılmak isteniyor. Ancak yurtsever halk sömürgecilerin bu baskılarına karşı direnerek koruculuğu kabul etmiyor.

Yöre halkının anlattıklarına bakılırsa Botan vb. alanlarda yıllarca önce uygulanan yöntemler şimdi Pazarçix yöresinde deneniyor. Çobanların ekmeği bile, gerillalara veriliyor mu, veriliyor mu diye kontrol edilmektedir. Bütün baskılara rağmen yörede gerillalara katılım yoğun olmaktadır. Gençler arasında gerilla kavramı ulaşılmış güç ve son derece arzu edilen bir tatlı hayal gibidir. Bir an önce bu efsanevi duruma ulaşmak için adeta birbirleriyle yarışmaktadır gençler. Yörede yoğunlaşan sömürgeci baskıları protesto etmek amacıyla 9 Mayıs günü ilçe merkezinde bir gösteri ve yürüyüş oldu. İlae öğrencilerinin başlattığı ve halktan da destek gören gösteri 700 kadar kişinin katılımıyla gerçekleşti. Göstericiler son dönemlerde yoğunlaşan sömürgeci baskıları protesto ederek ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde eylemi sonuçlandırdılar.

Sömürgeci özel savaşın çirkefliliğini gösteren bir olay Pazarçix-Narlı'da yaşandı. Nisan ayı sonlarında yurta silahlar konan bir kadın cesedi, öldürülen gerilladır diye kamuoyuna duyurulmuştu. Oysa yaptığımız araştırmalarda, kadının karakol komutanıyla ilişkisi olan ahlaklı biri olduğu öğrenildi. Muhtemelen bu ilişki nedeniyle bazı zorluklarla karşılaşan faşist komutan, kadını kendisi öldürttü ve bunu da alçakça bir propaganda vesilesi yaparak sonuç almak istedi. Öldürülen kadını çok iyi tanıyan yöre halkı Türk sömürgecilerinin bu kirli oyunundan nefretle söz etmektedir.

Kürdistan'a kine giden bir yurtseverin izlenimleri:

"Kürdistan'da denetimleri artık ARGK yapıyor..."

Ben ülke topraklarından 22 yıldır uzakta, Almanya'da işçi olarak çalışmaktayım. 1983'ten önce hemen hemen her yıl vatanıma olan Kürdistan'a kine gidiyordum. Ancak '83'ten sonra bazı akrabalarımın mucadele saf-larında olmasından dolayı, ülkedeki aileme devlet tarafından özel bir baskı uygulandı, kardeşlerim birçok kez karakola ve emniyete götürülerek işkence-den geçirildi. O nedenle, o tarihten beri kine gidemedim, daha doğrusu korktuğum için gidemiyordum. Gidemediğim yıllarda kendimi kurumsal bir sacın üzerinde hissettiğimi de söylemek istiyorum. Ülkeye gidip gelmeyi, vatanımı ve halkımı görmeyi çok istiyordum, ama korku daha ağır basıyordu.

Ancak 1990 Newroz'unda 13 PKK militanının Stewr (Savur)'da şehit düşmesinden sonra, kahraman halkımızın gösterdiği serhildanlar bana da cesaret verdi. Bu yılki gelişmeleri de gördükten sonra Newroz'da Kürdistan'a gitmeye karar verdim. (...)

Beş hafta Kürdistan'da kaldıktan sonra Amed'den otobüsle İstanbul'a hareket edeceğim gün, 11 binin üzerinde Amerilî Güney Kürdistan'daki durumu protesto etmek için yürüyüş ve miting yaptı. Yapılan gösteride halk, "BİJİ PKK", "BİJİ Kurdistan", "BİJİ Serok APO", "Bim-re Haddam", "Kahrolsun Türk devleti" sloganlarını haykırıyordu. Bu günü gördüğüm için ne kadar mutlu olduğumu, kendimi ne kadar özgür hissettiğimi kimse bilemez.

Gündüz öğleden sonra otobüsle yola koyulduk. Arabada her çeşit Kürçe kaset vardı. Bir ara genç bir yolcu İbrahim Tatlıses'in kasetini teybe koydu. Bunun üzerine orta yaşlı birisi hemen kalkıp, "Siz kula istanmıyor musunuz bu ahlak-sızların kasetlerini dinleme-yi" dedi. Kaseti koyan genç bu sözleri karşısında ne diyeceğini şaşırarak kiplenmiş oldu. Yeniden Elazığ'ın kasetini teybe koydu.

Akşamı doğru Maden'e uğradığımızda yolda "BİJİ PKK" sloganının yazılı olduğu pankart asılıydı. Otobüsümüz, benzerlikten hareket ettikten yarım saat sonra, iki dağın arasında elinde kumru bir işaret bulunan bir grup tarafından durduruldu. Otobüs durdurulandan biri binerek, "Hiç korkmayın bir şey yoktur. Biz bir gösteri gereği otobüsü durdurduk. Kimlik kontrolünden sonra tekrar yolunuza devam edebilirsiniz" dedikten sonra, dışarda olanlardan üç kişi ellerinde kask ü sor ü zör renkil ERNK bayrağını açarak otobüse bindiler. O ana kadar ben bunların kim olduklarını anlayamamıştım. Bizleri dışarı çıkarak tek tek kimlik kontrolünden geçirdiler. Arkadaşların yaptıkları konuşma ve açtıkları bayraklar beni o kadar etkiledi ki, kendimi adeta bağımsız bir Kürdistan'da hissettim. Ve o zaman duyduğum mutluluğum tüm halkımıza nasip olmasını dilerken, diğer yandan da uzun süredir mücadele saflarında olan yakınlarımı da burada görme mutluluğuna erişmek istedim. Çok mutluydum, çünkü artık gerillalarımız Kürdistan'ın dağlarında, ovalarında, yollarında ve şehirlerinde denetimlerini icra etmişlerdi.

15 arkadaş otobüsün yanında dururken, 16-20 arkadaş da otobüsten biraz uzakta duruyordu. Ben otobüsten inerken bir arkadaş pasaportumu alıp baktı. Hannover'den geldiğimi ve soyadımı öğrendiğinden daha da sevindim. Arkadaşların o süre içinde candan ve sıcak yaklaşımı ve konuşmaları otobüste bulunan tüm insanları etkilemişti.

Hiç ummadığım bir fırsat elimde geçmişti. Arkadaşlarla bu ortamda böyle karşılaşmak beni oldukça sevindirmişti ve ben arkadaşların yanında daha fazla kalıp sohbet etmek istiyordum. Pasaportumu kontrol eden arkadaş bana idç de yabancı gelmiyordu, bir yerlerden tanıdığımı biliyordum, ancak nereden olduğunu bir türlü çıkaramıyordum. Hele kendisinin de "Amca

nasıl beni tanımadın" demesi beni daha da meraklandırıyor-du. Yaklaşık yarım saatlik sohbetten sonra grup sorumlusu, "Biz bu eylemi bir gösteri olarak yaptık. Bizim bir hedefimiz var. Bunun sağlamada hepimize görevler düşüyor. Biz sizlerin mutluluğu için savaş-ıyoruz" biçiminde eylemin ana-cası açıklayan bir konuşma yaptı.

Kahraman gerillalarımızın içinde ve ulusal bayrağımızın dalgalandığı bir ortamda o kadar mutluydum ki, kanatlarımla hemen uçardım sevincimden.

Ayrılacakları anda arkadaşlara, "Avrupa'da bulunan arkadaş ve halkımıza söylemek istediğiniz birşey var mı?" diye sordum. Bunun üzerine biri, "Orada bulunan arkadaşlarımızdan ve halkımızdan ullaşık dönüşmeleri, çalışmalarını daha güçlü yürütmeleri ve bunun için de ülkedeki gelişmeleri ruhen takip etmelerini istiyoruz. Bizler burada halkımızla iç içe olduğumuz ve vatan topraklarımızda düşmana karşı savaşı-ğımıza için çok mutlu ve gururluyuz. Avrupa'da bulunan tüm arkadaşlara ve halkımıza selamlarımızın iletilir" dediler. Daha sonra sarılarak ayrıldık.

Benim gibi uzun zamandan beri Kürdistan'dan ayrı kalan veya hala ülkede yaşanan gerçekli kavramayanlara diyeceğim şudur: Gidin Kürdistan'ı görün, gelişmeleri kavrayın ve burada bulunduğunuz sürece halkımızın önderleri PKK, ERNK ve ARGK'ye maddi-man-evi, elinden gelen tüm katkıları sunun!

Kulakları tıkanan, gözleri görmeyenler, gerçekliği bilmeyenler, Partilimizin gücünü ve yüceliğini küçük görünenler gitsinler kendi gözleriyle Kürdistan'ı ve Kürdistan halkının PKK önderliğindeki mücadelesini var olduğunu görsünler. Seçimlerini doğru yapsınlar.

- An Kurdistan an nemanî
- Bîjî Serok APO!

Ö. Hakin / Hannover
4 Mayıs 1991

Şêr / Berwarî / Dîh

Kent ve kır gerillasından yoğun saldırılar

Şêr / Berwarî (Berxwedan): Şêr, Berwarî (Pervarî) ve Dîh (Eruh) çevresinde gerillalar kent merkezleri ile kırsal alanlarda sömürgeci hedeflere yönelik çok sayıda saldırılar gerçekleştirdi. Düşmana önemli zayıflar verdiren bu saldırılardan öğrenildiklerimizden bazıları şöyle:

1 Mayıs günü Şêr şehir merkezinde, Jandarma Alay Komutanlığında görevli Ahmet adındaki bir sorgucunun evi ARGK şehir üyeleri tarafından tarandı. Adı geçen kişenceli evde olmadıktan kurtulabilmiş, olayda evdekilerden birisi yaralanmıştır.

Berwarî'nin Xêrxor mevkiinde 29 Nisan tarihinde ARGK gerilla birlikleri ile sömürgeci ordu birlikleri arasında büyük boyutta bir çarpışma meydana gelmiştir. Gerilla kaynaklarından bu çarpışma ile ilgili bilgiler henüz elimizde ulaşmadı. Halk arasında konuşulanlara göre çarpışmada 30 kadar düşman askerinin öldürüldüğü ve 1 gerillanın da şehit düştüğü söylenmektedir.

Nisan ayının son günlerinde Berwarî'ye bağlı Çeme Pîre köyündeki düşman karakolunda ARGK birlikleri bir saldırı dü-

zenledi. Olayda gerilla kayıp vermezken düşmanın kayıpları konusunda somut bir bilgi edinilemedi.

Korucu ve asker karışımı bir düşman birliği Pîre köyünden Şêr'e doğru giderlerken, Kele ile Ebubekir arasındaki muntıkada ARGK gerillalarının saldırısıyla karşılaşılar. Burada çıkan çarpışmanın saatlerce devam ettiği ve bir düşman uzman çavuşunun ağır yaralandığı kesin olarak belirlendi. Bunun dışında düşmanın ne kadar kayıpları olduğu öğrenilemedi. Gerillalar burada herhangi bir kayıp vermeden öslerine dönmüşlerdir.

6 Mayıs tarihinde Berwarî'nin Xêrxor muntıkasında ARGK gerillalarının bir düşman konvoyuna saldırısı sonucunda 1 astsubay uzman çavuş ve 3 er öldürüldü. Olayda 6 askerin de yaralandığı bildirilmektedir. Gerillanın kaybı yoktur.

Xêxêr (Şîrvan)'ın Kerzwar muntıkasında 19 Nisan tarihinde meydana gelen çarpışmada bir korucu ağır yaralandı. Gerillalar kayıp vermedi.

Dîh'e bağlı Nivûan köyü civarında 8-9 Mayıs gecesi ARGK gerillalarıyla asker-korucu karışımı sömürgeci birlikler arasında çarpışma oldu. Olayda asker ve korucuların büyük kayıplar verdiği söyleniyor, ancak kesin sayı öğrenilemedi. Çarpışma sona erdikten sonra adı geçen köye baskın düzenleyen sömürgeci güçler, bir yurtsevere ait bir evde bant, kitap ve mermiler bu-

Şêr Şêrê çîrîne çî mênê

Ara Berxwedan

lunduğu gerekçesiyle bu yurtseverler gözaltına aldılar. Ayrıca köy muhtarına da, içeriği öğrenilemeyen birtakım evrakın zorla imzalatıldığı bildirilmektedir.

Serhedan

ARGK'nin ilçe baskınları ve yoğun saldırılar

Berxwedan Haber Merkezi

Serhedan Eyaleti'nde son haftalarda gerilla saldırı ve baskınlarına ilişkin pek çok haberler

gelmektedir. Ancak bu haberlerin ayrıntılarını şimdiye kadar gerilla kaynaklarından ya da yöredeki muhabirlerimizden öğrenme olanağı olmadı. Aşağıdaki bazı haberleri bölgeden çeşitli yurtseverlerin verdikleri bilgilerle dayanarak sunuyoruz:

Nisan ayının son günlerinde İdir (İğdir) yakınlarındaki bir düşman karakoluna ARGK gerillaları saldırı düzenlediler. Tahrip edilen karakol binasındaki askerlerden ölen ve yaralananlar bulunduğu söylenmektedir.

ARGK gerillaları 29 veya 30 Nisan günü akşamı Serhedan (Kars)'ın Têkor (Digor) ilçesine baskın düzenlendi. Emniyet Mû-

dûrlüğü ve hükümet binalarının roketlenerek tahrip edildiği oy-lemde gerillalar, herhangi bir kayıp vermeden geri çekildi.

Çarpışman çevresinde Mayıs ayı başlarında ARGK gerillaları ile düşman birlikleri arasında yer yer şiddetli çarpışmalar yaşandı. Bu çarpışmalarda sömürgeci birliklerden subay, özel ün elmanı ve askerlerden çok sayıda ölü ve yaralı olduğu bildirilmektedir.

Öte yandan Nisan ayı başlarında Baışd (Doğubeyazıt) yakınlarındaki bir düşman karakoluna sığınan ARGK birliklerinin sömürgecilere ağır kayıp verdirdiği bildirildi.

KAMUOYUNA

Siyasi iktidar, derinleşen toplumsal kriz karşısında giderek daha fazla çaresiz kalıyor. Dayandığı tabanı yitirirken meşru zemin arayışlarına girmeye, taban oluşturmaya ve kendini tehdit eden Türkiye ve Kürdistan'daki mücadeleye karpı da yeni saldırılar planlıyor.

İktidar son emperyalist savaştan da yararlanarak devrimci halk muhalefeti ni emmeye çalıştı. Halkın örgütlü güçleri bunu büyük oranda boşa çıkardılar. Emperyalist ve gerici savaşta Amerika emperyalizmine kul köle olan iktidar, emekçi yığınlara karşı acımasız ve kuralsız bir savaşın da yürütücüsü oldu.

Bir yandan devlet terörü yoğunlaştırılırken, diğer yandan gübelerde, karakollarda insanları peşpeşe öldürüldü, sakat bırakıldı ve insanlara yoğun işkenceler uygulandı. İşkence böylesine boyutlandırılıp mahalle karakolları bile işkence merkezleri yapılırken, Kürdistan'da da yoksul Kürt köylülerine yönelik kitlesel işkence yöntemlerine başvurmaya başlanı hale getirildi.

Zarlar, yaygın bir biçimde işten çıkarmalar ve işsizlik artırılarak yaşam her geçen gün emekçi yığınlar açısından çekilmez hale getirildi. İşçilerin, memurların, köylülerin insanca yaşam talebi hep gözardı edildi. Hak talebinde bulunmak, insanca yaşam koşullarını savunmak, ücret artışı ve sosyal haklar istemek, işkenceye karşı çıkmak, devlet terörünün protesto etmek suç sayıldı. Ve tüm bunların bedeli işkence, cop, kurşun, hapis, sürgün, işten atılmalar ve insanlık dışı uygulamalar oldu.

Siyasal iktidarın tüm demokratik vaatlerine, halkın taleplerinin karşılanacağı demagogilerine karşın, halkın büyük çoğunluğu bağımsızlık, demokrasi ve insanca yaşam ölemlerini gödererek daha da güçlü bir şekilde dile getirmektedir. Siyasal iktidar, süngümüşün ve krizin etkisiyle kendini yeterince güçlü görememekte ve iç çelişkilerinin

derinleşmesinin de etkisiyle kendini "yenilenece" çalışmaktadır.

Genelede ise, Ortadoğu'da Türkiye, emperyalizmin Körfez krizi nedeniyle kendisine vermeye çalıştığı daha cüretkar uçaklık rolüne soyunmak istemektedir. Bu yeni rolde emperyalizmin jandarması olmak görevini daha iyi yapmak da vardır. Ortadoğu halklarına yönelik "yeni düzen" içinde Türkiye kendisine verilen rolü severek oynayacaktır.

ABD'ye ve AT'yi oluşturan emperyalist ülkelere kendini ispat etmek için her türlü onursuzca şeyi kabul eden siyasi iktidar, ABD emperyalizminin istemleri doğrultusunda ülkede yeni bir "demokrasi" vitrini düzenlemeye çalışıyor.

Günlerdir kamuoyunu ANAP kurmaylarınınca hazırlanıp sunulan Amerikan planlarıyla yönlendiren iktidar, siyasi hesaplar peşindedir. Kısa yollarla oynanan oyunların bir yineli ve daha kurnasasını, daha aldatıcı olarını, işin görünenini oynamaktadır. İçin içine yanı, bu oyunda herkeste bir rol vermek istenmektedir. Hazırlanan "paket"lerde neiler ve kimler yok ki!

Yıllardır cezaevlerinde her türlü saldırı, işkence ve baskı ile yaşatılmış ve eğiğe duran hücre tipi cezaevleri ile de tehdit edilen bir siyasi tutuklulara yönelik ise daha, sinei bir plan günderodur.

Yıllardır sürgün, göç, katliam ve işkencelerle yığılma kolan Kürt halkına yönelik saldırılar, yeni boyutlarıyla daha da artırılarak istenmektedir. Hiç bir ayırım yapmaksızın yaşlı-geç, kadın-erkek demoden saldırıya uğrayan emekçi halkımız, göstermelik demokrasiyle kandırılmak istenmektedir.

Bu konuşlarda iktidar 141-142'nin, Kürtçe yasasının kaldırılmasını ve partli salıvermeyi, Anayasa değişikliği gibi konuların gündeme getirmiş bulunuyor. Kuşkusuz tüm bunlara karşı bir tutukluların da söyleyecekleri vardır. Ancak burada bizleri daha yakından ilgilendiren boyutıyla, partli salıverme ve son dönemde ki "demokrasi" atağı konusuna değinmek istiyoruz.

Siyasal iktidar halkı aldatmak, kendine meşru zemin yaratmak, devrimci mücadelesinin altını oymak ve kendisini yeni

saldırılarına hazırlamak için manevralar yapmaktadır. Devrimci mücadeleye karşı siyasi zaferler kazanmak istenmez, tüm bu manevraların odağında yer almaktadır.

141-142'yi, Kürtçe yasasını kaldırmakla ve partli salıverme ile bu ülkeye demokrasi gelmeyecektir. 141-142'yi kaldırmak için manevra yapan bu iktidar, hemen ardından adını "Anti-Terör Yasası" dediği yeni faşist yasalar çıkarıyor. Faşist TC Anti-Terör Yasası'yla kendisini geleceğe hazırlıyor. Göstermelik hukukunu bile rafa kaldırarak, devrimci hareketleri kitleselden tecrit ederek marjinal bir hale getirmeye ve yok etmenin temelini oluşturmaya çalışıyor.

Anti-Terör Yasası ile işkenceyi, katliamları, şiddetli yok etmeleri, tecrit politikalarını meşrulaştırmayı hedefleyen iktidar, mücadeleyi boğabilmek amacıyla her türlü yöntemle başvuruyor. Bu yasa, onların umudu haline geldi. Zira bu yasayla hergeyi halledeceklerini sanıyorlar. Ama yanlışlıklarını anlayacaklardır.

Burjuva demokrasi konusunda kendisine güvenen bir iktidar, Anti-Terör Yasası'na gerek duymaz. Ama bugünkü iktidar ve onların destekçisi burjuvalar güçsüzdür. Emperyalist efendilerine ededikleri diyetler nedeniyle açgözlükleri her gün daha da artmaktadır. Böylece, daha fazla sömürü siyasi krizi derinleştirirken, hak talebinde bulunan işçilere, köylülere, memurlara ise, iktidar hak yerine terörü dayatmaya devam edecektir. Demokrasi oyununun perde arkasında Anti-Terör Yasası ile hazırlanan işkenceler, katliamlar ve diğer terör planlarının sırrı buradadır. Demokrasiçilik oyununu göz boyanıcı yöntemlerle sürmektedir.

Siyasi iktidar cezaevleri cephesinde "af" çıkardığını, cezaevlerinin boşalacağını söylerken, hücre tipi cezaevleri, canlı tabutluklar açarak halkı ve devrimcileri karşı gerçek tavrını ortaya koyuyor. Cezaevleri açılıyor, devrimcileri, üricileri, halkın yanında yer alan insanları cezaevlerinde fiziksel olarak çürütmenin yolları aranıyor.

Bir yandan düşünce özgürlüğü deniyor, diğer yandan sosyalist basın susturulmaya, düşüncelere gem vurulmaya

çalışılıyor. İşte, siyasi iktidarın anladığı demokrasi budur. Onlar demokrasi değil, faşist sömürü düzenleri için "istikrar" istiyor.

Bir siyasi tutuklulara yönelik olarak da, "af" ardını gizlenerek çok daha ağır saldırılara devam hazırlanıyor. Hücre tipi cezaevleri bu yolla meşrulaştırılmaya, işkence savunulmaya çalışılıyor. Yıllardır cezaevlerinde yatan tutuklular, bu kez de meşru taleplerini ile "açık cezaevi"nde ceza, işkence, polis taktibi altında yaşatılmak isteniyor. Kısa "ya düşünceni terk edeceksin, düşünün adamı olacaksın" deniyor, "ya da ucunda tekrar zindan, işkence, polis taktibi olan bir yaşam" dayatılıyor.

Eğmen sınıflar bugün, daha cüretkar oynuyor, daha cüretkar adımlar atıyorlar. Cezaevlerinin "boşaltılması" bu planın bir parçasıdır. Ve bu plan gelecek için oynanan oyunların da bir parçasını oluşturmuyor. Mücadelenin altındaki meşru olumaya, devrimci hareketlere ağır darbeler vurulmaya çalışılıyor. İktidar geleceği kazanmak, "istikrar"ı sağlamak istiyor. Bunun için de siyasi hesaplar peşindedir. Ve bitmişliğini, korkmuşluğunu bu adımlarla siyasi bir "zafer"e dönüştürmeye çalışıyor. Manevraların altında bütünüyle bu yatmaktadır.

Faşist TC'nin beklentilerine, manevralarına ve siyasi hesap peşinde koymasına rağmen, bir siyasi tutuklular iktidarın beklentilerini gerçekleştirmesine izin vermeyecek, oyunlarını bozacak ve bağışadık, demokrasi sosyalizm kavgasını sürdürmeye devam edeceğiz.

Bizler faşist TC'nin ve sömürücü iktidarın bu manevralarını kamuoyuna duyuruyor, yeni saldırılar karşısında tüm devrimci, demokrat güçleri birlikte tavır almaya çağırıyoruz.

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki Devrimci Sol, MLSPB, TKP/ML TİKKO, TDKP, TKİH, TKP/ML Hareketi, TİKB, DY, PKK, DKP, TKP-Kırkık, TKP-B, Direniş Hareketi, Devrimci Birlik, TKP/ML, 16-H Davaları Tutukluları

1991: TÜRKİYE'DE 1 Mayıs HALA YASAK

* Kürdistan ve Türkiye'nin birçok kentinde 1 Mayıs korsan gösterilerle kutlandı * Polis yüzlerce kişiyi gözaltına aldı

Berxwedan Haber Merkezi

Başlangıç 1. sayfada
rentişler, rejim 1991'de Newroz'u resmî bayram ilan edecek denli geriletti. Bu gerçekliğin, Türkiye'de 1 Mayıs yasasının nasıl ağırlanması gerektiği yolunda Türkiye işçi sınıfı ve devrimcileri için öğretici bir deneyim olmasını diliyoruz.

Kürdistan ve Türkiye'de 1 Mayıs nisbeten durgun geçti. Kürdistan'ın en yoğun işçi kenti Êlih (Batman)'de 1 Mayıs sakin ve durgun geçerken, Amed ve Dêrsim'de yer yer korsan gösteriler oldu. Wêranşar ve Riha'da, 1 Mayıs tutuklanmalarını protesto amacıyla açlık grevleri başlatıldı. Türkiye metropollerinden İzmir'de bir tıbnî miting yapıldı. İstanbul, Ankara, Adana, İzmir gibi yerlerde ise korsan gösteriler ve salon toplantıları ile kutlandı.

Amed: ERNK 1 Mayıs öncesinde kent merkezinde dağıtış yaygın bildirilerle halkı direnişe çağırdı. 1 Mayıs günü aralıksız ve şiddetli bir yağmura rağmen Mehikahmet ve Bağlar gibi semtlerde korsan gösteriler oldu. Ayrıca Petrol-İş üti saat kadar işi bırakma eylemi yaptı. Belediye işçileri ise Belediye önünde davullu-zurnalı gösterilerde bulundular. Burada özellikle bayan işçilerin korarı ve coşkulu tutumları dikkat çekti.

Öte yandan Dicle Üniversitesi'nde 150 öğrencinin girişimi ile başlayan ve daha sonra 500 kadar kişinin katıldığı bir korsan gösteri oldu.

Dêrsim: Vahlik miting için yarı-

pılan bagvuruyu kabul etmedi. Bazı işçiler işyerlerinde bildiriler okuyarak kutlarken, Köy Hizmetleri işçileri ile bazı gençler ve öğrenciler korsan gösteri ve yürüyüş yaptılar. Polisin müdahalesi sonucu bazı gözaltına alınmalar olduğu bildiriliyor.

Wêranşar: 1 Mayıs günü ilçe merkezinde bazı öğrenci gençlerin gözaltına alınmalarını protesto amacıyla 2 Mayıs'ta 150 kadar kişi HEP merkezinde açlık grevi başlattı. Aynı gün grevlerini desteklemek amacıyla bir grup genç "Bijî PKK", "Bijî Serok APO" sloganıyla yürüdü. Açlık grevi üç gün sürdürüldü ve sona erdi. Bu arada 1 Mayıs günü gözaltına alınanlardan 10'u tutuklanarak Riha cezaevine gönderildi. Aralarında üç HEP yöneticisinin de bulunduğu tutuklular şunlar: Sezai Özkan, Çeçen Topçu, Nedim Oktay (Bu üç kişi HEP yöneticisi), Cebraîl Sayar, İbrahim Bahçeli, Mehmet Varşın, Lokman Alıcıoğlu, Mahmut Tarak, Aysel Hoca (Soyadı öğrenilemedi, ilçe öğretmeni) ve Fahi Oğaç.

Riha: Wêranşar'dakileri desteklemek amacıyla Riha (Urfa)'da da HEP merkezinde 100 civarında kişi açlık grevine bağlandı. Buradaki açlık grevi üç gün sürdürüldükten sonra sona erdirildi.

İstanbul: Devlet dala 1 Mayıs'tan günlerce önce kentte edeta sıkıyönetim ilan etmişti. Bir hafta öncesinde alarm verilmiş ve 20 bin polis görevlendirilmişti. Buna rağmen Sıracahane, Unkapanı, Kadıköy, Eminönü, Sultanahmet, Harbiye, Cerrahpaşa, Fatih, Kadıköy, Beyazıt, Beşiktaş, Sultanahmet, Periköy ve Kartal semtlerinde işçi ve genç kesimlerin yoğunlukta olduğu korsan gösteriler yapıldı. Yer yer polise çatışmalar yaşandı. 10'u aşkın gösterici ile 4 polisin yaralandığı bildirildi. 600'den fazla kişi de gözaltına alındı.

İzmir: 1 Mayıs Konak'ta Eski Bahçeli Hali denilen alanda saat 10.00'da başlayan yasal bir miting ile kutlandı. Sendikaların düzenlediği mitingde YXK etkin biçimde katıldı. 10 bine yakın kişinin katıldığı miting genelde olaysız geçti, ancak dağılmadan sonra 8 kişinin gözaltına alındığı söylendi. YXK ise İzmir'de 1 Mayıs'ı militanca kutladı. Gürçeşme yolu üzerinde Polis Koleji'ne 300 m. kadar uzaklıkta ve ayrıca Gürçeşme semtinde korsan gösteriler yapıldı. YXK imzalı 1 Mayıs bildirilerinden çok sayıda dağıtılırken "Bijî Yek Gulan" "Yaşasın PKK-ERNK-ARGK" ve "Bijî Kürdistan" sloganları atıldı. Yollar, benzin döktülerek ateşe verildi.

Ankara: Bazı yerlerde iş durdurulurken, genelde salon toplantıları biçiminde geçti. Öğleden sonraki saatlerde, Siyasal Bilgiler, Hukuk ve Basın-Yayın'ın bulunduğu Cebeci alanında 300 kadar kişinin katıldığı korsan gösteriler yapıldı. Müdahale eden polise göstericiler arasında çatışma çıktı. 50 kadar kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

Kürdistan ve Türkiye'nin diğer bazı kentlerinde de meydana gelen benzer olaylarda yüzlerce kişi gözaltına alındı.

YURTSEVER DİYARBAKIR İŞÇİLERİNE

1 MAYIS'A HEP BİRLİKTE SAHİP ÇIKALIM!

1876'da ABD'nin, Şikago kentinde işçilerin 12 saatlik üzerinde mesai süresi ve ağır çalışma koşullarını kaldırmak istemleriyle başlayan direniş ve protesto gösterilerinde, yüzlerce işçi katledilirken, binlerce de yaralanmıştır. ABD'de, işçilerin bağkaldırmasıyla işçi sınıfına dayatılan kölece yaşam son bulmuş, 8 saatlik mesai süresi ile birçok sosyal haklar kazanıldığı gibi, işçi sınıfının bu görkemli direnişinin anısına her yılın 1 Mayıs günü, işçi bayramı ve işçilerin uluslararası dayanışma günü olarak kutlanmaya gelmiştir.

1 Mayıs, dünyanın hemen hemen her yerinde, işçi sınıfı önderliğinde coşutlu geyiklerde kutlanırken, TC egemen güçleri ise bunu yasaklayarak, 1 Mayıs'ı kutlamak isteyen işçi sınıfına saldırarak kan dökmetedir. Her yılın 1 Mayıs günü meydana çıkan, Kürdistanlı ve Türkiyeli işçi sınıfına, kendi kanlı dişlerini gösteren TC, emeğin karşısında yer alarak sermayeyi nasıl koruduğunu ve işçi sınıfına nasıl düğman olduğunu göstermektedir. 1 Mayıs kutlamalarının yasaklandığı, sayılı ölkelerden biri olan sömürgeci-faşist TC, bununla ne kadar ökel ve barbar olduğunu ortaya koyarken, son günlerde demokratik olma yolundaki sözlerini de yalanlamaktadır. Kürdistan proletaryası, işçi sınıfı ve ezilen halkların dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı Kürdistan işçi Partisi (PKK) önderliğinde militanca bir direnişle yürüttüğü ulusal-sınai mücadeleyle karıştırmakta, Türkiye ve Ortadoğu işçi sınıfları ile dayanışmanın en güzel örneğini sunmaktadır.

1 Mayıs'ı tıpkı NEWROZ gibi Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğü için verilen savaşta mücadelemize yeni kazanım ve mevziler elde etme, özgürlük türkülerimizi, marşlarımızı alanlarda haykırma, düğmana daha büyük darbeler indirme gününe çevirip, yeni serhildanlara dönüştürelim. Bağımsız, özgür, demokratik ve sömürsüz bir Kürdistan yaratma kavgasını veren Partimiz PKK saflarında yerimizi alalım.

Direnen Kürdistan halkı kazanacaktır!

Kürdistan halkı!

Halk olarak tarihimize ilk kez kurtuluşa en yakın olduğumuz bir dönem yaşıyoruz. Bunun yanında büyük katliamlarla, emperyalizm ve sömürgeci ölkelerin büyük komplo ve oyunları da karşı karşıyayız. Bu kadar yakın olan kurtuluşa ulaşmamız, önümüzde konulan bu karşı-devrimci oyunları, derinliğine kavramamız ve boşa çıkarmamıza bağlıdır.

Körfez krizinin bitimi sırasında savaşın yeni bir boyut kazandığı görüldü. Güney Kürdistan'da bir halk ayaklanması yaşandı. Gerekli hazırlık, örgüt-

me ve önderlikten yoksun olarak başlayıp emperyalist güçlerin üzerinde hesap yaptıkları bu halk hareketi, emperyalistlerin ve sömürgecilerin çıkarları ile çelişmesi nedeniyle yenilgiye sürüklendi.

ABD bu halk hareketinin denetimden bütünüyle çıkarak devrimine yönelebileceği ve Ortadoğu'daki çıkarlarını sarsabileceği korkusuyla bu sorunu da kanlı tarihine yakışır biçimde çözüm yoluna gitti: bu amaç için de faşist Saddam diktatörlüğü kullandı. Emperyalizmin bu kanlı politikası, Türk sömürgeci devletinin çıkarlarıyla uyuyan bir politikaydı. İşte bunun bariz örneği, okuyunuz! İstisna "tampon bölge" planıdır. Tıpkı Filistinli'lerin Batı Şeria ve Gazze bölgesinde olduğu gibi, Kürt halkı da etrafı tel örgülerle çevrili kamplara doldurulacak, tutaklık koşullarında çürümeye terk edilerek sonuçta bunlar kendi çıkarının, öz davalarının karşısına çıkarılmak istenilecektir. Güney ve Kuzey Kürdistan parçaları arasında bir engel haline getirilip PKK önderliği etrafında bağımsızlığa giden yolun tıkanmasına çalışacaktır.

ABD ve TC sömürgeciliğinin devrimimizi tasfiyeye yönelik planlarından birisi de tutaklar üzerindeki oyunlarıdır. Nasıl ki, Güney Kürdistan'daki ayaklanmayı ezdirip sonra yardım meşaj rolüne giriyorlarsa, cezaevindeki devrimci tutaklar üzerinde de benzeri bir politika izlenmektedir. Devrimci tutaklar, özgürlüklerinin bedeli olarak devlete minnet duymaya ve devrimin karşısına dikilirmeye çalışılmaktadır. Yıllarca insanlık onurlarına saldıran devrimci tutaklara, parti salıverme uygulamalarıyla şu söylenmektedir: "Özgürlük ideali ve mücadele-den vazgeçerseniz, ancak o zaman firiki yaşam hakkı tanıyacaktı." Bu nedenle çıkarılan Anti-Terör Yasası ile direniş verilecek cezaların ölüm olduğu, yaşamak için direnmekten vazgeçilmesi gerektiği dayatılmaktadır. Kürt halkının geleceğirdi kararımaya yönelik bu yasaların demokratik maskesi altında yapılması iktyüdü bir oyundur. Benzeri oyunların boşa çıkarılması Kürdistan ve Türkiyeli bütün direnişçi güçlerin görevidir. Başkan APO'nun komutasında Partimiz PKK, Cepemiz ERNK, Ordumuz ARGK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile halkımız artık her türlü oyun ve saldırıyı, boşa çıkaracak güç ve yeteneğindedir. Devrimin geleceği halk olarak geleceğimize bağlıdır....

- Yaşasın 1 Mayıs ve proletarya enternasyonalizmi!
- Bijî PKK, ERNK, ARGK!
- Bijî Serok APO!

ERNK Amed Örgütü
24 Nisan 1991

Dünya işçi sınıfının birlik ve mücadele günü

1 MAYIS

Dünya işçi sınıfı, 105 yıl önce döktülen işçi sınıfının kanını kendine mücadele gerekçesi yapmaya, 1 Mayıs işçi bayramını kararlılık ve inançla karşılamaya, döktülen her damla kanı ve yaşanan her acıyı mücadelesinde zafere dönüştürmeye devam ediyor.

İşçi sınıfının bu yılda kutladığı bayramının tarihçesi 105 yıl öncesinin Şikago meydanlarına uzanır. O tarihten sonra, 11 Kasım 1887'de işçi liderleri Albert Parsons, August Spies, Adolf Fischer ve George Engel burjuvazinin celtatları tarafından idam edildiler.

1 Mayıs 1886'da işçiler 8 saatlik işgünü talebiyle sokaklara döküldü. Yaşam standartlarını düzeltmek istiyorlardı. Amerika'da işçilerin yaşam koşulları oldukça kötüydü. İşçiler, çok az ücret karşılığında günde en az 16 saat çalışıyorlardı. Kötü çalışma koşullarında açıkla yüzyüze bırakılan ve dayanılmaz yaşam mahkum edilen işçiler, hiç olmazsa iş gününü kısaltmak, çalışma koşullarını düzeltmek ve ücretlerini arttırabilmek için eyleme yöneldiler.

Başlangıç ve hızla büyük gelişme gösteren eylem dalgası, 1 Mayıs günü düzenlenen gösterilerde somutlaştı. Binlerce işçiden oluşan gösterici kitleye polis saldırdı. Bomba ve silahlarla yapılan saldırıda, işçiler kurşun yağmuruna tutuldu. Sokaklar işçilerin kanıyla kızıştı.

Burjuvazi yükselen işçi hareketini engellemek için saldırmıştı. Ve bu saldırı burjuvazinin işçilere yönelik saldırılarının en kanlısıydı. Sadece bu değil, işçi liderleri de tutuklanmıştı. Yukarıda adı geçen 4 işçi lideri idam cezasına çarptırıldı. Tutuklanan beşinci işçi lideri Louis Lingg ise saldırı hücrede üzerine dinamit patlatarak katledildi. İnfaz gerçekleştirilmeden önce işçi liderleri son sözlerini, "Canı okuduğumuz için değil, sosyalist olduğumuz için asılacağız" biçiminde burjuvazinin suratına haykırdılar.

Kanlı 1 Mayıs'ın ardından 8 saatlik işgünü sloganına tüm dünya proletaryası sahip çıktı. Ulusal ve uluslararası boyutlarda işçi hareketinin dayanışması hızla gelişti. 1888'de toplanan Amerikan işçi Federasyonu bu talebin kabulüne kadar her yılın 1 Mayıs'ında genel grev yapılacağını ilan etti. Almanya, Belçika, Fransa ve İngiltere'deki işçi örgütleri de bu karara katıldı. Paris'te toplanan II. Enternasyonal'in I. Kongresi'nde 1 Mayıs 1890 tarihi, uluslararası eylem günü olarak kararlaştırıldı. Karar, büyük ve coşkulu gösterilerin zemini oldu. Bu nedenle, 1891 yılında toplanan II. Enternasyonal'in II. Kongresi'nde 1 Mayıs'ın her yıl kutlanması kararı verildi. İşte, bu tarihten itibaren 1 Mayıs, her yıl işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak kutlanmaktadır.

İşçi sınıfının zorlu mücadelesinin bir ürünü olarak bugün 116 ölkede 1 Mayıs resmen kutlanıyor. Ne var ki, faşist sömürgeci TC, 1 Mayıs'ı Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfına hala yasaklıyor. Her yıl kutlamak isteyenlere TC polisleri saldırıyor, katliam gerçekleştiriyor. Bu da gösteriyor ki, işçi sınıfının bayramını özgürce kutlayabilmemesi, ancak devrimci mücadelelerin zafarıyla mümkün olacaktır.

İşçi sınıfının ve ezilen halkların bayramının devrimler olduğunu bilen Kürdistan işçi sınıfı ve halkı da, 1 Mayıs işçi bayramını sömürgeciğe karşı verdiği bağımsız vatan ve özgür toplum mücadelesinde onurla yaşıyor.

Newroz'da Kürdistan dışı metropollerde çıkan görüntü:

KÜRDİSTANLILAR'IN YAŞADIĞI HER BÖLGE CİZİRA BOTAN'DIR

Tarih: 20 Mart.

Yer: Kürdistan değil.

Kürdistanlılar'ın yaşadığı bir şehir: Adana, Yegilevler Mahallesi.

Saat: 11.00.

İki bin insan var. Genç-yakış, çocuk-çocuk, kadın-erkek, iki bin insan... Hepsinde bayram sevinci. Bayram kutluyor bu insanlar... Ellerinde bayraklar, posterler... Rengarenkler: Yeşil, kırmızı, sarı... Renkler bahara da uyuyor. Bahar renkleri bunlar. Meyveye dönüşecek bahar çiçeklerinin yeşili, kırmızısı, sarısı... Dağ çiçeklerinin renkleri... Renkler kanı hareketlendiriyor. Ellerinde bayraklar, posterler var. Partilerin bayrakları. Önderlerinin posterleri. Mızlam DOĞAN ve diğer şehitlerin posterleri. Yürüyorlar... Korku duvarları yerle bir. Korku artık yok! Korkuyu ağırlı yedi yıl oldu. Artık zahipsiz değililer çünkü, korkmamaları bundan. Orduları var artık. Slogan atıyorlar, "BİJİ Kürdistan", "BİJİ PKK, ARGK, ERNK", "BİJİ Serok APO" diyorlar. Marş söylüyorlar... Bayram kutluyor bu insanlar... Katliam dolu tarihlerinde az sayıda ki bayramlardan birini kutluyorlar. Ancak bayramları çoğaltıyor Kürtler'in... Zaman, bayram niteliğindeki günlerin kazanılmasıyla alıp gidiyor. Kürdistan tarihi bayram günleriyle süsleniyor. Artık Kürt halkı, bayramlar dolu güzel geleceğe koşuyor... Kadınların, gençlerin kızların sayı dikkat çekiyor, öyleyse kalabalıklar ki. İşte bir toplumda çözümlenin en iyi işaretlerinden biri kadınlar değil mi? Kürt kadını geleneksel değerleri hızla alıyor. Kürt kadını... artık dağlarda kardeşleriyle omuz omuza savaşıyor. Kadınlar artık sokaklarda kınıni ifade ediyor, özlendiklerini dile getiriyor. Kadınlar artık "bir adım geride" değil, çok yerde bir ileride.

İki kilometre yürüyorlar. İki bin kişiydiler başlangıçta. Bir saatlik yolda beş bin oldular. Yaşlılar bile kayıtsız kalamadı bu coşku karşısında. onlar da kitleye katılıyorlar. Bu arada kızıyorum, "Neden Kürtler'i bir romancı, bir hikayecisi, sinemacı, fotoğraf sanatçısı yok?" diye öfkeyle soruyorum. Ne kadar güzel yazılır bu ve benzeri görüntüler. Ne güzel roman olur, ne güzel hikaye, film, fotoğrafı... Bu kitle eylemlerinin her biri kendi başına işlenebilecek konu niteliğinde. Oysa, diyorum, büyük sanatçılar, büyük edebiyatçılar, büyük yazarlar böyle dönemlerde çıkarlar. "Büyük" isim olmuş insanlar, Kürdistan'daki gibi olaylar sonrasında, bu olaylar sayesinde bize hediye edilmiştir. Büyük olaylar, büyük isimleri yaratır. Kürdistan'da bir tarih yazılıyor. Ama ben, bu tarihin belgelenmeden yazılmasından korkuyorum.

Bir saat yürüyen kitle, 12.00'de Bahçelievler Caddesi'yle, Obalar Caddesi'nin kesiştiği noktada sömürgeciğin barikatıyla karşılaşılıyor. Ancak herhangi bir teğaz yok kitlede. Akalno biriktir-dikleri kınıni ifade etmenin heyecanı var içlerinde. Önderden çocuk sayılabilecek yaşta bir kaç kişinin geriye doğru geldiğini gö-

ren kadınlar, "İsterseniz siz kaçın, ama biz buradayız ve savaşa-çalış" deyince, bu cümleler kitlede büyük bir coşku yaratıyor. Kitlenin bu hareketliliği, sömürgeci güçlerin araçlarını bile bırakarak kaçmalarına neden oluyor. Kitle polisleri kovalarken, bu arada, sömürgecilere alt dört araç da ters çevrilerek ateşe veriliyor. Sömürgecilere alt diğer araçlar ise çevredeki evlere, insanlara zarar verir düşünceyle ateşe verilmiyor, zarara uğratılıyor. Korkudan araçlarını bile bırakıp kaçan sömürgeci güçlere yardım takviyesi geliyor, bu arada yurtseverlerin üzerlerine kurşun yağdığını görüyor. Olay sırasında çok sayıda yurtsever yaralanıyor. İlk yaralanan ise yurtsever genç bir kadın. Erkeklerin yardımına koştuğunu görürken, "O kadar önemli değil, pek bir şey yok, siz kendinize bakın" diyor. Çatışma sırasında yaralanan çok sayıda yurtsever, daha önce gerekli önlemlerin alındığı "İlkyardımcılar" ne götürülüyor. Cumhuriyet gazetesinin olayla ilgili, "En büyük Özal" sloganı atıldı haberi ise gerçek di-yiydi. Beş bin kişilik kitlede hiç kimse böyle bir slogan atmadı. Bu anlatılanlar, 20 Mart günü, Adana'dan bir görüntüyü

klip düşünmemek elde değil. Ülkesine, partisine bağlılık bu küçük bebeye kadar inmiş, artık bütün insanı sarmışsa, bu sömürgeci araçları mı, bu mümkün mü?

Barbaros ve Yenibey Mahalleleri'ndeki kitleler, gruplar halinde Eminağa Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçiyor, burada büyük bir ateş yakıyorlar. Sayıları beş bin kadar olan bu insanlar BİJİ Kürdistan", "BİJİ PKK, ARGK, ERNK", "BİJİ Serok APO" diyorlar hep bir ağızdan. Bu arada olaylara müdahale etmek isteyen bir grup sömürgeci güç, derisini alıyor. Tartaklandıktan, araçları taglandıktan sonra geri çekilmek durumunda kalıyorlar. Daha sonra iki bin kadar çevik kuvvet takviyesiyle mahalleye girmek isteyen sömürgeci güçler de dersini alıyor, yurtseverlerin yoğun olarak taglamaları sonucunda geri çekilmek durumunda kalıyor. Sömürgeci güçleri bir gün önce yaşanan olayları hatırlayarak araçlarını söndürebilmek için itfaiye araçlarını da beraberlerinde getirmeyi akıl etmişler. Uzun bir süre sonra çevreye kurşun sıkarak ve aydınlatma mermileri kullanarak mahalleye giren çevik kuvvet, 100 kadar yurtseveri gözaltına alıyor. Bu anlatılanlar Barbaros, Ye-

lemelerinin hazırlığında görev almış bir arkadaşla konuşuyoruz. İlginc şeyler anlatıyor. "Bir ay en fazla bir buçuk ay sürdü örgütlenme" diyor bu arkadaş. Anlatmaya devam ediyor: "Propaganda faaliyetleri için gittiğimiz her Kürdistanlı'nın evinde adeta azor ıslıyorduk. 'Neredesiniz, neden bu kadar geciktiniz, burarlarda da Kürt yaşadığını bilmiyor musunuz? İctimis kin dolu, ancak bunu nasıl kullanacağımızı bilmiyoruz. Yarımişide duramıyoruz, ülkemizi işgal altında, halkımız her bir yandan kuşatılmış, katliam yaşıyor. Ama direnişimiz de sürüyor. Eski gibi katliamlar sonunda aplanmak değil, artık gerillamıza destek vermek istiyoruz' diyorlardı. Bir şey dikkatimizi çekti, kadınların çıktıkları erkeklerinkinden çok fazlaydı. Genellikle kadınlar konuşuyor-du. Evet, böyle bir psikoloji karşısında pek zor olmadı insanları örgütlemek. Tüm Adana ve çevresi sadece bir, en fazla bir buçuk ay içinde örgütlendi."

Yukarıdaki paragraf, örgütle-yici arkadaşla aitti. Tüm bunlar artık Kürt toplumunda ciddi bir değişim yaşandığının göstergesi değil mi? Bu al-lak-bullak o-luşun sonuçları değil mi? Kürt toplumunun gerilla mü-cadelesiyle kişilik kazan-dığının, korku-yu üzerinden attığının ifa-desi değil mi? Tüm bunlar Kürdistan ta-rihinin yeniden yazıldığını gös-termiyor mu?

Evet, Kürdis-tan artık eski Kürdistan de-ğildir. Kürt halkı eski Kürt halkı değildir! Türki-yen metropollerinde yaşayan birçok adımı almış Kürt bile bu-gün kimliğini sorgulama sürecine girmiş. Ülke gerçeğini kavramaya başlamış. Partiyi ve cepheyi ilgilil kuran böyle insanların sayısında da son zamanlarda çoğalma gözle-niyor.

Buraya kadar anlattıklarımızdan bir çok sonuç çıkarmak hiç de zor değil. Adana'nın çevre ilçelerinde ve Kürdistanlılar'ın yoğun olarak yaşadığı mahallele-rinde, Türkiye'nin diğer metro-pollerinde yaşanan olaylar, Kürtler'in yoğun olarak bulunduğu hemen her bölgenin bugün artık "Yeni bir Cizra Botan (Cizre), yeni bir Nisebin (Nusaybin), yeni bir Korbora (Dargeçit)" olduğunu gösteriyor. Kürdistanlılar'ın ERNK öncülüğünde örgütlen-mesi, onun önderliğinde eylem-ler yapması, atılan sloganların içeriği, artık Kürdistan'da parti, önderlik gibi önemli sorunların çok gerilerde kaldığını gösteri-yor. Bugün bunların bir sorun ola-rak varlığını ortaya koymak ka-dar ciddiyetle, gerçekliği bir şey olamaz. Kürdistan'da parti ve önderlik sorunu çözülmüştür.

Daha çok Adana ve çevresin-de yaşanan olayları ve buradan hareketle Kürdistan dışı metro-pollerde gerçekleştirilen eylem-leri anlattık. Bunlar, bugüne de-ğin yaşanmamış olaylar olması nedeniyle önem kazanıyor. Bun-lar, mücadelenin, bağımsız bir ülke ödevinin olgunlaştığını gös-teriyor.

Bunlar dışında bazı gözlemleri de aktarmak istiyorum. Bunları anlatmaya değer buluyorum:

Mücadelenin olgunlaştığı, sö-mürgeci güçlerin korkularından bylesine anlaşılıyor ki, şa-ğırtnamak, sevinmemek ve bu du-rum karşısında düştükleri tab-loya gülmek elde değil. Kür-distan'da değil, artık Kürdistan-lılar'ın yaşadığı Adana'nın bir-çok mahallesinde bile, birkaç yıl öncesine kadar bütün mahalle-leri durmadan dolayan sömürge-ci devriyeler, artık ara sokak-lara giremez olmuşlar. Ana cad-delerden geçen sömürgeci araç-lar ise eskiye oranla daha hızlı kullanılıyor. Bunu Anadolu, Bar-baros, Bahçelievler, Dağlıoğlu gi-bi mahallelerde görmek mümkün.

Bir de duvar yazıları var. Bu konuda yurtseverlerle sömürge-ci güçler arasında kıyasıya bir mücadele var. Yazılar gece yazılıyor, gündüz siliniyor. Aynı şey bir gün sonra tekrarlanıyor. Ge-ce bir elektrik direğine ERNK bayrağı asılıyor, gündüz indirili-yor. Bu da benzer şekilde tek-rarlanıyor.

Sömürgeci güçler yurtseverle-rin evlerine baskın düzenledik-lerinde artık kasetlere bakmas-olmuşlar. Bir sömürgeci polis, baskınların birinde bunu itiraf da etmiş, "Artık bıktık. Nasılsa hepsi Kürtçe, nasılsa hepsi Kür-distan diyor, hangi biryle müca-delo edeceğiz ki" demiş. Kaset-ler (video da dahil) ve yayın-lar, ancak büyük bir operasyo-nun sonucunda yapılacak basın toplantıları için toplanıyormuş, görüntüyü zenginleştirmek için.

Ayrıca bir başka komik olay: Barbaros, Dağlıoğlu olaylarının ardından gözaltına alınan yurt-severlere sömürgeci merkezle-rinde işkence yapılırken, sürekli silah soruluyormuş. Çok küçük yaşta bir yurtsever gördüğün işkenceye dayanamayarak, "Var" demiş, "Dağlıoğlu'nun sonunda-ki bahçede gömüldü." Bunun üze-rine üç minibüs dolu sömürgeci polis "olay" yerine geliyor. An-çak bu arada sömürgeci güçlerin geldiğini ERNK'li yurtseverler gö-rüyor ve yaşları 8-12 arasında bir grup çocuk toplayıp polisler taglatıyor. Yoğun tag yağmu-runa tutulan sömürgeci güçler, henüz "silah çukuru"nu açma-dan araçlarına binerek olay yerinden kaçıyorlar. Merkezlerine döndüklerinde ise, silahın var olduğunu söyleyen yurtseveri da-ha çok dövüyorlar ve, "Silah-milah yoktu, sen bizi kandırdın, bilerek mahalleye gönderdin ve bizi taglatıttın" diyorlar.

Bu da olaylar sırasında ya-şanan küçük bir ayrıntı. Evet, sürekli vurguladık sanırsanız, bu-gün Kürdistanlılar'ın yaşadığı her bölge yeni bir Cizra Botan'dır! Ve mücadele her geçen gün yayıldığı gibi olgunlaşmaktadır. Güzel günler yakındır!

Mart-Nisan 1991

İnsanlar var sokakta... Hepsinde bayram sevinci

Foto: Berxwedan

'Tarih: bu kez 21 Mart.

Yer: Kürdistanlılar'ın yaşadığı Adana'nın bütün mahalleleri

Bir önceki gün yapılan gös-teri, Kürdistanlılar'a büyük bir coşku vermiş, yoğun gözaltılar ise "olağan", "sıradan işler"den sayıldığı için kimsenin cesareti-ni kırmamış.

Barbaros, Yenibey, Anadolu vd. mahallelerde akşam saatleri yaklaşıpça Newroz ateşleri yakılmaya başlanıyor. Beş yaşı-ndaki bebe bile var ateşin çevre-sinde. Zaten hemen hepsi çocuk denemek yaşı. O kadar kalaha-lıklar ki, abilerine, ablalarına, babalarına, annelerine izin ver-miyorlar, ateşin çevresinde hep onlar var.

Hepsinde bayram sevinci. Bay-ram kutlamanın sevinci. Elle-rinde bayraklar, posterler... Slo-gan atıyorlar. Zafer işareti ya-pıyorlar, "Zafer, yakındır, yakındır ve bizizdir" diyorlar. Yürü-mesini yeni öğrenmiş bir bebe, "Bijî Kürdistan", "Bijî PKK" diyor o incek sesle. Gertye çe-

nubey Mahallesi'nin çevresinde geçiyor. Ama bütün "Kürdistan-lı mahalleleri"nde benzer olaylar yaşanıyor. Durumdan korkan sö-mürgeci güçlerin "müddür", gece yarısında ani bir toplantı düzen-leyerek "ateşlere müdahale et-meyin" emri veriyor. Çünkü Tür-kiye metropollerinde yaşanan-ların Kürdistan'daki eylemlerle birleşmesinden korkuluyor. Mü-dahale etmekten korkulması bun-dan. Çirkin yüzlerinin "yumu-şamasından" değil.

Sadece Adana merkezinden de değil; Osmaniye, Ceyhan gibi il-çelerden de benzer olayların, di-renişlerin, bayram kutlamaları-nın haberleri geliyor. Haberler kitlelere ulaştırıldıkça coşku ar-tıyor, sloganlar daha bir gür söy-leniyor. Haberler daha da çoğa-lıyor; Kürdistan dışında, Tür-kiye metropollerinde, Avrupa'da, Ortadoğu'da, Arap Yarım-a-lası'nda benzer olaylar yaşan-mış. Çok sayıda yurtsever ülke-lerine, partilerine bağlılıklarını dile getirmişler, bayramlarını kut-lamışlar.

Oylardan sonra, kitle ey-

İsviçreli gazeteci Michel Egge, Nisan ayında Kuzey Kürdistan'a giderek oradan Güney Kürdistan'a geçti. G. Kürdistan'da ARGK savaşçılarını ziyaret ederek, komutan ve savaşçılarla röportajlar yaptı. Ülkemize döndükten sonra, bunları çeşitli gazetelerde yayınladı. İsviçre'de Fransızca yayınlanan La Tribune de Genève gazetesinde 23 Nisan günü çıkan röportajlardan birinin tercümesini kısıtlı olarak veriyoruz:

“KÜRDİSTAN’I KURTARACAĞIZ...”

Bağımsız Kürdistan'ı kurmak için verilen silahlı mücadele bir dönüm noktasına ulaşmıştır. Kuzeyli gerillalar ile Güneyli pëşmergeler omuz omuza savaşarak, Irak'ın kuzeyini denetimleri altına almış bulunuyorlar.

Aniden telefon çaldı. Kendi kendime, "Telefon senin için dir; bu akşam yemeğe davetli sin. Sıkı giyin hava soğuk olacak" dedim. Genç bir Kürt kız bana mesajı iletiyor. Şifreli konuşmasında, ARGK'nin bir komutanı tarafından dağlarda beklediğimi ve refakat edecek rehberin hazır olduğunu bildiriyor. "Çok yürüyacaksınız, Irak topraklarında..." sözleri, bana verilen tek bilgi.

manın çoğu henüz çok genç, fakat onlar nitelikleri ve deneyimleriyle toplumumuzun en büyük insanlarıdır" cevabını veriyor bana. Onun yanında oturan 15 yaşındaki Emin gülümseyerek, "Kürdistan bir sömürge dir. Kürdistan halkı baskı dolu iktidarcı bir yaşam içinde dir. Biz Kürdistan'ı bağımsızlığına kavuşturmak istiyoruz. Kürdistan için ölüme yürümeye hazırız..." sözlerini ek-

alan yok, tatil çıkın yok. Arasıra gerillalar ailelerini ziyaret için izin alabiliyor. Fakat güvenlik nedenlerinden dolayı, hiçbir ziyaret kendi başına olmuyor. (...)

Şehit aileleri

"Önemli almamızın haklı nedenleri var. Biz birbirimizi savaşçı isimlerimizle tanıyoruz. Gerçek kimlikleri bilmiyoruz. Hücre tipi örgütleniyoruz" diyor. ARGK levazım sorumlusu.

Arazide bulunan silahlı militanlarla temas kuran yetkili, saklı kasesini çıkarıp açıyor. Ortaya, bir yığın belge çıkıyor "Bunlar, devrim şehitleri ailelerinin listesidir. Özenle hazırlanmış. Gerilla şehit düşünce, PKK ailesine yardımada bulunur" açıklamasını yapıyor.

Dağ başında sohbetlerimiz, içilen çaylar eşliğinde gecenin geç saatlerine kadar devam ediyor. Güneyli bir Kürt köylüsünden bir koyun alıp bize ateş üzerinde kızartmak için birkaç gerillanın kilometrelerce yol katetmeleri, Kürt halkının candan misafirperverliğini çok güzel kanıtlıyordu.

“Özgürlük savaşçılarıyız”

Güneyin doğusuyla şaşırtılmış kalmadı. I. Kürdistan'ındaki yolumuz burada bitmiyor. Bölgedeki tüm ARGK gerillalarının sorumlusu Botan, bizi başka bir kampta bekliyor. Bağ döndürücü bir yoldan aşağıya doğru iniyoruz. Ufukta, halion çoğunluğunun terk ettiği Zaxo kenti görülüyor.

mişlar ve üstelik onları bozguna uğratmışlar.

"Körfez savaşı mücadelemiz için de bir dönüm noktası oldu. İki parçadaki halkımız omuz omuza yürüyor. I. Kürdistan'ında 2.500 gerillamız var. 10 ile 20 km. arasında dağılmış bir bölge keskin denetimimiz altındadır. Biz ayrıca Musul, Dahok, Erbil, Amadiye ve Süleymaniye'deki çarpışmalara da bizzat katıldık. Kuşeye doğru kaçan sivili Kürtler'in koruculuğunu da yapmaya çalıştık. İki parçadaki mücadeleciler güçlerin yaklaşması, Kürt halkının kurtuluşa olan nihai amacı açısından son derece önemlidir. Birlik temelinde Kürdistan daha erken kurtulur" diyor komutan Botan, kurtuluş için silahlı mücadelenin önemini de ısrarla vurguluyor. Arkasından, "TC ne dersse desin, biz özgürlük savaşçılarıyız. Topraklarımızı işgal eden, halkımızı kölece yaşama mahkum eden sömürgeciğe karşı mücadele içindeyiz" sözlerini ekliyor.

Komutan Botan, 40 Kürt'ün Zaxo'da nasıl 160 Irak askerini bozguna uğrattığını, gururla anlatıyor: "Daha önce pëşmergeler tarafından esir alınıp Türk ordusuna teslim edilen 100 askeri Türk ordusu, bizim Zaxo'ya baskın düzenlememizle birlikte, hemen serbest bıraktı. Cephe savaşı verme imkanlarına sahip değiliz. Bu nedenle, psikolojik etkiyi ağır ve düşmanın moralini dinamitleyen eylem türleri geliştiriyoruz."

Bu sözleri dinledikten birkaç gün sonra Zaxo ABD birlikleri-

nin de 7.000 gerillası var. Komutan Botan, bunların 2.500'ünün I. Kürdistan'ında konumlandığını söylüyor. Öyle anlatılıyor ki, TC'nin BM'ye resmen başvurarak yardım bahanesiyle askeri müdahalede bulunulmasını istemesi, bir tesadüf değildir.

Komutan Botan'la bol bol konuşuyoruz. Kampın semalarından uçan müttefik güçlerin uçak ve helikopterleri gerillayı kesinlikle örktmüyor. Komutan şöyle diyor: "Yerimizi tespit edebileceklerini çok iyi biliyoruz. Bu konudaki avantajımız dağlardaki kamplarımızın çokluğu dır. Sürekli yer değiştirebiliyoruz. Hiçbir zaman üç-üç günden fazla aynı yerde kalmayız."

Gerilla piramidi

Gerillada örgütlenme piramidi düzenine göre oluyor. Kürdistan gerillaları, son derece özenle örgütlenmeye yöneliyor. En küçük hücrenin adı manga dır. Bir manga 7 kişiden oluşuyor. 3 manga bir takım ediyor. 23 kişilik bir takımda bir komutan, bir de yardımcısı var. Her takımda 3 kişiden oluşan sorumlu bir komite bulunur.

Bir komutan ve bir yardımcı tarafından yönetilen bir büyük lee, 3 takımdan oluşuyor. Bir bölükte 71 kişi vardır. Birimler sürekli üçe katlanarak, bu biçimiyle daha büyük askeri birliğlere gidiyor. Tabur 215, alay 650 ve tugay 1.800 kişiden oluşuyor.

Buradaki örgüt Botan yönetiyor. Komutasında 18 kişilik bir komite bulunuyor. 31 yaşında ve 15 yıldır gerilla savaşı içinde olan

Üç genç arabayla beni almaya geliyor. Görevleri, akşam yemeği için beni bir aile evine bırakmak. Eve varınca, sabah erkenden beni alacak rehberi beklemem gerektiğini ve geceyi burada geçireceğimi öğreniyorum. Sabah erkenden rehber geliyor... Yola koyuluyoruz. İlk işimiz Irak topraklarına girmek oluyor. Manzara nefis. O kadar güzel ki, zamanın nasıl geçtiğini fark edemiyorum.

Aniden gece karanlığı basmıştı bile... Bana öyle geliyor ki, bataklık bir arazide boğuna dönüyoruz. Hirden, bağımız ve birleşik bir Kürdistan için savaşan PKK'ya bağlı ARGK'nin üç kişilik bir keşif grubu önümüze çıkıyor. Parola verince, kim olduğumuzu hemen anlıyorlar. Son yarım saatlik yolu kayabuklara tutmanarak geride bırakıyoruz. Yukarıya çıktığımızda, içinde 20 gerillanın bulunduğu bir sığınğa varıyoruz. Bu küçük sığınğa girmek için çok eğilimimiz gerekiyor.

Buz gibi soğuk geceyi ısıtan bir sığınak... Birkaç kalagnikof göze çarpıyor. Hem üzerinde oturulan hem de yatılan üç tahta mevcut. Grubun komutanı tıp öğrenimini bitirmiş Güneyli bir Kürt. Üniversiteyi bitirince gerillaya katılmış "Sorumluluklarımızın önemli bir bölümü yüce öğretim görmüş kişiler..." diyerek şaşırtıcı bir ifadeyle yardımcı oluyor Dr. Sabri.

“Kürdistan için ölüme yürürüz...”

Gerillaların çoğunluğu oldukça genç. Beni şaşırtan en önemli hususlardan biri bu oluyor. Dr. Sabri, "Şüphesiz arkadaşları-

ıyor. Köyüne propaganda yapmaya gelen gerillalara nasıl katıldığını anlatarak konuşmasını sürdürüyor. Ve, "Gerillalarımızın mücadelesini içten benimzedim. Onlara katılarak yola koyuldum. İki yıl önceydi, o zaman henüz 13 yaşındaydım" diyor.

Dr. Sabri komutasındaki bütün gerillalar, altı aylık temel bir eğitim görmüşler. Her ne kadar silahlı mücadeleye pratik olarak yeni katılıyorlarsa da, yetkin oldukları her hallerinden belli. Yine de eğitim süreçleri bitmiş değildir. Askeri ve siyasi eğitimleri sürüyor.

Ben de yaşamalarına iştirak etmeye hevesleniyorum. Günlük planlamada hazırlıksız yakalanabileceğimiz bir olaya rastlamıyorum. Boş geçen zaman hiç yok. Günde iki kez topluca bir araya geliyoruz; birincisinde sabah erkenden, üçüncüsünde akşam vaktlerinde. Silahlı eylemler mutfak işlerine, ilk yardım kurslarından politik deralere kadar herkes görevini çok iyi biliyor.

Ödün tanımaz yapı

Siyasi dereler üç bölümden ibaret: Kürdistan tarihi ve Marksist ideoloji... "Halkın çıkarlarını temsil etmeyen, yöneticilerin çıkarlarını ön planda tuttuğu sosyalizme karşı... PKK, Kürdistan halkının çıkarlarını savunan öncüdür. Bu konuda hiçbir zaman çelişimini değiştiremeyecektir. Bu amaç uğrunda savaşıyoruz. Yaşamımız ortak. Komutanlar bile imtiyaz sahibi değildir. Onlar da, herkes gibi günlük işlere katılır" deniliyor bana.

Gerillaya katılımın bir yaşam tarzı olduğunu öğreniyoruz. Mang

Botan'ın komutasındaki gerillalar kayışlıklarla çevrili bir düzlüğe yerleşmiş. Çapı büyük bir operasyondan sonra dinlenmeye çekilmişler. 10 Güneyli pëşmergeyle birlikte, 30 gerilla Zaxo'yu basmış. Kendilerinden dört kat fazla Irak askerleriyle çarpış-

nın denetimini altına girdi. ABD askerleri üç gün önce Zaxo'ya yerleşti.

7.000 silahlı gerilla

PKK milyonlarca Kürt'ün sem-pati ve desteğini alıyor. ARGK-

komutan Botan, "Eylem programımızın saptamak için ayda bir kez toplanıyoruz" diyor. (...)

En son olarak Kürdistan nedir diye sorduğunda, "Vatanım, kelimem, halkım" cevabını, parlayan gözlerle konuşan bir bayandan alıyorum. (...)

TC'nin özel savaş yöntemlerinden zorla ajanlaştırma uygulamasına iki örnek

- 1 -

1967/3 devre, jandarma komandanı olarak Manisa-Kırkağaç'a acemi er olarak gönderildim. 60 gün eğitim gördüm. Eğitimin son 20. gününde, İzmir-Foça'ya özel tim eğitimine gönderildim. Eğitimin bitiminden sonra Bingöl İl Jandarma Alay Komutanlığı'na dağıtımın çıktı. Oradan Kiğı'ye tayin edildim. Tabii ki özel tim olarak, 20 kişiydik. Verilen görevin normal görevimiz olduğu belirtildi. Görevimizdeki hedefimiz TC'nin uygulamalarına göre PKK, yani onların deyimiyle "eşkiya" ya da "teröristler" idi. 9 ay boyunca yağ- yağ demeden, bayır-bayır, köy-köy, mezra-mezra PKK'lıları takip edip imha edecektik.

Bir gün, Tunceli Bölge Komutanı Jandarma Tuğgeneral Recai Uğurluoğlu bölüğümüzü denetlemeye geldi. Denetleme esnasında erlere şunu sordu: "Aramızda Kürtçe konuşmanın bilen var mı?" Beş-altı asker, bir adım ileriye çıktık. Kürtistan'da Türkçe bilmeyenlerin mümkün olduğunu, bu nedenle tereddümanlık yapacağımızı sandık. Meğer durum bu değilmiş; eğitimi, atışı tıyl olanlar ve Kürtçe bilenler TC için yapılan askerlikten sonra, tekrar aynı amaçla, TC'ye hizmet için PKK karşıtı cepheye alınıyorlardı.

Birkaç kişi birlikte büyük komutanının odasına götürüldük. Bizleri sorgu için teker teker içeri aldılar. Sıra bana geldiğinde ben de içeri girdim. Tuğgeneral açık kimliğini ve bildiğim dili sordu. Cevabını verdim. Ardından bana çeşitli tekliflerde bulundu. "Sana ayda belli miktarlarda para, bir daire, bir otomobil, ayrıca ailene de yardım edeceğiz" dedi. Bunun karşılığında benden, askerliğin bitiminden sonra da aynı görev yerinde özel kolordunun bir elemanı olarak PKK'ye karşı savaşmamı istedi. "Olur" cevabını verdim.

O zaman ben, hiçbir şeyin bilincinde değildim. Kabul etmeyen askerleri de bir daha görmedim. Aniden kaybolmuşlardı. Onlara ne oldu, hala da bilmiyorum. O günden itibaren Sakaş Sabancı ile Vehbi Koç'un özel kolordu için ayırdıkları paralardan bana her ay 110 bin TL veriyorlardı. Tabii ben de görevimi ihmal etmiyordum. Daha sonra bana yeni elbiseler ve 100 bin TL daha verdiler. Ben ise seviyordum. Diğer arkadaşlarımdan üstün tutulduğumu sandığım için seviyordum. Halbuki halikuma karşı savaşırdıyordum ve ben bunun bilincinde bile değildim.

Teşkerem yaklaşıyordu. Nihayet o gün geldi. Teşkere yerine bana bir izin belgesi verildi. Bir ay erken de gönderildim. Ancak önceden boğ bir kağıdı da bana imzalatıldılar. Altı ay kadar bir süreyi bana tanıdılar. Ardından memleketime geldim. Daha 16-20 gün geçmeden, bana postayla 150 bin TL daha gönderildi. Bir müddet sonra bizim ilçeden bir jandarma ekibi geldi ve beni aldılar. Götürüldüm. "Senin göyle bir durumun varmış, mutlaka tekrar görev yerine gideceksin" dediler. Bana bir günlük zaman verdiler. Eve döndüm. Biraz da olsa, artık için bilincine varmıştım. O gece uyuyamadım. Ertesi sabah beni almaya tekrar

geldiler ve götürdüler. Ellerimi, ayaklarımı ve gözlerimi bağlayarak bir hücreye attılar. Ben de artık katliyen gitmek istemiyordum. İnsanlık dışı işkencelerde neredeyse öldüreceklerdi beni. Yapılan işkencelerden o günün nasıl geçtiğini bilemiyorum. Demek ki boyalıyım. Aradan bir gün daha geçmişti, ama ben farkında bile olmamıştım. Daha sonra iki jandarma eri gelip beni aldılar ve bir arabaya koydular. El, ayak ve gözlerim hala bağlıydı. Arabanın içinde kafama sert bir cisimle vurdular. Bayılmışım. Akşama doğru ayıldığımda nerede olduğumu bilmiyordum. Bu kez sadece gözlerimi açmışlardı. El ve ayaklarım daha bağlı duruyordu. Vücudum sanki param parça olmuştu. El ve ayaklarımı güçlükle açabildim. Çevreme bakındım, çevreyi bizim köyün dağlarına benzettim. Tahminim doğru çıkmıştı. Bir çemenin başında yaralarımı temizlemeye koyuldum.

Daha sonra eve geldim. Aileme hiçbir şeyi anlatmadım. Köyde de fazla duramıyordum, kurtarıldığımda dağlarıyordum. Jandarmaların köye geleceğinden korkuyordum. Dört gün sonra korktuklarım başıma geldi. Jandarmalar beni almaya gelmişlerdi. Ailemin fertleri ağlayıp sızlıyordu. Ama beni aldılar. Askeri bir arabayla ilçeye götürüldüler. Oradan da el, ayak ve gözlerimi yeriden bağlayarak Konya'ya götürdüler. Oranın Konya olduğunu sonradan öğreniyordum. Gece boyunca dövdüler, işkence ettiler ve tehditlerde bulundular. Ancak görevi yine de kabul etmiyordum. Sabaha karşı elektrikli bir aleti çalıştırdılar, aleti bana doğru yansıttılar. Aslında ben de tepki göstermek hal kalmamıştı. Fakat aletin yarattığı acıları hissedince, isteklerini tekrar kabul ettim.

Aleti parmaklarıma dokundurduklarında bana nelerin olduğunu artık bilemiyordum. Uyanışında fena halde hırpalanmış olarak betonun üzerinde uzatıldığını fark ettim. Her tarafında ağrılar vardı. Yerden kalkmak istedim, kalkamadım. Bağlı olduğum halde beni ayağa kaldırdılar. Aradan iki gün geçmişti. Beni başka bir yere götürdüler. İsteklerini kabul etmiş olduğumdan, gözlerim bağlı halde bana bir kağıdı imzalatıldılar. Kağıtta neler yazılıydı, bilmiyorum. İki günlük süre içinde yemek de vermediklerinden aç ve susuz idim.

İsteklerini kabul etmiştim. Buna dayanarak onlardan biraz mühllet istedim. Yakında dönüşümün de olması gerekiyordu. Ricamı kabul ettiler ve beni bıraktılar. Eve geri geldim. Ailemin zorlaşmasına razımsın durumu anlatmadım. Bana iki ay zaman vermişlerdi. O ara dönüşümü de yaptım. İki ay dolmadan beni tekrar gelip götürdüler. "Tamam, bu sefer artık mutlaka görev yerine gideceksin" dediler. Ben ise biraz daha zaman istedim. İddetlenerek copla dövmeğe bağladılar. Ancak sonuçta beni bıraktılar.

Aradan üç-dört ay gibi bir zaman geçti. Akluma Avrupa'ya kaçmak geldi. (...) Sonunda Almanya'ya gelecek ültica talebinde bulundum. Şimdilik başka bir ülkede kaçak kalıyorum.

Allah hiç kimseyi başlat TC devletinin eline düşürmesin.

B. A.

- II -

Adım M. S. G. Diyarbakır-Bismil'de doğdum. İlk eğitimi bitirene kadar uzaklaştıktan sonra, arabayı durdurdular. Polisler iki kişiydi. Arabayı kullanan hiç konuşmuyordu. Diğer kişiyi gözümlün içine sokarcasına uzattı. Kırmızı renkte "M.I.T." harflerini görebildim. Birlikte çalışmamı istiyorlardı, aksi durumda tehdit ediliyordum.

O ara ben köylüler ve babam arkadan bir arabayla bize ulaştılar. Bunun üzerine polisler 13682 numaralı telefonu bana verip bir hafta sonra Diyarbakır'a gitmemi ve onları aramamı istediler. Korktuğum için dediklerini yaptım. 16-20 dakika içinde gelip beni aldılar. Tek Kapı'da Sevinç Apartmanı'nın ikinci katına çıktılar. Beraber bir kahve içtik. Ardından yapamayacağımı belirttim. Tehdit etmeye başladılar. "Artık bizden birinin" dediler. İstemediğim bir iş yapacağım. İlk olarak A. O. ile N. A. hakkında bilgi toplayacaktım. Görev alanımı da belirtmişlerdi.

Köye döndükten sonra bir gece A. O.'nun evine gittim. A.O., on günde bir eskiden ilişkiimin olduğu bir örgütün bir dergisi, toplanan bazı arkadaşlarıyla birlikte okuyordu. Bu konuda ben de rapor yazacak ve bildirecektim. Tespit edilen bir noktada raporları teslim edecektim. İlk raporu verdikten sonra, toplananlara katılmamı istediler. Tabii bir sürü öğüt ve telkinlerde bulundular. Bir gün de N. A.'nın yanına gittim, fakat dikte ediydi, bir şey yazmıyordu. Bu durumum hakkında kimseye bir şey söylemiyordum. Ancak eğitim huzursuzluğumun farkına varıyordu. 16-20 günde bir MİT yetkilileriyle görüşe buluşuyordum. Bir bilgi okunca gelir bildiririm diyordum ama, onlar kabul etmiyordu. Düzenli buluşmayı dayatıyorlardı. Kendimden utanmaya başlamıştım. Bir gece çok düşündüm. "Bu sefer buluşarak onları öldürceğim" diye kafamdan geçirdim. Sonra, "Peki eğitim, çocuklarım ne olacak" diye düşündüm.

Bir gün Bismil'e Savur'dan gelen bir minibüsün içindeydim. Harmanlı köyünden geçerken mezarlığın yakınına vardığımızda yollar, "fatıha" okumaya başladı. Yollarından biri, "Bunlar bize ne yaptı ki fatıha okuyorsunuz" dedi. Bunu diyenin Mardinli bir öğretmen olduğunu öğrendim.

İstihbaratçılara yeni buluşmamızda N. A. hakkında bilgi toplayamadığımı belirttim. Fakat Mardinli öğretmenin sözlerini aktardım. Bu sefer de, "Haftada bir kez bir araya geleceksin. Yeri sana bildireceğiz" dediler. Bu işi yapacak başkalarının da olup olmadığını sordular. Ardından, "Bak, bu esas olarak PKK örgütünün peşindeyiz. Bize PKK'lılar lazım. Bismil ve çevresinde PKK'lılar varmış. Bunların Serrahbân ve Berxwedan adında iki dergileri var. Sen bu dergileri bir yerde görmedin mi" diye sordular. "Hayır" dedim. Konuşmalarını, "Bismil ve Çınar Mardin'e yakındır. Bismil ve Silvan arasında da bir

grup PKK militanı var. O ci-vardaki köylere bağlantı kur-mak gerekir" biçiminde sürdürdüler. "Oraları hiç tanımıyorum" dedim. Ayrıca, Bismil ve Silvan'da bulunan grup ile Mardin grubu arasında kurye bağlantısının olduğunu da bana söylediler. Tekrar köye döndüm. Köyde benden güphe ediliğinin farkına varıyordum. Bir hafta sonra tekrar A. O.'nun yanına gittim. Onunla sohbet ettikten sonra ondan dergi istedim. "Olur" dedi. Gitti bir arkadaşıyla beraber geri geldi. Bana Maksim Gorki'nin bir kitabını uzattı. "Önce bunu oku" dedi.

Ardından hemen polislere telefon ettim, beni Diyarbakır'a çağdırdılar. Büyük Postahane'nin önünde buluştuk. Beni arabaya aldılar. Oradan Gazi Köşkü'ne gittik. Bana verilen kitabı gösterdim. Adının Metin Mutlu olduğunu söyleyen bir polis bana, "Bundan sonra birlikte çalışacağız" dedi. Her zaman gördüğüm polis ise kendini Mesut olarak tanıtmıştı. Mesut, Kayseri'ye tayin edildiğini söyledi.

Ardından da Mesut bana daha sonra Kayseri'den bir kart yolla-da "Öğrencini iyi yap, müderrisliğine sahip çık" telkininde bulunmuştu. Kartın üzerine adres olarak "Posta Kutusu No 131" yazmıştı. Kendisini cevaplamadım. Bir gün Metin'e, "Telefonunuz hep meşgul çıkıyor" dedim. Bana 13682, 13683, 13684, 13685 ve 22286 numaralı telefonları verdi. Ayrıca küçük teyp ve telsiz de verebileceklerini belirtti. "Gerektikçe isterim" dedim. O gün masraflarını karşılayarak da 200.000 TL, verdiler. Onlardan bir Allah da istedim. "Kaçakçılardan al" dediler. Silahla dolmamamı istemediklerini anladım.

Aslında onlarla her karşılaş-tığımızda ter içinde kalıyordum. Silkiyordum. Rengim atıyordu. Titriyordum. Onlar da bu durumumu fark ediyorlardı. İçimden bazen onlara saldırmak istiyordum ama, cesaretim kırılmıştı bir kere. Eve geldiğimde kendime lanet okuyordum. Çok büyük bir huzursuzluğu yaşıyordum. Onlarla her buluştuğumda değişik bir araba ve çoğunlukla 65 ile 47 plakalı araba kullanıyorlardı.

Durumun ne kadar böyle süreceğini bilemiyordum. Köyümüzden yakalanan insanlar hakkında da benden bilgi istiyorlardı. Van'da öldürülen M. Şirin Tekin benim köyümdendi. Arkadaşları bazen mezarını ziyaret ediyordu. Bunu da onlara bildiriyordum. Kod adım S. idi.

Yine bir gün Gazi Köşkü'nde buluştuğumuzda, hiç bir bilgi toplayamadığımı belirttim. "Sen iyi çalışmıyorsun, iyi çalış, köylere dolaş. Apocular Bismil'de civrili atıyor, sen niye bize söylemiyorsun" dediler. "Bilmiyorum bunu" dedim. "PKK'lılar Derbend mezarına gelmişler, sen neden bunu söylemedin" sorusunu sordular. Bir süre sonra köye geri döndüm. Tekrar, Mayıs 1989'da onlara telefon ettim. Ardından buluştuk. Yeni biri daha vardı. Levent adıyla kendini tanıttı. İşkenceci olduğu belliydi. "Bismil hakkında peniş bir rapor istiyorum" dedi. Gayri ihtiyari sert tepki

Uluslararası tüm demokratik kuruluşlar ve insan hakları örgütlerini TC'ye şu soruyu sormaya çağırıyoruz:

Yaralı olarak esir düşen HAYDAR ALTUN nerede?

TC ordusunun 28 Mart 1991 tarihinde Güney Kürdistan'a yönelik saldırısı sırasında ARGK gerillaları ile Türk ordu birlikleri arasında çeşitli yerlerde ve üç gün devam eden çatışmalar oldu. Qilaban (Uludere)'in karşısına düşen Güney Kürdistan'ın Heftanın alanında 28 Mart günü meydana gelen çatışmalarla ARGK savaşçısı Haydar ALTUN yaralı olarak TC ordu güçlerine esir düştü. Ve o tarihten bu yana bir daha kendisinden hiçbir haber alınmadı.

Haydar ALTUN'un ailesi Nisan ayının ortalarında Ankara'da durumu öğrenmek amacıyla yetkili mercilere yazılı başvuru bulunduk istedi, fakat savcılık bu başvuruyu dilekçesini almayı bile kabul etmedi. Bunun üzerine aile Amed (Diyarbakır)'e giderek durumu orada araştırmak istedi. Aynı sorun orada da ortaya çıktı ve TC yetkilileri başvuru dilekçesini almak istemedi. İHD Amed Şubesi ve o sırada Amed'de bulunan Uluslararası AF Örgütü'nün çabalarıyla, ailenin dilekçesi kabul edildi, ama Haydar ALTUN'un nerede olduğu, yaşayıp yaşamadığı konusunda hiçbir bilgi verilmedi.

Ailesi TC yetkililerinden çocuklarıyla ilgili açıklama beklerken, 14 Mayıs 1991 tarihli Hürriyet gazetesinde, "Haydar ALTUN'un, köy korucularının düzenlediği arız ötesi operasyonda ölü ele geçirildiği" haberi yayınlandı. Haber Şirnex mahreçliydi, kaynağı ise, aynı zamanda emniyet yetkilisi de olan Şirnex Valiliği'nin basın müşaviri idi.

Haydar ALTUN'un köy korucularının düzenlediği operasyon sırasında Hıror bölgesinde öldürüldüğü haberi asılsızdır. Korucular tarafından yapıldığı iddia edilen edebatın olay Türk baskıya basınının krallık ufaklı tüm günlük gazetelerinde yer aldı. Ve bu olayın tarihi 4 veya 5 Mayıs 1991 olarak geçmekteydi. Oysa Haydar ALTUN'un ailesi bu tarihten çok önce, Nisan ayının ortalarında başvurular yapmıştı. Ankara'da bazı milletvekilleri ile Amed İHD ve o sınırlarda Amed'de bulunan Uluslararası AF Örgütü heyetleri de bu durumdan haberdardır.

Bu durumda iki olasılık kalıyor: Ya TC, 28 Mart 1991 tarihinde yaralı olarak esir aldığı Haydar ALTUN'u işkencede tuttu; ya da halen işkence altında bulunan ALTUN'a karşı Hürriyet'te yayınlattığı uydurma haberi bir şantaj unsuru olarak kullanmak istemektedir. Bu durumda da direnmesini sürdürmesi halinde katledilecektir.

TC'nin bu insanlık dışı uygulamasının hiçbir uluslararası hukuk belgesinde, hatta savaş yasasında bile yeri yoktur. Bu olay sömürgeci-faşist Türk devletinin Kürdistan'da yürütmekte olduğu krallık özel savaşın niteliğini de gözler önüne sermektedir. TC'nin bu kural tanımaz vahşeti sadece Haydar ALTUN'un ailesi, savaş arkadaşları ve Kürdistan halkını ilgilendirmiyor. Bu, bir insanlık sorunudur ve tüm insanları ilgilendirmelidir.

O nedenle, uluslararası tüm demokratik kuruluşları ve insan hakları örgütleri ile insanlığa karşı sorumluluk duyan tüm bireyleri, Türkiye Cumhuriyeti yetkililerine şu soruyu sormaya çağırıyoruz:

28 Mart 1991 tarihinde, Güney Kürdistan'ın Heftanın bölgesinde elinbae yaralı olarak esir düşen ARGK savaşçısı Haydar ALTUN nerede?

Berzwedan

gösterdim. "Gece yarısı birileri senin kapına dayanır, zorla içeri girerse, ne yaparsın?" dedi. Cevap vermedim.

Yavaş yavaş beni öldüreceklerinin farkına varmaya başladım. Ekinleri biçer biçmez yurt dışına kaçmayı aklıma koydum.

Bir gün Bismil'e gittiğimde Kürt Hacı köyünde bildiri dağıtıldığını ve bir kişinin yakalandığını halk konuşuyordu. Bu olayı da telefonla bildirdim. Diyarbakır'a gitmemi istediler. Telefonu hiddetle kapattım. "Hani sen kalagnıkofu ele alıp sömürgecileri vuracaktın hey rezil" dedim kendi kendime. Artık dayanamıyordum. Bismil'de karşıda dolarken S. F. adında tanıdığım çok yakışlı birine rastladım. Onu lokantaya götürüp yemek verdim. Farkında olmadan ona içimi döktüm MİT, polis böyle böyle dedim. O da bana, "Bak kardeşim, seni idam etseler de bundan sonra bilgi vermeyeceksin, sen nasil kardeşlerini işliyonluyorsun" dedi. Bu sözler bana son derece büyük bir cesaret kazandı. Bir daha ne telefon ettim, ne de onlarla gör-

uştüm.

Ekim 1988'de Diyarbakır'a pasaport almaya gittim. Eşim ve çocuklarının hazırda, ama bir ay boyunca gidip geldim, ben ise alamadım. O ara Mardinli öğretmen Savur'da öldürüldüğünü öğittim. Derinden sarıldım. "Allah kahretsin, keşke ben vurulsaydım, o vurulmasaydı" dedim. Anımdan buralıma girdim.

O sıra R. İ. adında bir köylü evime geldi. "Herkes seni konuşuyor" dedi. "Dağrudur. Teklif etmişlerdi. Bir ara uzun zaman yaptım. Ama şimdi kabul etmiyorum" dedim. "Benim hala MİT'çi olduğumu sanan varsa, gerillaya katılarak aksini ispat etmeye hazırım" sözlerini ekledim. 1990 baharıydı.

Ekinleri biçtikten sonra tekrar pasaport için Diyarbakır'a gittim. Araclar vasıtasıyla sonunda pasaport aldım. Ardından İstanbul'a gittim. Fakat bu süre içinde Bismil, Diyarbakır ve İstanbul'da taranmış kişilerin listesi ekledim. 1990 baharıydı.

2 Ekim 1990 günü İstanbul'dan havalandım. İsviçre'ye ulaştığımda İtlica talebinde bulundum.

M. S. G.

TC uygulamaları

"Özgür Halk"a toplatma kararı

İstanbul (Berzwedan): Özgür Halk dergisinin 16 Mayıs 1991 tarihli 7. sayısı İstanbul 2 No'lu DGM tarafından toplatıldı. DGM, bu kararna gerekçe olarak PKK Genel Sekreteri Abdullah Ocalan'la yapılan "İkibin yılına doğru gezegenimizde küçük bir parça yitmiş olacaktır" başlıklı röportajı gösterdi.

Özgür Halk dergisi sahibi Rıza Erdoğan, bu konuda yaptığı açıklamada, toplatma kararına gerekçe aramadıklarını, tüm halkı hedef alan "Anti-Terör Yasası"nın demokratik basını da susturma hedefi güttüğünü belirtti.

Yeni Ülke gazetesinin 28. sayısına 5 dava birden

Yeni Ülke gazetesinin 5-11 Mayıs 1991 tarihli 28. sayısı hakkında 3713 sayılı "Anti-Terör Yasası"nın 6 ve 8. maddelerine muhalefet iddiasıyla beş ayrı dava açıldı. Yeni Ülke Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Huseyin Aykol tarafından konuya ilişkin yapılan açıklamada "Devlet Teröristi" yakalandı" denilerek özetle şu görüşlere yer verildi: "... Böylece Terör Yasası'nın icraatı başlamış oluyor. Bu icraata göre yakalanan ilk 'teröristler' aylık ve haftalık dergiler. Gazetemize açılan beş davanın ilkinde yayınlanan iki ilan gerekçe gösteriliyor. Geri kalanlardan ilki okuyucu mektubu ve sonuncusu da Apo ile röportaj. Terörden maksat belli olmuştur. İlan terör, okuyucu mektubu terör, röportaj terör, haber terör."

"Evet, üzülür düşünürüz özgürlük tanıyor, ancak tek bir parti var. Düşünemler olmayacak. Düşünceyi olmayanlara düşünce özgürlüğü..." Aykol, açıklamasında hala gazetecilik yapmakta ısrar eden herkesi terörist damgasını reddetmeye, boyun eğmemeye çağırdı.

Nisâbın gazetesine kapatma tehdidi

Nisâbın'da yayınlanan haftalık Nisâbın gazetesi, kaymakamlık tarafından sürekli tehdit ediliyor. Gazeteye ilan verilmemesi için tüm çevrelere uyan mektupları gönderen kaymakam, bununla da yetinmeyerek gazete yetkililerini bundan sonra yayını durdurmaları için tehdit etti. Zaten Mart ayı içinde Gazete Yayın Yönetmeni Süleyman Balan, Yazı İşleri Müdürü Mecit Akgün ve gazeteci Mehmet Bayazal gözaltına alınmış, daha sonra çıkarıldıkları mahkemece tutuklanarak Diyarbakır Cezaevi'ne konulmuşlardı. Nisâbın gazetesinin yayın yönetmeni ve yazı işleri müdürü, gazete çalışanları tutuklu, kendisi sömürgecilerin kışkırtması altında ve kapanma tehdidiyle yüz yüze. Bu uygulamalarıyla sömürgeciler, haftada bir yayınlanan dört sayfalık bir gazeteye bile tahammül edemeyecek kadar acz içinde olduklarını ortaya koyuyorlar.

Keyfi gözaltına alınmanın ardı arkası kasilmiyor

Nisâbın (Berzwedan): Son birkaç hafta içinde 100'den fazla yurtsever oldukça keyfi bir şekilde gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan hiç bir haber alınamıyor. Nerede ve ne durumda oldukları bilinmiyor. Gözaltına alınanlardan sadece 4'ünün adı tespit edilebildi: Bunlar: Leman Yağız (4 çocuk annesi, çocuklarına akrabaları bakıyor), Abdullah Yağız, Şehinaz Yağız ve Hasan Şevinoç. Sömürgeci özel timler ve çevik kuvvet ekipleri şehrin sokaklarında gruplar halinde dolaşıyor. Önüne çıkan herkesi kimlik kontrolünden geçiriyor ve istediğini hiç bir neden olmaksızın gözaltına alıyor. Bu arada ev baskınları, işkence ve hakaret günlük ısrardan işler haline getirilmek isteniyor. İnsanları sindirmeyi ve korkuyu eğmen kılmayı amaçlayan bu uygulamalar karşısında halkın tavı her zaman olduğu gibi sonuna kadar direniş.

Cizra Botan Yeni Ülke gazetesi muhabinine gözaltı

Cizra Botan (Berzwedan): Yeni Ülke gazetesi muhabiri Abdullah Arsoy, 9 Mayıs günü sabahın erken saatlerinde evine yapılan bir baskın sonucu gözaltına alındı. Arsoy'un 24

saat gözaltında tutulmasına gerekçe olarak Güney Kürdistan halkı için kendi adına açtırıldığı yardım hesabı gösterildi. Bu paraların hangi amaçla toplandığının belli olmadığı ve toplama işinin muğlak olduğu iddia edilerek gözaltına alınan Arsoy, ertesi gün serbest bırakıldı. Daha önce de İHD Genel Başkanı Nevzat Helvacı, Arsoy hakkında dava açılmasını talep etmiş, ancak daha sonra bu talebini geri almıştı. Abdullah Arsoy'un böyle bir gerekçeyle gözaltına alındığı tarihte bankadaki hesap numarasına yatırılan paralar, hala bankada duruyor ve bir kuruluşuna bile dokunulmamıştı.

Sömürgecilerin döşediği elektrikli teller, bir yurtseverin yaşamına mal oldu

Qilaban (Berzwedan): Mijin köyünün çevresine sömürgeci güçlerin döşediği elektrikli tellere çarpan Mehmed Derwêş adlı yurtsever 4 Mayıs günü yaşamını yitirdi. Daha önce aynı nedenle bazı yurtseverler daha yaralanmıştı. Yurtsever bir aileye sahip olan Mijin köylülerini köy korucusu yapmak için şimdiye kadar yoğun bir baskı ve işkence uygulayan sömürgeciler, bunlar da kar etmeyince "çare"yi köyün etrafını elektrikli tellerle döşemek ve böylelikle köylülerin ahluka altında tutarak gerillayla ilişkilerini kesmekte buldu. Hiçbir kural tanımayan Türk sömürgeciliğinin bu uygulaması, bazı yurtseverlerin yaşamına mal olsa da, köylülerin direnişini engelleyemedi.

Baskı ve işkencede sınır yok

Sert (Berzwedan): Mayıs ayı başlarında Gunde Şex köyünden 7 kişi, Sağırsu Karakolu'na götürülerek vahşi işkencelerden geçirildiler. Haklarında hiçbir somut suçlama olmayan köylülerin böylesine keyfi ve pervasızca işkenceden geçirilmeleri, halk tarafından büyük tepkiyle karşılandı. Sömürgeciler için Kürt olmak, her türlü insanlık dışı uygulamaya maruz kalmak için yeter de artar bile. Yine Sert'e bağlı Pal, Nadex ve Girêserê Şer karakollarında görevli askerler, kendi aralarında birleşerek Pal köyüne bir baskın yaptılar. Tüm kadınları köy meydanında toplayan sömürgeci askerler, burada köylü kadınları taciz ederek hakarete bulundular.

Botan'ı insansızlaştırma politikası tüm Kürdistan'a yayılmaya çalışılıyor

Sert (Berzwedan): Son dönemlerde Botan'ı insansızlaştırma politikasının tüm Kürdistan'a yayılmak istemesine tanık oluyoruz. Sömürgeci Türk devleti bu amaçlı uygulamalarına yayla yasasından başladı. Bir yandan köylüler baskı ve işkence zoruyla topraklarını terk etmeye zorlanırken, diğer yandan da yaşamını dağlarda geçiren köçerlere yayla yasası getiriliyor. Bu Wan, Sert, Mardin, Bedlîs, Mûş, Çewlik ve Girdax (Ağrı Dağı) eteklerine kadar genişletilmeye çalışılıyor. Gerekçe: Yaylalara çıkan köçerlerin gerillayla lojistik destek sağladıkları iddiası. Yaşamlarını hayvancılık yaparak sağlayan köçer aşiretlerinin yaylalara gitmesinin yasaklanması, onların da yaşam olanaklarının ortadan kalkması demek. Çünkü, onbinlerce hayvan dağlara çıkarılmadığı takdirde yaşamını yitiriyor. Böylelikle halkın önüne ya korucu olmak ya da topraklarını terk etmek ikilemi konuluyor ve zaten sömürgecilerin asıl amacı da bu.

Baskını hazmedemeyen sömürgeciler önüne geleni tutukluyor

Bongilan (Berzwedan): 28 Nisan günü ARGK gerillalarının yaptığı büyük baskın ardından tutuklamalar devam ediyor. Gözaltına alınanlar arasında HEP Bongilan (Solhan) İlçe Başkanı Salim Şeyhanoğulları, HEP Yönetim Kurulu Üyeleri Celal Raen, Bahri Hıçak ve Veerneg köyünden adları tespit edilen Abdullah ..., Hakki ... ve Selahattin adlı kişilerle 10'dan fazla köylü bulunuyor. Gözaltında bulunan yurtseverlerin durumu hakkında bilgi edinilemiyor. Sömürgeciler ilçede terör estiriyor.

PKK'nin görkemli yürüyüşü karşısında TC nasıl çırpınıyor

Cizre Botan / Şirnex (Berxwedan): Sömürgeci-faşist Türk devletinin, ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin öncüsü PKK ve Başkan APO karşısında nasıl aciz ve zavallı bir çırpınma içinde olduğunu, aşağıdaki belgeler yorumla gerek kalmayacak tarzda izah etmektedir. Bu pul ve bildiriler 15 Mayıs günü, faşist TC ordusuna alt helikopterlerden Şirnex, Qilaban (Uludere) ve Cizre Botan kentleri üzerinden çok sayıda atıldı. Muhtemelen önümüzdeki günlerde Kürdistan'ın diğer kent ve kasabalarına da atılacaktır.

TC'nin bu çırpınışı, bütünüyle

korkusundan ve çaresizliğinden kaynaklanmaktadır. Son dönemlerde Kuzey'de ARGK'nin etkin ve yoğun saldırıları karşısında adeta sersemleyen faşist ordu ve özel savaş kurmayları, bir de Güney Kürdistan'da PKK'nın güçlenip o alandaki kitleler üzerinde de büyük bir etki ve prestij sağladığını gördükçe, bir kat daha artan korkularının etkisiyle böylece çırpınışlara yönelmektedir. Bu yöntemle PKK'nın halk üzerindeki etkinliğini sözsömara kiracıklarını düşürmektedir. Oysa bu tür yalan propagandalar sadece ve sadece mahiplerinin ne denli lârenç zavallılar olduğunu ortaya koymaktadır.

DÜN İRAN'LA SAVAŞIP MİLYONLARCA MÜSLÜMANIN KENDİ ÇIKARLARI İÇİN "ŞEHİTLİK" KANDIRMACASI İLE ÖLMESİNE,

BUGÜN İSE DAHA ÇOK KAZANIP, DAHA FAZLA SİLAHLANMAK İÇİN KARDEŞ BİR ÜLKEYİ İŞGAL EDEREK, BİNLERCE MÜSLÜMANIN ÖLÜMÜNE NEDEN OLACAK SADDAM'ı DESTEKLEYEN APO'NUN, MÜSLÜMANLARI BÖLMEK VE YOKETMEKTEN BAŞKA BİR AMACI OLABİLİR Mİ?

HALEPÇE KATLIAMININ SORUMLULARI

İLE

TÜRKİYE'DE BİNLERCE KÜRDÜN KATİLİ APO

ŞİMDİ DE

K. İRAK HALKINI YOKETMEYİ Mİ PLÂNLİYOR?

TOPRAĞINI, KÖYÜNÜ VE ÜLKENİ
ERMENİ VE RUMLARA
DİNSİZ, İMANISIZ KOMÜNİST ÇAPULCULARA
PARSELLENİP İSTEYEN PKK
ŞENİ
KENDİ ÇIKARLARI İÇİN KULLANILAN İSTİYOR
BUNA İZİN VERME...

K. İRAK'TAKİ

BOMBALARDAN KAÇAN KARDEŞLERİNİ,

DAĞLARDA YAKALAYARAK,

KOMŞU ÜLKELERE

SİĞİNMALARINI ÖNLEYEN

PKK'YA GEREKEN DERSİ VER.

SADDAM İŞBİRLİKÇİSİ APO'NUN

GERÇEK YÜZÜNÜ GÖR VE

YALANLARINA KANMA...

KANDIRILAN VEA KAÇIRILARAK
PKK ERKENİ
K. İRAK'TAKİ PKK KAMPLARINDA
AÇLIKTAN VE SOĞUKTAN ÖLÜRKEN
ONLARI KENDİ EMELLERİ İÇİN
KULLANILAN ERKENİ KAÇIRILAR
SİĞİNK ÇADIRLARINDAN KEYİFLE HİZLİYORLAR.

Basın açıklaması

İNSANLIK DRAMI TÜM VAHŞETİYLE DEVAM EDİYOR

İnsanlık bugüne kadar görülmemiş bir vahşetin tanıklığını yapıyor ve bir insanlık sınavı veriyor.

Çukurca'nın 49 Nolu Sınır Tağı ve Değtan bölgesinde biriken yaklaşık 300.000 insan yaşam savaşı vermeye çalışıyor. Günde ortalama her iki kilometre 100-150 arasında insan ölüyor. Yaşama savaşı verenlerin %80'i hasta. İlk açık tehlike ortadan kalkmış olmasına rağmen insanlar yeterli besin alamamaktan ölüyor. Hastalar hala ilaçsızlıktan ölüyor. Barınak sorunu hala çözülmemiş değil. %70'ini veya bu şekilde açlık olmamakla birlikte, sağlık ve düzenli barınaktan bahsetmek mümkün değil; insanlar hala barınaksızlıktan ölüyor. İnsanlarımız sağlık ve barınaktan ölüyor. Sağlık sorunu ciddi biçimde çözüm bekliyor. Çukurca'da insanlık faciası çözüm bekliyor.

GIDA SORUNU

İnsanlarımız beslenme ihtiyaçlarını en asgari düzeyde dahi karşılamamaktadır. Bölgeden (Van, Hakkari) gelen yardımlar dışında diğer yardımların büyük bir bölümü kullanılmamaktadır. Ancak bazı kuruluşların bölgeden yaptıkları alımlar daha yararlı olmakta ve ihtiyaçları cevap vermektedir. Ancak bu gıda yardımlarının büyük bir bölümü halen kuru yiyeceklerdir. Bu da zaten hastalıklardan zayıf düşmüş bu insanların beslenme ihtiyaçlarına cevap verememektedir. Hastaların diyet beslenmeleri sağlanamamaktadır. Gelen yiyecek yardımlarının miktarı ihtiyaçları karşılamaktan çok uzak. İç yardımların tümü halk tarafından karşılanmaktadır. Havadan atılan yardımların büyük bir bölümü ya halkın kullanma alışkanlıklarından farklı yiyecekler (cips, fatik ezmesi yağı, preslenmiş yiyecekler) veya hiç kullanma değeri olmayan madde-lerdir (kürden, defter, kalem). Atılan yiyeceklerin büyük bir bölümünün, özellikle mameanın kullanım tarihi geçmiş durumda. İnsanlar hiç protein alamamakta. Pıhtılaşmış gereken yiyecekleri pişirecek kapları çok sınırlı olduğundan büyük zorluklar çekilmekte. Bir süre daha pişmiş sıcak yiyecek yetemeleri durumunda sağlık yönünden yeni arzuların ortaya çıkması olasılığı sinyal vermektedir. Tencere yerine genellikle helva tenekeleleri kullanılmakta. En kısa zamanda pıhtılaşmış sıcak yemek olanaklarının sağlanması gerekmektedir. Gıda sorunu halen asgari ölçülerde dahi karşılanmaktan çok uzak. Üçaktan atılan malzemeler düzenli atılmakta, yerleşim alanına atılan yardımlar çadır- larla isabet ederek can kaybına sebebiyet vermektedir. Mayınlanmış sahada patlayan mayınlar büyük oranda can kaybına yol açmaktadır.

SU SORUNU

İnsanlarımız sağlıklı su ihtiyaçlarını karşılayabilmek bir yana, sağlığa aykırı su dahi bulamamaktadır. Gelen çığır suyu miktarı ihtiyacın %25'i bile değil. Su ihtiyaçlarını büyük oranda açık

ılmak olan Zap suyundan veya derelerden karşılanmaktadır. Gelen çığır suyu hastalara dahi yetmemekte. Kullanılan su tamamen sağlıklı ve mikrobik. Halkın bu suyu kullanmaktan başka alternatif yok. Yeterli su bulunmadığından hiçbir temizlik yapılamamaktadır. Hastahdının büyük kaynağın kullanılan sağlıklı suların olduğu ifade edilmektedir. Su sorununa acil çözüm getirilmesi gerekmektedir.

BARINMA SORUNU

Barınma sorunu halen çözüm beklemekte. 3 kişilik çadırda ortalama 20 kişi barınmaktadır. Büyük çoğunluğun çadırı bulunmamakta, buldukları naylon ve bezlerde bir sığınak oluşturmuşlar. Bu sığınak sığınaklarda bile kapasitenin çok üstünde insan barınmak zorunda kalmaktadır. Çadır ve bez çadırlar düzensiz ve irtisız kurulum. Yerleşim alanı yetersiz, halen %30 civarında insan tüm barınak imkanlarından yoksun bulunmaktadır. Sıhhi tuvalet bir yana tuvalet varlığına bile hiçbir yer yok. İhtiyaçların tümü açlık giderilmek zorunda. Bezlerle oluşturulan bazı tuvaletlerde foseptik çukuru bulunmamakta bu yüzden her yer pislik dolu, kokudan geçilmezdir. İnsanlar kollarını salgın hastalık sinyali vermektedir.

SOSYAL SORUNLAR

Parçalanmış aile sayısını tespit etmek mümkün olmamaktadır. Hemen hemen %85 civarında ailelerin, bir bölümü İran'a geçmiş veya ılgıkveren ve çevresinde. Anne ve babası ölmüş çocuk sayısı 2000-2500 civarında; bu çocuklara kanbağı veya olgun organizasyon çerçevesinde sahip çıkılmaya çalışılmaktadır.

Hakkari ili sınır bölgesindeki mülteci nüfus dağılımı şöyle: 49 Nolu Sınır Tağı: 128.000 (Bu kampta mülteciler düzenli sayım yapılmakta), Değtan köprüsü ve civarı: 80.000, Değtan (Üzümlü): 90.000, Semdinli: 28.000, Ertuğ: 3.000, Oramar: 3.000.

SAGLIK

Sağlık sorunlarının yetersizliği günde 100-150 arasında can almakta. Kampta barınan insanların %70'i su veya bu şekilde sağlık sorunundan etkilenmiş durumda. Halkın büyük çoğunluğuyla, özellikle çocuklarda ishal vakası ciddi boyutlarda devam etmektedir. Son gözlemlerde Kürt doktorlar bir kolera salgınının belirtlerinin bulunduğunu söylediler ve bu konuda hiçbir önlemin bulunmadığı tarafımızca tespit edilmiştir. Böyle bir salgın durumunda tabiblerden aldığımız bilgiye göre günde 1000'in üzerinde insanın ölebilecektir. Son alınan bilgilere göre kolera bulgusu bulunan 48 kişi tespit edilmiştir. Son yapılan laboratuvar tahlillerinde (Türk-Fransız) kesin kolera bulgusu tespit edilmiştir. Acilen ciddi önlemler alınmazsa salgın, katil Saddam'ın kollarından daha büyük bir facia ortaya çıkaracaktır. Yaptığımız araştırmalarda kolera bacının Türkiye'de üretilmediğini tespit ettik. Konuştuğumuz tüm doktorlar uluslararası yardımın bu konuda acilen ve etkin girişimlerde bulunması gerektiğini belirttiler. Böyle bir

salgın Türkiye sınırını da tehdit etmektedir. Dr.ım üstüne dramın yaşanmaması için tüm ülkeleri bu durumla ilgilenmeye çağırıyoruz.

Sağlık personeli yetersiz ve düzensiz; tüm hastalar aynı çadırda barındırılmaktadır. Tifo, dizanteri, kanlı ishal, açık yaralar, kırık, yeni doğan bebekle ishal, anne ve tüm hastalar aynı çadırda barındırılmaktadır. Hasta yatıracak çadırlar çok sınırlı ve yetersiz. Türk Sağlık Bakanlığı doktorları dışında hastaneye sevk yapılamamaktadır. Hastane imkanları yetersiz ve çok sınırlı, bu yüzden ancak ölümcül hastalar ve vakalar hastaneye sevk edilmektedir. Hastanenin sınırlı imkanlarıyla hizmet verilememektedir. Doktor sayısı ihtiyacı karşılamaktan çok uzak. Gönüllü gelen Türkiye'deki doktorların yanı sıra gelen yabancı doktorlar çok sınırlı hizmet verebilmektedir. Mülteciler arasında bulunan 36 Kürt doktora imzalı-til verilmemektedir. Poliklinik yapmaları engellenmekte, yardımcı sağlık elemanları olarak hizmet vermek zorunda bırakılmaktadır. Bu doktorların tıbbi malzemeleri bulunmadığı için müdahalede de bulunamamaktadırlar. Yapılan incelemelerde tedavi anlayışı farklılığı yüzünden etkin müdahaleler yapılamamaktadır.

Tüm sağlık hizmeti veren kuruluşların ilaç ve tıbbi malzeme eksikliği ortak sorun. Birçok doktor, "Biz burada tedavi yapamayız, sadece bekliyoruz, çünkü yeterli ilaç yok" beyanında bulundu. Yani insanlar doktorların gözü önünde ölüyor. Doktorlar büyük oranda sadece hastalık tanısı yapıyor. Yapılan ilaç sevdikyatları ihtiyaçları karşılamaktan çok uzak. İnsanlar hala ilaçsızlıktan ölüyor. Yaptığımız temalar sonucunda bu güne kadarki ölü sayısının 5000-5500 civarında olduğu bildirildi.

Tüm insanlarda beslenme yetersizliğiyle ilgili arızalar belirgin. Özellikle çocuklarda bu arızalar deşet verici boyutlarda.

Sonuç olarak insanların Çukurca'da hiçbir sorununa halen çözüm getirilmemiştir. Verilen vaatler, yapılan açıklamalar birbirleriyle çelişmektedir.

Bu insanların sorunlarının çözümünde samimi olanlar, bu insanların kendi topraklarında özgür ve insanca yaşama koşullarına destek olmalıdırlar. Bu konuda siyasi destek verilmelidir. Bu destek kalıcı ve somut olmalıdır. Yapılan birkaç tonluk ihtiyaç yardımı strateji samimiyeti ifade etmekten çok uzaktır.

Kürt ulusu onurlu bir ulustur. Tüm onurlu uluslar gibi onurlu kaderini belirleme hakkına sahiptir. Bu çözüm çerçevesinde verilecek destekler samimiyetin ifadesi olabilir.

İnsanım diyen herkese sesleniyoruz, bu insanlık dramına bir an önce son vermek için hemen şimdi kolları sıvayalım, destek olalım!

M. Yavuz Bırbay
İnsan Hakları Derneği,
GYK Üyesi
Van Şube Başkanı
1 Mayıs 1991

TÜRKİYE-İRAN GÖRÜŞMELERİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

ABD'nin bölgeye yönelik müdahale ve yığınağından oldukça rahatsızlık duyan İran, Rafsancani'nin Suriye ve Türkiye gezileri sırasında da bu rahatsızlığını vurgulamaya özen gösterdi.

İran Cumhurbaşkanı Rafsancani, Nisan ayı sonunda önce Suriye ve ardından da Türkiye'ye kalabalık bir ekiple geldi. İki ziyaretin de ortak yönleri vardı. Ancak, Türkiye gezisi başının da "renklendirilmesi" ile oldukça ilginç görünümler sergiliyordu.

Rafsancani'nin 29 Nisan'da başlayan Türkiye ziyareti, Türk basını tarafından bir skandal havasıyla yansıtıldı. Protokol sorunları birbirini izledi ve özellikle Rafsancani'nin Konya gezisinde çıkan olaylar görüşmelerdeki gergin havayı daha da belirgin hale getirdi.

İslam Devriminden bu yana İran ilk kez Türkiye'ye cumhurbaşkanı düzeyinde bir ziyarette bulunuyordu. Bu, Türkiye-İran ilişkilerinde ileri doğru bir adım olarak değerlendirilmek istense de, iki devletin bölgede yüklendiği misyonlar dikkate alındığında, bunun yüzeysel bir değerlendirme olduğu hemen görülmekteydi.

İran tarafı, Türkiye'ye kendi koşullarıyla geldiğini ve bu koşullar üzerinde konuşulacağını her biçimde ortaya koydu. Anıtkabir'in ziyaret edilmemesi, Konya ve Urfa'ya düzenlenen gezi, protokolde islami esaslardan taviz verilmemesi bile bu gerçeği gösteriyordu. Türkiye bütün bu koşulları kabul ettiği gibi, Özal'ın Konya gezisine katılmaması gibi basit tepkilerle tavizlerle devlet prestijini hem de kendi zemininde kurtarma çabasına girmeyle, devlet ciddiyetinden ne denli uzak olduğunu sergilemekten öteye geçemedi. Özal, bunu iç dengeleri dikkate alarak yapmış olsa da, gerçek bu idi.

Açık ki, Rafsancani'nin gezisi iki devlet arasındaki mutad bir görüşme olarak değerlendirilemez. Bölgenizde yaşanan gelişmeler dikkate alınırsa, bu görüşmelerin önemi daha iyi görülecektir.

İran, Suriye ve Türkiye bölgesinin farklı milyonlarla yüklü üç güçtür. Körfez Savaşı sürecinde bu çok daha net olarak görülmüştür. Bu üç devletin rolünü kısaca şöyle özetleyebiliriz:

Türkiye, öteden beri bölgede ABD ve NATO'nun ileri karakolu rolünü oynayan bir güçtür. Bölgedeki her ilerici, radikal ve bağımsız gelişme, bu bakımdan karşısında Türkiye'yi bulmak du-

rumundadır. Yani, bölgedeki ABD politikalarına karşı olmak, bir anlamda Türkiye'ye karşı olmak demektir. Bu, Türk ve ABD politikalarının bölgede içiçe geçmişliğinden, ama daha çok da Türkiye'nin ABD politikasına bağımlılığından, onun bir uydusu olmasından kaynaklanan durumdur. Nitekim, 1979'daki İran Devrimi ardından, İran ve Türkiye sürekli çelişkili bir konumda bulunmuş, birbirine alternatif iki güç olarak açık ve gizli bir müca-

misyon yüklenme gücüne sahip olamadığını ortaya koymuştur. Suriye de zaten Körfez Savaşı süresince Irak etkenini değil, daha çok Mısır etkenini dikkate alarak taktik belirlenmiş ve Arap dünyasında lider olma mücadelesini bu zeminde sürdürmüştür. Irak'a karşı emperyalist abluka ve askeri güç içinde yer alması, dışardan bakıldığında her ne kadar Suriye açısından emperyalizme karşı bir taviz politikası gibi görüne de, özünde bunun böyle olmadığı, bu taktığın uluslararası ve bölgesel koşulların ve özellikle de Arap dünyasının gerçekçi bir değerlendirilmesi üzerinde geliştirilen usta bir taktik olduğu görülmektedir. Suriye, bu taktığı ile Körfez Savaşından en karlı çıkan ve ağırlığı artan güç olmasını bilmiştir.

İran ise, bölgede daha farklı bir model oluşturmaktadır. Suriye gibi, Arap dünyasının gerçeklerine bağımlı olmadığı gibi; Türkiye gibi de ABD ve genelde emperyalizmin çıkarlarına bağımlı olmaması, onun daha radikal çıkışlar yapmasına olanak tanımakta, bunun koşulunu yaratmaktadır. Körfez Savaşı süresince İran'ın bu gerçeği çok net görüldü. İslam devriminin eski hususlar de, İran hala iddialarının sahibidir ve kendisini bütün İslam dünyasının modeli olarak sunmaktadır. İslami radikalizmin temsilciliği anti-emperyalist tutumun sürdürülmesine doğrudan bağlı olduğundan, İran İslam rejimi gelişmeler ne kadar zorlarsa zorlarsa kendi kuruluş temelini yıkmak istemiyorsa emperyalizme karşı olmak zorundadır ve kendi gerçeğine bağlı politikaları hem Arap dünyasına ve hem de TC gerçeğinde olduğu gibi emperyalist politikaların sözcüğü ve uygulayıcısı olan güçlere karşı kanıksançılıkla korumak ve savunmak zorundadır. İran'ın politikalarını ve taktiklerini belirleyen bu gerçek olmaktadır. En başta ABD askeri gücüne ve ABD çözümüne karşı durmak, İran açısından vazgeçilmezdir. Bu gerçek, İran'ın Türkiye ile çelişkisini de belirlemektedir. Ama İran'ın aynı zamanda, Arap dünyasında liderliğe oynayan Suriye ile de çelişkisi vardır. Ancak, bu çelişki anti-emperyalist platformda teli plana düşmekte ve özellikle de emperyalist tehditin yoğunlaştığı dönemlerde birlik eğilimi daha da ağırlık kazanmaktadır. Oysa, İran-Türkiye ilişkileri bunun tersidir. Yani, emperyalist tehditin artması İran-Türkiye çelişkisinin de artması anlamına gelmektedir.

Bu kısaca özetleme, çok genel bir çerçevenin çizilmesi oluyor. Bölgede, gelişmeler üzerinde köklü bir değişikliğe yolaçan önemli bir etken daha var. Bu, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bölgede yeni bir kuvvetin belirmesi ve bölge sorunlarına yeni bir çözüm demektir. Arap, Fars ve Türk toplumlarını doğrudan ilgilendirmekte ve daha baştan ulusal çerçeveyi ağan, ama aynı zamanda din faktörünü de ağan bir çözüm olmaktadır. Zaten, gerek İran'ın temsil ettiği İslami radikalizm ve gerekse Suriye'nin temsil ettiği Arap radikalizmi, bölgenin sorunlarına köklü çözüm olamayarak, ama hoşluğun doğurduğu birer

ara çözüm örnekleri, bölge halklarının emperyalizme karşı nefes alma arayışları olan çıkışlardır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, bölge sorunlarına köklü çözüm karakteriyle, daha şimdiden ağırlığını koymuştur. Özellikle İran, bu etkeni kendi rolü itibarıyla değerlendirmek zorunluluğunu duymaktadır. Ama her şeye rağmen, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, gerek İran ve gerekse Suriye'nin kendi koşullarından kaynaklanan anti-emperyalist çizgileriyle birlikte yürüme durumundadır. Bölgedeki anti-emperyalist cephe, bu güçlerin bu platformda birliğini zorunlu kılmaktadır.

Bütün bunları dikkate alarak özetle şu söylenebilir: ABD'nin başını çektiği emperyalist blokun Türkiye-Mısır-İsrail ayaklarıyla dayattığı politika; İran'ın öncülüğünü yaptığı İslami radikalizm; Suriye'nin öncülüğünü yaptığı Arap radikalizmi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin getirdiği yeni çözüm bölgenin siyasi panoramasını oluşturmaktadır.

ABD, Irak'ı İran'ı tamponlamada; İsrail ve Arap gericiliğini Suriye ve Filistin güçlerini tamponlamada kullanarak, bu güçleri önemli oranda sınırlamış durumdaydı. ABD'nin Körfez'e müdahalesi ise, İran etkeninden çok, yine Arap radikalizmine ve Arap birliğine yönelik bir karakter taşıyordu. Ama esas olarak, bu müdahale, bölgede yeni bir çözüm kuvveti olarak gelişen ve sonuç alıcı olduğu görülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelikti. Nitekim, gelişmeler de gösterdi ki, emperyalizm bu kez esas olarak Kürdis-

tan ulusal kurtuluş mücadelesini tamponlama amacını önüne koymuştur. Bunu yapabilmek için ise, bölgeye doğrudan müdahalede bulunmak zorunda kalmış ve Kürdistan'a askeri olarak konumlanmaya başlamıştır. ABD'nin askeri yığınağı ağırlıklı olarak Kürdistan devrimini tamponlamaya yönelik olsa da, bu, İran ve Suriye'ye de yakın tehdit oluşturmamak demektir. ABD'nin Kürdistan'a yönelik politikasının başarısı ve askeri varlığının kalıcılığı, İran ve Suriye'nin de nefes yollarının tıkanması anlamına gelecektir. İşte İran bu durumdan ciddi biçimde rahatsızlık duymakta ve nefes alma olanaklarını artıracak arayışlar içine girmektedir. Rafsancani'nin son Suriye ve Türkiye gezileri bu kapsamda değerlendirilebilir.

Yaşadığımız şu aşamada, Kürdistan modern kurtuluş hareketi ile ne İslami radikalizm ve ne de Arap radikalizmi karşı konumlanmaktadır. Tam tersine emperyalizme karşı ortak platformda yer almak bunları daha da güçlendirecektir. Bunlar arasında, düşmanca bir karıştıktan değil, çözümleyici önder güç olma anlamında bir yarıştan bahsedilebilir. Ama bu gerçek görülmez de, sosyalist çözüm alternatifini temsil eden Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinden korku ağır basar ve bu emperyalizmin tehditinin önüne geçilirse, açık ki burada kaybedecek olan en başta İran ve Suriye ve genel olarak da bölge anti-emperyalist cephesi olacaktır.

Türkiye, İran'a yaklaşımlarında bunu öne çıkarmaya çalışmaktadır. Nitekim, İslami rejimin kendisi açısından bir tehlike oluşturmadığını, İran Cumhurbaşkanı Rafsancani'yi onun kendi koşullarıyla kabul ederek ve kendi devlet sınırları içerisinde gövde gösterisi yapmasına bile izin vererek anlatmaya çalışmıştır. Rafsancani'nin Türkiye gezisinde yaşananlar, yalnızca kendi devlet prestijinden bir taviz değil, ama aynı zamanda İran'a yönelik fiili bir çağrıdır. Burada, Türkiye-Irak ve İran arasında Kürt sorunu üzerinde sağlanan tarihsel mutabakatın parçalanması ardından, bu sorun üzerinde yeniden taktik birliği sağlamaya yönelik caba vardır. Anlaşılmaktadır ki, İran da Türkiye'nin Kürdistan korkusundan yararlanarak, ABD'nin bölgedeki askeri ağırlığına yönelik çabaları Türkiye'ye kadar uzatmak istemektedir. Görüşmelerde ağırlık kazanan üç nokta, bunu doğ-

tan ulusal kurtuluş mücadelesini tamponlama amacını önüne koymuştur. Bunu yapabilmek için ise, bölgeye doğrudan müdahalede bulunmak zorunda kalmış ve Kürdistan'a askeri olarak konumlanmaya başlamıştır. ABD'nin askeri yığınağı ağırlıklı olarak Kürdistan devrimini tamponlamaya yönelik olsa da, bu, İran ve Suriye'ye de yakın tehdit oluşturmamak demektir. ABD'nin Kürdistan'a yönelik politikasının başarısı ve askeri varlığının kalıcılığı, İran ve Suriye'nin de nefes yollarının tıkanması anlamına gelecektir. İşte İran bu durumdan ciddi biçimde rahatsızlık duymakta ve nefes alma olanaklarını artıracak arayışlar içine girmektedir. Rafsancani'nin son Suriye ve Türkiye gezileri bu kapsamda değerlendirilebilir.

Yaşadığımız şu aşamada, Kürdistan modern kurtuluş hareketi

tan ulusal kurtuluş mücadelesini tamponlama amacını önüne koymuştur. Bunu yapabilmek için ise, bölgeye doğrudan müdahalede bulunmak zorunda kalmış ve Kürdistan'a askeri olarak konumlanmaya başlamıştır. ABD'nin askeri yığınağı ağırlıklı olarak Kürdistan devrimini tamponlamaya yönelik olsa da, bu, İran ve Suriye'ye de yakın tehdit oluşturmamak demektir. ABD'nin Kürdistan'a yönelik politikasının başarısı ve askeri varlığının kalıcılığı, İran ve Suriye'nin de nefes yollarının tıkanması anlamına gelecektir. İşte İran bu durumdan ciddi biçimde rahatsızlık duymakta ve nefes alma olanaklarını artıracak arayışlar içine girmektedir. Rafsancani'nin son Suriye ve Türkiye gezileri bu kapsamda değerlendirilebilir.

Biz de sonuç olarak şunu belirtebiliriz ki, İslami radikalizmin de tutarlı olma iddiasının koşulu tutarlı bir anti-emperyalist çizgidir. İran kendi iddialarında tutarlı olmak istiyorsa, ABD tehditine karşı mücadeleyi anti-emperyalist platformda görmek zorundadır. Bu ise her şeyden önce, Kürdistan'da gelişen anti-emperyalist mücadelenin en azından karşısında olmamayı gerektirir. Bunun tersi bir tutum, en başta kendilerine zarar verecek ve hatta varlık koşullarını ortadan kaldıracaktır. Çünkü, emperyalizmin bölgeye yönelik bolyesine kapsamlıdır ve bütün bu hesapları içermektedir.

Güney Kürdistan'da son durum:

Emperyalistler kalıcı yerleşim planları yapıyor

TC Kürdistan'da çırpındıkça batıyor

Başlangıç 1. sayfa

PKK önderliğindeki Kürdistan devrimi karşısında TC'nin içine girmiş bulunduğu çıkmaz ve bunalım yeni değildir. Ancak bu durum, Ortadoğu'daki gelişmelerin de etkisiyle daha vahim hal almıştır. Kürdistan'da gelişen direniş karşısında TC artık tek başına için içinden çıkamayacağını anlamıştır. Diğer bir deyişle Kürdistan'daki mücadele TC'nin tek başına altından kalkamayacağı ve durduramayacağı boyutlara varmıştır.

Bu durum karşısında faşist rejimin başvurduğu ve güvendiği iki güç emperyalizm ile ilkel milliyetçi Kürt işbirlikçiliğidir. Başta ABD olmak üzere emperyalist güçleri ve onların askeri kuvvetlerini Kürdistan'a çağırmakla TC, Kürdistan devrimini tasfiye etme görevini doğrudan emperyalistlere havale etmiştir. TC bununla aynı zamanda mücadelemiz karşısında tek başına tutunabilecek güçte olmadığını da itiraf etmiş olmaktadır.

ABD'nin Kürdistan'a çağırılması bizzat Türkiye ve Özal tarafından ve belirtilen amaçla olmuştur. Yani mücadelemize karşı rejimin güvendiği son çare ve çözümlerden önemli bir denilebilir ki budur. Fakat ne ilginçtir ki, gelişen noktada bu "çözümün" de aslında TC için koskoca bir çözümsüzlük olduğu ortaya çıkmıştır. Dahası "çözüm" diye başvurulan bu yolun kendileri açısından büyük tehlikeler taşıdığını rejimin en tepesindeki askeri ve sivil yetkilileri bile yüksek sesle dile getirebilmektedir. Ordu içindeki kaygı ve huzursuzluklar burjuva basının sayfalarına yansımaya kadar boyutlanmıştır. Şemdinli'de İngiliz askerleri ile TC kaymakamı arasında yaşanan olayın özellikle de ordu çevreleri tarafından bu denli büyütülüp ciddiye alınması, aslında belirtilen huzursuzluk ve kaygıların dışı vurulmasıdır. Yoksa, emperyalist güçleri o alana davet eden TC yetkilileri, onların burada nasıl bir denetim kurabileceklerini bilmeyecek durumda değildirlir.

Ayrıca rejimin sivil sözcü ve temsilcileri de emperyalistlerin bu biçimde alana getirilmesinden duydukları rahatsızlıkları dile getirmektedirler.

Gerçek emperyalistlerin bir Kürt devletine karşı oldukları ve ABD'nin Özal'a Kürt devleti kurulmasına izin verilmeyeceği doğrultusunda güvenceler verdiği bilinmektedir. Buna rağmen TC'nin bunca kaygılı ve korkulu olması boğuna değildir. Güney ve Kuzey'i ile Kürdistan'da yaşanan gelişmeleri izleyen TC, PKK-ERNK-ARGK önderliğinde bağımsızlıkçı direnişin nasıl gelişip güçlendiğini iyi görmekte ve böyle giderse gelişmelerin emperyalistleri de zorlayabileceğini düşünmektedir. Asıl korkuları da buradan kaynaklanmaktadır. Bu anlamda, TC Genelkurmaylığından son günlerde sık sık yapılan "Kontrol Türk ordusundadır", "Kimse hayale kapılmasin" vb. açıklamalar, yüksek sesle konuşarak korkusunu yenmeye çalışan adamın durumuna benzemektedir.

TC'nin bağımsızlıkçı direnişe karşı kullanmak istediği işbirlikçi Kürt çevrelerinin Saddam yönetimiyle ilişkili ve görüşmelere yanaşması ve bu doğrultuda atılan adımlar da faşist rejimi tedirgin etmektedir. Bir kere bu durumda adı geçen güçleri istediği gibi kullanabilmesi eskiye nazaran biraz zorlaşabilir. Aynı şekilde Saddam'ın Kürtlerle bir anlaşmaya varması -bu uzun ömürlü olmasa da- en azından belli bir süre TC ile işbirliğine eskisi kadar ihtiyaç duymayabilir. Ve en önemlisi de bu görüşmelerin ABD'nin onayı ile yapılıyor olması durumunda -ki büyük bir olasılıkla böyledir- politikalarını bütünüyle ABD'ye dayandırmış ve ona bağımlı kalmış bulunan TC'yi çok daha fazla rahatsız edecektir. Çünkü bu durumda kendisi dışlanmış olacaktır. Bunun içindir ki, Ecevit gibileri ya da M. Ali Rırand gibi akıl hocaları, başlangıçtan beri TC'nin bu biçimde tek yanlı olarak ABD'ye angaje olmasının doğru olmadığını ve Irak ile ilişkilerin mutlaka düzeltilmesi gerektiğini tekrarlayıp durmaktadırlar.

Kısacası TC "çözüm" diye sarıldığı yöntemlerin çözümsüzlüğünü gördükçe daha derin bunalımlara sürüklenmekte ve Kürdistan batağına daha çok batmaktadır. TC, ABD'yi çağırarak oluşturulmasına önayak olduğu tampon bölgeyi, Kürdistan devrimini tamponlamanın bir aracı olarak düşünmüştü. PKK ise bu alanları direniş alanına çevireceğini ilan etti. Güney'de ve Kuzey'de yaşanan gelişmelerle bakıp PKK'nin dediğinin yapacağını gören faşist-sömürgeci rejim, bundan duyduğu dehşetli korkuyla, bizzat kendisinin önayak olup geliştirdiği planlara bile güvenemez duruma gelmiş bulunmaktadır. Emperyalizme bel bağlayan ve o başkentten dışarısına savrulan bir güçten yoksun, ilkesiz ve umutsuz işbirlikçi ilkel ve küçük-burjuva milliyetçi önderlikler hızla bir tükeniş yaşamaktadır. Zira umutlarını ABD ve diğer emperyalistlere bağlayan güçlerin eninde sonunda ulaşacakları nokta, TC'nin bugün için düşünmüş olduğu bataktan farklı olmayacaktır.

PKK önderliğindeki Kürdistan devrimi ise, bölge çapında bir anti-emperyalist mücadele odağı durumuna gelerek gelişimini sürdürmektedir.

Girmenin değil kalmının planları yapıyor

Foto: Berxwedan

Güney Kürdistan'da yerli-yabancı, ilerici-gerici, halk yararına olan veya buna karşı tüm güçlerin faaliyetleri yoğun bir biçimde devam ediyor. Gözlemlerden çıkan sonuç, önder geçinileri avuçları içine alıp istedikleri gibi parmaklarında oynatan emperyalistlerin, bunlar aracılığıyla halk nezdinde de kendini kabul edilir, hatta tercih edilir bir konuma getirmenin yoğun çabası içerisinde olduğunu göstermektedir.

Oluşturulmaya çalışılan "güvenlik bölgesi"nin adım adım genişletilerek, en son Amadiye ve Duhok'u kapsayacak biçimde belirlendiği bildiriliyor. Emperyalistler bu yeni alanlarda da kendi güçlerini konumlandırmaya

ri bildiriliyor. Kente girmek isteyen pëşmergeler silahlarını girişte emperyalistlerin kontrol birimlerine teslim ettikten sonra girebiliyorlar.

Bu arada, geçtiğimiz haftalarda Talabani başkanlığında bir Kürdistan Cephe heyetinin Saddam'la görüşmeler yapmasının ardından, bu kez de KDP lideri Mesut Barzani Bağdat yolunu tuttu. Günlerdir yapılan görüşmelerde somut olarak nelerin tartışıldığı ve herhangi bir anlaşmaya varılıp varılmadığı gibi konularda henüz bir açıklama yapılmış değil. Bu konuda Kürdistan Cephe temsilci ve sözcülerinden pek tutarlı olmayan ve çelişkili açıklamalar yapılmaktadır. Kimi zaman ar-

güçlerin halk üzerinde de olumsuz etkileri oluyor. Bunlar halka dayattıkları sahte bir iklim tercihi, zaten politik bütüncü sayıf olan Güneyli halkın bilinçlerini bulandırıyorlar. Kendileri bir kurtuluş umudu olmadıklarından, bir kurtuluş seçeneği halka sunamadıklarından "ya Saddam ya ABD" gibi sahte bir tercihe yöneltiyorlar halkı. Bu girişim kendini halka girin göstermeye çalışan emperyalistler için de son derece uygun düşmektedir. Çünkü nasıl olsa önder geçinen pek çok işbirlikçi çevre, "ABD hiç olmazsa Saddam gibi katliam yapmıyor", anlayışıyla halka ABD'yi tercih etmelerini sürekli telkin etmektedirler.

Beleh ve Zaxo gösterileri

Yaklaşık bir hafta arayla Beleh (Işıkveren) ve Zaxo'da yapılan gösteriler, halkın bilincinin nasıl çarpıtıldığını gösteren somut örneklerdir.

Qilaban (Uludere)'in Beleh köyü yakınlarındaki kampta, 2 Mayıs günü 20 bin kadar kişinin katıldığı bir gösteri ve yürüyüş yapıldı. Bu gösterinin amacı, "Saddam ve ABD'nin tutumunu protesto etmek" olarak açıklandı. Kitleler Saddam ve ABD karşısı gösterilerle yürüyüşe geçti. TC askerlerinin silahlı müdahalesiyle ve güçlölkle dağıtılabilen kitleler Saddam'a olduğu kadar ABD'ye de öfkeliydi ve karşıtı.

Oysa bundan birkaç gün sonra Zaxo'da yapılan gösteri bambaşka bir renk ve havadaydı. Zaxo yakınlarında ABD'nin kurduğu kamplardan Zaxo merkezine kadar yürüyen kitleler bu kez bambaşka biçimde, "No no Saddam, Yes yes Bush" biçiminde bağırıyorlardı.

Bu durum, emperyalistlerin, işbirlikçi önderlikler aracılığıyla kendini halka girin gösterme ve kabul ettirme doğrultusunda nasıl bir çabıma içerisinde olduğunu açıkça göstermektedir. Kuşkusuz Kürdistan halkı gerçek kurtuluş yolunu mutlaka hem de kısa sürede bulacak ve bilincini bu denli bulandıran işbirlikçi önder taslaklarına hakettikleri yanıtı mutlaka verecektir. Emperyalistler, sömürgeciler ve işbirlikçi Kürt çevrelerinin tüm çabalarına rağmen, Kuzey'de olduğu gibi Güney Kürdistan'da da PKK önderlikli bağımsızlıkçı hareketin her ge-

başladı. Bir yandan BM güçleri belli alanlara yerleştirilmeye başlandı. İlk BM merkezi Zaxo yakınında kuruldu. BM temsilcisi Stefan De Mistura, burada yaptığı konuşmada bölgeyi adım adım devr alacaklarını açıkladı.

Ayrıca başta ABD olmak üzere emperyalistler de "güvenlik bölgesine" dahil edilen Duhok gibi yerlerde yeni üsler oluşturuyorlar. Alanda incelemeler yapan muhabirlerimiz yaptıkları hazırlıklara bakılırsa emperyalistlerin bölgede uzun vadeli kalmayı planladıklarının anlaşıldığını bildiriyorlar. ABD'nin denetimi tümüyle ele geçirdiği ve kent merkezlerine pëşmerge güçlerinin de silahlı olarak girmelerine izin vermedikle-

tik savaşmayıp, görüşmelerle sonuca gilleceği söylenirken, bazen de silahları bırakma gibi bir niyetlerinin olmadığı doğrultusunda açıklamalar yapılmaktadır. Ama söylenen ne olursa olsun, görünen o ki, hala emperyalistlere güvenmekte ve emperyalistlerin getireceği "çözüm"e bel bağlamaktadırlar.

İçin kötüsü halka da bunu benimsetmeye çalışmaktadırlar. Halkın önemli bir kesimi aslında emperyalistlere karşı ve onlara güvenmemektedir. Yaşanan olaylarla birlikte bu anti-emperyalist bilinç daha da yayıldı ve gelişti. Son trajedi emperyalizmin doat olmayacağını halka daha çok kavratmış. Ancak önder geçinen bu işbirlikçi

çen gün daha çok kökleşmesi ve hızla gelişmesi, halkın kendi gerçek kurtuluş yolunu bulmakta fazla gecikmeyeceğini somut biçimde kanıtlamaktadır.

"Karker pir agêd in"

Mayıs ayının ilk haftasında Güney Kürdistan'ı dolaşan ve her yörede çok sayıda halktan insanlarla görüşen, onların çeşitli konulardaki düşüncelerini alan Berxwedan muhabiri, neredede PKK'ye ilişkin bir şey söylese, bir soru sorsa en çok duyduğu sözlerin "Karker pir agêd in" (Karker -PKK kastedi-

liyor çok yığılıtır) biçiminde olduğunu belirtiyor.

Güney Kürdistan'a ilk defa gittiğini vurgulayan Amed muhabirimiz, "Durumların bu kadar iyi olduğunu tahmin etmemiştim" diyor ve bundan çok etkilendiğini belirtiyor. Bir gece de ARGK'ye konuk olduğunu, oradaki konumlanmanın çok sağlıklı bir tarzda oturtulduğunu, bu nedenle de TC'nin zaman zaman yaydığı, sınır ötesinde şu kadar kayıp verdim tarzındaki haberlerin ne denli yalan ve boş laflar olduğunu daha iyi anladığını belirtmektedir. "ARGK'nin halk üzerindeki etkinli-

ğini ve konumlanma tarzını gören biri, TC'nin bütün ordusunu da gönderse, orada gerillalara pek bir zarar veremeyeceğini rahatlıkla anlayabilir" sözleriyle dile getiriyor, izlenimlerini

TC'nin Kürdistan halkına gönderilen yardımları engelleme ve gaspetme faaliyetleri sürüyor

Amed / Sert / Qilaban (Berxwedan): Sahtekarlıkların en büyük örneğini sergileyen TC,

Halk yardım bekliyordur, yardımlar Kizilay depolarına geliyor

Foto: Berxwedan

bir yandan Kürt halkının koruyucusu idaresiyle boy gösterip dünyayı aldatmaya çalışırken, bir yandan da Saddam'ın zulmünden kaçarak kendini can havâyle sınır boylarına atan kitleleri ölümden kurtulduklarına bin pışman etti.

Bir yandan açlık ve salgın hastalıklar, bir yandan da TC askerinin terör ve saldırıları sonucu Güneyli halkımızın yaşadığı acıları ve maruz kaldığı katliamları geçen sayılarımızda da yansıtmaya çalışmıştık.

Bu baskı ve uygulamalar sonucunda Kuzey'deki kamplara yerleştirilen kitlelerin önemli bir kesimi tekrar geriye, emperyalistlerin oluşturduğu "güvenlik bölgesi"ne dönmeye başladı. Geri dönüş işlemlerinin giderek arttığı bildirilmektedir. Son aldığımız haberlere göre, en kalabalık yerleşim kamplarından biri olan Beleh'te ancak 200-300 civarında kişi kalmış, diğerlerinin tümü dönmüşlerdir.

Ancak buna rağmen TC, baskıcı ve talancı uygulamalarından vazgeçmiş değil. Razi kamplarında denetimin ABD ve İngiliz askerlerinin eline geçmesiyle birlikte, TC askerleri geri plana itilmişse de, belirtilen uygulamalar değişik biçimlerde sürmüştür.

Yurt dışından Kürdistan halkına gönderilen yardımlara sömürgeciler Amed'de el koyuyor

Yurt dışında çoğunlukla ERNK taraftarlarının girişimleriyle ve

çeşitli kuruluşlar tarafından Kürdistan halkına gönderilen yardımların, ihtiyacı olan kitlelere ulaştırılmasına sömürgeciler izin vermiyor. 12 Nisan'dan bu yana ilaç taşıyanlar da dahil giden bütün yardım kamyonlarına Amed (Diyarbakır)'de el konuyor. Malzemeler önce Amed'deki Zırai Donatım depolarına konuyor, daha sonra da oradan trenlerle Ankara-Erzincan'daki Kızılay depolarına sevk ediliyor. Bu, Kürdistanlı kitleler için gönderilmiş bulunan yardım malzemelerini açıkça gaspetmekten başka bir şey değildir.

Bununla da yetinilmeyerek, yardım malzemeleri yer yer de en çirkin biçimde siyasi çıkar aracı haline getiriliyor. Örneğin Sert ve çevresinde, dışardan gelen ya da Kürdistan'da halkın kendi ekmeğinden keserek ihtiyacı olan insanlarımızı ulaştırmak üzere topladıkları malzemeler, ANAP'ındır denerek halka dağıtılıyor.

Diğer yandan yurt dışından TIR vb. araçlarla Kürdistan'a ilaç ve diğer yardım malzemeleri taşıyanlardan bir kısmı da gözaltına alınarak içkenceli sorgulardan geçiriliyorlar. Bu tür uygulamalara maruz kalanlardan birisi de Fransa'dan Kürdistan'a bir TIR dolusu malzeme götüren İran asıllı Jahanzad Behroze'dur.

Adı geçen kişi sınır boylarındaki insanlara ulaştırmak üzere çeşitli malzemelerle yüklü TIR aracılığıyla 12 Mayıs 1991 tarihinde Amed'e vardığında gözaltına alınıyor. Bir emniyet yetkilisi ve 4 subay tarafından sorguya

Biz bu tür acılara halk olarak alıştık, ama halk olarak da gururluyuz

3 Nisan 1991 günü bir arkadaşım bana telefon açtı. "Haberin var mı? 500 kişi civarında bir grup Irak'tan kaçıp sınıra gelmişler" dedi. Doğrusu pek şaşırmamıştım, çünkü biz zaten böyle üzüntülü bir bekleyiş içerisindeydik. (...)

Burada göçe zorlanan ve sayıları yüzbinlere varan soydaşlarımız, Kuzey'deki halkımızın birlik içerisinde nasıl kucak açtıklarından söz etmek ve halkımızın bu durum karşısındaki tepki ve yaklaşımlarından bazı kesitler vermek istiyorum.

İlk günlerde küçük gruplar halinde başlayan göç kısa sürede yüzbinlere ulaşmıştı. Doğal olarak bu göç, açlık-sefalet ve yüzlerce ölüme de beraberinde getirmişti. Bu trajedi karşısında halkımız adeta alarm geçti. Durumu iyi anları-olmayanı, yutasever-içetesi... kısaca herkes bu insanların yardımına koştu. Faciayı yakından gören halkta birlik ve beraberlik çağrısını doğal olarak yapılmaktaydı. Milli duygular biliniyordu. Özellikle düşman işbirlikçilerinin düşmana karşı tavırlarında bir dönüm noktası oluşmuştu. Çünkü bu faciayı yaşayan insanların da bir kısmı vatanlarında düne kadar Saddam'ın en güvenilir çeteleri konumundaydılar. Oysa bugün durumlarını kendi gözleriyle görüyorlar.

Kuzey Kürdistan'daki çeteciliğin Saddam'dan kopye edildiği dikkate alındığında ve bugün Saddam, bunlarla diğer halk kesimleri arasında hiç bir fark gözetmeksizin bombalar yağdırıldığına göre, TC de yarın aynı şeyi neden yapmasın. İşte bu düşünce kısa bir sürede düşman güçler arasındaki samimiyet yerine, soğuk bir hava bürünce. Diğer yandan yurtsever insanlara karşı giddet ve ihanete dayalı tavırlarının yerini birlik havası aldı. Elbette Kuzey'deki gelişmeleri Güney'dekilerle kıyaslamak yanlış olur. Hatta Güney'deki gelişmelerin, Kuzey Kürdistan'da Mart ayı bağlarındaki kitlesel ayaklanmaların bir parçasıydı da denilebilir.

Göçmen halkımıza yardım amacıyla ben de arkadaşlarımla birlikte bölgeye gitmiştim. Gelenler henüz sınır boylarını aşmamışlardı. Qilaban, Şirnex, Cizra Botan ve yakın çevrelerden gelen yardımlar, arabalarla Beleh (Işıkveren)'e kadar geldikten sonra, halk kendi veya hayvanların sırtında sınır boylarına kadar ulaştırmaya çalışıyordu. Biz de herbirimiz sırtımıza bir çuval ekme, bisküvi vd. yiyecekleri alıp yola çıktık. Ancak biz fazla ilerlemeden yanlarına ulaşmak istediğimiz yedi-sekiz bin kişiden oluşan grup, o esnada asker çemberini

aşıp topluca aşağıya doğru ilerlemekteydiler. Gelenlerin gödecekleri yerde yiyecek olduğu için yanımadaki yiyecekleri tüm ısrarlara rağmen vermiyorduk. Çünkü sınırın öbür yanında kulanlara günlerdir hiç bir yardım ulaşmamıştı. Bizim amacımız bunlara ulaşmaktı.

İlk karşılaşışımızda sınırın yaşamında ilk defa çok değişik hissettim kendimi. Bu his çok farklıydı ve tûyler ürperticiydi. Açlık ve kırdan vadinin içinde hafiften esen rüzgar içi kokusunu andıran bir koku veriyordu. Gelenlerin dudakları yapışmış, birçoğunun ayağında ayakkabı yok, yalnız pijama ve gecelikleriyle olduklarını gördüm. Anlaşılan birçoğu yataklarından fırladıkları gibi kaçmışlardı. Her birkaç adında açlık, susuzluk ve yorgunluktan yere yıkılıp, o çamurun içinde, yağmurun altında yatanları görmek mümkünü. Ama bunların içinden gördüklerimden birkaçını unutmam mümkün değil.

Kervanın biraz önceye kadar konakladıkları yere vardığımızda, bir küi yığınının hemen kenarında bir ananın can çekişmesi gözlerimin önünden hiç gitmiyor. Gözümde bir battaniye ilgili, altında insan mı, eğer mi belirsiz birşey vardı. Merak ederek, "Herkes burayı terk ediyorken bunun altında bir insan varsa neden hala orada duruyor?" düşüncesiyle gidip battaniyeyi açtım. İçine çukurlaşan gözlerine toz-toprak dolmuş, titriyor ve vücudu büküm olmuştu. Yanında birileri olduğunu fark etmişim. Ağzına açıp birşeyler söylemek istiyordum. Birkaç kez tekrarladığı bunu, sonunda su istediğini fark ettik. Çevrede hala aşağıya doğru menlerden su istedik ama kimsede yoktu. Sonunda bir bidon suyla gelen birisini gördük. Kendisine durumu izah ederek, çok kötü durumda olanı anayı gösterdik, ama bir türlü ikna edemedik. Sonunda biraz ılık, biraz da soğuk suyu alıp içirdik, biraz da bisküvi yedirdik. Ama verdiğimiz su ve yiyecek onun ayağa kalkması için yeterli değildi ve o da birçok kaderdağı gibi olduğu yere uzanıp kalmıştı.

Biz yine yolumuza devam etmeye başladık. Sınır kadar vardık, ancak askerler sınırın ötesine geçmememiz için silahlarla ateş ederek bizi uyarınca, mecburen geri dönmek zorunda kalmıştık. Ananın bulunduğu yere geldiğimizde bakmak istedim. Maalesef ana bu zor koşullara daha fazla dayanamayıp yaşamı veda etmişti. O anda kimbilir kaç yüz kişi bu kervanda bu ana gibi olduğu yere yıkılıp kalmış. Arkasında yalnızca onun için birkaç gözyaşı bile dökmemiş. Böyle anılarda bu ceset-

lere ne yapılıyordu? Merak ediyordum. Sonunda anayı kaderdaşlarına teslim edip biz de kervana katılıp oradan ayrıldık.

Işıkveren'e inene kadar rastladığımız yürüyemeyen küçük çocukları kucaklamıza alıp ana-babalarına yardımcı olmaya çalışıyorduk. Bu arada, ben de bu bebelerin ana-babalarına neden kaçtıklarını soruyordum. Genelde hepeli aynı cevabı veriyorlardı. Napalm, fosfor bombaları, belki de arkasından kimyasal bombalar gelecekti, bir de ihanetten söz ediyorlardı. "Saddam'ın işbirlikçileri bu komployu yaptılar". Doğrusu gördüğüm kadarıyla söz konusu bu bombalardan etkilenenlere fazla rastlanmıyordu, ama bombaların tesirinden ziyade, olanı daha büyük katliamlardan kaçtıkları kesindi. Oysa bu insanlar kolay kolay pes edecek insanlardan değildi. Çünkü tarihli Halepçe katliamını yakından yaşamış bir toplumdur. Peki, öyleyse neden bu göç? Elbette eşitsizlikten, eğitilemediklerinden. Bu insanların yönlendirenler acaba hala Saddam'ın gücünü ve bir de kendi halkının sosyal yapısını biliyorlar mıydı? Sınırın bilmiş olsalardı bu denli bir soykırıma sürükledikleri insanlara daha sonra da sahip çıkarlardı. Hani çok gaddar bir koca üzerine bile bir söz söylerler: "Makle de Topan'a, ji derve ji tofane." Bir yandan Saddam, diğer yandan adeta ana kucak gibi bildiğiniz TC'yd. Mehmetçiklerini bu savunmasız insanlarımız üzerine ancak sınımlarında rastlanan insanları topluca kurşuna dizerek "Toplu katliam" metodlarını geliştirmeye terk ettiniz.

Güney Kürdistan halkımızın şu anda yaşadıkları bir soykırım, bir felakettir. Bunun örneklerine daha önceden de tanık olmuştuk. Bu felaket karşısında tüm Kürdistan halkı acı ve üzüntü çekmektedir. Biz bu tür acılara halk olarak alıştık, ama halk olarak da gururluyuz. Bu gururumuzun birkaç kişinin yanlış politikaları yüzünden dünya kamuoyunda beğenilmez edilmesini istemiyoruz. Ezilen halkların baş düşmanı olan Amerika ve yandaşlarından medet bekleyerek, kaderimizi tamamen emperyalizmin vicdanına bırakmaya kimsenin hakkı yoktur. Kuzey Kürdistan'da örgütlü bir temelde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin de kanıtlanacağı gibi, özgürce dayanarak bağımsızlık mücadelesini geliştirmenin dışında başka hiçbir seçeneği yoktur. Bunun dışında emperyalizmden medet umanın sonunun hüsrana olacağını da bir daha hatırlatmakta yarar var.

Delil

çekilirken kendisine iğkence de yapıyor.

Sömürgeci yetkililer yurt dışından ve yurt içinden devlet kurumlarından ayrı olarak toplanan yardımların tümünün PKK tarafından organize edilerek gönderildiğini, bununla halka yönelik propaganda yaptığını ya da yardımların dolaylı yoldan gerillalara ulaştırıldığı gibi gerekçelerle engel çıkardıklarını belirtiyorlar. Nitekim iğkenceli sorgudan geçirdikleri J. Behroz'dan

lerine getirip bahış batlarla satıyorlar. Bunun bir örneği de geçtiğimiz günlerde Êlîh (Batman)'de yaşandı. 4 Mayıs günü Êlîh'e bağlı Receba (Recepler) köyüne 480 kadar keçi getirildi. Durumdan şüphelenen köy halkının yaptığı araştırmalar sonucunda, keçilerin Güney'den gelen kişilere ait olduğu tespit edildi. Êlîh'in Tilmiz köyünden Abdullah Adak adındaki kişi, hayvanları Belehli Babat aşiretine mensup korucuların satın aldığına söylüyor. Babat

geç saatlerde arama bahanesiyle eve giren askerler ve tim elemanları bayan doktorlara sarıtonluk ediyorlar. Bu ahlaksızların elinden kurtulmayı başaran bayarlardan birinin, sokağa çıkarak bağırması üzerine saldırganlar evi terk ediyorlar.

Ertesi gün Qilaban kaymakamlığına yazılı olarak başvuruda bulunan yabancı doktorlar, saldırıların engellenmesini istiyorlar. Ancak TC yetkilileri hiçbir işlem yapmadığı gibi olayın üstünü örtterek çevreden duyulmasını engellemeye çalışıyorlar. Doktorların ısrar etmesi ve halkı olay hakkında bilgilendirmesi üzerine de, sömürgeciler bu kez bayan doktorların yalan söylediklerini ve Türkiye'yi karalamak amacıyla bunu yaptıklarını iddia ediyorlar. Bununla da kalmayıp, halka yardım etmek için gelen bu insanları resmen kovarak alanı terk etmeleri kendilerine bildiriliyor.

Bayan doktorlar bu durum karşısında daha çok şaşırıyorlar ama TC'nin gerçek yüzünü de daha iyi tanımış oluyorlar. Kaymakamlığa verdikleri dilekçeyi basına ulaştırmaya çalışıyorlar, ancak sömürgeciler zor kullanarak dilekçenin örneğini onların elinden alıyor ve basına ulaştırmalarına böylece engel oluyor. Olay hakkında açıklama yapan bayan doktorlardan biri "TC'nin çirkin yüzünü daha iyi tanıdık" demekle yetindi.

İndependant muhabirinin başına gelenler

İngiltere'de yayınlanan Independent gazetesinin Ortadoğu uzmanı olarak tanınan muhabiri Robert Fisk, bir süreden beri Kürdistan'da sınır bölgesinde bulunuyor ve gazetesine buradan haberler geçiyordu. Tanık olduğu ve yaşadığı olayları olduğu gibi yansıtmaya çalışıyordu. Ancak ünlü gazeteci Fisk'in, Yeşilyuva'da Türk askerlerinin sığınmacılara dağıtılması gereken bann yiyecek mad-

de. Daha sonra gazetesinde bir yazısında bu macerasını şöyle anlatıyor R. Fisk:

"Sabahın erken saatlerinde zamane çömezleri kırti çamaşırlarımı, özel mektuplarımı karıştırıyorlar, Irak sınırında Türk askerlerinin davranışları hakkında tatlı perçikleri yazdığım için bana sövüyorlar.

"Geceleyin deri ceketli sivil polisler oteldeki odama geldiler, kimlik göstermeyi reddettim ve beni bir minibüse taktılar. Minibüsün arkasında yerde yatırılmış tahia sopalar

vardı. İngilizce Büyükelçiliği İkinci katibi odalarımda yanlış tercüme edildiğini söyleyince susturdular."

Fisk, altı saatlik sorgusundan sonra iki polis eşliğinde Ankara'ya gönderildi. Orada da Dışişleri Bakanlığı tarafından "istenmeyen kişi" ilan edilerek Londra'ya gönderildi.

Ancak 12 yıl Lübnan iç savaşını yaşayan ve Ortadoğu uzmanı olarak tanınan Fisk, Türk askerlerinin sığınmacılara gönderilen yardımları nasıl talan ettiklerini, ülkesine döndükten sonra da somut örneklerle anlatmaya devam etti. Ünlü İngiliz gazeteci, konuyla ilgili bir haberrinde şu örnekleri veriyor: "Selkiz kamyon yükü İlaç Ölümlüde çalındı. Yekmal'de sığınmacılara verilen undan çalarak yakalanan bir Türk askeri silahını Amerikalı subayın yuruna doğrulttu."

Kendi talancı ve çapulcu yüzlerinin sergilenmesi TC'yi öylesine rahatsız etti ki, sadece Robert Fisk'i sınır dışı etmekte kalmadılar, 4 Mayıs tarihinde yapıldığı bir açıklamayla, Independent gazetesinin hiçbir muhabirinin bundan sonra Türkiye'ye girişine izin verilmeceğini bildirdiler.

Independent muhabiri Robert Fisk'in, sınır dışı olmasına neden olan haberi:

Türk askerleri mültecilerden yiyecek ve battaniye alıyorlar

Robert Fisk -Yeşilyuva- (Doğrusu, Yeşilyuva olmalı -bn.)

Pazar gecesi Türk askerleri İran sınırından 16 mil uzaklıktaki sarp vadide binlerce Kürt mültecinin arasında yağmalamaya giriştiğinde, İngiliz Kraliyet Kuvvetleri ve Amerika Çavak Kuvvetleri'ne mensup askerler silahların bir çatıya göre ayarladılar.

Az sayıda yetersiz teçhizatlı olan İngiliz ve Amerikan askerleri, Yeşilyuva kampına doğru dar bir ırmağ geçince koruması ve korkulu mültecilerden battaniye, yorgan, yiyecek çalan Türk askerleri ile karşılaştı ve hiç bir şey yapamadılar.

Dün kampa vardığında, Türk askerleri yiyecek deposundan 6 kutu işe suyunu henüz almazlardı. Türk makamları, RAF ve US Hava Kuvvetleri pilotlarına yanında bulunan ve Türkler tarafından yönetilen kampa doğru uçup ini vermediler. Amerikan Çavak Kuvvetleri'ne mensup bir subay 10 ton civarında yiyeceği Türklerin yağmasından kurtarmak için dün gece uçup yapmak zorunda kaldı.

Komutanın her İngiliz ve Amerikan askeri, Türk askerlerinin, mültecilere yapılan yardımı iki haftayı aşkın bir süredir yağmaladığını söylediler. "Buradaki Türk askerleri herbot" dedi genç bir İngiliz asker öfkeyle. "Kürtleri ne olduğuna aldırır görürmüyorsunuz, bu kampın yönetimi sörümone Türklerde, neyi isterlerse alıyorlar. Bir tanesi buna dedi ki: 'Kürtleri aç bırakmak daha iyi, böylelikle onları kontrol edebiliriz.' İngilizler ve Türkler arasındaki ilişki, cumartesi gecesi Türk yetkililerin Kraliyet Deniz askerlerine, kampın yan tarafındaki tepenin üstüne yükleme diktileri küçük bir İngiliz bayrağını alçaltmalarını emretmelerinden sonra pek iyi gitmiyor. Bir İngiliz çavuş, "Bize, bizim bayrağımızın, kampın diğer tarafındaki Türk bayrağından daha yüksek olmaması gerektiğini söylediler" dedi. Geçen hafta Amerikalılar Türklerin şikayeti üzerine Şilop'de Türk sınırına yakın bir yerdeki Amerikan bayrağını aşağı çektiler.

Yeşilyuva kampındaki skandal hiç bir yere bildirilmeden devam edip gitti, çünkü uzaktı ve koalisyondaki devletler Türkiye ile ilişkilerini iyi tutmak istiyorlardı. Bir hafta önce İngiliz ve Amerikan askerleri buraya ilk geldiklerinde, binlerce mülteci acınacak bir durumdaydı, açlık ve ıshalden çok kötü durumdaydılar. (Yeşilyuva-bn.) Hala en bakimsiz kamplardan birisidir. Aileler, 20 kişi bir çadır altında uyuyorlar ve bulundukları yer çöp ve tuvalet kokusu yayıyor. Mültecilerden en az 100 kişi, İngiliz ve Amerikalılar'a Türkler'den en az Iraklılar kadar korktuklarını ve bu yüzden kendilerini Avrupa'ya götürmelerini isteyen Irak Asur Hristiyanlarıydı. "Avustralya'da, İsveç'te, Amerika'da akrabalarımız var" dedi, bana yalvaran Suzan isimli genç bir kadın. "Tanrı aykırı onlara burada olduğumuzu söyleyin." (...)

Pazar gününe kadar RAF (İngiliz Kraliyet Hava Yolları) mürettebatı yüzlerce Kürdü kuzeydeki Türkler'in idaresinde olan, Şemdinli'deki kampa götürmüştü. Fakat dün, bölge valisi uçuları durdurdu, iddiası "göçmen problemleri". "Belli sayıda mülteci terkedip ancak geri dönebildi" dedi, bir Kraliyet askeri. Bize kampın, askerlerin kontrolünde bir hapshane kampı olduğunu söylediler. Sağlık hizmetleri yok dediler. Fransız Sınırız Doktorlar Örgütü'nün kampa faaliyetini reddedilmişti. Mülteciler, ancak haftada üç gün yiyecek verildiğini söylediler.

The Independent, 30 Nisan 1991

Sorulacak bir gün hesabı açılan

Foto: Berxwedan

da, getirdiği mabzemelerin PKK tarafından gönderilip gönderilmediği, kendisinin PKK ile ilişkisinin olup olmadığı soruluyor.

Aldığımız bilgilere göre, şu ana kadar Türkiye'ye giriş yapmış bulunan 100 civarında kamyon veya TIR aracı çeşitli yerlerde engellenerek, içindeki yardım mabzemelerinin halka ulaşmasına izin verilmemiş, mabzemeler TC tarafından gaspedilmiştir.

Devletten arta kalanı da korucular talan ediyor

Açık ve netlikle karşı karşıya bırakılmış kitleler için gönderilen yardımlar çeşitli biçimlerde TC

aşiretine mensup korucuların da her ilk günden hapşayarak bu tür faaliyetlerde başı çekenler oldukları bilinmektedir.

Duruma el koyan köylülerin müdahalesi ile söz konusu malların satış vb. işlemleri durduruldu. Mallar, Recebar ve Tilmiz köyleri muhtarlarına yedki emin olarak teslim edildi. Kimlerden gaspedildiği veya çalınlığı konusunda araştırmalar yapılmaktadır, sahipleri bulunup geri verilecektir.

TC teröründen yabancılar da nasibini alıyor

Güneyli kitlelere sağlık hizmeti vermek üzere gönüllü olarak

Talan edilecek daha neleri kaldı?

Foto: Berxwedan

askeri ve sivil yöneticileri eliyle gasp ve talan edilirken, efendilerinden geri kalmayan korucular da onlardan arta kalanı çalıp çırpılmaktadır.

Güneyli halkın güç arasında fırsat bulup birlikte getirdikleri koyun, keçi vb. geçim hayvanları zorla gaspetmek veya çalmak suretiyle ele geçiren korucular, bunları Kürdistan'ın daha iç kesim-

Kürdistan'a gelen "Sınır Tanımayan Doktorlar Birliği"ne mensup bayan doktorlar, uğradıkları hakaret ve saldırılardan sonra sınır dışı edildi.

Adı geçen birliğe mensup Fransız-İngiltere ve Hollanda 4 bayan doktor, Qilaban merkezinde idrinaldıkları evde, 9 Mayıs gecesi TC askerleri ile özel tim elemanlarının saldırısına uğradı. Gece

delerine el koyduğu yolundaki haberinin, 30 Nisan tarihli Independent gazetesinde yayınlanması üzerine başı derde girdi.

TC yetkilileri kendi gerçek yüzlerinin çok sınırlı da olsa teşhir edilmesinden hiç hoşlanmadılar. İngiliz gazeteci Fisk, 2 Mayıs günü Amed'de kaldığı Kervansaray oteline gelen sivil polisler tarafından gözaltına a-

ERNK taraflarının G. Kürdistan'daki soykırımı protesto gösterilerinde:

SÖMÜRGEÇİLİK VE EMPERYALİZME HAYIR!

Berawedan muhabirleri bildiriyor

İTALYA

Modena: İtalya İşçi Sendikaları Konfederasyonu-CGIL, Sasu-do kasabasında soykırımı protesto mitingi düzenledi. 20 Nisan günü yapılan gösteri, baştan sona Kürt müziği eşliğinde sürdü. 10 kişiden oluşan ve gösteride etkin rol üstlenen ERNK tarafları bir grup, alanı Kürdistan'a ilişkin afişler ve ERNK bayraklarıyla donattı. Sasudo sendika temsilcisi yaptığı konuşmada "sömürgeci-faşist güçler" sözünü vurgulayarak TC ile Irak'ı kınadı ve Kürdistan halkına sempatisini belirtti. Kamuoynunu Kürdistan'la dayanışmaya çağırıldı. Ardından bir ERNK tarafları İtalyanca bir konuşma yaptı. Diğer bazı sendika yöneticileri ve papazlar da kısa konuşmalarında Kürdistan halkıyla dayanışma çağrılarında bulundular. Yürüyüşten önce sendika, çıkarttığı bir afişle çağrıda bulunuydu.

Varese: Aynı gün Kürt halkının dostu Dr. ve Gazeteci-Yazar Bayan Mirella Galletti bir bilgilendirme toplantısını ERNK taraflarının işbirliğiyle düzenledi. Özel olarak Kürdistan ve PKK'nın tarihi üzerinde durdu, bağımsızlık sorununu tartıştı. Güney ve Doğu Kürdistan'daki güçlerin Kürt halkının çıkarlarına olmayan politikalarını eleştirdi. Toplantıda bir ERNK tarafları da kısa bir konuşma sundu. Daha sonra konuşma yapan ikinci bir ERNK tarafları konuşmasını, "Ya özgür vatan ya ölüm" sloganıyla sonuçlandırdı.

HOLLANDA

Amsterdam: G. Kürdistan'daki soykırım ve TC'nin halkımız üzerindeki uygulamaları 27 Nisan günü bir yürüyüş ve mitingle protesto edildi. 2.000 civarında Kürdistanlı yurtsever ile Hollandalı İlerici-demokrat gösteride yer aldı. ERNK tarafları bu eylemin hazırlanmasında aktif görev üstlendi. Eylem günü de Koma Zilmi Müzik Ekibi göstericileri coşturdu.

Bu yürüyüşle Irak sömürgeciliğinin yarısına, TC ve ABD'nin Kürt halkına yönelik kırı emelleri de protesto edildi. Yürüyüşte basın-yayın kuruluşları büyük bir ilgi gösterdi. Gazeteler haber verirken, TV de gösteriyi görüntölerek yayınladı.

Aynı gün Kürdistan halkıyla dayanışma gecesi de yapıldı. 600 dolayında yurtsever ve Hollandalı dostun misafiri edildiği geceye, bazı tanınmış politikacılar da konuşmacı olarak katıldı.

Gecenin açılış konuşmasını Amsterdam Belediye Encümeni Üyesi ve Yabancılar Koordinatörü Plijonker J. yaptı. Kürt halkıyla dayanışma içinde olduğunu ve Hollanda'da Kürt dilinin hükümet tarafından resmen kabul edilmesini isteyen, bunun için mücadele edeceğini belirten konuşmasına basın büyük ilgi gösterdi. Türkiye'den davet edilen tanınmış bir politikacı da bir konuşma yaparak izleyicileri Kür-

distan sorunu ve siyasal boyutları hakkında bilgilendirdi. Ardından yine bir konuşma yapan Politolog Robert S. van Meria da ABD ve TC'nin oyunları üzerinde durdu.

Gecede gösterilen dökümanter bir filmün yarısına, müzik ve folklor gösterileri de sunuldu. Zaandam, Deventer Kürt folklor ekipleri ile Koma Zilan Müzik ekibi ve yurtsever ozanlarla süren gece, davul-zurna eşliğinde halaylarla sonuçlandırdı. Amsterdam ve Zaandam'daki ERNK taraflarının hazırladığı bu gece hedeflerine ulaştı.

İSVİÇRE

Zürich: 30 Mayıs akşamı "Ortadoğu ABD denetiminde mi?" konulu bir açık oturum düzenlendi. Ferhat Afşar adlı bir İranlı profesör, Filistinli Doçent Towfiq Dawani, Avrupa'da Sosyal İşler Çalışkanı Yahudi asıllı Miriam Spiegel, Radyo DRS'den Jean Pierre Gerber ve Hukuk Öğrencisi Kürdistanlı yurtsever Şerif Dağılı podyumun konuşmacılarıydı. Tartışmalar daha çok Kürdistan problemi üzerinde yoğunlaştı. Kürdistan tarihinde önderliğin rolü ve yenilgilerin nedenleri ana temayı oluşturdu.

St. Gallen: 5 Mayıs günü St. Gallen Kantonu'na bağlı Wetwil kentinde ERNK-YKWK Saddam, Özal ve Bush'u protesto yürüyüşü düzenledi. 100 civarında Kürdistanlı yurtsever ve bazı İsviçreli demokratlar katıldı. Bu yerleşim alanı çok küçük bir kent ve böylece bir eylem ilk kez düzenleniyordu. Hemen hemen gehrin tüm sakinleri evlerinin balkonlarına çıkarak merakla gösteriyi izledi. Ardından yapılan miting, konuşmalar ve haykırılan sloganlarla son buldu.

KIBRIS

Lefköge: Almanya'dan gelen Kürdistan Komitesi'nin bir temsilcisi ile Kıbrıs Kürt Halkıyla Dayanışma Komitesi ortaklaşa olarak 2 Mayıs günü bir basın toplantısı düzenledi. Kürdistan Komitesi'nin temsilcisi basın toplantısında, sorunun yiticecek, içecek, giyecek olma riski, sorunun Kürdistan'ın bağımsızlık sorunu olduğunu vurgulayan bir açıklamada bulundu.

Dayanışma komitesi üyelerinden Theofilos Georgiades de konuşmasında, ABD'nin "teröre ilişkin" son raporunu kınadı. İnsanî yardımlar konusunda da Lefkıs Pıtırmas adlı üye basını bilgilendirdi ve çalışmaların sürecini belirtti.

Sümerini, Filelefteros, Agon, Proina Nona ve Haravgi gazeteleri ile Kıbrıs TV'si açıklamaları kamuoyuna duyurdular.

AVUSTURYA

Falkenberg: 25 Nisan günü 300 Avusturyalı ve çok sayıda Kürdistanlı'nın katıldığı dayanışma gecesi yapıldı. Avusturyalı müzik grupları, Linz Kürdistan Folklor Ekibi ve bazı yurtse-

ver Kürt ozanlar programda yer aldı. ERNK Avusturya Örgütü adına gecede Almanca ve Türkçe bir konuşma sunuldu. Son durum ve "Güvenlik Şeridi" üzerinde durulduktan sonra, PKK önderliğindeki bağımsızlık mücadelesinin insanlığa ve Kürdistan halkına kazanımları dile getirilerek, bu mücadelenin desteklenmesi çağrısında bulunuldu.

Viyana: 5 Mayıs'ta 500'ün üzerinde katılımın olduğu ikinci bir gece gerçekleşti. Bazı Avusturyalı sanatçıların yanı sıra, Koma Soreş Müzik Ekibi ile folklor grupları programın kültürel bölümünü üstlendi. Avusturyalı sanatçılar, Kürdistan üzerine besteledikleri ezgi ve şiirlerini okudular. Gecede ERNK'nın bir temsilcisi de Kürdistan'daki durum ve kurtuluş problemi üzerine yaptığı konuşmasıyla izleyicileri bilgilendirdi.

NORVEÇ

Oslo: 25 Nisan günü İskandinav ERNK Örgütü bir basın toplantısı düzenledi. Kuveyt olayı ardından G. Kürdistan'daki gelişmelere değinen temsilci, esas olarak TC'nin ve emperyalizmin Kuzey-Batı Kürdistan'da geliştirmek istedikleri komplolar ve Kürdistan devrimini boğma çabaları üzerinde durdu. Basın toplantısına TV, radyo ve gazete mensupları katılacak bir sayıyla katıldı, konuşmaları sonuna kadar dinlediler. ERNK temsilcisi basın mensuplarının sorularını da cevapladı. Daha sonra basın kuruluşları, yapılan toplantıyı kamuoyuna duyurdular.

İSVEÇ

Malmö: 20 Nisan günü çok sayıda İsveçli İlerici-demokratın ve Kürdistanlılar'ın katıldığı sömürgeci vahşeti ve emperyalizmi protesto yürüyüşü yapıldı. Lund ve Malmö kentlerinden gelen 500 civarındaki kitle, yürüyüşünü bir mitingle sonuçlandırdı.

ALMANYA

Düren: Güney Kürdistan'daki soykırımı birlikte bu kente bulunan ERNK tarafları hareketle geçerek yoğun bir çalışma başlattı.

İlk olarak 4 Nisan günü Uluslararası İşbirliği Çalışma Grubu, yaptığı yönetim kurulu toplantısında aldığı kararla, bir yardım komitesinin oluşturulmasına geçileceğini açıkladı. Bu komite önüne her türlü etkinliği koymayı planlayacaktı. 12 Nisan'da komitenin oluşturulması için bir toplantı yapıldı. Uluslararası Af Örgütü, İtticacılar Çalışma Grubu, Hristiyan Demokrat Partisi (CDU), Alman Sendikalar Birliği (DGB), Protestan Kilisesi, Barış İnisiyatifi, Katolik Kilisesi, Kürdistan İşçi-Kültür Birliği, Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD), Hür Demokrat Partisi (FDP), Yeşiller, CAJ, Justus Peters Ct, Düren Kenti Yüksek Meslek Okulu (VHS), İliçe Müdürlüğü, Pax Christi, Terre des Hommes ve Kürdistan Komite'den birer temsilci hazır bulundu. Ayrıca SPD'den bir mil-

letvekilli toplantıya katıldı. Yapılan toplantıda tüm örgüt ve partiler, komitede yer alacaklarını belirttiler. Bu kentin tarihinde ilk defa bu kadar örgüt aynı konuda hemfikir oluyorlardı.

Toplantı ardından 13 Nisan'dan itibaren şehir merkezinin ana noktalarında enformasyon masaları açılmaya başladı. ERNK taraflarına çeşitli parti ve uluslardan insanlar hemen her gün destek verdi. Birlerce bildiri dağıldı. Şehrin çeşitli kavşaklarında Kürt folklor gösterileri aralıklarla sunuldu.

16 Nisan günü Langewehe kasabasında komite bir Kürdistan'ı tanışma ve tanışma gecesi düzenledi. 180 kişi katıldı. Kürdistanlılar'ın kültür gösterileri ve konuşmaları ilgiyle karşılandı. Gecenin sonuna doğru daha geniş çaplı bir gecenin 2 Mayıs günü yapılacağı da duyuruldu.

"Kürdistan için bir gece" adıyla yapılan ikinci gece büyük bir başarıyla gerçekleşti. 500'ün üzerinde Alman, diğer uluslardan insanlar ve Kürdistanlı yurtseverler katıldı. Değişik uluslardan kültür grupları geceyi renklendirdi. Köln Rheinbraun Orkestrası, Eschweiler Şehir Korosu, Kruuschberg-Funkun Şov Tans Grubu, Yunan Halk Dansları Grubu, Kürt Folklor Ekibi, VHS Bayanlar Dans Topluluğu, Dans Clubü Rock'n Roll Grubu, Siyah-Beyaz Düren Müzik Derneği, Hauria Sabi el Emsh Afganistan Kadın Dans Grubu, Kürt Müzik Grubu, HUNERKOM ve Afrika Müzik-Dans Grubu kültür programında yer aldılar. Halk Yüksek Okulu (VHS) Müdürlüğü Stefan Drestig açılış konuşmasını yaptı. Daha sonra program süreci içinde Federal Almanya Bakanlarından FDP Milletvekili Bayan Dr. Ingrid Adam-Schwaetzer, Kürdistan Komitesi'nin bir temsilcisi, CDU Milletvekili Wolfgang Vogt, Avrupa Parlamentosu Üyesi ve Yeşiller Milletvekili Claudia Roth, SPD Milletvekili ve Düren Belediye Başkanı Josef Vosen, Kuzey Ren Westfalya Eyalet Parlamentosu Üyesi ve SPD'li kaymakam Adi Retz, Milletvekili Manfred Lucas, Kürt Yazar Abdülkadir Konuk, DGB Başkanı Heinz Kaulen, Yabancılar Meclisi Üyesi Yunanlı Nico Teodoridis, Yeşiller Temsilcisi Bayan Heller Carmin, TELE 5 TV'si muhabirlerinden Claus Hebel birer konuşma yaptı.

6 saatte fazla süren gece, toplanan bağışlar ve yardım çekleriyle sonuçlandırıldı.

Ardından 7 Mayıs günü de, ERNK tarafları ve Barış İnisiyatifi, yukarıda adı geçen komitenin desteğiyle bir Kürdistan'ı tanışma toplantısı düzenledi. Barış İnisiyatifi üyelerine yönelik toplantıya, inisiyatifin 30 üyesi katıldı.

Konstanz: İlk kez Konstanz kentinde ERNK tarafları bir gösteri düzenliyorlardı. Gösterinin daha etkili ve katılımın daha fazla sağlanması amacıyla Alman gruplarına da dayanışma çağrısında bulunuldu. Çağrının yapılmasıyla yıllardır bu kente "varlığını" sürdüren ve her türlü gelişmeyi sekteye uğratmakla uğraşan Kürt küçük burjuvaların reformist işbirlikçi örgütü Kom-

kar panik içine girdi. Çeşitli güçlerin katılımını engellemek için her çareye başvurdu.

Buna rağmen, 11 Mayıs günü için düşünülen yürüyüş planlandığı gibi gerçekleşti. 160 civarında Kürdistanlı yurtsever ile çok sayıda dost yürüyüşe katıldı. Eylem boyunca dağıtılan bildirilerle kamuoyuna seslendirildi, bağışlar toplandı.

Bochum: 25 Nisan günü Bochum Üniversitesi'nde G. Kürdistan konulu bir tartışma paneli düzenlendi. Toplantıya 400'ü aşkın Kürdistanlı ve çeşitli halklardan kitle katıldı. Paneli üç üniversite profesörü ve ERNK tarafları bir yurtsever yürüttü. Kürdistan'dan müzik ve folklor gösterileri de sunuldu.

Lübeck: 20 Nisan günü G. Kürdistan'daki gelişmeler bağlamında bir protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüşte ERNK tarafları çağrıda bulundu. Alanda bulunan hemen hemen tüm demokrat grup ve örgütler çağrıya olumlu cevap verdi.

ERNK tarafları, Halkevi, MLPD, Alman ve Türk demokratlar ile anti-faşist gruplar yürüyüşe 400'ün üzerinde bir kitle kattı. Ayrıca Bonn Parlamento Üyesi Milletvekili Reinhold Hilger de yürüyüşte hazır bulundu. Yürüyüş coşkulu ve enternasyonalist bir atmosferde geçti.

26 Nisan günü ENRK tarafları ve Alman demokratlar ikinci protesto yürüyüşü yaptı. Folklor ve müzik etkinlikleriyle güçlendirilen gösteri ilgiyle izlendi.

Berlin: 30 Nisan günü Kürdistan Yurtsever Çocuklar Birliği adına bir grup çocuk, okullarının senatosuna gitti. Soykırımı kınama amacıyla bir legal eylem gerçekleştirildi. Belli bir süre sonra yetkililer talepleri kabul ettiklerini açıkladılar. Eylem boyunca sloganlar atıldı, bildiriler dağıtıldı. Amacına ulaştıktan sonra eylem sonuçlandırıldı.

Karlsruhe: 11 Nisan günü ERNK taraflarıyla Kürt Halkının Dostları'nın organize ettiği yürüyüşe 200 civarında bir katılım oldu. Eylem boyunca çok sayıda bildiri dağıtıldı. Ardından yapılan mitingte bir ERNK tarafları bir konuşma yaptı ve kamuoyunu Kürdistan'la dayanışmaya çağırıldı.

Freiburg: Şehir merkezinde Alman demokratların düzenlediği yürüyüşe 100 civarında ERNK tarafları da katıldı. Yapılan mitingte bir ERNK tarafları uzun bir konuşma yaptı. Konuşmanın bir kesiti TV'den de yayımlandı.

Saarbrücken: Kürdistanlı yurtseverler Alman demokratlarla ortaklaşa bir yürüyüş düzenledi. 50 ERNK taraflarının katıldığı yürüyüş boyunca bildiriler dağıtıldı.

Ayrıca ERNK tarafları Mannheim, Ludwigshafen, Saarbrücken, Offenburg, Freiburg ve diğer bazı yerleşim birimlerinden düzenli enformasyon masaları açarak kamuoyunu bilgilendiriyorlar. Yine Mannheim, Freiburg, Karlsruhe, Heidelberg ve Offenburg gibi kentlerde aynı amaçla çok sayıda bilgilendirme toplantısı gerçekleştirildi. Toplantılarla bazı üniversite öğrencilerine yönelik gerçekleşti.

İşçinin, emekçinin birlik, dayanışma ve mücadele bayramında:

Kürdistanlılar 1 Mayıs meydanlarını ERNK bayrakları altında doldurdu

Avrupa ülkelerinde yaşayan Kürdistanlılar 1 Mayıs işçi sınıfının birlik ve mücadele geleneğini, 1991 yılı 1 Mayıs'ında daha güçlü, daha kitlesel kullandı. Kürdistanlılar, bulundukları kentlerde yapılan gösterilere ERNK bayrakları altında katıldı. Meydanlara dökülen Kürdistanlılar, bayraklarını 1 Mayıs meydanlarında gururla dalgalandırdı.

Kürdistan ve Türkiye emekçilerin yoğunlaştığı her Avrupa kentinde emekçiler, bildiriler dağıttı ve mücadelelerini tanıttı. ERNK taraftarlarının 1 Mayıs yürüyüş ve mitinglerine yoğun katılımı herkesin dikkatini çekti. Bulundukları her yerde davalarının daha güçlü temsiline ulaştıklarını, bizzat 1 Mayıs meydanlarındaki varlıkları ve kutlama biçimleriyle kanıtladılar. Kürdistanlıların bu denli 1 Mayıs'a sahip çıkışı, kamuoyu nezdinde örnek alınması gerekenleri bir gelişme olarak yorumlanıyor. Çünkü Kürdistanlılar sadece meydanları kitlesel katılımlarıyla doldurmadı, aynı şekilde meydanlara davul-zurnalı folklor gösterileri, müzik programları ve devrimci ruh kazandıran konuşmalarıyla da renk kattı.

Çeşitli kentlerden elimize ulaşan 1 Mayıs'ı kutlama haberlerini veriyoruz:

Berzweçdan muhabirleri bildiriyor

İTALYA

Milano: Bu yıl ilk kez ERNK bayrakları altında Kürdistanlı yurtseverler 1 Mayıs işçi sınıfının bayramını Milano, Varese ve Modena'da kutladılar. 1 Mayıs sabahı Milano'da 1 Mayıs meydanında toplanan kalabalık kitleler yürüyüşe geçerken, ERNK taraftarları da bayrak ve pankartları altında kortejin ön kesimlerinde yerlerini almışlardı. 30 kişilik Kürdistanlı kitle sloganlarını yükseltince, hemen arkada yer alan Eritreli yurtseverler de dayanışma amacıyla sloganlara eşlik etti. Kürdistan bayrakları çok büyük bir ilgi toplarken, Kürdistanlılar da bununla gururlanıyordu.

Radio, televizyon ve gazeteler ERNK taraftarlarının kortejinin özellikle ölmelere çekerken, bazıları da yurtseverlerle röportajlar yaptılar. Bazı Türkiye'deki devrimci ve devrimci olarak ERNK taraftarlarının kortejinde yürüdü.

Miting alanına varınca, sendikalar ve belediye başkanı yaptığı 1 Mayıs konuşmasında, uzun uzun Kürdistan halkının durumuna da değindi.

Daha sonra maskeli 20 kişilik bir grup sopa ve şişelerle konuşmacılara ve kitleye rastgele saldırdı. Saldırı sonucu hafif yaralananlar oldu. Polisler, grubu coplarla dağıttı. Ancak bunlar 4-5 kes daha kitleyi taciz etmeye yöneldiler. Sendika temsilcilerinin yaptığı açıklamalara göre bunlar bilinen ünlü "gladio" çetesinin elemanlarıydı. Fakat bunların saldırısı kitlelerin 1 Mayıs bayramını kutlamadaki coğuşunu arttırmaktan başka bir sonuç da vermedi. 1 Mayıs'ı provoke etme çabası kitleleri daha da kenetledi ve kutlama planlandığı gibi başarıyla sonuçlandırıldı.

Varese: Bu kentte de bir grup Kürdistanlı yurtsever ERNK bayrakları altında 1 Mayıs yürüyüş ve mitinglere katılarak işçilerin, emekçilerin bayramını çeşitli halklarla birlikte kutladı. Miting mey-

danında bir ERNK taraftarı uzun bir konuşma yaptı. Kürdistan'a ilişkin yapılan konuşma büyük ilgiyle karşılandı. Kitleler Kürdistan halkına ve mücadelesine olan sempatilerini haykırdıkları Kürdistan'a dayanışma sloganlarıyla dile getirdi.

Modena: Burada ERNK taraftarları işçi sınıfının birlik ve mücadele günü 1 Mayıs'ı sendikalarla birlikte yapılan yürüyüş ve mitinglerde kutladı. Yapılan ana konuşmada, Kürdistan halkının durumu üzerine de duruldu. Ayrıca Roma'da ve diğer bazı kentlerde ERNK taraftarları yapılan gösterilerde 1 Mayıs'ı kutladı.

İSVİÇRE

Zürich: Yapılan 1 Mayıs yürüyüşüne 700 Kürdistanlı yurtsever katıldı. Yürüyüşten sonra ERNK taraftarları miting alanında disiplin içinde yerini aldı. Belediye Başkanı Sepp Estermann, Kadın Sendikaları adına Erika Trepp, Nikaragua Tarım İşçileri Sendikası adına Edgardo Garcia ve 1 Mayıs Komitesi adına da Kürdistanlı yurtsever Şerif Dağlı birer konuşma yaptılar. Miting alanındaki kültür gösterilerine de katılan Kürdistanlılar adına, Zürich Kürdistan Kültür Grubu folklor oyunları sergiledi, devrimci-direnişçi türküler sundu.

İsviçre'nin diğer kentlerinde yapılan 1 Mayıs gösterilerine de Kürdistanlılar kitlesel katıldılar. 1 Mayıs işçi bayramında St. Gallen'de 300, Luzern'de 70, Chur'da 40, Bellinzona kentinde de 220 ERNK taraftarı yürüyüş ve mitinglere katıldı. Diğer halklardan kitlelerin de yoğun katıldığı kutlamalarda sunulan müzik ve folklor gösterilerinin yanı sıra, tüm mitinglerde PKK Avrupa Temsilciliği'nin 1 Mayıs bildirisi de Almanca ve Türkçe okundu.

İNGİLTERE

Londra: Yapılan 1 Mayıs yürüyüşüne toplam 1.600 kişi katıldı. ERNK taraftarları 500 kişilik bir kitle halinde kutlamaya renk kattı, canlılık kazandırdı. ERNK taraftarlarının yanı sıra, bazı Türkiye ve Kürdistanlı sol grup-

lar da katıldı. İngiliz gruplarının zayıf temsil edildiği kortejde, Jeremy Corbyn ve Diono Arbot adlı milletvekilleri de vardı.

Miting meydanında konuşma yapan bir ERNK taraftarı, İngiltere ve dünya işçi sınıfını Kürdistan halkıyla dayanışmaya çağırdı. Konuşmasında, Kürdistan sorunu çözüme kavuşmadıkça Ortadoğu'da kalıcı barıştan da söz edilemeyeceğini ve Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesine saygılı yaklaşılmasının önemli olduğunu vurguladı.

Milletvekili Jeremy Corbyn de yaptığı konuşmada, Kürdistan halkının kendi kaderini tayin hakkının garantisi desteklenmesi gerektiğini söyledi.

NORVEÇ

1 Mayıs işçi bayramını kutlama gösterilerinin tümüne, Kürdistanlı yurtseverler büyük ilgi gösterdi ve bulundukları her kentte kitlesel katıldılar.

Oslo: Yapılan 1 Mayıs yürüyüşünde ERNK kortejine 160 Kürdistanlı yurtsever katıldı. Geçen yıl nazaran bu rakam iki misliydi. Yürüyüş boyunca Kürdistanlılar, "NATO Kürdistan'dan defol", "Yaşasın enternasyonalizm", "Yaşasın Serok APO" ve "Bis PKK" sloganlarını haykırdı. ERNK taraftarlarının korteji en canlı ve ilgi çeken kortej oldu.

Bazı Norveçli dostlar ile Türkiye'deki ilericiler de, dayanışma amacıyla ERNK kortejinde yer

aldı. Gösteriler boyunca bildiriler dağıtıldı, Kürdistan devrimi için bağışlar toplandı.

Yenabek: Norveç Komünist İşçi Partisi-AKP'nin düzenlediği 1 Mayıs kutlamasına ERNK taraftarları Kürdistan adına davet edildi. Bu yılın 1 Mayıs konuşması komite tarafından ERNK'ye verildi. ERNK'yi temsilen konuşan bir yurtsever, PKK Avrupa Temsilciliği'nin 1 Mayıs bildirisini Norveççe okudu. Konuşma ilgiyle dinlendi ve uzun süren yoğun alkışlarla karşılandı.

Stavanger: Bu kentte 16 kişilik bir ERNK taraftarı grup, AKP'nin kortejinde yürüdü. Gösteri ve mitingte çok sayıda bildiriler dağıtıldı.

1 Mayıs gösterisine TDKP, Dev-Sol ve TKP-ML de katıldı. Fransa TV'si ERNK taraftarlarının kortejinin görüntüledi. Miting alanında yurtseverler kitleye bir folklor oyunu ziyafetini çektiler.

AVUSTURYA

Kürdistan'da yaşanan soykırım ve gelişmelere bağlı olarak birlik görevleri de öne çıkmıştı. Tağıdikları sorumluluk gereği ERNK taraftarları dört parça Kürdistan'dan yurtseverlerin bir araya geleceği 1 Mayıs kortejinin oluşturmak amacıyla Irak Kürdistanı Cephe'ye gönderildi. 1 Mayıs bildirisi üzerine de anlatıldı. Tüm Kürdistanlılar birlikte yürüme kararına varmıştı. Ve bu adıma büyük önem de biçilmekteydi. Çünkü, ilk kez 1 Mayıs vesilesiyle çeşitli Kürt örgütlerinin birlikteliği temelinde dünya emekçileriyle omuz omuza yürünecekti, meydanlarda olunacaktı.

Ancak söz veren güçler, 1 Mayıs günü görülmедiler. Açıkçası kaçmayı yeğlediler. Bu durum gelişmeyi kleyen tüm çevrelerin son derece haklı tepkisine neden oldu. Sorumsuzca davranan bu güçlerin tavrına rağmen, 1 Mayıs gösterileri Kürdistan'la dayanışma gösterilerine döndü. Sorumluluğun nasıl olması gerektiği, bizzat halkın meydanları doldurmasıyla ve 1 Mayıs'a gösterdiği büyük ilgiyle karşılandı.

1 Mayıs gösterilerinde yapılan konuşmaların hemen hemen tümünde, Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi üzerinde de duruldu. Viyana'da 700, Linz'de 360, Bregenz'de 200, Innsburg'da 140 ve Graz'da 130 ERNK taraftarı 1 Mayıs yürüyüş ve mitinglerine katıldı. Ayrıca yüzlerce yurtsever katılmak istemesine rağmen, ulaşım zorluğu ve yetersiz organizasyondan dolayı 1 Mayıs gösterilerine katılamadı.

Viyana'daki Kürdistan kortejine diğer parçalardan yurtseverler de katıldı. Linz'deki yürüyüşün en önünde ERNK bayrakları altında yurtseverler davul-zurna eşliğinde yer alıyordu. Sunulan folklor oyunları dikkatleri Kürdistanlılar üzerine toplamaya yetti. Belediye başkanının konuşması ardından, bir ERNK temsilcisi de Kürtçe ve Almanca konuşmalar yaptı.

İSVEÇ

Stockholm: Kürdistanlı yurtseverler büyük bir coşkuyla işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs gösterilerinde yerini aldı.

Kürdistanlılar ERNK bayrakları altında, İsveç Sol Parti ile birlikte yürüdü. Disiplinleri ve haykardıkları gur sloganlarla dikkatleri üzerlerine çektiler. TV haberlerinde ERNK korteji görüntüldü. Yerel örgütlenen yürüyüşte 300 ERNK taraftarı katıldı.

ERNK taraftarları ayrıca Göteborg, Bolinäs, Uppmala ve Sundavall kentlerinde de 1 Mayıs gösterilerine renk kattı.

KIBRIS

Lefkoşe: Devrimci Eylem Birliği adıyla 1 Mayıs yürüyüşüne katılan ve yurtseverler ile dev-

rimci-demokratlardan oluşan bir grup, miting esnasında haykardığı Kürdistan'a ilişkin sloganlarla tüm dikkatleri üzerine çekti. Kuzey Kıbrıslı 13 örgütün ortaklaşa düzenlediği 1 Mayıs gösterilerinde, Devrimci Eylem Birliği alternatif pankartlar açtı, bildiriler dağıttı.

Pankartlarının Kürdistan'a ilişkin yazılarla süslenmiş bu grubun gösterisini, daha sonra yapılan bir meşaleli yürüyüşle devam etti.

Böylece ilk kez Kuzey Kıbrıs'taki güven çitleri parçalayan Kürdistanlılar, Kuzey Kıbrıs'ta da kendilerini taratarak seslerini yükselttiler.

ALMANYA

Hannover: 1 Mayıs dünya işçilerinin, emekçilerinin bayramı bir yürüyüş ve mitingle kutlandı. Gösteriye 600 civarında ERNK taraftarı yurtsever, YKWK pankartlarını taşıyarak katıldı. Miting alanında da YKWK adına bir konuşma yapıldı.

Kassel ve Salzgitter kentlerinde de Kürdistanlılar, 1 Mayıs kutlamalarına kitlesel katılım sağladı.

Bielefeld: Dünya işçi sınıfının bayramı 1 Mayıs'ı ERNK taraftarları da coşkuya kutladı. 500 civarında ERNK taraftarının katıldığı 1 Mayıs gösterileri vesilesiyle Almanya İşçi Sendikaları-DGB ile ERNK taraftarları ortak bir konuşma metni hazırlamışlardı.

Miting alanında yapılan konuşmalarda, ağırlıklı olarak Kürdistan'daki gelişmeler anlatıldı. Mitingin ardından ERNK'li yurt-

severler Kürdistan Merkezi'ne kadar yürüdü ve önceden hazırlanan "1 Mayıs Eğlence Gecesi"ne katıldı. Gecede Koma Cesur çockulu anılar yaşattı.

Düsseldorf: 1 Mayıs'ı Devrimci Eylem Birliği Platformu'nda yer alan güçler hep birlikte kutladı. Yapılan 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine Kürdistan ve Türkiyeli güçlerin yanı sıra, MLPD adlı Alman örgütü de katıldı. Devrimci sloganlar eşliğinde başlayan ve sonuçlandırılan gösteriye 1.200'ün üzerinde bir kitle katıldı. Alternatif yapılan bu gösterinin dışında Alman Sendikalar Birliği-DGB de bir gösteri düzenledi.

Ayrıca Hagen kentinde yapılan 1 Mayıs gösterilerine ERNK'li yurtseverler kitlesel katıldı.

Berlin: 1 Mayıs günü ERNK taraftarları DGB binası önünde toplandı. Ardından dünya işçi sınıfının mücadele gününü kutlamak amacıyla yürümeye başladılar.

Kötü hava koşulları nedeniyle ancak 200 civarında yurtsever yürüyüşe katılabildi. Yürüyüş güzergahı boyunca Almanca ve Türkçe bildiriler dağıtıldı. Yürüyüşün en önünde Botan Folklor Ekibi halaylar çekti. Yürüyüş boyunca gör sloganlar haykırıldı.

1 Mayıs komitesinden Türkiye ve Kürdistanlı işçilerle dayanışma amacıyla TC uygulamalarının protesto edilmesi talebinde bulunuldu. Talebi kabul eden DGB yetkilileri, bu konuya ilişkin açıklamalarda bulunarak TC'yi kınadı.

Hamburg: ERNK Hamburg Taraftarları, Kürt Halkının Destiği, Almanya Komünist Partisi-KPD (Yeniden İnşa İşçiler Birliği), Alman-İran Kültür Merkezi,

ATİP, SDAJ, TKP-ML (H), EKİM, BWK, Gericiğe-Paizim ve Savaga Karşı Halk Cephesi, İran Halkının Fedalleri, Kurtuluş Hareketi, TKP/B, KAWA, MLPD-Ajtona, DKP, Azanla (Güney Afrika) Yerli Halk Sendikalarını Destekleme Komitesi, Sri Lanka'da Devlet Terörüne Karşı Kampanya Komitesi, TİKB Sempatizanları ortaklaşa bir 1 Mayıs bülteni ve bildirisini çıkardı. Aralarında Kürtçe'nin de olduğu ve sektiz dilde hazırlanan bültenin çıkarılmasında Hamburg Enternasyonalizm Grubu, Orta Amerika Grubu ve TKP-ML de desteklerini sundular.

Yukarıda adı geçen örgütler 1 Mayıs günü ortaklaşa bir enternasyonalist blok oluşturdu. Dünya işçi sınıfının bayramında ERNK taraftarları, 1.000 civarındakı kitlesel katılımı yürüyüş ve mitingün coşkulu kesiitini oluşturdular. ERNK taraftarları, "Var gerilla var, Kürdistan'ı kor" sloganıyla miting meydanına indiler. 1 Mayıs konuşmasını da ERNK yaptı. Konuşmanın ardından Kürdistan Hamburg Kültür Grubu sunduğu halk oyunlarıyla kitlelerin beğenilini topladı.

Polisler enternasyonalist bloka karşı yer yer provokasyonlara başvurdu. ERNK taraftarlarının kararlı karşı koyuşu nedeniyle geri çekilmek zorunda kaldılar. Bu gelişme, enternasyonalist dayanışmaya güzel bir örnek oluşturdular.

Frankfurt: 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine 500 civarında ERNK taraftarı katıldı. Toplam 800 yurtsever, ilerici ve demokratın katıldığı gösteriyi ERNK taraf-

tarlarının yanı sıra Sosyalist Parti-SP, Kurtuluş Hareketi, Toplumsal Kurtuluş, DKP, Dev-Partizan ve KAWA taraftarları düzenlemişti.

Düren: Dünya işçi sınıfının bayramı 1 Mayıs'a Kürdistanlı yurtseverler alandaki gösteri ve kutlamalara ERNK-YKWK pankartları altında katıldı. Bu yıl katılımın genelde zayıf olmasına karşılık Kürdistanlıların kitlesel ve coşkulu katılımı dikkatleri üzerinde yoğunlaştırdı. Küçük kız çocuklarından oluşan Kürdistan folklor ekibi 1 Mayıs kutlamasına renk kattı ve kitlelerle beğenildi. Yerel gazeteler Kürtler'in katılım tarzını resimlerle haber olarak yayınladılar. 1 Mayıs mitinginde ERNK taraftarları bir yurtsever yaptığı konuşmada, halkımızın kendi topraklarında özgür yaşamak istediğini ve bu nedenle yapılacak yardımların başta politik anlamı olmasa gerektiğini belirtti. ERNK taraftarlarının dağıttığı enformasyon materyalleri de büyük ilgi gördü.

Bremen: Yapılan 1 Mayıs gösterilerine ERNK taraftarları kitlesel katıldı. ERNK-YKWK bayrakları altında çocuk, kadın ve erkeklerden oluşan 250 civarındakı kitle, yapılan yürüyüşte tüm dikkatleri üzerine çekti. Yurtseverler hem 1 Mayıs'ı kutladı, hem de bu vesileyle kamuoyuna Kürdistanlı dayanışma çağrısında bulundu.

Stuttgart: Değişik örgütlerin düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşüne, havanın yağışlı olması nedeniyle ancak 2.000 civarında bir katılım oldu.

Alman Sendikalar Birliği-DGB, hava durumu nedeniyle yürüyüşü iptal kararı aldı. Fakat tüm devrimci hareketler yürüyüşü yapmaya karar verdiler. ERNK bayrakları altında 400'ün üzerinde Kürdistanlı yurtsever de yürüyüşe katılarak kararlılığını gösterdi. Yürüyüş korteji bir ara TC Konsoloslugu binası önüne de yollandı. Orada yapılan bir mitingle TC protesto edildi.

Göppingen: 100'ü ERNK taraftarı olmak üzere toplam 400 civarında bir katılımı 1 Mayıs işçi bayramı kutlandı. Katılımın az olmasına rağmen gösteri çok canlı ve coşkulu geçti.

Pforzheim: 1 Mayıs gösterilerine ERNK taraftarları da aktif katıldı. Toplam 400 kişinin yürüttüğü eylemde, ERNK taraftarları 50 kişiyle temsil edildi.

Ulm-Heidenheim: 50'ü ERNK taraftarı 300'ye yakın kitle 1 Mayıs'a yürüdü. Kürdistanlı yurtseverler enformasyon masaları açtı, bildiriler dağıttı.

Heilbronn: Toplam 600 kişinin katıldığı 1 Mayıs bayramına ERNK taraftarları 60 kişiyle kortejini oluşturdular. Bu gösteri de çok coşkulu geçti.

Schwarzwald: Bu alanda yapılan 1 Mayıs gösterisine havanın yağışlı olması nedeniyle az katılım oldu. Yine de 60 kişiden oluşan ERNK taraftarları yürüyüş sonuna kadar sürdürdü ve işçi sınıfının bayramını coşkuya kutladı.

Gazetemize haberleri ulaşan bu 1 Mayıs kutlamalarının dışında, daha bir çok Avrupa kentinde ERNK taraftarlarının meydanları doldurduğu bildirilmektedir.

Federal Almanya Kürdistan Dayanışma Hareketi III. Genel Konferansı yapıldı

Köln (Berxwedan): 4-5 Mayıs 1991 günlerinde Almanya'nın Köln kentinde, Kürt Halkının Destiği olarak da bilinen Federal Almanya Kürdistan Dayanışma Hareketi'nin III. Genel Konferansı güçlü bir bileşim ve temsil gücüyle gerçekleştirildi.

Konferansa toplam 70 delegeler katıldı. Delegeler Almanya'nın 20' kentinde faaliyet gösteren 21 grubu temsil ediyordu. Berlin, Bielefeld ve Ruhr/Essen kentlerinde faaliyet yürüten ve değişik nedenlerle konferansa katılamayan grupların haricinde Kiel, Lübeck, Hamburg, Hannover, Bremen, Osnabrück, Münster, Wuppertal, Köln, Bonn, Siegen, Mainz, Gießen, Frankfurt, Mannheim/Heidelberg, Nürnberg, Stuttgart, Karlsruhe ve Münih kentlerinden gelen gruplar III. Konferansta temsil edildi. Bu derece yüksek katılım niteli ve özel gelişmenin somut ifadesi oluyordu.

Konferans, 4 Mayıs sabahı dayanışma hareketinin belli bir bölümünü temsil eden, geçen yıl oluşturulan ve 20 üyesinin katıldığı koordinasyon kurulunun kapalı toplantısıyla başladı. Yapılan oturumda, koordinasyon kurulu bir yıllık geçmiş faaliyetlerini içeren raporunu sundu. Sonuçta rapor kabul edildi, ama kurulun geçen bir yıl içinde rolünü yeterince oynamadığı da vurgulandı.

Yapılan bu oturumun son bölümünde dayanışma hareketi-

nin Kürdistan Komitesi ile ortaklaşa çıkarıldığı iki haftalık yayın organının durumu üzerine kısa tartışmalar oldu. Organ, içerik-biçim ve ederi bakımından ciddi eleştirilere tabi tutuldu. Organın Almanya PKK Davası'na ilişkin bölümlerinin oldukça yetersiz kaldığı dile getirildi. Daha sonra bu hususa ilişkin bir çalışma komisyonunda tartışmaların sürdürülmesi sonucuna varıldı.

İkinci oturumda Kürdistan Komitesi'nin temsilcisi kapsamlı bir açılış konuşması yaptı. Sunulan konuşma, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin geçen bir yıl içinde sağladığı gelişmelerin özetini, Körfez krizi bağlamında PKK ve ERNK'nin tavırını ve takınılan doğru tutumunu, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin geleceğe ilişkin perspektiflerini, PKK IV. Ulusal Kongre çalışmalarını, PKK'nin ilişkiler politikasını ve dayanışma hareketi perspektiflerini içeriyordu. Uzun süren ve soru-cevap bölümleriyle genişleyen konuşma esnasında, dayanışma hareketine etraflı bilgiler verildi. Yoğun ve geliştirici tartışmalar nedeniyle bu bölüm üçüncü oturumu da kapsadı.

Aynı günkü dördüncü oturumda tek tek gruplar durumları, nicele güçleri, özellikleri ve çalışmalarını konuşmada platformu geliştirdiler. Bu oturumda ayrıca, dayanışma hareketinin hümaniter ve duygusal temellerde

gelişemediği, bunun tersine PKK/ERNK'nin temeli ettiği ideolojik-politik çığı ve görüşlere dayandığı, bu durumun sağlam ve uzun vadeli yönelimlerde ve yine geleceğe ilişkin dayanışma faaliyetleri için vazgeçilmez bir örnek teşkil ve tüm humların da dayanışma hareketinin güçlü yönünü oluşturduğu platform tarafından ortaya konuldu. Ama diğer yandan da, örgütlülüğün bakımından birçok yetmezliğin, bölgelerde ERNK taraftarlarıyla ilişkilerde çeşitli nedenlerle belli kopuklukların olduğu ve bunların da dayanışma hareketi için ciddi pasifite içerdiği tespit edildi. Pratikteki somut ilk faaliyet biçimi ele alınarak irdelendi. Dayanışma hareketinin bir bölümünün pratik çalışmalarında PKK/ERNK'nin gruplarını tanıtop savunarak pozitif ve olumlu gelişmeler kaydettiği, diğer bölümün ise pratik çalışmalarında çeşitli nedenlerle savunmacı pozisyonu aşamadığı ve çoğunlukla karşı faaliyetler cevap verme zemininde hareket ettiği ve bu nedenle gelişme yapamadığı netice ortaya konuldu.

Günün son oturumunda dört ayrı çalışma komisyonu oluşturuldu. Tüm delegeler bu komisyonlara bölündü. Çalışma komisyonları şu hususlar etrafında oluşturuldu: Almanya'nın TC'ye sunduğu destekler ve bu karşı dayanışma hareketinin tavrı; Almanya PKK Davası; dayanışma hareketinin pratik görev ve pers-

pektifleri; dayanışma faaliyetlerinin sürdürülüp geliştirilmesi için somut ihtiyaçlar ve proje çalışmaları.

Komisyonların çalışmaları temelinde birçok somut karar alındı. Bunların plandaması gerçekleştirildi. Alınan kararların ön önemleri şöyle belirtilmiştir: Dayanışma hareketinin yayın organı "Kürdistan-Rundbrief" in daha da güçlendirilmesi, ederinin düşürülmesi ve abone sayısının çoğaltılması; ERNK'nin yayın organı "Kürdistan-Report" a daha fazla desteğin verilmesi ve aylık çıkarılması için, öneri sunacak ve çalışmalara destek olacak bir çalışma grubunun oluşturulması; Kürdistan Komitesi'nin denetiminde ihtiyacı duyulan çeşitli broşürlerin çıkarılması; projelerin tanıtımı amacıyla geniş ağılı çalışmalarına gidilmesi; yapılması halinde, 12 Eylül'de güçlü bir yürüyüşün hazırlanması; Güney Kürdistanla Dayanışma Kampanyası'nın daha da güçlendirilerek sürdürülmesi.

5 Mayıs günü yapılan ilk oturumda çalışma komisyonları aldıkları kararları sundular. İkinci oturumda Almanya PKK Davası Celse avukatlarından biri platforma davaya ilişkin bilgiler verdi, soruları yanıtladı. Oturumun bitiminden önce, önümüzdeki bir yılın faaliyetlerini koordine edecek bir kurulun oluşumuna gidildi. İsteyen gruplar birer temsilcisini atayarak yeni bir koordinasyon kurulu seçildi.

Üçüncü ve sonuncu oturumda dayanışma hareketinin genel strateji ve taktiklerine ilişkin ösü tartışmalar yapıldı ve bazı önemli tespitlere ulaşıldı. Bizzet devletler eliyle oluşturulan "Kürdistan Dayanışma Grupları"nın durumları da ele alındı. Bunlara karşı doğru mücadelesinin, PKK/ERNK'nin haklı mücadelesini taratıp savunmaktan ve bu zeminde alternatif olabilmek ösüliğinden geçtiği belirtildi. Bunlara ideolojik ve politik bir mücadele içinde olmanın gerekliliği vurgulandı. Yine, devlet eliyle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı beslenen, faaliyetlerini sadece belli gerici çevrelere dayandıran yapıların kamuoyu nezdinde teğirinin geliştirilmesi görüşü benimsendi. Ayrıca, Kürt yurtseverlerin kamuoyu ve dayanışma faaliyetlerine daha aktif katılımı gerektiği tespiti yapıldı. Sonuç olarak da, bundan sonra da dayanışma hareketinin politik bir akım olma ösüliğini koruması gerektiği; dayanışma hareketine dahil dostların Kürdistan ile bağlarını güçlendirmesi için bazılarının dönem dönem bizzat Kürdistan'a gitmeleri ve belli bir süre orada kalmaları gerektiği de benimsendi.

Tartışmaların sona ermesiyle, gelecek yılın konferansa tarihi ve yeri de tespit edildikten sonra III. Konferans sonuçlandırıldı.

ERNK, Devleti Olmayan Halklar'ın toplantısında temsil edildi

Budapeşte (Berzwedan): 9-10 Mayıs günlerinde Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de yapılan Devleti Olmayan Halklar ve Azınlıklar toplantısında ERNK iki delegesiyle temsil edildi. Devleti Olmayan Halklar ve Azınlıklar Örgütü adıyla tanınan bu kuruluş, Avrupa Parlamentosu'na bağlı olarak faaliyetlerini yürütüyor.

Toplantıya Kürtler, Hırvatlar, Kosovalılar, Arnavutlar, Ermeniler, Slovaklar, Macarlar ve Almanların yanı sıra daha birçok halk ve etnik azınlıktan delegeler katılmıştı.

İki gün süren toplantının açılışını, toplantıya katılan Macaristan hükümetinden bir devlet bakanı yaptı. Ayrıca Macaristan Hükümeti, delegelerin davetli olduğu bir resepsiyon da verdi. Resepsiyonda başbakan ve dışişleri bakanı da hazır bulundular.

Kürtler'i temsilen toplantıya katılan ERNK'li iki delege, Kürdistan problemi ve siyasal boyutları üzerine uzun konuşmalar yap-

ıldılar. Ayrıca toplantıya Kürtçe ve Fransızca hazırlanan bir metin sundular. Kürdistan sorunu-na büyük ilgi ve önemle verildiği toplantıda, Kürtler'e ilişkin önemli kararlar da alındı. Berlin'den gelen Alman bir profesörün, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının toplantıda bulunan tüm delegelerce onaylanmasını isteyen bir önergele oybirliğiyle kabul edildi. Kürt temsilcilerine büyük bir yakınlığın gösterildiği toplantıda, yeni ve olumlu dostluklar da kuruldu. Kürdistan halkının sorununun özgürlük ve bağımsızlık sorunu olduğu, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı sorunu olduğunu konuşmalarında özellikle vurgulayan ERNK temsilcilerinin sözleri alkışlarla karşılanırken, daha sonraki süreçte bu vurgular daha geniş çaplı tartışmaların gündemini de oluşturdu ve hemen hemen tüm delegelerin toplantı süresince bu konuyu tartıştıkları dikkati çekti.

Mayıs şehitlerini anma toplantısı

Frankfurt (Berzwedan): Almanya'nın Gießen kentinde 11 Mayıs günü Kürdistan devriminde Mayıs ayında şehit düşenlerin anısına bir anma gecesi düzenlendi.

Bilindiği gibi Mayıs ayı, PKK önderliğindeki çağdaş ulusal kurtuluş mücadelemizde şehitler ayı olarak anılmaktadır. Bunun bir gereği olarak yurtseverler, bu anma gecesini düzenleyerek şehitlere olan bağlılıklarını bir kez daha dile getirmeye çalıştılar.

Gecede Mayıs ayı şehitleri anısına yapılan konuşmaların yanı sıra, folklor ve müzik programları sunuldu, bir tiyatro oyunu gösterildi. Geceye yaklaşık 1.000 civarında yurtsever kitle katıldı.

Newroz kutlamaları sürdü

Oslo (Berzwedan): 27 Nisan'da Norveç'in Oslo kentinde düzenlenen bir geceyle Newroz, coşkuya kutlandı. Kutlamaya Kürdistanlı yurtseverlerin yanı sıra diğer halklardan çok sayıda ilerici-demokratların da yer aldığı 800 kişi katıldı. Bu vesileyle gece, halklar arası dayanışmanın da güzel bir örneği oldu.

Norveç Parlamentosu üyesi tüm partiler, geceye milletvekili düzeyinde temsilciler gönderdi. Burdur sözde mesajlarını sunarak Kürt halkının hakkı mücadelesini desteklediklerini özetle açıkladılar. Parlamento dışı parti ve gruplar da temsilcilerini geceye gönderirken, yazılı mesajlar da sundular.

Kültür programında ise çeşitli halklardan müzik ve dans grupları yer alarak kutlamaya farklı ahenk kazandırdılar. Norveçli Şalır Bayan Stael Mörke Kürdistan konulu şiirlerini okudu. Koma Herkol Folklor Ekibi davul-zurna eşliğindeki halk oyunları ile coşkulu anılar yaşattı.

İktidardaki İşçi Partisi-AP, Ana Muhalefet Sağ Partisi-HP, Sosyalist Sol Parti-SV, Merkez Partisi-SP milletvekillerinin konuşmaları alkışlarla karşılandı. Çocuk sanatçı Dîlan türkülerıyla büyük alkış topladı. Ardından Uluslararası AS Örgütü'nün mesajı okundu. Komünist İşçi Partisi-AKP temsilcisi konuşmasıyla geceyi sürdürdü. Ve sahneye Koma Hesi Müzik Grubu çıktı. Ardından Kürdistan konulu bir dizi gösterimine geçildi.

Sahneye gelen Somali Halk Müziği Sanatçısı Mari Bolnepersen ve grubu coşkulu doruğa çıkardı. Ardından Hindistan Klasik Halk Dansları Uzmanı Norveçli Sanatçı Inger Kvamatum ilgiyle izlendi. Gece tiyatro ve ozanların programıyla sürdü.

Geceye mesaj sunan diğer örgüt ve gruplar şunlardır: PKK Almanya Davası Tutukluları, Amed ve Êlih ERNK çalışanları, HEVKOM, Feyla-Kürdistan, YXK Avrupa Merkezi, YXK Norveç Örgütü, ERNK Stavanger Taraftarları, SP-Norveç Taraftarları, TKP-ML (H) Norveç Taraftarları, YXK İaveç Örgütü, YJWK Stockholm Örgütü.

Gece, Norveç'in büyük gazetelerinden olan Aften Posten'de haber olarak verildi.

Kopenhag (Berzwedan): Newroz kutlaması Danimarka'daki tüm yurtseverlerde büyük bir coşku yarattı. 27 Nisan günü yapılan kutlama gecesine 1.000'e yakın kitle katıldı.

Koro grubu, Üst Çocuk Folklor Ekibi, devrimci-yurtsever ozanlar, Koma Amed Müzik Grubu, tiyatro ekibi, Koma Yaşar Folklor ve Müzik Ekibi, Kopen-

hag Çocuk Folklor Ekibi, Koma NQJ'n Müzik Ekibi kültür programını oluşturuyordu. Yapılan siyasal konuşmaların yanı sıra, sunulan mesajlar da okundu.

Geceye Feratspor, Otonom Devrimciler, TDKP Danimarka Taraftarları, TSK Danimarka, SP Danimarka Örgütü ve DKK dayanışmacı mesajlarını geceye sundular.

Kürt fotoğraf sergisi

Bremen (Berzwedan): 6 Mayıs günü Almanya'nın Bremen kentinde bir Kürt fotoğraf sergisi açıldı. Serginin yanı sıra Kürtler'in gelenek ve göreneklerini yansıtan çeşitli el işlerinin de gösterime açıldığı sergide, misafirler ve bleyicilere Kürt mutfakından yemekler de ikram edildi.

Sergi, Kürtler'i ve Kürdistan'ı

Almanlar'a tanıtmak amacıyla düzenlendi. Serginin ziyaretçilere açık olduğu sürelerde, gelen misafirlere Koma Welat müzik ekibi ve bazı yurtsever ozanlar halk türkülleri sunarak sempati topladı.

Sergiye YJWK ve YKWK Bremen Örgütleri ortaklaşa tertipledi.

Yurtseverler dernek açtı

Linç (Berzwedan): 1 Mayıs günü Avusturya'nın Linç kentinde yaşayan Kürdistanlı yurtseverler, Kürdistan İşçiler Birliği-KİB adıyla yeni bir dernek açtılar. Derneğin açılış konuşmasında, derneğin ve önemi, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde demokratik

kitle örgütlerinin rolü ve görevleri üzerinde duruldu. Derneğin program ve türüğü okunarak oylamaya sunuldu ve oybirliğiyle kabul edildi. Yönetim kurulu demokratik yöntemlerle seçildi. Ardından açılış toplantısı, sunulan kültür programıyla sona erdi.

PKK IV. Ulusal Kongresi ve aldığı kararlara ilişkin seminerler verildi

Oslo / Stavanger / Salzgitter (Berzwedan): Nisan ve Mayıs aylarında Avrupa'nın birçok kentinde, çeşitli ülkelerdeki ERNK örgütleri, PKK IV. Ulusal Kongresi, Aldığı Kararlar ve Sonuçları konulu seminerler düzenledi.

Bunlardan haberi gazetemize ulaşanlar şunlardır: 14 Nisan günü Norveç'in Oslo kentinde yapılan seminare 70'in üzerinde yurtsever katıldı. 5 saatten fazla süren seminerde yoğun tartışmalar oldu. Seminer oldukça ba-

şarılı ve eğitici geçti.

20 Nisan'da bu kez Norveç'in Stavanger kentinde aynı amaçlı ikinci bir seminer verildi. Seminere 30 civarında Kürdistanlı yurtsever katıldı.

5 Mayıs günü de Almanya'nın Salzgitter kentinde bir seminer verildi. Bu seminere de 60 yurtsever katıldı. Alanda ilk kez bu boyutta bir seminer verildiği için, yoğun bir ilgi gözlemlendi. Türkiye sol güçlerden de katılımın olması ilgiyi ve tartışmaları daha da büyüttü.

Almanya'da kurulan Kürdistan Yurtsever Öğretmenler Komitesi'nin sınırlar dışına açıklamasını yayınlıyoruz:

Kürdistan Yurtsever Öğretmenler Komitesi kuruldu!

23 Mart 1991'de F. Almanya'nın başkenti Bonn'da, Kürdistanlı öğretmen eğitimcilerin katılımıyla gerçekleştirilen bir kuruluş toplantısında, Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği (YRWK) çatısı altında örgütlenerek Kürdistan Yurtsever Öğretmenler Komitesi adıyla çalışmalar yapılması kararlaştırıldı. Bu kuruluş toplantısı ve karara uzun dönem sürdürülen çalışmalar ve toplantılar sonucu ulaşıldı. Çeşitli sebeplerden dolayı F. Almanya'da bulunan okul çağındaki Kürt çocuklarının kendi anadilleri olan Kürtçeyi öğrenmelerini ve geliştirmelerini sağlamak, Kürtçenin özgürleşmesi ve geliştirilmesi yönünde aktif-örgütlü bir mücadele içinde bulunmak amacı bizi böyle bir çalışmaya sevketti.

Kürt dilinin özgürleşmesi, önemli ölçüde Kürt ulusunun özgürlüğüne kavuşmasına bağlıdır. Bu anlamda Kürtçenin özgürleşmesi için verilen mücadelenin, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine bağlı ve onun bir parçası olduğu inancındayız. Yan etkilerle birlikte, ama esas olarak da Kuzey-Batı Kürdistan'da sürdürülen ulusal kurtuluş savaşının yarattığı gelişmeler sonucu, Türk devletinin Kürtçe üzerindeki yasağı daha fazla sürdürmede zorlanarak bu yasağı kaldırma girişimleri ardından, bunun bir yarınması olarak F. Almanya'da da yabancı çocuklara tanınan anadilde ders hakkının Kürt çocuklarına da tanınması için ciddi bir mücadelenin verilmesi gerekliliğine inanıyoruz.

Ancak bu hakkın gerçekleşmesinin uzun bir süreçle kapayacağı gerçeğinden hareketle, anadilin küçük gelişimi üzerindeki önemli etkisini dikkate aldığımızda, halkımızın geleceği olan çocuklarımıza kendi anadillerini sevdirecek öğretmenler, onların kendi ulusal benliklerinden uzaklaştırılmalarının ve kendilerine yabancılaştırılmalarının önüne geçmek ertelenmez bir görev olarak önümüzde duruyor.

Bu nedenle, olanaklarımız ölçüsünde hazırlanmaya çalıştığımız ders kitapları ve ilk etapta pilot bölge olarak seçtiğimiz illerde bulunan demokratik kitle örgütlerinden lokallerinde düzenleyeceğimiz kuralarla, yurtseverlik gereği olan bu görevimizi yerine getirme gayreti içinde olacağız. Burada, Kürdistanlı demokrat-yurtsever herkes ve özellikle de Kürt velilere önemli görevler düşüyor.

Biz Kürdistanlı yurtsever öğretmenler olarak, Kürdistanlı tüm ilerici, yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenleri ve velileri geleceğimiz olan çocuklarımıza sahip çıkmaya, görevlerini paylaşılmaya ve birlikte çalışmaya çağırıyoruz.

Kürdistan Yurtsever Öğretmenler Komitesi / 1 Nisan 1991

DUYURU

Şiir, Resim, Makale Yarışması

Konu: Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde gençliğin yeri ve önemi; GENÇLİK ve KAHRAMANLIK

Açıklamalar: 1- Yapıtların hazırlanmasında ebat, sayfa vb. konularda kısıtlamalara gidilmeyecektir. 2- Yazı dili olarak Kürtçe veya Türkçe seçilebilir. 3- Yapıtlar, en geç 10 Temmuz günü hazırlık komitesine ulaşmalıdır.

Tarih: 1 Mayıs-14 Temmuz 1991

Yer: Kurdischer Kulturverein, Nienstadtstr. 11, 2370 Rendsburg

Tel: 04331-28142

YXK
Yekîtiya Kortên
Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistan

YJWK konferans kararlarının uygulayıcısı ve takipçisi olalım!

BAĞIMSIZ KÜRDİSTAN'I YARATMA YOLUNDA BİRLİĞİMİZİ DAHA YETKİN ÖRGÜTLÜLÜĞE KAVUŞTURALIM!

21, 22, 27, 28 Nisan günlerinde başta Almanya içi Hamburg, Hannover, Dusseldorf, Bonn, Frankfurt, Stuttgart, Köln gibi kentler olmak üzere, Avrupa'nın birçok kentinde YJWK-Yekitiya Jinê Welatpazên Kurdistan (Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği)'nin yıllık olağan konferansları yapıldı. Olağan konferansların yapılmadığı kentlerde ise, konferans nitelikli toplantılara gidildi. Her bir konferansa veya toplantıya 40-60 arasında bir katılım oldu. Genelde bölgenin nitelikli olmasına önem verildi. Diğer taraftan Almanya dışındaki birçok ülkede planlanan konferans ve toplantılar daha sonuçlanmamıştır.

Yapılan konferans ve toplantıların tümü, önceden belirlenen gündemler temelinde gerçekleştirildi. Toplantılarda Kürdistan'daki son gelişmeler kapsamlıca irdelendi; dönemin gereklilikleri, beklenen görev ve sorumlulukların ne olması gerektiği delege-lerce tartışıldı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde Kürdistan kadınının ve örgütü YJWK'nin yeri ve önemini içeren gündem maddesi, üzerinde en çok yoğunlaşılan madde oldu.

1990-1991 yıllarında Kürdistan'da gelişen serhildanlarda Kürdistan kadını mücadeledenki yerini hızla alarak, etkinliğini geliştirmiştir. Kendine özgü bir örgütlenme biçimini yaratarak, oynaması gereken rolüne yetkin bir tarzda kavuşmuştur. Ülkede kadın bu son derece öğretici ve cesurca çabayı sergilerken, Avrupa alanını değerlendirdiğimizde, durumun bunun çok gerisinde olduğunu hemen fark edebiliyoruz. Bugün YJWK, Ülkedeki gelişmeler zemininde yaratılan direnişin çok gerisinde olduğunu açıkça görebiliyoruz. Ülkedeki kadınlarımızın temel sorunlarını hızla bulunce çıkararak ulusal ve toplumsal mücadeleye dört elle sarılırken, Avrupa'da kadınlarımızın kendilerine sunulan bazı sosyal haklarla yetinme durumuna ve kendi bu sorunlarından uzaklaşma hatasına düşmesi, karşısında savagılaşması gereken açık bir gerçektir. Çünkü bu, günlük yaşamı kurtarma, "bireysel kurtuluşu" hedefleme, ülkeden kopuk bir yaşama itilme anlamına gelmektedir. Özgünde ise, kadının aile içinde oynadığı rolü dikkate aldığımızda, ne kadar belirleyici role sahip olduğunu hemen görebiliriz; çocukların eğitiminde, aileyi ulusal kurtuluşçu ruh ve bilinçle donatmada, ailenin sürdürgeci etkilerden kurtarılıp özgüne dönüştürülmesinde kadının belirleyiciliği biliniyor. İşte, tüm bunlar, yapılan konferans ve toplantılarda genişletilene ve derinleştirilene eleştirel bir yaklaşımla vurgulandı.

Geçmiş bir yıllık faaliyetler değerlendirilirken de bu yönlü sorunlar irdelendi. Kendi örgütünü yaratmada ve kendi kurtuluş yoluna girmede daha da bir duyarlılığın yaşandığı, basit çıkarların öne çıkarılarak örgütlenmenin ağırlaştırıldığı tespit edildi. Özgünde bu, kendi örgütlenmesini kendisinin yaratması

yerine, bunun için sürekli dışarıdan destek aramak, kendi örgütlenmesini kendisinin yaratması gerektiğini bilince çıkaramamak ve kavrayamamak anlamına gelmektedir.

1987 yılında kuruluşu ilan edilen YJWK, pratikte ortaya çıkan birçok yanlış anlayış nedeniyle örgütsel kurumsallaşmasını sağlamada ağır kalmıştır. Yoğun örgütlenme sorunları ortamında kendine özgü bir örgütlenme yerine, birtakım genel olarak tüm çalışmaları karmaşık ele almıştır. Yapılan tartışmalarda bu yönün ağırlaştırılması uğruna fazla bir çabanın da sergilenme-

diği ortaya çıkmıştır.

Yönetimlerin seçiminde basit ve tartışılmaz, yönetiminin, kendi görev ve sorumluluklarına karşı duyarlılık içinde olması, üyelerin de aynı konuma düşerek yapılması gerekenlerin dışına çıkması, yapının bir bütün olarak işlevini görür hale gelmemesi ve diğer bazı sorunlar, başta yönetimlerin süreç içinde dağılmasını da beraberinde getirmiş ve mevcut yetersiz yapıya yol açmıştır. Birçok değişik örgütlenme biçiminin kadın örgütlenmesine denk düşmesine ve hatta bazı örgütlenme biçimlerinin daha çok kadın örgütlenmesine özgü olmasına rağmen, bunlardan gereğince yararlanamamış, sorun genelde tekdüze ele alınmış ve çoğunlukla yarılatıcı biçimler görüldüğü değerlendirilememiştir. Konferanslarda, kapsam bakımından örgütlenme sorununa dar yaklaşımın ve özgün yönlerin görülememesinin aşılması, YJWK'nin kendi bünyesinde değişik tarzlarda da örgütlenmesi gerektiği belirtildi. Geçmiş pratiğe bu konuyu içeren eleştirel yaklaşımla, bu soruna ciddi yönelimin gerekliliği sonucuna varıldı.

Avrupa'daki kadınlarımızın kendi sorunlarını yeterince iyi görememesi, aynı zamanda bulunulan ortamlarda sorunlarına çözüm gücü olamamayı da beraberinde getirmiştir. Konferanslarda yapılan çözümleme ve tartışmalarda ele alınan diğer bir yön de, kadının sorunlarına basit yaklaşımı, yapısı karşısında bir güvensizliği yaşaması, "yapmam", "edemem" anlayışıyla hareket etmesi olarak tespit edildi. Bu, mücadelemizin yarattığı kadın tipini ve varmak istediği toplumsal yapıyı özümseyememiş, bilince çıkaramamış kişilik demektir. Bu tip kişilik, mücadele dışı anlayışları bağrında sü-

rekli taşınmaya adaydır ve gelişmeyi de sürekli yadır.

Ayrıca, tek tek bölgelerde kadını sorununa yaklaşımdaki yetersizlikler, çalışma tarandaki yetmezlikler ve bunların aşılammaması da, bölge yönetimlerini önemli oranda işlevsiz kılmıştır. Bu da belirtildikten sonra, yeni dönem çalışmalarına ilişkin yapılan önerilere, sorunun doğru çözümü amacıyla hem eleştirel hem de perspektiflerle zenginleştirme temelinde yaklaşıldı, tartışıldı ve sonuca varıldı.

Eleştiriyi tabii tutulan diğer bir husus da, genelde ailelerde

ve benzeri kuralları geliştirmeli ve sürekliştirmelidir. YJWK bölge yönetimleri ayda bir, üyeler ise iki ayda bir toplantılarını yapmalıdır. Rapor ve tahmat sistemi önemle işletilmelidir. Olanakların bulunduğu alanlarda komiteleşme veya temsilcilik atamalarına gidilmelidir. Ulaşılmamış Kürdistanlı kadınlara ulaşılmalı, ulaşılanlar ise örgütsel yapı içerisine çekilmelidir. Üyelerin sayısı netleştirilmeli ve çoğaltılması da sürekli hedeflenmelidir. Örgütsel faaliyetlerini hedeflerine ulaştırmak için, kadın sorunu üzerine sık sık toplantılar yapılmalı ve seminerler verilmelidir.

Ülkeye yönelik faaliyetlere ilişkin: Sömürgeciğin dayattığı birçok neden sonucu, ülkenin dörtbir yanından halkımızın belli bir kesimi ülkesinden kopmak zorunda bırakılmıştır. Göçe zorlanan halkımızın bu kesimleri dünyanın her tarafına savulmuştur. Göçertilen bu halk kesimlerine, göçün temel nedenlerini kavrama görevlerimiz de vardır. Bu nedenle başta, insanlarımızı dönüğe tevkil edilmelidir. Ülke ilişkileri her yönüyle sıklaştırılmalı, canlı tutulmalı ve ülkeye sağlam bağlar inşa edilerek köküne ulaşma huzurlandırılmalıdır. Yurt dışına bulunulduğu sürece telefon, mektup vb. yollarla ilişkiler yoğunca geliştirilmelidir. Aile bünyesinde başta çocuklara yurtseverlik, ülke aşkı ve ülkeye bağlılık eğitimi hale getirilmelidir. Aile içinde yetkin bir yurtseverlik sürekli hedeflerden oluşmalıdır. Avrupa alanlarında teknik ve benzeri konularda temin edilebilecek olanakları ülkeye aktarma görevi kesintisiz yerine getirilmelidir. Bu açıdan da devrime katkı ve destekler sunulmalıdır. Cemevletler ilişkileri, örneğin mektuplaşma yoluyla geliştirmek ve çocukları mücadeleye kanalla etmek sürekli hedeflenmelidir.

Aile kurumuna ilişkin: Temel sorunlarımızdan bir diğeri ise, aile kurumunu yetkinleştirme ve aileyi çağdaş yapıya kavuşturmadır. Aile içindeli yanlış anlayışları bertaraf ederek aile bünyesindeki ilişki tarzını ulusal kurtuluşçu bir yapının tarzına dönüştürmek gerekiyor. Bu amaçla, aile kurumuna ilişkin özel eğitim toplantılarına, benzer şekilde çocuklara özel eğitim programlarının hazırlanmasına gidilmeli ve aile kurumu içinde başlatılan bir aile yaratma görevi hedeflenmelidir.

Kültürel faaliyetlere ve dış ilişkiler faaliyetlerine ilişkin: Görevlerden biri de, mevcut yapının ulusal kurtuluşçu bir kültür yapısına dönüştürülmesidir. Var olan kültür değerleri korunarak pratikte sürekli değerlendirilmelidir. Toparlanıp derlenecek müzik, folklor ve diğer değerler halkın hizmetine sunulmalıdır. Kürdistan kadınının sosyal yaşamına ilişkin sergiler, toplantılar, geceler düzenlenmeli ve bunlar mücadelenin tarasını için da kamuoyuna da sunulmalıdır. Başta Türkiye'deki kadını örgütleri olmak üzere, bulunulan ülke-

lerdeki değişik halklardan demokrat ve ilerici kadın kuruluşu ve örgütleriyle ilişkiler geliştirilmelidir. Her alanda YJWK safından bir folklor ekibinin oluşturulmasına gidilmelidir.

Eylemsel faaliyetlere ilişkin: Başta başlat TC sömürgeciliği ve emperyalizmin Kürdistan halkı üzerinde uyguladıkları baskı, katliam, saldırı ve benzeri uygulamalarına karşı, ERNK'nin veya bünyesindeki yurtsever birliklerin düzenlediği protesto amaçlı yürüyüş, miting, legal vb. gibi etkinliklere YJWK olarak en güçlü tarzda katılım sağlanmalı, etkin rol oynanmalıdır. Birliğimize özgün eylemleri de yer yer hedeflemeliyiz. Newroz gecelerine, ordu gecelerine, ulusal direnişli güçlendiren gecelere ve benzeri etkinliklere YJWK olarak en güçlü katılımı hedeflemeliyiz. Birliğimize özgü olarak da yer yer bu tür etkinlikler düzenlemeliyiz.

Propaganda, ajitasyon ve kitile çalışmalarına ilişkin: YJWK komiteleri başta kendi eğitimlerini düzenli yapmalı, sonuçlarını ve eğitim düzenini üyelerine ve kitilelere taşınmalıdır. Komiteler eğitimlerini kendi koğullarında ve kendi imkanlarıyla değişik tarzlarla geliştirmeli ve bu temelde de komite üyeleri yetkin bir propagandacıya kavuşmalıdır. Koğulların olduğu her kentte ve birçok kentte de semtlerde siyasi amaçlı eğitim toplantıları ve sohbetleri geliştirmeli, yoğun okuma çevrelerine gidilmelidir. Almanya ve Hollanda'da açılan YJWK dernekleri işletilmeli, merkezi olan bu derneklere yereller de güç katalmalıdır. Derneklerde ve toplantılarda mücadelemizi tanıtan ve yurtseverliği geliştiren filmlerin gösterimine gidilmeli, benzeri olanaklar geliştirilmelidir. Merkez düzeyde Avrupa'da düzenlenecek olan kamp eğitimlerine de güçlü katılım sağlanması hedeflenmelidir.

Sonuç olarak; konferans ve toplantılar yapıldığı birçok alanda, alanların özgüline denk düşecek biçimde bir dizi önemli kararlara ulaşılmıştır. Konferanslarda birçok sorun önemli oranda açılmış, tartışılmış ve frdelennmiştir. Yeni dönemde de, örgütlenmeyi sağlama, yetkinleştirme ve YJWK'nin esas çalışma tarzına ulaşma, esas olarak alınan kararların hayata geçirilmesiyle mümkün olacaktır. Bu nedenle, başta bölge yönetimleri ve üyeleri, kararların ısrarı, takipçisi, uygulayıcısı ve denetleyicisi olmalıdır. Yeni dönemde ulaşılması gereken doğru çalışma tarzı ve örgütlenme anlayışı, merkezi düzeyde yapılacak YJWK'nin III. Kongresi'nin de bir ön hazırlığı biçiminde olabilmelidir.

O halde; konferans sonrası ataklığı, canlılığı ve coşkuyu koruyarak süreklileştirilmeli! Bu temelde daha yetkin çalışma ve ilerleme tarzına kavuşalım!

Daha yetkin bir kadın hareketini geliştirmek için görev başına!

YJWK - Avrupa Örgütü

"Çocuklar! Beyninizde ve yüreğinizde vatan, özgürlük ve halk aşkı, gözlerinizde cesaret ve aydınlık, ellerinizde yaratımın hüneri, alnınızda direnişin onuru olsun!.."

Çocuklarımız: "Kürt diliyle okumak istiyoruz"

Bonn (Berxwedan): 24 Mart 1991 Pazar günü kalabalık bir çocuk grubunun katılımıyla "Bonn Kürdistan Centrum" salonunda eğitim amaçlı bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıya Kuzey ve Güney-Batı Kürdistan'dan Avrupa'ya gelen çocuklar katıldı. Çocuklar, "Ey Raqîp" marşını topluca ayakta söyledikten sonra ders hocalarının söyleyeceklerini dinlediler. Hocalarının açtığı konuşmanın bir bölümü, salonda hazır bulunan çocukların ana ve babalarına da yönelikti.

Öldükçe coşkulu geçen derai çocuklar, büyük bir dikkat ve sevecilik içerisinde dinlerken, zaman zaman parmak kaldırarak kendilerine yöneltilen sorulara cevap verdiler.

Haftanın belirli günlerinde verilen derslere önümüzdeki süreçte de devam edilecek. İçerisinde eğitim yağından küçüklerin de bulunması dikkat çekti. Çocuklardan, yağıın 4 olduğu anımsal tarafından söylenen Mîzgîn'in, "Benim yağıın 8, ben de katılacağım" sözleri, diğer arkadaşlarının yanında derai izlemeye olan ilgisini gösteriyordu.

Bu arada Kürdistan'ın değişik yörelerini ve bunların bazı kültür değerlerini tanıtan Kürtçe sözlü video programı da gösterildi. Program, küçükler kadar büyüklerin de ilgisini çekti.

Verilen eğitimin sonuna doğru yapılan konuşmalardan sonra çocuk komitesinin oluşturulmasına geçildi. Komiteye yer almak isteyenler parmak kaldırdı. Kendilerini öneren adayların seçiminden sonra oy çoğunluğuna göre 7 kişi kazandı. Öneri ve istek bölümünde çocuklar, Kürdistan ulusal kutuluğu mücadeleyle dayanışma amacıyla hep-sinden gelen istek karşısında ayda 1 Mark parayı yardım olarak komiteye vermeyi kararlaştırdılar.

Toplantıya katılan çocuklardan bazıları, babalarıyla ileriki dönemler için mücadeleye daha çok destek vaadeden konuşmalar yaptıklarını da söylediler.

Çocuklar, çok başarılı geçen eğitimden anne ve babalarına söz ettiler. Anne ve babalar da bundan memnun kalarak, dikkat çekilen uyarıları gözönünde bulunduracaklarını ve Avrupa'da çocuklarını Kürt kültür ve

eğitimiyle yetiştirmeyi çok önemli gördüklerini söylediler. Kendilerini Kürdistan Yurtsever Çocuklar Birliği üyeleri kabul eden çocuklarla Berxwedan'ın yaptığı mülakat şöyledir.

"Gerillalara ve Apo'ya selam yolluyorum"

- I -

Berxwedan: Adın nedir?

Çocuk: Hemo.

B: İster misin Kürt çocukların Türkçe ve Arapça ile öğrenim görsünler?

B: Hayır.

B: Ne ile okunurlar?

H: Kürt diliyle okunurlar istiyorum.

B: Neden?

H: Dilimizdir.

B: Neden komala (dernek)'ye geliyorsun?

H: Arkadaşları görüyorum ve okuyorum.

- II -

B: Adın nedir?

Ç: Adım Welat.

B: Sen de Kürt okuluna gidiyor musun?

W: Suriye'de gidiyordum. Burada eğitime katılıyorum.

B: Gerillalara seviyor musun?

W: Evet.

B: Büyüyünce ne yapmak istiyorsun. Onlara ne tür yardımlarda bulunacaksın?

W: Kürdistan'a gidip onlarla beraber savaşmak istiyorum.

B: Şehitler için ne diyorsun?

W: Onları seviyorum.

- III -

B: Adın Öalistan mı?

G: Evet.

B: Nereden geldin buraya?

G: Kürdistan'dan.

B: Almanya'da kalmayı istiyor musun?

G: Hayır.

- IV -

Sözlerini Kürtçe ifade edemeyenler Almanca da konuşabilir

diyerek, tekrar sorularımız yöneltiliyoruz.

B: Adın nedir?

Ç: Huanitya.

B: Kaç yıldır Almanya'dasın?

H: 10 yıldır.

B: Burayı seviyor musun?

H: Hayır.

B: Neden?

H: Çünkü vatanım değildir.

B: Ülkemizi nezesidir?

H: Kürdistan.

- V -

B: Mazlum büyüyünce ne yapmak istiyorsun?

M: Savaşmak istiyorum.

B: Ne için savaşmak istiyorsun? Kime karşı?

M: Türkiye ve Saddam'a karşı.

B: Kimin yanında?

M: Kürt gerillalarının yanında.

- VI -

B: Kürdistan gerillalarını duyuyor musun?

Ç: Evet, biliyorum.

B: Onlara ne göndermek istersin?

Ç: Gerillalara ve Apo'ya selam yolluyorum (Allaqlar...).

B: Kaç yaşındasın?

Ç: 7 yaşındayım.

B: Komala'ya gelmekten hoşlanıyor musun?

Ç: Evet.

B: Niçin?

Ç: ...

- VII -

B: Kürdistan gerillalarını seviyor musun?

Ç: Evet seviyorum.

B: Niçin?

Ç: Kürdistan'da savaşıyorlar, çocuklar için.

B: Neden çocuklar için savaşıyorlar?

Ç: Vatanı kurtarmak için.

B: Başka bir şey diyor musun?

Ç: Bili Apo!

- VIII -

B: Adın nedir?

Ç: Adım Ali.

B: Kürtçe kursuna sen de gidiyor musun?

A: Evet.

B: Gerillalar bizim için ne yapıyor?

A: Bizim için savaşıyorlar.

B: Büyüyünce ne olmak istiyorsun?

A: Gerilla.

B: Niçin?

A: Onlar ülkemizin özgürlüğünü istiyorlar.

- IX -

B: Adın ne?

Ç: Şilan.

B: Kürt olan hocanı ve derai seviyor musun?

Ş: Evet.

B: Başka diyeceğin var mı?

Ş: Yaşasın gerilla ve Apo!

B: Hangi Kürtçe türkülleri biliyorsun?

Ş: "Ey Raqîp"i biliyorum.

B: Başka?

Ş: Çok.

BABAM

*Babam gelir aklıma
Şehit düşmüş dağlarda
Kürt halkının uğruna
Şehit düşmüş bu gerilla
Kalanların gözü yaşlı
Hem sevinçliler hem yaşlı
Şehit düşmüş gerilla
Özgürlüğün uğruna
Özgürlük kokan dağlarda*

Nazirullah

Avrupa'daki bütün Kürdistanlı çocukları selamlıyorum

Ben 13 yaşında bir Kürt çocuğuyum. Benim adım Özgür. Bütün Avrupa'daki çocuk yoldaşlarıma selamlıyorum: Bizim Kürdistan'daki çocuk yoldaşlarıma yardım edelim. Biz burada Avrupa'da renkli giysiler, lüks oyuncaklarla oynuyoruz ama onlar orada TC'nin kurşun sesleri ve joplarıyla yaşıyorlar. Onlar kurşun sesleriyle yatıyorlar ve joplarla kalkıyorlar. Bizim buradaki görevimiz, onlara yardım etmek. Bizim 10 lüks oyuncakımız olacağına 3, 4, 5 olsun. 10 tane renkli elbisemiz olacağına 5 tane olsun. Biz burada nelerle besleniyoruz... Onlar orada etmek bulamazken, giysi giyemeyenler biz burada en lüksünü giyiyoruz, en lüksünü yiyoruz. Annemiz ve babamızı zorlayıp Kürdistan'a dönmek istediğimizi söyleyelim. Eğer bunu da yapamıyorsak Kürdistan Yurtsever Çocuklar Birliği'nin başlı başına kampanyasına destek olmalıyız. Dedikim gibi, biz lüks şeylerle büyüyoruz ama onlar orada düşmana karşı taşla savaşıyorlar. Biz burada ise emperyalizmin içinde büyüyoruz. Onlar kadar dahi olmuyoruz.

Saddam Hüseyin'in Kuveyt'i legal altına alması bir savaşa yol açtı. Bu savaş Kürdistan halkı

için hiç iyi olmadı. Ben kendim için şunu söyleyebilirim. Ben Avrupa'da yaşamak, emperyalizmin içinde büyümek istemiyorum. Belki sizlerin görüşü de budur. Ben de elime bir taş alıp TC'nin askerlerine atmak isterdim. Onların yanında kalmak, kendi vatanımın üstünde yatmak isterdim. Ben de Nisêbîn, Cizra Botan ayaklanmalarına katılmak isterdim. Ama maalesef Avrupa'da kaldıkça ve benim gibi Kürt çocukları da burada kaldıkça, değil elimize taş alıp atmaya, düşünmek bile çok zor geliyor. Avrupa'daki Kürt çocukları burada kaldıkça oradaki çocuklar demeyecekler mi, sen vatanının özgürlüğü için ne yaptın?

Ben ve buradaki çocuklar nasıl bakacağız sırtlarına? Ama ben Avrupa'dan ya bu yıl ya da gelecek yıl giderim. Benim için rahat etmek, vatanım düşman elindeyken. Benim yoldaşlarım zindandayken ben burada kalmam. Tabii mutlaka bir gün kesin gideceğiz, ama bir şey yapmadan sonra ister git, ister gitme ne yararı olur?

Sevgi ve saygılarımla tüm Kürdistan çocuklarına...

Özgür Göçmen

Bi giraniya ARGK û weke encameke zagona efû kirinê, nîzama parêzkaran bi lez dihilweşe

Nûçeyên Berxwedanê
dîdin bîstandinê

Li Kurdistanê otorîte û serdestiya dewleta dagîrkerên Tirk di hemû qadên jiyana de dilerize. Li kêleka avabûna otorîteya rîzgari-xwaziya netewî, sistema cerdevanan ji bi lez dihilweşe. Çend aloziya rejîma faşîst kûrtir dibe, lînde ji kes û derdorên xulamok û cerdevan ji dikevine nava bizdana Gava ji aliyêke ev dibe, Kongreya Çarçemê PKK a Netewî ji zagoneke efû kirine danezane kir. Ev ji bû biryareke di cihê xwe de. Bersîveke xwe ya xurt destine.

Ji aliyê din giraniya gerdûluyan ji vê pêşveçûnê bêtir dilerize. Di encamê de nîzama parêzkaran gundan bi fîrê dihilweşe. Li Hezex, Cizra Botan, Nisêbîn, Gercowa, Sert, Şirnex û li gelek derên din, bi sedan parêzkar ji bo çek ji destan berdanê, ketine rêza serî-danê ji bo efû kirina xwe ji aliyê hêzên şoreşa Kurdistanê.

Li gundê Dîfîn navçeya Gercowa parêzkarên ku dixwazin çekan ji destê xwe berdin, greveke rûniştinê çêdîm. Biqasî 20 kesan xweştin çekan li dijminî

vegerîn. Li bersîrîyaren dagîrkeran daxwaza wan nepejirandin. Dûv re parêzkar, bi armanca protestoyê li pêşiya avahiya qeymeqamî greveka rûniştinê pêk anîn.

Di dawiya meha Nisanê de gerdûluyan ARGK avetibûn ser gundê Dîfîn. Ji parêzkaran xwestibûn ku di 10 rojan de çekan li dijminî vegerînin. Piştî 10 rojan gerdûluyan hatin gund, lê nêrîn ku parêzkar çekan vegerandin. Birayê keyê gund Ahmet Orhan tevî xwe dibin. Dîbêjin parêzkaran, "Hêke hûn çekan navêjin, em ê wî bîxujin û paşê ji dor wê serê wê."

Paşê parêzkarên li Dîfîn diçin navçeya Gercowa ji bo vegerandina çekan. Dagîrker wan tehdît dikin, lê parêzkar ji daxwaza xwe nayin xwarî. Dewleta Tirk ji çekan nastine. Gava çare namîne, parêzkar dest bi greveke rûniştinê dîdî. Parêzkarên serî dane greve ev in: Ekrem İpek, Adil Orhan, Mahmut Orhan, Abidin Ay, Sabri Ay, Kerim Kaya, Hasan Kaya, Cemil Kaya, Emin Kaya, Ramazan Deniz, Behçet Akdag, İbrahim Akdag, Fahrettin Akdag, Sabri Akdag, Abdullah Akdag, Nazir Orhan, Huseyin Kavak, Hasan İpek Şermeş Aktaş, Tahir

Kepmen, M. Salih Orhan (keyê gund û serekê cerdevanan), İsmail Oner û Reşit Yavuz.

Serleşkerê qereqola cendîman goniya parêzkaran: "Hêke hûn çekan berdin, em ê wî bîxujin û paşê ji dor wê serê wê." Le parêzkar di biryara xwe de ronak in û greve xwe didomînin. Heyeke "Amnesty International" ji çû serdana wan û bi parêzkaran re peyivî.

Postdayên ambargoya li ser cerdevanan li Hezexê her diçe berfêrêrî dibin. Piştî gundê Xirabê Nêriyan, nîzama parêzkaran li gelek gundan din jî, dest pê kirine ku çekan li dijminî vegerînin, her çend tehdît kuştinê ya ji aliyê dagîrkeran li ser wan heye jî. Ji gelek gundan parêzkar ketine rêza çek ji destan avetîne. Gelê Hezexê ji bi biryar e, ku ambargoya xwe bimeşîne. Gel weha dibêje: "Li Hezexê diwê tenê yek cerdevan ji nemîne." Ki hema piçêkê ji ambargoyê stat bike, rastî protestoyan dibe.

Parêzkarên gundê Xirabê Nêriyan, Pîlîlî, Temerzê, Axridê, Bêzirkê, Memolan û Xirabê Rappin bi tevayî serî dane hikûmetê, da dev ji vî karî berdin. Parêzkar dibêjin, "Bila gel û gerdûluyan li me bîbûhurin, xirta dewletê ne xema dîlê me ye, em ji wan natirsin." Hejmara pa-

rêzkarên Pîlîlî, Memolan û Xirabê Rappin, li dora 70 kesî ye. Berî nîzama parêzkar li ber xwe dabûn û di dawiyê de bi ser ketibûn, lewma vê carê dagîrker ji xwe re çare nedîtin û lewma daxwaza wan pejirandin. Lê ji wan di bin navê vegerandina meşgîn (dixvên mehanetî) standine de, xeracê ji wan dixwazin.

Bayê çek berdanê li Hezexê hîna jî didome. Li derveyî gundan li jorê, ji gundên din jî, parêzkar kom bi kom dev ji cerdevaniyê berdidin. Ji gundê Zinarêxê 14, ji gundê Axridê 13 û ji gundê Erebanê 5 parêzkar çekan avêtin. Parêzkarên ku çek berdidin, dikarin di nava şerîyê Hezexê de bigerin û ambargo ji ser wan radihe. Lewma ji mirov dibîne, ku gelek dîlxwaz xweya dikin.

Keyê (muxtarê) gundê Zinarêxê Ali Ukal weha dibêje, "Bila dewleta Tirk edî destê xwe ji pîstira me bîxujin. Hêke ew dewleta re çendê pîstira xwe dide, nikare xwe bi arîdî xwe û heqasî askerên xwe, xwe bîparêz, ma em çî bîkin?" Bi vî awayê ken û elvanokên xwe li dewleta dagîrkerên Tirk dike.

Li derdorên navçeya Basan û qopaniya Beronî (Pîndîkê) jî parêzkar bi lez çekan ji destan diavêjin. Di nava parêzkarên ku

dixwazin çekan vegerînin û poşman bûne de, sercerdevanên mîna Beho Axayê bi cerdevaniya xwe navdêr jî hene. Ne tenê cerdevan efûya xwe dixwazin, gelek serekên eşîran û serok cerdevan ji poşman bûne, ku bi salan xulamîya dagîrkeran kirine û di avakirina sistema parêzkaran de roleke xwe hene.

Weke nûçeyên ji Sert û Şirnexê gihane me, serekê belediya Basan û eşîra Harûnan Beho Axa ji efûya xwe ji gelê Kurd û gerdûluyan dixwaze. Dîbêje ku hemû cerdevanên ji eşîra Harûnan, tevî mîn wê çekan xwe vegerînin dewletê.

Li dora Nisêbînê jî hejmara parêzkaran her diçe dihele. Cerdevan û hevxeberkarên çavortir ji dixwazin dev ji cerdevaniyê berdin. Xwe nêzîkê welatparêzan dikin û efûya xwe dixwazin.

Di vê dawiyê de parêzkarên gundê Hafêrê çekan ji destên xwe avêtin. Ev gund, gundê Mala Hemo ye. Li gund 37 parêzkar hebûn. Ji wan 27 çek avêtin. 10 cerdevanên mane jî, bêgav mane ku ji gund birevin. Xwe li gundê Dalan li cem parêzkarên din vedigerin. Lê agahî gihan me ku parêzkarên Dalan ji amadekariya xwe dikin, ku çekan li dagîrkeran vegerînin.

Bi êrîşên gerdûluyan ku li her çar aliyên bakurê welêt pêk dihên, hedefên dagîrkerî bi berdewamî lêdan digirin

Di serîhildanên meha Newrozê de bi milyonan mirov rabûn ser piyan. Li kêleka vê rabûnê êrîşên gerdûluyan jî tundtir bûn. Bi sedan welatparêz herikîn nava rezen ARGK.

Li ser vê bîngêhê di vê salê de ARGK lêdanên mezintir li dijminî dixê. Weke ku dijminî heq kiribe, gerdûluyan bersiv didin. Ji gelek gund û navçeyên Kurdistanê kom bi kom mirov xwe digihînin ARGK. Li ser axa welêt gelek qempên ARGK hatine ava kirin. Nûçeyên gihane me ev in:

WAN

Di navenda bajêr de êrîş çû ser mala ordiyê

Wan (Berxwedan): Şeva 10'ê Gulanê gerdûluyan ARGK avêtin ser mala artêşa Tirkan, di navenda bajêrê Wanê de. Di êrîşê de roket hatin bikaranîn. Xusarek mezin gihan avahiya mala artêşê. Li nîzama de, çend mirî û birînbûn jî dijminî hene.

Gerdûluyan em agahdar kirin, ku di kêliya êrîşê de, di hundurê avahiyê de, nûnerên dewletê yên fermî û sivîl di civînekê de bûn. Ev êrîş, bû lêdanêke herî mezin, ku li dijminî ketî. Hêzên dijminî ku ketibû nava tîrê de, paşê di nava bajêr de dest bi operasyonan kirin. Lê şopa gerdûluyan ARGK em bi bajêr neçûn. Lewma ji ber bêgavîya xwe, di nîzama de mirovên be hay girtin.

Rojê dîv re, ARGK di nava bajêr de gelek bi fîrê, belavokan belav kir. Dagîrker gotibûn, ku di hundurê avahiya de "tupek peqîya" bû. Bi vî awayî derewên dagîrkeran di nîzama de roivîtiyê, ji ber ku ARGK di belavokan xwe de li ser armançên êrîşê ji rawestîya bû. Piştî belavokan

belavokê dagîrker bêtir har bûn û bêtir mirovên be hay girtin.

Ji bo protesto kirina girtinê kêmî, paşê hinde welatparêz di avahiya Partiya Sosyalîst de dest bi greveke xwebirçûnê kirin. Behtîrî 20 welatparêzî tevî grevê bûne. Gelek mirov diçin serdana wan. Grev hîna berdewam dike. Welatparêzên di grevê de dibêjin, "Hûn encamek bîkare destê me, em ê grawa xwe didomînin."

Paşê partîya kesên hatibûn girtin, hatin berdan. Nîzama 5 kes girtî ne. Agahî gihan me ku di bin şikenceyan de ne. Navên wan ev in: Kadir Emek, Tahir Elmas, Axa Ertaş, Abdulrezak Ertaş û Nalî Ertaş.

Şeva 26'ê Nisane jî, di navenda bajêr de bîrêk avahiya postexaneyê ketibû ber agirê gerdûluyan ARGK. Nobedarekê ku xwestibû li hemberê gerdûluyan rabe hatibû birîndar kirin. Paşê nobedar di nexweşxaneyê de mir.

Rojê 3'ê Gulanê jî, di navenda bajêr de xwepêdaneke bî des-

tîr, bi armanca biranîna gelêd Mehmet Şîrî TEKÎN çêbû. Xwendokurê zanîngehê tavîl xwepêdanê bûbûn. Dûgîneyên piştigirtîya PKK, ERNK û ARGK hatin bangîn. Berî û piştî xwepêdanê, ERNK di nava bajêr de belavokan belav kirî bû, wêneyan bi diwaran xistibû. Wêneya Serok APO jî hate daleqandin.

Weke di hê zanîn, rojê 3'ê Gulanê sala 1987'ê M. Şîrî TEKÎN ji aliyê mîlîsên faşîst ên dewletê hatibû kuştin. Ew bi xwe xwendokarekî zanîngeha Wane bû.

Ji aliyê din, agahî digihînin me, ku ji Wanê jî gelek welatparêz xwe digihînin ARGK.

ÇEWUK û DÊRSIM

Li Cunekê ARGK lêdanêke din li dagîrkeran xist

Amed (Berxwedan): Li dora qopaniya Cunekê, ku dikeve navbera navçeyên Naxçivî, Gêxî û Depê, gerdûluyan ARGK lêdanêke din a mezin li yekaniyên artêşa dagîrkeran xist. Bi vî awayî ARGK tola gelêdê Cunekê, ku li gerdûluyan di meha Kanûna 1990'an de gelêd ketibûn, li erdê nehişt.

Rojê 30'ê Nisane yan jî 1'ê Gulanê eskerên qereqola gundê Seterê derketibûn operasyonê. Gava vedîstariyan ketin dafêke gerdûluyan. Di bûyere de behtîrî 10 serbaz hatin kuştin, gelek jî birîndar bûn. Ji ber ku hezên dijminî nehiştin çî kesek here cihê bûyere, me nekari em bi vebirî agahdarî kuştîyên ji dijminî bibin. Piştî ku gerdûluyan ARGK lêdana mezin li dijminî xistine, belavokêkê jî avêtine ser cendekên eskerên mirine, ku tedê hatiye nivisandin, tola gelêdê Cunekê hatiye hildan.

Di dawiya meha Nisanê de jî, li

navçeya Xozadê Şirdîma Dêrîmê gerdûluyan keyekî sîxûr bi mirinê ceza kirin. Vî kesî xebatên sîxûrî û ajantîyê dimeşand, hevxeberkariya dijminî dikir.

ŞIRNEX

Di gerên li Çiyayê Gebare de artêşa dijminî perçiqî: Serleşkerê 6 23 serbaz hatin kuştin, 9 jî xedar birîndar ketin

Êrîşek çû ser tabûra dijmin li Duwyanê û yek ji ser qereqola Ocaxên Komirî: 6 serbazên dijmin hatin kuştin

Navgîna komên xweser rastî reşandinê bû: 3 polis bi xedarî birîndar bûn

Şirnex û Cizra Botan (Berxwedan): Rojê 2'ê Gulanê li Çiyayê Gebare şerek di navbera yekaniyêke gerdûluyan ARGK û yekaniyên artêşa dagîrkeran de derket. Şer, cih bi cih a rojan doma. Gerdûluyan ARGK çî lêdanê negirtin, lê derseke mezin dan hêzên dijminî. Serleşkerê (ustegmen) 6 23 serbazên dijminî kuştin, 9 jî birîndar kirin. Serbazên din jî tev revîn.

Şer, li hêdoranê Dêrpevê çêbû. Cendekên serleşkerê 6 3 serbazên kuştî, dijmin bi helikopterê bire Cizra Botan. Ev di rojê yekemîn de hatibûn kuştinê. Rojê duwemîn jî, cendekên 6 serbazan bi helikopteran rakirin. Di rojên dîv re 14 serbazên din jî hatin kuştin.

Dagîrker tenê kuştina 3 leşkeran pejirandin. Lê kuştîyên di

rojê yekemîn de 4 bûn û bi sedan mirov li Cizra Botan cendekên wan dibûn.

Rojê 6'ê Gulanê a şerî de, helikopter hêzên nûh birin cihê şerî, gava vedîstariyan ji kuştîyên xwe diantîn. Di vê rojê de, ji balistîngeha bajarê Êlihê (Bazman) gelek şirok firin bi aliyê çiyayên Cûdî û Gebare ve. Lê belê, ji ber ku nekartin şopa gerdûluyan peyda bûn, bî ku bombeyên xwe bîxwejin vegerîyan.

Şeva 6'ê Gulanê jî gerdûluyan êrîş birin ser tabûra dagîrkeran li Duwyanê û qereqola Ocaxên Komirî. Di encama van êrîşan de jî, egêre bû, ku 6 serbazên dijminî hatine kuştin, gelek jî birîndar ketine.

Gerdûluyan ARGK bi yek carê du erîş birin ser hezên dijminî. Qereqola dijmin di encama êrîşê bi roketan de, bi tevayî hate hilweşandin. Le di qereqolê de çî kesek nehat kuştin an birîndar kirin, ji ber ku çî serbazê tede nebûn. Erîşa duwemîn jî çû ser tabûra dijminî ya li Duwyanê. Gerdûluyan li vir jî roketan bikarandin. Piştî erîşê gerdûluyan, bi lez xwe paş ve kişandin. Paşê egêre bû, ku 6 serbaz hatine kuştin, gelek jî birîndar ketine.

Êvara 14'ê Gulanê jî gerdûluyan reşandin ser navgîneke komên taybetî. Ev bûyere li nêzîkê bajarê Şirnexê çêbû. 3 endamên komên taybetî birîndar ketin.

Agahî digihînin me ku li dora Şirnexê gelek erîşên gerdûluyan en din jî pek hatine. Nîmûne: Rojê 2'ê Gulanê, li Bestan li Çiyayê Ermenan gerdûluyan mayîneke vedabûn. Navgîneke dijminî ji ser derbas bû û bi tevayî rûxî. Dihê gotin ku gelek serbaz mirine. Her di vê rojê de li devera Harûnê nêzîkê Çiyayê Gebare, keyê gundê Banan a bi nava Xelîl, ji aliyê gerdûluyan hate girtin. Gerdûluyan li çiyayê wî bi mirinê ceza kirin, ji ber ku gerdûluyan wî yê giran li dijî gelê Kurdistanê hebûn.

LICÊ

Çekên ARGK bi hefteyan bê deng nebûn

Licê û Amed (Berxwedan): Li Licê û derdora Licê, ev e bi hefteyan e, çekên ARGK venaheşin. Êrîşên li dûv hev hatin pek anîn. Gavanên artêşa faşîst, komek xweşer û cerdevanên cehî lêdanên mirinê digirin.

Roja 2'ê Gulanê li dora gundê Mergî gerekî mezin di navbera hezên rişariya netewî û hezên dijminî de derket. Gundê Mergî dikeve bakurê Licê û 12 kîlometran ji navçeya Licê dûr e. Gerilla weha em agahî kirin: Li nêzikê gund komeke gerrillayan rastî hezên dijminî dibe. Şer derdikeve. Biqasî du saetan doma. 9 endamên komek xweşer hatin kuştin, 16 jî birîndar bûn. Hezên dijminî dixwestin dora gerrillayan bipeçin, lê lêdanên mezin girtin û nûna cewrikan dest bi revê kirin. Çi hundabûnek ji nava rêzên ARGK nebûye. Gel dibêje, ku hejmara kuştîyên ji dijminî bilindtir e. Guman heye, ku hinek birîndar ji paşê mirine.

Roja 9'ê Gulanê li devera Karazê navçeya Licê, yekemîyeke dagirkeran kete dafêke hêşên ARGK. Leşkerên dijminî tevî parêzkaran ji operasyonê vedigertyan. 5 serbaz û 2 parêzkar hatin kuştin. Herweha gerrilla dest danin ser hinde çekên dijminî jî. Ev dever nêzikê gundê Şeqlatê ye.

Ji aliye din, li dora navçeya Lice hinde komek dagirkeran xebatên kadalastro bi re ve dibiran. Gerrilla pê agahdar bûn, ku li baqûrê Licê li nêzikê gundê Aloziya ev koma dagirkeran orde dipeve. Roja 8'ê Gulanê gerrilla êrîşekê birin ser vê komê. Gerrillayên ARGK hemû kesên di komê de dîl digirin. Navgîna wan jî didin ber agirî û tevî dokumanên tede bi tevayî digewitînin. Koma kadalastro jî, heya derengê geve di destê gerrillayan de diha. Paşê hatin berdan. Gerrilla weha gotine wan, "Dîwê dîsa em we nedînin, ku hûn bi navê dagirkeran erdê wêlatê me bipîvin. Dîwê hûn bay bîzanîbîn, erdê Kurdistanê yê gelê Kurdistanê ye û ne bi xwedî ye. Ji nîka û pêve hûn nema dîstarin ul karê xwe bikin..."

Di hefteya yekemîn a meha Gulanê de li gundê Zongosokê jî gerekî çêbû. Gerrilla êrîşekê birine ser yekemîyeke dijminî, ku li dora gund dewriye digeriya. Şer biqasî

si saetekê doma ye. Hûna çî agahî li ser kuştî û birîndarên ji dijminî neqihane me.

Roja 6'ê Gulanê jî, li ser rîya Amed û Çewlîkê, li nêzikê Licê, di navbera gundan Biryaz û Xanîna Keleşê kerwanekî leşkerî yê dijminî, kete dafêke gerrillayên ARGK. Gava erîş dest pê dike, hezên dijminî, bê ku li gûn xwe bînerin, direvin. Em agahdar nebûn, ka çî lêdan li dijminî ketine. Lê roja dûv re, gava gundî diçin cihê bûyerê, goşên xwîndê dibînin. Ev jî şer dike, ku ji hezên dijminî hinek hatine kuştin an jî birîndar kirin.

AMED

Dafa ARGK li qopaniya Karazê

Êrîşek çû ser Avbenda "Kraikizi"

Li Hezro Êrîşa gerrillayan

Amed (Berxwedan): Yekemîyên dijminî en ji leşker û parêzkaran li nêzikê qopaniya Karazê ji operasyonê vedigertyan. Gerrillayên ARGK dafêkê vedan pêçiya wan. Hezên dijminî ji du alîyan ve gertîyan qopaniyê, lê ji cihê dafê derbas nabî. Le komeke parêzkaran ji nêzikê cihê dafê derbas dibe. Gerrilla erîşî wan

Paşê gerrilla kesê biribûn, dîsa berdîd.

Ji aliye din, roja 12'ê Gulanê meriv û malbatên girtîyan diçin peçiya girtîgeha bajarê Amedê, bi armanca ku bîkarbîn mirovên xwe yê girtî bibînin. Di vê rojê de, divêbû hevdişnek çêbibe. Lê bi hinceta zagona "Anti-Terror"ê, destûr nadin hevdişinê.

Malbat û merivên girtîyan ve napejirînin û dest bi protestoyê ku diwar dîkin. Gava çî encamê nakeve destê wan, ber bi aliye navenda bajarê Amedê ve, dest bi meşê protestoyê dikin. Nêzîka 400 welatparêz, tevî jin-zaro û mêran bi dirûgmeyên, "Bijî Kurdistan", "Bijî PKK" dimeşin. Gava diçin taxa Ofîsê, polis dora wan dipeçin. Lê welatparêz li ber xwe dan û belav nebûn. Polis dest pê dikin ku li mirovan bîdî. Welatparêz jî bi dar û kevîran bersiva wan didin. Çendî behtir ber bi pêş ve meşîyan, hejmar jî zêdetir bû. Polisê nêrin, ku wê bûyerê mezin biqewimîn. Gavên paş ve diavêjin.

Gelek endamên weşanê biyanî û Tirkî jî hatin, ku meşê biqopînin. Polîsan taktîka xwe guhartin. Li dora xwepêşdêran çemberekê çêkirin, da hema bi karibîn nehêlin ku hejmar zêde bibe. Welatparêz bi 600 kesan heya taxa "Dortyol"ê meşîyan. Meriv û malbatên girtîyan li vir midingeke lûn jî çêkirin. Bîkarnînen dagirkerî û zagona "Anti-Terror"ê protesto kirin. Piştî bangîna dirûgmeyan belav bûn.

ŞEMZÎNAN

Lêdaneke mezin li dagirkeran ket: 3 serleşker, tev bi hev re 7 leşker hatin kuştin

Şemzînan (Berxwedan): Li nêzikê navçeya Şemzînanê, roja 13'ê Gulanê kerwanekî leşkerî yê dagirkeran kete dafêke gerrillayên ARGK. Di bûyerê de 4 serleşker (3 subay, başçawîşek) û 3 serbaz hatin kuştin, behtir 10 eskerên dijminî jî birîndar ketin.

Li dora Şemzînanê kerwanekî dijminî dewriye digeriya. Li baqûrê Şemzînanê, di navbera gundan Katûnî û Kelaşkar de yekemîyeke dijminî dikeve dafa gerrillayên ARGK. Gerrilla bi rokêtan erîşî dikin. Dijminî rastî lêdanên mezin dibe. Paşê gerrilla xwe paş ve diçînin. Çi hundabûnek ji gerrillayan nîn e. Dagirker dîsa serî dan derewan û gotin, ku tenê 3 leşker hatine kuştin. Agahî gihan me, ku piştî şer dawî bûyî jî, demeke dirêj serbaz jî tiran nekarîne ji cihê xwe derkevin. Paşê birîndaran bi helîkopteran birine nexweşxaneyên Wan û Çolamergê.

QILABAN

Di êrîşên ARGK de gelek endamên dagirkeran hatin kuştin

Qilaban û Şîrmex (Berxwedan): Hema her rojê hinde êrîşên ARGK pêk diha. Gerrilla diavêjin ser hedefên dagirkeran. Dijminî lêdanên mezin digre. Nûçeyên ji gerrillayan gihane me ev in:

Roja 1'ê Gulanê yekemîyên ARGK êrîşekê birin ser qereqola dijminî ya li "Duzova" navçeya Qilaba-

nê. Da ve erîşa dora ewarî pek hatî de gerrilla, rokêt û çekên otomatîk bi kar anîn. Gelek serbazên dijminî ên di qereqolê de hatin kuştin an jî birîndar kirin. Lê agahiyên bi vebirî hûna neqihane me.

Roja 2'ê Gulanê di navbera navçeya Qilaban û gundê Bilehê, li zivînga Kalîke gundê Zîravîkê, gerek di navbera leşkerên dijminî û 2 gundiyan de derket. Şer behtir 8 saetan doma. Pêşî gundiyan derdore bawer dikirin, ku gerrilla şer dikin. Lê paşê bûyer ronahî bû. Du gundî derbasî baqûrê Kurdistanê bûbûn û dixwestin dîsa veşerîna baqûr. Gava jî tixûbî derbas dibûn, şer derdikeve. Herdu gundî di dawiyê de hatine kuştin. Gundiyan hatine kuştin ev in: Ahmet Sîdar (ji Gundîkê Meleş navçeya Şîrmexê) û Abdulmeçît Beşek (60 salî, ji gundê Hêşalê navçeya Qilabanê).

Roja 6'ê Gulanê li devera Erzanê gundê Dîlganê gerek di navbera gerrillayan ARGK û yekemîyên dagirkeran de derket. Şerêkî diwar derket û biqasî saetekê doma. Weke nûçeyên gihane me, serleşkerêk û 4 serbaz hatine kuştin. Gelek jî birîndar ketine. Di bûyerê de gerrillayek jî birîndar ketiye, lê rêhevalên wî, wî tevî xwe birine.

Her di vê rojê de, li nêzikê Yekmalê yekemîyeke ARGK rastî hezên dijminî bû. Şerêkî derket. Serleşkerê yekemîya dijminî û cerdevanek hatin kuştin. Çi hundabûnek ji gerrillayan ne bûye.

NISÊBÎN

Têkoşerek ji ber nêxweşiye şehîd ket

Nisêbîn (Berxwedan): Tekoşerê bi navê Hacı Huseyîn Yîğîr, ku ji demeke gelekî dirêj bû li navê rîşên ARGK de bû, ji ber nêxweşiyeke dîlê xwe şehîd bû. Rêhevalên wî, wî anîn gundê wî Derê.

Gava gelê derdore pê agahdar bû, ku şehîdî anîne gund, bi hezaran mirov çûn ser gora wî. Gundê Derê bi welatparêzan tijî bû. Bi sedan mekîneyên diçûn gund kerwanekê li ser rîyan çêkirin. Ji Cîzîra Botan, Sêrt, Amed û gelek derdora din bi hezaran mirov çûn serdana li ser gora şehîdî. Li ser gorê rawestî hîmetê û dirûgmeyên weke "Bijî PKK", "Bijî ARGK", "Bijî Serok APO" bangîn.

PAZARCIX

Pikollyên dagirkeran hatin protesto kirin

Pazarçix (Berxwedan): Di van demên dawiyê de li Êrdîma Berferadê jî, pêşgîrî li dora navçeya Pazarçixê, xebatên gerrilla pêşve diçin. Yekemîyên gerrilla her diçe lextir mezin dibin û lêdanên mezin li dijminî dikovin. Dagirker jî pikollyên xwe yê li ser gel diwar dîkin. Li gelek gundan dagirker dixwazî mirovan bi zorê bikin cerdevan. Lê gele me yê welatparêz li ber xwe dide û daxwaza dijminî napejirîne.

Ji aliye din, bîlî hemû pikollyên dagirkeran, roj bi roj behtir welatparêz, xwe diçînin nava rezên ARGK. Roja 9'ê Gulanê di navenda navçeya Pazarçixê de, bi armanca protesto kirina pikollyên dagirkeran, bi tevî bûna 700 kesan xwepêşdaneke çêbû. Xwepêşdêr bi bangîna dirûgmeyan dawî bi livbaziya xwe anîn.

SÊRT, BERWARÎ û DÎH

Gerrillayên ARGK li gund û bajaran êrîşên diwar û tund pêk anîn

Sert û Berwarî (Berxwedan): Li Sêrt, Berwarî û Dîhê, li naven-dan û gundan, gerrilla gelek erîş birin ser hedefên dagirkeriyê. Hînek ji çalakî û livbaziyan gihane rojnemaya me ev in:

Roja 1'ê Gulanê, di navenda bajarê Sêrtê de, gerrillayên ARGK reşandin ser mala kesekî bi navê Ahmet, ku di karên leşkerî de dixebite. Ev kes ne li malê bû. Kesekî din di xerî de birîndar bû.

Roja 20'ê Nisanê li derdora Xêrxorê gerekî mezin di navbera hezên ARGK û hezên dijminî de derket. Weke agahiyên ji gel gihane me, dihe gotin ku li dora 30 eskerên dijminî hatine kuştin û gerrillayek jî şehîd ketiye.

Di rojên dawiyê yê meha Nisanê de, li gundê Çemê Pîrê navçeya Berwarî, yekemîyên ARGK erîşekê birine ser qereqola dijminî. Çi agahiyên berfireh li ser vê bûyerê hûna neqihane ber destên me.

Yekemîyeke dijminî a ji serbaz û parêzkaran ji gundê Pîrê diçû bajarê Sêrtê. Di navbera deventên Keleşê û Ehubekran de, rastî êrîşekê hezên ARGK dibe. Şerê derketî gelek dirêj didome. Çawîşekî pişorê dijminî birîndar ket. Bişî ve, çend kuştî yan birîndar ji dijminî hene, hûna diyar ne bûye.

Roja 6'ê Gulanê gerrillayên ARGK dîsa li gundê Xêrxorê navçeya Berwarî, erîşekê birin ser kerwanekî leşkerî yê dijminî. Serleşkerêk û 3 esker hatin kuştin. 6 serbaz jî birîndar bûn.

Roja 19'ê Nisanê li devera Kerxwarê navçeya Xîzêrê gerekî çêbû. Parêzkarêkî gundan bi xedari birîndar bû.

Şeva 9'ê Gulanê li dora gundê Nivîlan navçeya Dîhê gerek di navbera gerrillayên ARGK û hezên dijminî de derket. Dîhê gotin ku gelek serbaz û cerdevan hatine kuştin. Lê em agahdarê nûçeyên berfireh nebûne.

SERHEDEN

ARGK erîş bir ser navçeyan

Berxwedan-Navenda Nûçeyan: Di van hefteyan dawiyê de, gelek nûçeyên şer û erîşan ji Êrdîma Serhedan diçîna me. Li hûna me nekarîye, em bi berfirehî agahdarê van nûçeyan bibin. Hînek nûçeyên gihane me ev in:

Di rojên dawiyê yê meha Nisanê de, hezên ARGK erîşekê birine ser qereqoleke dijminî li nêzikê navçeya Dîrê. Avahîya qereqolê bi tevayî hatîye roxandîn. Guman heye ku hinek serbaz jî hatine kuştin an birîndar kirin.

Roja 29 an jî 30'ê Nisanê gerrilla avêtine ser navçeya Têkorê. Avahiyên polîsan û hikûmetê bi roketan hatine hilweşandin.

Di serê meha Gulanê de li derdora navçeya Qazîmanê gerekî diwar di navbera hezên ARGK û hezên dijminî de çêbûne. Dîhê gotin, ku ji hezên dijminî dagirker gelek esker, serleşker û komek taybetî hatine kuştin.

Ji aliye din, di serê meha Nisanê de, yekemîyên ARGK erîşekê qereqoleke dijminî li nêzikê navçeya Barîdê kirine. Agahî gihan me ku gerrillayên ARGK gelek endamên dijminî kuştine.

"Komîteya Mamostayên Welatparêzên Kurdistanê" damezirî

Ji ber pir sedeman, zarokên Kurdan li Almanya Federal dijîn. Ji bo fêrbûn û vegandina zimanê Kurdî yê zikmakî, ev demeke dirêj e kar û xebat tê kirin. Piştî çend civînan, di roja 23'ê Adara 1991'an de, nêzîka 30 mamostayên welatparêz, li paytexta Almanya, bajarê Bonnê li hev civiyan û komîteya xwe ya di bin navê "Komîteya Mamostayên Welatparêzên Kurdistanê" damezrandin. Ev komîte, di bin banê Yekîtiya Rewayên welatparêzên Kurdistanê (YRWK) de hate saz kirin. Bi xwe jî ev xebat, guncê e, ji kar û barên yekîtiya rawerên.

Azadiya zimanê Kurdî bi girani bi azadkirina netewê Kurd re girêdayî ye. Em di wê hewariyê de ne, ku pêkxistin û azadkirina zimanê bi tekoşîna rizgariya netewê Kurdistanê ve girêdayî ye û perçeyek e ji wê ye.

Di van çend salên dawiyê de, bi girani bi bakurê Kurdistanê li dijî dagirkeran gereki be hempa te herderwan kirin. Bi hunera vî gere gerîn û bi serbîldanên gel, tekoşîna serxwebûn û azadiyê gihîştîye koçberê gelekî bûn. Di demeke weha de sazimanên dewleta Tirk, di zagonên xwe de qedexekirina li ser zimanê Kurdî rakin. Bi van pêkhatin, li derveyê welat ji bîngeha xwedî û nivîsandina Kurdî rva bûye. Pêwîst e em ji van pêkhatin sudan bigirin û min her netewekî, ku li Almanya xwedî mafe xwendina zimanê xwe yê zikmakî ye, pêwîst e em ji li vî mafê jî aliyê xwe ve bibin xwedî par. Ji bo destxistina vî jî girîng e, her welatparêz jî hola xwe ve lêkolînan pêkê. Ji xebata me ya ji bo zimanê zikmakî re bibe alîkar.

Be guman, bi cih anîna vî mafê, karêkê dîr û dirêj dîxwaze. Di vî karê de em ji dîzanên ku fedekariyê mezin girîng e. Lê pêwîst nîn e ku em rawestîna ta ku em di dibistanên Almanyan de mafe xwendin û nivîsandinê bistînin. Iro zarokên Kurdan ji her demê bêtir li hêviya zimanê xwe û rûmeta xwe ne. Parastina zimanê me gelekî girîng e. Erk û delametek e, ku iro li ser mafe me ye, em di vî welatê biyani de zarokên Kurdan ji dîxtistina netewî biparêzin. Xwedî li wan derkevin û bi çand û toreya netewî mezin bikin.

Me mamostayan li gor derfetan xwe hinek nivîs û alîbe amade kirine. Bi van pêkhatin em ê di hinek herêman de û bi girani di komeleyan de dest bi kursên zimanê Kurdî bikin. Ev erk û delameta hemû welatparêzan e û di vî karê de alîkariya dê û bavên jî gelek e.

Em mamostayên welatparêzên Kurdistanê, bangî hemû welatparêzan dikin, ku xwedî li zarokên xwe derkevin û ji karê me re bibin piştevan û cihê xwe di nava vî karê de bigirin.

Komîteya Mamostayên Welatparêzên Kurdistanê
1 Nisan 1991

Ji serokê ERNK Abdullah Ocalan re

Em mamostayên Kurdistanê yê welatparêz, di roja 23. Adarê 1991'an de li hev civiyan û me komîteya xwe, Komîteya Mamostayên Welatparêzên Kurdistanê damezrand.

Bi navê komîteya giştî, em ellavên xwe yê rizgariya netewî ji We re pêşkêş dikin û di bin pêgengiya We de, serkewtina xebata ji bo serxwebûn û azadiya Kurdistanê daxwaz dikin.

Em bag dîzanin, ku berpirsiyariya We di vî rêveçûnê de gelekî mezin e. Ji ber vî yekê me jî hewl da xwe ku em bi delameta xwe ya welatparêzî rabin û gendî ji dest me we re, barêkê bigirin ser milên xwe.

Di vî dawiyê de êrîşên dagirkeran li ser tovgera rizgariya netewê Kurdistanê xurt û cunde dibin. Dîxwazî bi yekcarê û ji kokê ve pîrsa serxwebûn û azadiyê hîştin. Lê hema ku carî rûkariya bi hêza xwe ya leqkerî rêveçûn me ya qoregerî rabîwestînin. Çi ku em li ser bîngeheke mafdar xebata xwe didin meqandî.

Em ê jî, bi hemû hîm û derfetan xwe, bi zanabûna xwe, di nava vî xebatê de ji berê bêtir cihê xwe bigirin û li gora karibûna xwe li dijî dijmin û dagirkeran derkevin.

Dîjmin, her gav û demê xwestîye hebûna me hîştin, me astîmê bike, me jî çanda me bi dîr bixe. Ji bo vî gelekî xebitîye. Lê hema em ê zarokên Kurdan, li ku derê dibin bi la bibin, ji polîtîka dijminan biparêzin û wan bi çanda xwe ya netewî mezin bikin.

Dîsa, di dawiyê de em soz didin We, ku em ê heya dawiyê girêdayî qoreşer xwebûna Kurdistanê û azadiya gelê Kurd bimînin. Em ê di bin seroketîya We de bi her hîm û hêza xwe, bi hemû derfetan di dest xwe de, bixebitîn.

Komîteya Mamostayên Welatparêzên Kurdistanê
1 Nisan 1991

Çalakiyên xwendekarên Kurdistanê li derveyê welat

Xwendekarên Kurdistanê li Sofya, paytexta Bulgaristanê, bi rêveçûneke protestokirinê çûn pêşiya balyozxaneyê Emerîkî

N. Zaza - Sofya

Piştî gikandî û tekoşîna rêjîma Iraqê ya faşîst li hemberê hezen hevalbend, dewleta Iraqê kete asteng û tengzarîyê. Êdî hez te nema ku li ber xwe bide. Di wê domanê de serokê Emerîka Bush bang li gelê Iraqê kir ku li dijî Seddam rabin û wî ji ser hukum bavêjin. Her weha Emerîka jî amade ye ku piştî wan bigire û alîkariyê bide. Hingê Emerîka got, ku wê nehele balafirên Iraqî êrîşên xwe bi kar binin.

Lê dema ku gelê me li başûrê Kurdistanê serê xwe hilda û Zaxo, Kerkûk û Dihok bi dest xwe ve anî, rêjîma Bexdayê har bû û erîşên leqkerî yê hov, li pêşiya çavên cihanê û bi taybetî Emerîka, bi balafir û tang û topan gelemê da ber qirkirine. Zarok, jin, kal, pîr û mendalên li ber pêşîran, bihar li wan bû dojeh û berê xwe dan sinoren bakurê û rojhilata Kurdistanê. Bi milyonan li ber sermaye diqurimîn. Ne nan, ne av û ne jî dermane ku derdan rihet dike hebû. Her rûjekê bi sedan, bi hezaran dimirin. Bersîva Emerîka û Koma Netewan jî, tenê be dengî bû.

Roja 6'ê Nisanê xwendevanên Kurdistanê yê li Bulgaristanê dimînin, li bajarê Sofya li hev civiyan

û mepeke protestokirine birin ser balyozxaneyê Emerîkî. Bi dirûgmeyên min, "Bijî Kurdistan", "Bimîrin koledar" denge xwe bilind kirin û emperyalîzm û Seddamê faşîst riswa kirin.

Piştî veqera ji balyozxaneyê, belavokek bi zimane Bulgarî hate belav kirin. Naveroka wê piştigirtina Kurdistanê başûr û gerê serxwebûn û azadiya Kurdistanê bû. Ev belavok li tevayî balyozxaneyên ku li Bulgaristanê hene hate belav kirin.

Piştî re jî 15 xwendevanên welatparêz ketin greva xwebirçîştî. Ev grev li pêşiya balyozxaneyê Emerîkî pêkhat.

Televîzyon û radyoya Bulgaristanê rêveçûnê şanî kirin, li ser dîroka gelê Kurd jî, bi dorfirehî axifin. Her weha di civîngêhen xwe de biryar dan ku alîkariya gelê Kurd bikin. Hovîtiya rêjîma Tirk li dijî qoreşerên PKK, M. DOĞAN, M. R. DURMUS, K. PİR, di dadgeha Amedê de jî şanî kirin.

Yekîtiya Xwendekarên Welatparêzên Kurdistanê (YXWK)-Şaxê Yugoslavya, rêveçûneke protestokirine li dijî rêjîma Iraqê ya faşîst bi rê ve bir

YXWK - Yugoslavya

Roja 12. Nisanê 1991'an Yekîtiya Xwendekarên Welatparêzên Kurdistanê-Şaxê Yugoslavya, li dijî bikaranîna Seddamê faşîst li hemberê gele me ye li başûrê Kurdistanê rêveçûneke ku rêjîma Iraqê ya hov pişange û protesto dike bi rê ve bir.

Dema ku rêveçûnê gîha balyozxaneyê, nûnerekî ji xwendevanan nameyek sipart balyozxaneyê. Naveroka nameyê bi vî nolê bû: Dîve cihan me min milletekî ku hejmara wî 30 milyon e bipejirîne. Dîvê Emerîka jî bi vî çavî li me binêre, me min penahberan, ku tenê ji wan re kon û derman pêwîst e nebîne. Em xwedane welatekî ne, ew welata jî di nava çar dewletan de

Piştî re jî xwendevan berê xwe didin cihe Koma Netewan. Li wir jî nûnerekî xwendevanan nameyekê dispêre berpirsiyaran. Dîsa axaftina li ser Kurdistanê û pîrsa gelê Kurd bi dorfirehî te pêşkêş kirin.

Piştî wê, bi dirûgmeyên qoreşerî berê xwe didin balyozxaneyê Iraqê. Nêzîka 2 saetan li ber balyozxaneyê dimînin. Bi sloganên ku rêjîma Iraqê ya faşîst

Behrî 70 xwendevanên welatparêzên Kurdistanê, ku ji her çar perçeyên welat bûn, li paytexta Yugoslavya li hev civiyan û di bin ala Ênîya Rizgariya Netewê Kurdistanê (ERNK) de, bi dirûgmeyên qoreşerî yê min "Bijî serxwebûn, bimîre kedxwarî", "Bimîre Seddamê faşîst", "Bijî Kurdistan, bimîrin koledar" berê rêveçûna xwe dan balyozxaneyê Emerîkî.

perçe bûye. Pîrsa me pîrsa serxwebûna Kurdistanê û azadiya gelê Kurd e.

Her weha, nûnerekî xwendevanan li ser tekoşîna ku ERNK di bin seroketîya PKK de bi rê ve dike, bi dorfirehî axifî. Da zanin ku iro gelê Kurdistanê hêviya rizgariya xwe di PKK de dibîne. Ji ber vî yekê em dibînin, ku bi milyonan mirov li dora Partiya Karkerên Kurdistanê civiyan e.

pişange dikin. Bi dirûgmeyên weke, "Bimîre Seddamê faşîst", "Bijî Kurdistan" endamên balyozxaneyê dibizdînin.

Hemû weganên Yugoslavya pêwîstiyekê dan vî rêveçûnê û di weganên xwe de belav kirin. Televîzyon û radyo jî bi dorfirehî li ser sekinîn.

Her weha gelê Yugoslavya jî piştigirtina rêveçûnê kir û bi hejmareke ne hindik tevî mepe bû.

NAMEYEK JI ZOZANÊN ŞEREFDÎNÊ

Beyanî xweş be hevalên dilsoa,

dibe hûn bizanibin ku niha li cem min beyanî ye. Lê, ne ji firbûna we ye, ji ber ku min di serî de got, beyanî xweş be. Le hûn nizanin gelo niha li dora min çi dibe! Ez li ku deverê me û çi dikim. Çiqasî dîlê min fireh e! Hevalên bi rêz,

Niha sîr û bayê beyaniyekê ji dawiya biharê te. Hêdî hêdî pelên daran bêtî ku beşên dirêzînin. Ne mîna baya payzê, ku pelan hildîweşîne. Mîna roj sor e, nivî derketîye û nivî jî bi nivîsanîna min re derdikeve. Hemû lat û zinar, dar û ber, çavên xwe li ber sîrî vî bayê hênîk û tîrêjen vî roja xweş, jî xew vedîkin. Hîno-hîno her der di nav pencên rojê de dixemilî û xuya dibe. Her weke çavên pêşmêrgan, ku her derê dibîne, weha ji rojê her der bi xwe re şiyar idrîye.

Nobeta min qedîya, gûna min hevalê D... girt, lê tiştê ku ez ê li

jêrê bînim ziman, nehîştin ez xû bi xû dev ji mewziya xwe berdim. Ez niha li ser gîrekî bilind im. Mewziya min di nav tûmikan de nayê xuya kirin, belê geva çûyî hinekî ser bû. Lê dîsa jî, serkevîna livbaziya me dîlê me germ kiribû. Min xwe vediparîmand û geh xwe diguwaşt û diçivand ser hev. Çiqas awirên min kîşandin, min nihêrî. Dora min hemû dar û berên çiyayî, min hinekî li xwarê nihêrî, hemû heval civiyane ser hev û li dora çaydanê ku ji teniyê reş bûye kom bûne û bi dorê çaya ku li ser êzîngan germ bûye vedixûn. Şutikên xwe bi ser şal û şapken xwe de girê dane, G-3 G-1 û qillêş bi ser mûlê wan de ye, hewqas bejna wan bi xemlî dibû! Gelo tuha ev şal û şap weha li bejna min jî tê? Min hêdî çavên xwe xavrandin ser bejna xwe, destê xwe di ser rextan re bir û min maçî serê qillêş xwe kor. Ax... Çiqasî xweş e! Dîtin û gotin nabin yek, ez nikarim bi

gotinan bînim ziman. Çiqas mirovên dilovan in, mirov çiqas bi wê bejnê ser bilind e! Çiyaneko bi rûmet e, mirov têde serbest û azî ye, ew dîlê bi çûk ku xwe di bin parafiyên dîfa şingê de ji hêla çepê ve veqatîbû. Li vir dibe hêlîna mîlyonên mirovan.

Ji hêla dîn ve, ji dîr dengê banga dîkan, reyandîna seyan, borîna çêlekên, kar û berxîkan û dengê billûra şivanan tevî hev dibe û dizizike. Min direj û dîr nêrî, li wî gundê ku di qundaxa çiyê de bû. Min xwest ez nasbikim, gelo di serê vî beyaniya han de mirovên gund çi dikin? Êdî min hêdî-hêdî destê xwe avêt dîrbîna xwe û ji ser texte şingê ber bi çavên xwe ve bir. Berî ku ez gund bibînim, kerîye pres li ber çavên min ket, ku lib-libî bûne û diçêrin, şivanên wan jî li hev civiyane, şalikên xwe li xwe pêçane û dûman ji devê wan diçe. Lê evîna gund, a wan zarokan ez bêtîr kîşandim. Ew zarokên ku

li dora sêpiya meşkê civiyabûn û serê xwe dabûn stûnên wê. Diya wan ji meşkê dibe û tîne, dew dikê, tevî ku bag nedixuya jî, lê dîsa min dîzanibû ku her zarokêkî niha perçeyek nan girtiye û li hêviya diya xwe ye, ku her yekî hinek nivîşk û tû deyme ser nanê wî. Gelo, niha bi çî kezab gewitîyê li hêviya derketina nivîşkin. Min dîzanibû jî, ku dayîk niha vî stranê bi kulpe-kulpa meşkê re dibêje

**Kulpişkê, kulpişkê
Bib û bine vî meşkê
Tasek dew jê bipişkê
Yê din bike nivîşkê**

Careke min dît ku, beroşka mezin da ber devê meşkê û dew berda yê.

Hema min dît ku, ez zîmanê xwe bi dora devê xwe dixim, min destê xwe ji dîrbînê berdaye û bi ser simbêlên xwe ve dibim. Ax... Xwezî niha taseke

basonî mezin, weke ya diya min, ji wî dewî li vir baya û min bi ser qirîka xwe ve kirin! Lê ez li ku û dewê meşkê li ku. Min divabû ez nasbikim. Gelo, wê diya wan zarokan nivîşk û tû bide wan, an na! Lê min nikaribû ji wîlo bêtîr li wan binêrim, ji ber ku heval li xwarê li benda min bûn.

Hevalên hêja,
bi rastî ez li wan salên çûyî poşman dibim. Jiyanê rast, mîranî, egdî û hemû rengên mirovahîye li vir peyda dibin. Ew jiyanê kevin tev sexte bû, eger hûn divên ji bo mirovahîyê xebate bikin, werin vir, an jî vir ji bir nekin.
Belê, ez bawer im bes e, edî ez ê ji herim para xwe ji wî nana ku li ser kevîrên tenik pan, sor û qemûrî bûyê, bi çend qedehên çaya ku li ser êzîngan germ bûye bixînim.
Heyanî careke dî, ez we hemûyan silav dikim.
Bi xatîrê we...

Gerîlîyek
ji baqêrê-rojavayê Kurdistanê

BIHAR Û GUNDÎ

Herbişî

Bihar xweş e. Jiyanê geş dîke, jaran xurt dîke û gemarê paqij dîke. Hatina biharê tune kirina zivistanê bi xwe re tîne. Di dawiya zivistanê û destpêka biharê de jî, ji bo gundiyan Kurdistanê gelek zehmetî û dijwari çêdibin. Li hêlekê jî berf dîhele, rê vedibin, çûyî û hatin serbest dibe. Her kes dikare daxwazên xwe pekkîne, kîmasiyên xwe û yên malê bi kîrîn û firotinê temam bike.

Gundiyan gundê me, serê sibehê li ber dîwêr xwe dane ber garmiya tavê (rojê). Li ser halê hebûn û tunebûnê xeber didan û digotin: "Niha yek ji bo xwedê biçûya bajêr çiqas bag dibê. Weke biçûya Hecî (mala xwedê). Ma wî hemûyan jî du'a bûn. Wê me bigota agirê dojahê (cihennamê) nabîne." Sofî Sîlo rabû ser xwe û got: "Gêl gundiyan, ji bo xatîrê xwedê ez ê niha herim bajêr. Hûn çi dixwazin ez e bistînim û hetanî şar nabûye jî ez ê vegerim." Gundî tev kîl xweş bûn û du'a kirin. Sofî, li kera xwe siwar bû, berê xwe da bajêr û bi rê ve çû. Gihîşte nava sîkê, di ber deriyê mîzgeftê re bihurî. Bû qêrîna dengê azanê. "Allahû Ekber... Allahû Ekber..." kete guhên Sofî Sîlo. Sofîyê belengaz, wê çawa bike? Ger neçe mîzgeftê gunehkar dibe. Hêr mîzgeftê jî, we kerê çawa bike? Sofî Sîlo ker teahmîl xwedê kir û kete mîzgeftê. Hem nîmêj dikir, hem jî li kerê dişikir. Gelek xwe dayê, bi tenê ferz kirin. Sofî çawa ker berda, ker çû ber deriyê dikanekê. Kete ser pîvazên ber deriyê dikanê û têra zikê xwe xwar. Dikandar jî, wekî Sofî Sîlo bi tenê ferz kirin û derket. Çav li kerê û pîvazên ket, bi ser kere da qêrîya û

kîre hawar. Kurriyê kerê tîstiya û banda. Kurri û dikan-dar li hev qelîbin, her du ji ketin xwarê. Li erdê dirêj bûn. Dikandar ji kerba ketin û can egandinê û pîvazan, li erdê gubê kurri geş kir. Kurri jî, ji kerba can û tîre zîtek avêt, li pozê dikandar xist, xwîne xwe di poz re avêt.

Dikandar kîre qêrîn û hawar. Her kes berê xwe dane hawarê. Ji hatin, qêrîn û hawaran kurri vecinîqî û banda. Ker li poy rast bû û şênî bi çepê ket. Sofî dît ku kurri û ker her du ji çûn. Sofî qevzek (baxek) pîvaz rakir, bi dî ker û kurriyê xwe ket. Dikandar çav li Sofî û pîvazên ket weha bang kir: "Bîgîrî... bermadî. Hala... hawar... bermadî. Qû ha... çû bermadî..." Kes nîzane çî hawar e. Her kes dev ji kar û xebatê berdan. Dikandaran dikanên xwe girtin, bajar seranserê hev bû, her kes dibêze Xortekî ji xwe razî, xwest kurri bigre. Bi hêra xwe avêto ser, lê zefî nekir, bi dev û rûyan çû xwarê. Enî li kevîr ket, xwîne xwe jê avêt, şênî lê kom bû û xortê hêja rakirin nexwestanê. Ji nîşkan ve deng bi sîlehan ket. "Ozê tîm" û polîs bi alper û maake derketin, li hawîrdorê agir barandin. Lê nedizanin çî ye, nedizanin li ye, bi tenê dixwestin hovîtiya xwe û emrê dewletê, li ser gel pêk bînin. Serokê polîsan li malê xebera cengê bîhîst û bi lîx xwe amade kir.

Çek li xwe girêda. Bi rê ve dayîka serokê polîsan xwe avêto ser kurê xwe. Ne dixwest ew bigre meydana şer. Herduyan li berhev dan. Gihîştin ber derî. Qumsêr derî vekir û çeka xwe kîşand. Dest bigir kir, lê xwe şaş kir. Li dayîka xwe xist, kuşt. Nodîzanî çawa bike. Tenê digot: Hîcûm... Hîcûm... Qehrman Ozê tîmno!.. Ateş..."

Pîr çû. Bîla çeka qumsêr û serê xwendevanan xweş be. Xwedê bike her roj weha be, bi xwe hevdu bikujin, li gûna me bin. Pîr nemir, na! Di qada şer de gehûd ket (!) Dîçe cînnetê Îngelîlah, em tev bejin amîn. Lê ozê tîm û polîs, nedizanin kî bigirin û kî jî bikujin. Tenê dibezîyan û dîteqandin. Lê hema xortan jî, dîzanin çî dikin, dixwestin alîkariya Sofî bikin û kurri bigirin. Li aliyekî êrîşa polîsan û dengê sîlehan, li aliyê din jî êrîşa xortan. Ji van rev û bezan kurri xwe li deriyekî qelîband û xwe avêto hundîr malekê. Xwediyên malê legana mehrê danîbûn. Li hawîrdora wê kom bûbûn û dixwarin. Lingê kurri li leganê ket. Mehrê pîjîqî ser û rûyên hemûyan. Kurê malê yê xort rabû legana mehrê rakir, ku bi ser kurri ve birjîne, lê li gûna kurri bi ser bavê xwe ve kir. Xortan û polîsan xwe dane derê derî. Polîsan gazi dikir ku derî vekin. Xortan jî gazi dikir derî venekin, da ku kurri xelas bikin. Lê belê, xort bûyerê dîzanin, polîs nizanin mesele kurri çye. Li wir polîs û xort bi hev ketin. Di wê kîlîyê de xwediyê malê xeber da sawcî. Sawcî jî, xwe gihande malê û dest danî ser mesele. Polîs bi gûn ve şandin û xwediyê malê kîre

wekî. Mehkûm teahmîl xwediyê malê kir, ku serê sibehê mehkûm derxîne mehkemê. Xort jî bi vî yekê razî bûn.

Serê sibehê mehkeme rûnişt. Heyet amade bû, her kesê cihê xwe girt. Xwediyê daweyê li aliyekî, heyet li aliyekî û koma gel li aliyekî. Her kes guhdar e. Gelo, wê mehkeme çawa bike û çî biryarê (qerarê) bistîne! Berî ku wekî kurri bine mehkemê, xortan bi dîz xwe gihandin wekî, hefsar kirin serê kurri û cîleke rengîn bi ser da kirin. Anîn li salona mehkemê sekinandin.

Hakim mekut li masê xist. Her kes bê deng bû. Hakim gazi kir û got: "Mehkûm bînin." Wekî, bi alîkariya xortan mehkûm anîn û cîlik ji ser rakirin. Kurri çav li şênî ket, kîre xîre xîr. Sofî Sîlo xwediyê kurri, di gowitî û damîş nebû. Rabû ser xwe û şîrîya. Hakim li ser şîrîya Sofî zanibû ku tiştêkî Sofî û mehkûm tev hev heye. Hakim hema pîrî: "Tu vî mehkûmî nasdîkî, çî ye te ye? Çawa ye wî çî hebe hemû tu ye bîdî. Zû berxîstê bîda." Sofî gote hakim: "Kurê min, hinekî bîhn fireh be. Hêra nebe ez ê rastîya xwedê bîjim. Ji bo min tu ji wêke wî, ew ji wêke te ye. Lê ez nas dîkim kurriyê kera min e. Ez dixwazim ji bo xwedê hêviyekê bikim. Tu hakimêkî, dîstê tu yekî wêke wî qûl bikî, mîna birakê xwe bîhesibî. Hakim hêra bû û qêrîya, got: "Hîç... rûne." Hakim gazi dawecîyan kir û got: "Kî dawecî ye û daweyê xwe çî ye?"

Dikandar rabû û daweyê xwe ji serî heta dawiyê got. E xort rabû, wî jî weke dîdî û kirî got. Serokê polîsan rabû, wî jî bûyera kuştina dayîka xwe got. Xwediyê malê mesele mehrê xwe got. Hakim gazi Sofî kir û got: "Ew tev dawecî ne, dîstê tu çawa ye hemûyan bîdî. Tu gotîne te hêra yan dixwazî tiştêkî bîdî?" Sofî got: "Belê, ez dixwazim weha bîbêjim. Ez mirovêkî li rîya xwedê me. Li gor ku ez dîzanim, di qandîna Qur'anê de gunehê kesî ji tu kesî nayê xwestin. Kî bi destên xwe bîka, wê bi hîstuyê xwe jî bîkîne. Ew emrê qandîna xwedê û Qur'anê ye. Ya duwemîn jî... meselen, tu kera min bî û sawcî efendî ji kurriyê kera min be. Sawcî efendî kera tîkîra nava sebegê mala Hesoyê Mamo. Kurê Hesoyê Mamo ji sawcî di nava sebegê de bigire, kurê Heso wê wêre li malê boça (dîwa) min jî bîka, lê boça sawcî efendî?"

Hakim bi hêra gotina Sofî birrî û got: "Rûne!" Sawcî dest bi xeberdarê kir û weha berdevam kir: "Ew mehkeme li ser heq, huqûq û edaleta însanî hatîye ava kirin. Ew qas dawecî jî bo heqê xwe, xwe teahmîl edaleta mehkeme kirine. Heqê mehkûm îdam qerarî dixwazim."

Sofî rabû ser piyan û weha dest pêkir: "Ji bo xwedê ez dixwazim heqê her kesî bîdim. Ez ê kurriyê kera xwe ji devê sawcî efendî derînim. Sawcî efendî îdamê dixwaze. Weke ku kurriyê kerê min, yara dayîka sawcî efendî be." Sofî dewam kir û got: "Min pîvaz qandîne, li gûna qezekê ez ê çar qezaxan bidim dikandar, razî bû?" Yê xort rabû ser xwe û got: "Lê ez, ne dawecî me." Hakim gazi xwediyê mehrê kir: "Ji bo heqê xwe tu çî dibêjî?" Xwediyê mehrê got: "Ez heqê xwe dixwazim." Sofî got: "Ew rîhet e. Ez ê mîlîk masê û mîlîk gonim bînim, tevî barek êzîng."

Hakim gote Sofî: "Te hemû dawecîyan razî kirin. Lê hema ji bo dayîka qumsêr, dixwazî çawa bîkî?"

Sofî got: "Xwedê rehîma xwe lê bîka. Cîlê xwe cînnet be. Serê cîvazê û qumsêr xweş be. Dayîka her kesî dîçe rehmetê. Ez ji dîzanîm xort e, dijwar e. Lê belê, girîng e mirovî bîtebîte. Lê dema nelehîa, ji bo rîwayê xwedê ez ê dîlê wî ji rîhet bikim. Ji bo bê kes nemîna, ez ê li gûna rehmetiya pîrê kera xwe bikim dayîka qumsêr."

Enîşka Rêzimanî

S. Bîçûk

Xeleka -III- NAV

Kêliyek ji bihara gundê min

Serê sibê ye. Rojê şaxên xwe yên zêrîn diavêtin mîrg û berpalek çiyê. Ox... xweg... ev çî awaza bê mirîn e, tê guhên min; "merêna" bîzîn û kehrîkan (karîkan), "borrîna" çêlek û dewaran. "barbara" berx û mihan (mihyan), "zîrdîra" çivîk û şalûlan. Dengê billûrêkê bi awazekî girînd û xemgînî mîna pêlên bayê, guhên min hênîk dike. Haho... strana, "Lo lo lawîko" bi dengêkî stûr (qulînd) û giran pêl dide. Di navê re "qebqeba" kewekî ji qontara çiyê diilind dibe. Şêrîn bang dike Narînê. Gulê bang dike Perwînê. "Hewhewa" sêgen gund, "qîdîda" mîrîşkan, wey bawo dengê zeriyeke deial ji ziyâ kehniyê tê, bi strana. "Her hebin pêşmergên me" xwe mijûl dike. Wey heşteyên (hisên) min ez çî bibîhîsim, ez çî berdim! Bî hev re ox yeh... Semfonîyeke siruştî bê mirîn e. Dengê zeriye; wey xweziya min bi we, pêşmergeno! Billûra gîvên, na... dengê kewan, na... na... wey lo dilo, ev çiyê, ev çî bûye!

Em 8 ji van rêzên li Jorê, van çend gotinan berçav bikin: Bihar, Gund, Roj, Mîrg, Çiya, Awaz, Guh, Kehrîk (Karîk), Berx, Şivan, Şêrîn, Gulê, Kew, Heşt (Hîs)... hwd.

Em dibînin her bejeyek ji van, kesekîyeke cihêkî yan ji tişteki dide nasdan. Ev kes (cih û tişt), bi vê bejeye tê bi nav kirin. Di zîmanê Kurdî de "Nav" ji van bejeyan re tê gotin û em dikarin nav bi vî rengî bidin nasdan: Nav, perçeyekê ji axaftina Kurdî, ango birrêke ji bejeyên Kurdî. Tişte, lawîrêk an jî kesek bi vê bejeye tê nas kirin.

Beşên navan

Di zîmanê Kurdî de 2 beşên navan hene: 1- Navên ku mirov bi her penc heşteyên (hisên) xwe bikaribe nasbike, ango hebûneke wan a berçav hebe, ji van re Şênber (Maddî) tê gotin.

Nimûne: Av, Nan, Çiya, Ba, Çêlek, Berx, Çivîk, Billûr...

2- Navên ku mirov nekaribe bi her penc heşteyên xwe nas bike, ango hebûneke wan a berçav tune be, lê mirov di raman û mêjiyê xwe de wan nas bike. Razber (Nemaddî), ji van navan re tê gotin.

Nimûne: Giyan (Rih), Jîrl, Hîg, Sewda, Bext, Raman

NAVÊN ŞÊNBER

Navên Şênber ên xwedî giyan (rih)

Jîn: Narîn, Şêrîn, Gulê, Neşrîn, Perwîn, Zîné Mêr: Azad, Hogir, Neşîr, Sebrî, Xebat, Hawar Mirovên nêr: Mêr, Xort, Bav, Xal, Bira, Zava Mirovên mê: Jin, Keç, Bûk, Xwûşk, Dotmam, Xaletî Lawirên nêr: Beran, Nêrî, Ga, Beraz, Dîk, Hesp Lawirên mê: Bîzîn, Çêlek, Mûh, Mehû, Mîrîşk, Mehîn

Navên Şênber ên bê giyan

Mêza: Av, Baran, Berf, Berog, Ode, Cam Nêza: Kon, Nan, Kevir, Agir, Êzing, Werfa

NAVÊN RAZBER

Ev nav tişteki bê rih û can, bê laş û giyan bi nav dikin. Tişteki ne berçav e, lê mirov di ramanên xwe de nas dike.

Nimûne: Hêvî, Tîra, Saw, Raman... Ev nav ji sê beş in: 1- Navên Raman 2- Navên ku ji rewşan (rengderan), bi anîna

paydanken "atî", "dî", "T" tîn saz kirin. 3- Navên Makderî (Çavkanî. Kirin).

1- Navên Ramanî: Hêz, Rih, Sewda, Hêvî, Tîra, Bext, Hîg...

2- Navên ji rewşan saz dibin: Bîratî, Hevaltî, Erzani, Xweşî, Bîlîndî, Şoreşgerî, Evîndarî...

3- Navên kirinê (makder, kok): Ev nav ji koka lêkeran (pişk, kar, fîl), bi anîna "a", "in", "andin" li dawîya wan, saz dibin.

Nimûne: Çûn, Man, Bûn, Dan, Bîrin, Kirin, Hatîn, Fîrotîn, Anîn, Revîn, Nalîn, Tîrsandin, Damezirandin...

Navên Razber

1- Ramanî Nêr: Sewda, Rih, Derd, Hîg Mêr: Hêz, Hêvî, Tîra, Saw 2- Abatraktîvî Atî: Reşatî, Seroketî, Koratî, Mirovatî Tî: Hevaltî, Bîratî, Zavatî, Bajartî Î: Erzani, Xweşî, Hogirî, Giranî 3- Makderî N: Çûn, Man, Bûn, Dan In: Bîrin, Kirin, Hatîn, Fîrotîn İn: Anîn, Revîn, Kirrîn, Nalîn Andîn: Kenandin, Tîrsandin, Damezirandin, Kelandin

Bi du awayên din nav di zîmanê Kurdî de par ve dibin:

1- Nasma (Bernas) 2- Navên gelemperî (Navên celeb)

1- Navên Bernas:

Ev nav mirovekî yan tişteki bi tenê bi nav dikin û ew tişt an ew kes bi wî navî xuya ye. Navên Bernas, navên tiştan, jinan, meran û yên welatan in.

Nimûne: Bagok, Botan, Qamişlo, Şêrîn, Zêrîn, Azad, Reşo, Kurdistan, Efrîn, Kobanê, Hêzil, Ferad, Dicle (Tîr)...

Navên Bernas her deme bi tîpa girs (gir) dest pê dikin. Di Kurdî de Navên Bernas ev in:

1- Rastnav: Ev navên mirovan in. Nimûne: Hacer, Berivan, Egîd, Sîmko, Rewşen, Sêvê, Temo, Cesûr...

Ev nav ji sê navan pêk tîn: A- Navên pêşî: Azad (navê kesekî ye) B- Navên bavî: Şivan (Şivan bavê Azad e) C- Navên malbatî: Temo (Şivan ji mala Temo ye)

Em dibîjin Azadê Şivane Temo. Yan jî Azadê kure Şivane Temo

2- Navên malbatî: Nimûne: Bedîrxanî, Osmanî, Pehlewî, Şîkaki 3- Navên nîjadî: Kurd, Faris, Ereb, Tirk, Ermenî... 4- Navên erdnîgarî (cografî): - Navên welatan: Kurdistan, Mîsîr, Filistîn, Hindîstan, Çîn... - Navên bajarên: Amed, Şîrnex, Qamişlo, Mehabad... - Navên çîyan: Bagok, Gebar, Cûdî, Ararad, Bêxêr, Çolamerg, Cîzîra Botan... - Navên çemên: Hêzil, Ferad, Dicle, Xebûr... - Navên çî (cih) û deran: Botan, Xerzan, Deşta Heolnan, Warîkê Kewan, Şarê Heşîrê, Goia Reqê.

JÎ BER MAYE

DAXUYANÎ

Radyoya Dengê Serxwebûnê dest bi weşanên xwe kir. ● Dengê Serxwebûnê, her rojên duşemb û înan, saet ji 18.00'an heya 19.00'an li ser pêla FM (91,1 KHZ) programên xwe diweşîne. ● Qada weşanên radyoya Dengê Serxwebûnê, li dorhêla bajarê Stockholmê ye. ● Dengê Serxwebûnê, di weşanên xwe de cih dide programên cihêreng.

Çend nîmûne ji weşanên Dengê Serxwebûnê ev in: - Programên ji bo zarokan - Programên torevanî (edebî) - Hevpeyvînen cûrbecûr - Nûçeyên teze - Muzîk; awaz, stran û hwd

Hemwelatîyên welatparêz û hêja, ■ Xebatkarên Dengê Serxwebûnê, li benda rexne û pêşniyarên we ne. ■ Nûçe, agahî û bûyerên welêt, ku Hûn bi wan bibihîstine, bigihînine radyoyê. ■ Guhdariya Dengê Serxwebûnê bidin. ■ Dengê Serxwebûnê bidine guhdarî kirin.

Telefonên pêwendiyê bi radyoya Dengê Serxwebûnê re 760 45 10 û 760 66 10

Navnîşana pêwendiyê bi radyoya Dengê Serxwebûnê re: SKKP, David Bagaran Gata 12 NB, 111 38 Stockholm

Xebatkarên Dengê Serxwebûnê

Ferhengok

Baneyî: Çiyê (cihê) ku xwedîyê kerîyê pezi li biharê koça xwe lê dideynin, "Merabî" Bayexdar: Giranbûha, Bi nîrx, Bi qîmet, "Semîn, Nefîs" Balesîr: Firoke, Teyare, "Talre" Bac: Bêş, Xerc, "Derîbe, Resim" Bajarvanî: Şarevanî, Hedaret, Medeniyet, "Temedun, Hedare" Bazirgan: Karwanê ku bazarê dike, Karwan. "Qafîla Ticaretê, Tîcar" Rangeşî: Propagande, "Dî'aye" Baş: Qenc, Rind. "Ceyîd, Heşen" Bawername: Tiştê ku haweriyê çêdikin û rastîyê derdixinin, "Wesîqe" Bazîne: Xelek, "Îtar" Baz: Lîstîk û tevgerandin, Teyrê baz, "Seqîr" Bale: Bejin, Bal, Qiyaset, Qilafet, Bilindbûn. "Qame, Sîmû" Babet: Cîna, Fesîle, Hal,

Keyşiyet, "Çawanî" Barxane: Debo, Enbara şîleh û berikan Bexşîn: Efkîdrin, Borandin, Lêborîn, "Efu" Berma: Kelepor, Mîras, Jêma, Şûnma, "Terîke" Bejavî: Tiştê li bejê û di avê de ji karibe kar bike, "Bermayî" Berhevî: Temrîn, Hîsker, "Temrîn" Berjeng: Nîganên nexweşiyê, "Elamat Elmêred" Benc: Mîrov bê hîg dike, "Mûxedîr" Berçûn: Beravêtin, "Ichad" Beraxaftin: Mîrov xeber dide, pê hîgê xwe, "Hezeyan" Berfîdank: Avsarîk, "Telace" Berdax: Qedeh, Peynê, Kas Berhêr: Dentar, Kevirê eş "Rîha, Hecer, El Tehîn" Bervema: Tiştê piştî kêrî kirinê dimîne, Encamê Kêmîdrînê, "Natic El Terîh" Berçavk: Çavîk, Gozîk, "Nezarat"

Çarenûsêkî nadiyar û katêkî dijwar

Mehabad Kurdî

Wek dezanî nîjîmî dîktatorî Êraq le berebeyanî 2. Abî 1990 da Kuwêti dîrawaşî dagîrkird û bezerî hêzî le 8. Abî 1990 da beşeweyî lîkand. Helebete girtîni Kuwêti le layen supay yek mîlyonî Êraqewe buwe hoy narezaî derbîrîni sorbey zorî welatan û gelanî cîhan dij be nîjîmî faqîstî û mîlhurî Berda û rîwa kîrdîni Hîdîrî hawçerî Ereb Seddamî Tîkrîtî. Her le seretawe nîjîmî gelî bîrî û bîyanîyî dehanawe be mebestî glawaney xoy ke ewî le duwa encam da bîrî bû le sowîtkîrdîni wîlatêdî bîçkolaney weku Kuwêti û pêgî kîrdîni hemû dab û nerfî û yasayî mirovayîti û peymanname nêwneweyîyekan, ke be hezaran carî tîrî le layen her he-man nîjîmî xîrawneta jêr postali serbaze dîrîndekîneyewe.

Bê guman dagîrkîrdîni Kuwêti le layen Êraqewe buwe hoy dîruştî kîrdîni barêdî nalebar û alozîkawîrî le caran le nawçey Rojhelatî Nawerast da, em nawçey her le mîjewe kangay şer û şor û mîlmîlanê û kêşey zorî tîr buwe. Cengî Êraq-Êran û xebatî gele azadîxwazekîni nawçe û kêşey Erebî-Îsrailî û cengî nêw-xoyî Lubnan û gele gîrîgîrîstî û tenguçîlemey tîrîgî bûbûne nawnîşane seretîyekan lem nawçey da. Zor le kor û komele cîhanîyekan eweman bo derdaxen ke Seddam wa bîrî kîrdîbowe keşek dagîrkîrdînekey ew bo Kuwêti depogîstî û herwek hêrîgîrdînekey ew bo ser Êranî lîkdedatewe. Ya be şeweyî galawî Yekîti Sovîyet bo ser Efgunîstan le salî 1978, Îsrail bo ser Lubnan 1982 û Emerîka bo ser Penema 1990. Belam cîhan em karîyî nekirî. Seddam Husên bîrî çobowe ke sardeşer nemawe û mirov natwanêstî pişt be Yekîti Sovîyet hîbeştîstî û Emerîka wek taqe hêzî betuwanîyî gorepan detwanêstî bergîrî le serçawe newtîyekan û berjewendîyî dewletîyekan û layengîrîkanî bîkatî) 1.

Emerîka û wîlatîkanî Ewropay Rojawa ke le xuyawan dewîstî helêdî wayan bo helkewêstî taku bîtwanîni dest bîkêşîne ser bîre newte dewlemendekîni Seddîye û mîlmîgînekîni Kendaw (Xelîç). Ca em dewletane lem katî û eate da çon halî naqomawe û be arezîyî xoyan û be rezamendî wîlatî Erebekîni hêzî pîyade û derxayî û asmanîyan nanêrîne em nawçeyê alîratîyeyî cîhan ke gîwênêdî heregîrîngî bazîrgandîyî û wek bîrîrîyî piştî waye? Belam nabê ewgîman le bîrî bîçetî ke çî Emerîka û çî layenîkanî tîrî em kêşeyî nayanawêstî harwa be asanî xoyan tîgî (şerîdî) tîrînak û malî kawîlker bîken, belku heta boyan bîwat hewî çareserkîrdîni aşîyane û dîplomasyane daden. Be kurtî meseleke her hemîyî berjewendî abûrî û bazîrganî û pare û pulî û dolarî û newte nek mafi mirov û dîmukratî û dîktatorî Seddamî xwêrîmîje. Ge- lo her ew Seddamê nebû ke bejêrêdî tewawî be bombayî kîmiya-wî xînkîni, lew katêda Georgî Bush û em û ew le kîwê bûn ta abloqeyî abûrî dij be Êraq rabîgîyînin? Baakîrdîni leser em babetê zorî dîrî û dîrîje û lîre cêşeyî nabêtewe. Lem wîtare da denî-

newê ger be kurtîgî bî hawî helu-mercî şatayî nawçeyê û Kurdîstanî bîkoyîni û herweha karîkîrdîni dagîrkîrdîni kuwêti le layen Êraq leser bîzîtîneweyî rîzgarîx-wazî û netewayîti gelî Kurd û be bîzîtanî kîrdaneweyî hêzî û rêk-xîrawekîni Kurdistanî leser em meseleye çî buwe û çon mamele legelî duwarîjî deken.

Be gîwerîyî bîrî û rayî zorî kesandî lîzanî û taybetî ben meseleye şata nawçey Rojhelatî Nawerast le gorranî û teqînewe daye (Be taybetî le katî nîşanî em wîtarede: 14.1.1991). Helebete gîrîndî Kuwêti le layen nîjîmî Berdawe kurkerî serêdî em meseleye. Lewaneweyî kîşaneweyî Êraq le Kuwêti barîdîxî hêminî bîkatîwe. Her rûdawêkî û gorranêkî ke le Rojhelatî Nawerast da bîqewmêstî ewa her çonêkî bêtî karîgerî xoyî dekanî ser gelî Kurdî û xalkî Kurdîstanî. Be taybetî ge çareserkîrdîni kêşeyî gelî Kurdî û mafi bîrîyandî çarenûsî ew gele be destî xoyî û leser nîştîmanî xoyî Kurdîstanî debete hoyî berpakîrdîni aramî û asayî lew wîlatîneweyî ke Kurdîstanîyan dagîrkîrdîwe em çî Turkiya, Êran, Suriya ya Êraq bêtî, pêçewaneweyî emeqî debête malîkawîlî û cengî û karîsî dîlîstîni hemecîr. Qadîyê dorawelîyî Seddamî belgîyêkî rûnî bû.

Eweyî aşîkîrî û rîne eweyî ke rêkîxîrawe Kurdîyekanî Kurdîstanî Bagûrî her le seretayî destpêkîrdîni şerî Êraqî û Êranî tîgî corêha heleyî zeqî aşîyandî bûne û taku dîştayî bermî halewe denalîni. Cemawerî kolînodarî Kurdî her le seretayî em cenge da take hîwayî be pêşîmergeyî û rêkîxîrawe Kurdîyekanî hebû. Belam ewan lew katîne da xerîdî şerî bîrakîşî bûn. Ca paq eweyî ke Kurdîstanî le xwêrî nuqîni kîra û Helebete gîrdî kîra, Încî be naçarî Berîyî Kurdîstanî Êraqî (Êraqî!) raşîyîna, belam duwayî çî? Erebî gotîndî: (Bêda xerabî Beere-duwayî wêrankîrdîni Beere!) Be kurtî cengî Êraq-Êranî helêdî xerînî bû bo mîletî Kurdî, eger bîzanîraye çon sîdî lî werbîgîrîstî û mameleyî legelî da bîkrîstî. Ewa dî saale şerî westawî û dîktatorîyeyî Berdîxî hatîwe serî şîngî û petî xoyî û dîbareşî dardî be peymannamîyî şîngî Cemalî 1978î danî. Malwêranî û derbederbîrdî xelkî beçarîyî Kurdîyî le caranî xîyatîrî buwe û Berîyî Kurdîstanî Êraqîyî xoyî naxanêstî çon helîsukewîstî legelî rûdawekîni da bîkatî. Şîkîstîyeyî 1975î beşeweyîdî tîrînakîstî le caranî dîbarebotewe, belam: (Rêkîxîrawe Kurdîyekanî kîştîyan ew cîwetîyî Barzanî rehmetîyanî nîye ke danî be tewawbûnî û bêhîdehîrdî şerî çekdarî û xelkî beşîro be kîştî nêdanî dabîndî û malwêranî lewe xîyatîrî dîçarî ew xelke neken) 2. Helebete ta şîştayî lemîla û lewîla dengî bîrîstî debînewe û ewe radîgeyîninî ke pêwîstî le katî şatî da alîratîyî-

yedî Kurdî ewe bêtî ke şerî bîbate nêwî malî û xanîyî dîlmîni û lewê xîyanî lî bîdatî (taze be taze!)

Rêbere Kurdîyekanî Kurdîstanî Bagûrî we le serîyî hemîyîyanewê Cemalî Talebanî heştanî be gîştî kîrdîni bo wîlatîyî Ewropayî Rojawa û rojhelatî û Emerîka û zorî cêşî gîwêndî tîrî, belam herwekî caranî be destî botîlî gera-

newe û gîketîyanî destî nekewîstî: (Wîlekerîdî wezaretî dereweyî Emerîka dîwêndî rayşîyandî, ke-wa keredestî dereweyî Emerîka, nayanewêstî çawîyanî be Talebanî bîkewîstî, leher eweyî bîkrîrdînewe û rayî emeqî -karîbîdestîni Emerîka- eweyî, emeqî dewletêdî serbexo, cîyabîkatîwe) 3. Duwa be duwayî emeqî Komarî be-nawî îslamî Êranî ew rîjîmîyî kerîkîxîrawe Kurdîyekanî be-pîna û pesîwîyanî dadîna eweha bîrîdekîtewî: (Kurdîyî Êraqî tec-rubeyî mukerîrî-Kurdekîni Êraqî û emîrdî dîbarebuwe) 4. Mebestî le emîrdî dîbarebuwe-nîştîyî talekîyî 1975î e!

Rêkîxîrawe Kurdî û na Kurdîyekanî Kurdîstanî û nawçeyê her duwayî dagîrkîrdîni Kuwêti le layen Êraqewe destîyanî kîrdî be bîlawîkîrdîneweyî beyannamîyî hemecîrî û narezaîyî xoyanî pîşanî da beramberî em karî narewîyeyî nîjîmî sererîyî Êraqî Partî Komonîstî Êraqî her le seretaweyî rayşîyîna mîkîtebî aşîyandî xoyî bîlawîkîrdîwe û dîyayî dagîrkîrdîni Kuwêti le layen Êraqî ta-wanîrî kîrdî û dawayî kîşaneweyî be peleyî hêmekîni Êraqî kîrdî le Kuwêti. Duwayî emeqî beyannamîyeyî dîrî û dîrîjî komîteyî nawendî bîlawîkîrdîwe û lem beyannamîyeyî da hatîwe: (Emeqî hawkarî xomanî bo gelî Kuwêti bîra radîgeyîninî ke dagîrkîrdîni û pêwîlîkanî postîndî nekirî. Herweha narezaîyî xomanî derdebrîni beramberî be kekekekîrdîni hêmekîni Emerîka û hewpeymanekîni) 5. Helebete derbareyî meseleyî Kurdî ewa "Otonomî rastîqîne" buwete bîneşî gînkîyî serî zarî Partî Komonîstî Êraqî û sorbeyî rokîxîrawekîni tîrîgî ke le bîlawîkîrawekîniyanî da penayî bo debîni û belkarî dehîndîni. Paşanî "Bîzîtîneweyî Nîştîmanî û Îslamî Êraqî" û sorbeyî rêkîxîrawekîni pêkewîstîneweyîyanî bîlawîkîrdîwe û dawayî kîşaneweyî hêmekîni Êraqîyanî le Kuwêti kîrdî-bû û leberî xatîrî çawî raşî "Be-re" şî hawî gîngî şewîndî nîjîmî dijî be Kurdî û bê gumanî otonomî rastîqîneşî kîrabû! 6.

"Bîzîtîneweyî Îslamî le Kurdîstanî Êraqî" le 9. Abî 1990î da agardîyeyî sebarîstî bewî metîrîştîyaneyî ke le dagîrkîrdîni Kuwêti da peyda dabîni, bîlawîkîrdîwe û tîyda hatîwe: (Bê gumanî nîjîmî Êraqî bemî destî dîrîjîkîrîyeyî bo serî Kuwêti û paşanî yekpîrçîkîrdîni legelî Êraqî, nawçeyî xîstî haletêdî xotîrî û tîrînakeweyî û tenha xoyî lîpîrîstîrawe beramberî

ew rûdawîyaneyî ke lem dîlmînkîrîyî bogeneweyî berhemî dîni... Paşanî gelî Êraqî agardîyî ekeyîni ke pêwîstî lew hewîlîne bî agî ne-bîni ke edîrîni bo sepandîni wasî-yetî bîgîne bezerîda le her gîtêkî da ke peywendî be çarenûsî Êraqî û dayîstîyeweyî heye û mafi piştî gîwê naxrêstî le bîrîyarî çarenûsî xî da... Hîwadarîni rûnîbîneweyî heqîqetî nîjîmî Êraqî û alîrîstî tawînkîrîyaneyî bo gelanî nawçeyî cîhanî helêkî bêtî bo piştîwanî-kîrdîni le mîletî Êraqî) 7. Lew agardîyî da nawî Kurdî her nehatîwe, çünke Kurdî nawî le Qur-anî pîrozî da nîye!

Rîjîmî faqîstî Turkiya û endamî NATO be peleyî kawîtîxî tawîku em helî xî bîqozîstîwe û eweyî ta şata encamî nedawe, encamî bîdatî lemî katî da le dijî gelî Kurdî dîlerî û pêşîngeşî pêşîkewî-tînxwazîyeyî wîstî Partîyî Karîkîrdîni Kurdistanî-PKK. Şerî ne-wanî pêşîmergekîni PKKî hêzekîni dewletî zorî le caranî dîjwarî-tîrî buwe û rîberêdî şîrawanî Kurdistanî gîrtîtewî. Rojî nîye pêşîkîdanî le nêwanî hêzî taybetî nîjîmî û partîzîyî qeremînekîni Artîşî Roşîrîyî Gelî Kurdîstanî-ARGK neqewmîstî. Herweha Şerîhîldîna cemawîrîyîyeyî be-harî 1990î le hemû dîrîyî da dengî dayeweyî, egerçî hendêkî: (Bîrî awî hewayî dîmukratîyî natewawî behîyî rastewîxîyî em rapîrîne dezanîni ke buwe hoyî eweyî Turkiya kîrdîwe tîndî û tîjekîni xoyî le mangî Nîsanî rabîrdî da encamî bîdatî) 8. Belam bîmanewê û nemanewê şerî çekdarî û pêşîmergeşî PKKî take hoyî rastîqîne bîndî û beta rojînamîkanî Swêdîsî em aşîyîyanî dîrkîndîwe 9. Rîjîmî leşîrî perdeyî kêşeyî Kendawî destî kîrdîwe be textîkîrdîni gun-dekanî legelî azwî da û be taybetî ewî nawçîyaneyî ke cengî partîzîyanî tîyada bawî bo nîmînîyî nawçî-kanî herîmî Botanî.

Serkîrdîyeyî Enîyî Roşîrîyî Netewî Kurdistanî-ERNK le Ew-rupî le beyannamîyeyî da leşîrî nawî (Ey cemawerî Rojhelatî Nawerastî, rapîrîni dijî pîlanekîni împîrîyalîzmî û rîjîmî faqîstî Turkiya û merçî beşîdarbîndî ewî dagîrkîrdîni Kurdistanî Bagûrî û xînkîrdîni bîzîtîneweyî rîzgarîx-wazîyeyî û beşîhînanî xeyalî xawî le dagîrkîrdîni Kerkukî û Musî û pêşîhînanî Turkiyayî Mezîne.) Le kotayî beyannamîyeyî wa hatîwe: (Ca boyî debêtî tîkîgîni emeqî nîmînîyî rapîrîni û xoragîrtîni bî dijî împîrîyalîzmî û koneperîtanî nawçeyî, pêwîstî hêzî gelî pîrî behêrî bîkrîstî le pêşîwî Kurdîstanî azadî û serbexo, xebatî be-coştîrî bîkrîstî û rapîrîni dijî dîlmî-nanî dagîrkîrî rewîntîrî bîkrîstî le pêşîwî rîwakîrdîni pîlanekî-nîyanî) 10. Herweha herpîrîyî-yanî radyoyî Kurdî le Ustaralîyî-Mîstafa Xelî û Meyadî Kurdî-çawpêkewîstîneweyîyanî legelî berî Abdullîhî OÇALANî encamî dawî û rawîstîrawî derbareyî salî 2.000 wîtuwetî: (Ezî dîbîjîmî, heya sala 2.000î wî dewletîyeyî serbîxîwe çêbîbe) 11.

Dagîrkîrdîni Kuwêti le layen Êraqewe û karîkîrdîni leserî meseleyî Kurdî le dereweyî wîlatî û lenîwî awarekîni Kurdîyî da dengî dayeweyî. Gelêkî destî û rojî-namî û kesîni beyannamîyî bîlawîkîraweyîyanî bîlawîkîrdîwe û metîrîstî em hêrîşî û akîmekîni bo serî mîletî Kurdî û Kurdîstanîyanî gîkîrdîtewî. Le sorbeyî zorî ew bîlawîkîrawîyanî ewe hatîwe ke: (Em şerî Êraqî le dijî Emerîka û

berîyî Rojawa û dewletî Erebîyî hawpeymanekîniyanî şerî Kurdîyî. Wek çon şerî Êraqî û Êranî şerî Kurdî nebû, belam be daxewî be narezaî kîra be şerî Kurdî û Kurdîyî le herdû layenîyeyî pîrî zîyanî lîkewîstî) 12. Herweha ewe destî nîşanî kîrawe ke debê mîletî Kurdî be yekî dengî bîte meydîni û damî dîşî û rêkî-xîrawe Kurdîyekanî pêkewî leserî yekî mîzî dabîndîni û bîrî le mîle-tekeyîyanî bîkewîstî (sîdî lewî hêzîne werbîgîrtîni) û (Kurdî ewe bîsehmînetî ke yekî mîletî û ho-zêkî û partîyî û destîyeyî bîçukî û kemîyîyîyî nîye le nê sîndîrêkî aşîyandî dewletêkî da) 13. Ca (Ey rehberîni Kurdî tîkîyî le dergayî Emerîka û Îngîlîzî û Ferensî... hîdî medenî xotanî rîwa mekenî Rî-kayî le dergayî Seddîyeyî û Lîbya û Xelîçî û Mîrî û Suriya medenî çün-ke kame lemîne dîlîstî Kurdîni? Eger dîlîstî Kurdî bîndîyî xî le rojî Helebete dîyandîwanî Seddamî rabîgîrtîni... Ca boyî şerî Kurdî rabîgîrtîni û be xotanî û kuwetî hawî Kurdî û yarmetî Kurdî aşîyandî rojanetanî berîweberîni) 14.

Gerî mirovî seyîrî rojîname û bî-lawîkîrawekîni rêkîxîrawe Kurdîyekanî sercemî Kurdistanî bîkatî, lewaneweyî her carî bîndî (piştî-gîrkîrdîni gelî Felastînî) û (go-roşî darî û berdî) û (rapîrîni Xezî) û (dewletî serbexo) û (gorî-newe bo serî xalkî nîştîmanî û zorî tîrî lemî habetîyaneyî çawî pî bîkewîstî. Zorî cêşîyî dawî û mayeyî şerîmezîrîşî bo Rêkîxîraweyî be-nawî Azadîxwazî Felastînî-PLO ke le govarî (Felastînî Eşîwîyî) yî govarî nawendî xoyî da Kurdî be: (Cudîxwazî Kurdekîni) nawî bî-batî û pîmanî hîle: (Hoqî û eqîlyanî wîni dekenî çawî le dersekanî meşî depogîni û pondî lî wernagî-rîni. Le salî 1914î qesabîxane bo Ermanîyîyanî rêkîxîrî, çünke ba-wîryanî be belînekîni Îngîlîzî kîrdî guwayî dewletîyanî bo dîrîstî de-kenî) 15. Qesabîxaneyî Ermenî-yîyanî le salî 1915î bû nekî 1914î. Ca emeqî debête padîştî rêkîxî-rawe Kurdîyekanî û gelî Kurdî ke hemîşî hawkarî xoyanî rayşîyî-duwe legelî gelî Felastînî bîra da! Hezarî rehmetî le gîrî edîbî Fele-stîndî koçîrdî (Mîrî Beşîrî) bêtî ke gîştîyeyî: (Çemî rîqîni lewî key-sîyeyî ke derî yekîndî meşîyî ferî kîrdîni Selaheddînî Kurdî bî serîkewîstî û buwe Erebî. Çî deqewîyî eger Selaheddînî serîkewîstîyî helebete debîwe nokerêkî Kurdî!)

Perawîzekî:

1. Bagûrî Peymîngîyî Swêdî bo Karîbîrî Dewletîni. Herweha Dîgîyî Erebîyîyî le Go-varî-Kîmînanî, Jîmarî 2-15.10.1990.
2. Suriyanî Nîwê, Jîmarî 5 (54). Şîpîkî-kerî 1990. Wîstî (Kîşîyî Kurdî le jîrî çawîdî dîrîwîstîneweyî Êranî û Êraqî da) be pîwîstî Xerîyî Eşî
3. Barzanî, Jîmarî 4, Eşîyî 1990, Wîstî (Nîstîyî Şîkîneweyî Çawîrdî Kurdî le Şîstî-yîyî be Hîwîngîrdîni Pîştîwanî Şîstîyî le Şîstîyî Kurdî) be pîwîstî Patîrî Y. Tayîr
4. Keyîtanî Herîyî, 8.10.1990
5. Beyannamîyî Komîteyî Nawendî Partî Komonîstî Êraqî Nawendî Eşîyî 1990.
6. Beyannamîyî Bîzîtîneweyî Nîştîmanî û Îslamî Êraqî, 14. Abî 1990.
7. Rapîrîni, Jîmarî 1, Mîhîrîwanî 1411 E-Abî 1990
8. Gelî, Tîmîrîdî 1990 (be Eşîyî).
9. Şîrîwanî rojînamîkanî: Dagîmî Nyhe-ter, 27. Aprîl 1990. Projîstîrîni, 12-18. Sep-tember 1990. Arîstîstî 30. August 1990
10. Berxwedan, Şîmarî 110, 30.8.1990.
11. Karîstî radyoyî Kurdî le Ustaralîyî.
12. Kîlîmîna, Jîmarî 17, Çîstîrdî 1990, Nîstî-yî (hewîyî xalkî dîlîstîyanî be hawî Karîstî dîwîngîwîstîyî) be pîwîstî Cemalî Mîhî.
13. Şîrîwanîyî pîştî, beyanî KAKî hawî Bîstîlî Eşî Êraqî le derîstî Eşîyîyî ewî hawî-rîyî çî Eşîyîyî Eşîyîyî, be Eşîyî.
14. Şîrîwanîyî bo gelî Kurdî qewmîyî, Mîhîrîwanî Kurdî.
15. Eşîyîyî, Jîmarî 7, Tîmîrîdî 1990

ARGK, LI BÊDLÎSÊ DEWLETA DAGÎRKER LERIZAND

Bêdlîs (Berxwedan): Di van rojan de, ku em derbasî mehen havina 1991'ê dibin, em dibînin ku di têkoşîna gerrîla de pêşveçûneke mezin xwe dide şanî kirin. Ev pêşveçûn li erdîna Xerzanê jî, peşgemin li dorhêlên Bêdlîsê xwe didezîne. Ji dema çêbûna Kongreya Çarçûmî Netewî ya PKK vir ve, ku nayeke wê ji kongreya gerrîla bû, mirov dikare bi hêsanî pêşveçûneke di xebatên gerrîla de bibîne. Di van mehen dawiyê de li Xerzanê hinde xebatên bi poside xwe didin şanî kirine.

Li bajar û gundan gerrîla, girêdayî bi rêxistinên Eniyê re, xwe dilvînin. Gelek civînan li gundan çêdikin. Bi rîyên cûrbecûr pewendiyên berfireh bi gel re girêdidin û li ser vê bîngehê piştevaniya û alîkariyên gelê me yê ji gelek helan ve digirin. Yekenyên ARGK, bi perspektîfên ji kongre girtine û hîma ji gel distînin, here xwe diwartir didin dijminî. Bi ve notê, di vê dema dawiyê de her diçe behtir, livbazi û kirya-

rên xwe behtir didezînin, welê ku erdîmê ji garanan arteşa faşîst re teng bikin. Di vê heftiya dawiyê de gerrîla êrîşên rêz bi rêz li erdîna Xerzanê jî birin serî, lê vê carê erîşê gerrîla mezin û fireh bûn. Lêdanên mirîna li dewleta dagîrker ketin, welê ku dewleta dagîrker heya pîvanekê hejîya. Dagîrker hêzên leşkerî yê mezin giyandin erdîmê, lê dîsa ji nekarîna xwe jê rizgar bikin, ku lîdanên li ser hev ji gerrîlayan neqirin.

Di erîşa gerrîlayan a li dora gundê Şêx Cîma de, yekenyeka dagîrkeriyê ya ji 60 eskeran bi tevayî hate şikênandin

Li gundê Şêx Cîma bajarê Bêdlîsê, gerrîlayên ARGK kerwanekî leşkerî yê dijminî xistin dafa xwe. Li dora 60 leşkerî bi tevayî hatin şikênandin. Di vî gerê roja

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 9
Hejmar 126
16 Gulana 1991
Rêza 2.50 DM
Bajarê Bêdlîsê 15 rûp

8 ê Gulanê derketî de, serloşkerê (ustegmen) û 8 serbaz li cîhê bûyerê mirin, 2 serbaz jî gava radikirin nexwestanîyê di rê de mirin. Ji 60 leşkeran tenê 3 karîn birvin. 19 xedar birîndar ketin, leşkerên din jî birînin cûrbecûr girtin.

Weke nûçeyên ji cîhê gerî gihane me, ger weha pêk hatîye: Li erdîmê xebat û livbaziyan gerrîla tund dibûn. Hêzên arteşa dagîrkeran ji operasyonên xwe yê leşkerî lezandî. Yekenyên taybet, bi taybetî derdîketin operasyonan. Roja 8'ê Gulanê, kerwanekî ji 60 leşkeran û 3 navgînan (CMS), li nêzîkê bajarê Bêdlîsê li dora gundê Şêx Cîma kete dafake gerrîlayan. Ev gund dimîne di Geliya Bêdlîsê de û 20 kîlometran ji bajarê Bêdlîsê dûr e.

Gerrîlayên ARGK bi roketan û tîngên otomatîk ji rast û çepê berikan dibarînin ser yekenyên dijminî, ku ji operasyonan vedigeriya. Serbazên dijminî ketin nava tîrê û bi dijwarî bizdîyan. Lîna tîneqîştîbûnê çî bi serê wan dihe, şikên û belav-melav bûn. Di destpêka gerê derketî de, peşgemin serloşkerê serbazan Rûhî Aksoy hate kuştin. Li dûv wî leşkerên din hatin kuştin. Hêzê navgîn jî mabûn di nava agirî de. Serbazên xwe jî navgînan diavêtin bi wir û vir ve derivîyan, lê nedîkarîna xwe rizgar bikin. Tev dibûn nîqane ji berîkên gerrîlayan re.

Hêzên taybetî û yekenyên komando ajotin erdîmê û operasyonan berfirehtir kirin. Gava ji aliyekê berê leşkerên bejî dan aliyê Geliya Bêdlîsê ve, ji aliyê din jî, ji helikopteran serbaz daxistin hinde xalên diyar. Ji navçeya Xîzêrê (Şîrwan) heya navçeya Tûxe (Tatwan), li herêmê behtirî 10 hezar leşkerî, dijminî komî ser hev, kirîye. Erdîm, hema bi tevayî hatîye pêçandin. Li hemû gund û bajaran, dijminî kontrolêke xwe ya diwar pêş ve birîye. Hema welê, ku derketina kolanan jî, ji gerî re qedexe be.

Li dîsa jî dijminî nekariye tenê lîdanekê piçûktirîn ji li gerrîlayên ARGK hîde. Li gelek deverên erdîmê, di rojê de se-çar ger çêdibin. Şerên diwartirîn di Geliya Bêdlîsê de didomin. Helikopterêk dijminî xwest li vir eskeran daxîne xwarê, lê bû hedefa berîkên gerrîlayan. Lewma bi lez gûn ve firiya. Heya niha helikopterên dijminî, nekariye li vî xalê leşkerên xwe daxînin.

Ji ber ku dijminî, hîlî serdestiya xwe ya leşkerî û teknîkî nekariye lîdanekê li gerrîlayan bixe, dest pê kirîye, ku rêstanan (daristanên) li erdîmê bide ber agirî. Rêstananê di Geliya Bêdlîsê de niha tev digewitîn. Li derdoran gundê Şêx Cîma, nûçeyanên me dibêjin, ku tene yek dar jî nema ye, ku neqewitî be. Agirî ketî rêstanan hîna venemirî ye.

Yekenyên dijminî hate şikênandin. Çî serbazek nekariyê berîva erîşa gerrîlayan bide. Navên hînek leşkerên hatîne kuştin ev in: Erol Yildiz, Hakan Uysal, Hasan Yariş (eskerên yekenyêke cendîmîyên taybetî) û Sedat Şeker (serdeh).

Ji hêzên dijminî tene 3 revîn. 19 serbaz birîndar welê diwar girtin, ku tev bikevin ser rîya mirîna xwe. 27 kes jî birîndar cûrbecûr girtine. Bi vî awahî, weke nûçeyên gihane me, bi vî bîrî diyar dibe, ku li kuştî û 46 birîndarên dijminî hene. Birîndaran bi helikopteran rakirin bajarê Bêdlîsê, Sêrt û Amedê. Guman heye, ku hînek jî di nexwestanîyan de mirîne.

Yekenyên ARGK dafa xwe bi firî gihande serkeftîneke mezin. Yekenyên garana arteşa dijminî perçiqand. Di encamê de lê, tene yek kuştî yan birîndar jî, ji gerrîlayan nebû ye.

Dagîrkerên ku ketibûn bin bizdana ledana xwarin, paşê dest bi operasyonên nû kirin. Ji bajar û navçeyên derdorê bi hezaran leşker ajotin Geliya Bêdlîsê. Ne tene ev, heya ji bajaran Tirkiyê yan weke Foça, Bolu û Qeyserî jî,

Mîna her carekê, vî carê jî dijminî, hejmara kuştîyên ji rêzên xwe vedigere. Lê belê, ji ber ku nikare bi tevayî vegere, hejmara kuştîyên ji rêzên xwe kêm şanî dîke. Dagîrker pejiwandin, ku li dora Şêx Cîma 7 leşker hatîne kuştin. Nave hînekên jî vegarî hîştin, da gava maliyên wan li wan bipirwin, ew jî bibêjin, belkî leşkerê me nedîzanibû navê wî çîye, lawê we be.

Tabûra ARGK avêt ser navçeya Norşînê

Gava hêzên dagîrker bi behtirî deh hezar leşkerên xwe li çîyan operasyonan bi rê ve dibiran, yekenyêke arteşa ARGK êrîşekê bîr ser navçeya Norşînê bajarê Bêdlîsê. Ev, berpirîyarên dagîrkeran çêrî bizdand. Ev erîşa gerrîla ya fir û jêhatî, hemû propaganda dijminî li erdê xist. Têgîstiya garanan arteşa faşîst a li hembere gerrîlayên ARGK carekê din xwe raxiste pêşya çavan.

Şeva 11'ê Gulanê gerrîlayên ARGK avêtin ser navçeya Norşînê, ku dikeve bakurê-rojavayê

bajarê Bêdlîsê û biqasî 30-35 kîlometran ji Bêdlîsê dûr e. Piştî ku gerrîla dora navçeyê pêçandin, bi sazandî ketin nava navçeyê û berên xwe dan hedefên xwe. Bi lez û bezî berên xwe pêşî dan qereqola di navçeyê de. Di serî de cendîrme xwestin berîva gerrîlayan bidin. Lê ji ber berîk rêgandîna dijwar ji aliyê gerrîlayan nekariyê xwe bihêvînin û yê xwestin deahîlînin ji bûn hedefên berîkan. Hîna di destpêkê de 2 cendîrme hatin kuştin, yek jî birîndar kirin. Dûv re ji lîva di qereqolê de bi tevayî rawestiya.

Piştî ku qereqol kete bin kontrolê, komên gerrîlayan xwe di nava navçeyê de belav kirin. Komekê barê xwe da avahiya hikumetê û mala qeymeqamî. Lê qeymeqam ji lîvîna xwe vegarîtibû. Gerrîla bi megafonan bang li wî kirin û gotin, "Hêzê tu xwe nêdî dîst, em ê mala te dibînin ber agirî." Lê dîsa jî qaymeqamî xwe ji qûla xwe te vegarî, dernekete der ve. Lewma jî gerrîla avahiya hikumetê û postexanê dan ber agirî. Mala qeymeqamî jî, li ser postexanê bû.

Paşê avahiya mîdûrê perwerde kirîne, barkê û hinde lojmanen barkê hatin bombe kirin. Hema hema hemû avahiya fîrî hatin gewitandin an jî rûxandin.

Gava ji aliyekê ev dibûn, ji aliyê din jî koma gerrîlayan a propaganda, ji megafonan axiftînan li nava navçeyê re dîdî û armancên êrîşê ji wan re digot. Komek ji gerrî, ji vî serê navçeyê heya wî serê navçeyê, tevî gerrîlayan dimêşî û dirûg-meyan dibangî. Hema li hemû erêkan mirov ji malan derketibûn û bi evîna li gerrîlayan dînerîn û jin jî, ji kefa dîlen xwe, xwe didan qirandîna tîlîyan. Şerî bi yek carê ji kefan dabû dirûgmeyan.

Tabûra ARGK biqasî 3 saetan navçeyê di bin kontrola xwe de girt. Paşê gerrîla vegeriyan parêzgeha xwe ya li çîyan.

Gava gerrîla di navçeyê de bûn, hêzên dijminî mîna kertyen kevroş (kenguh) û çeqelên ji tîrsan dîrelin û vecenqî bûbûn. Piştî ku gerrîla ji navçeyê bi dûr ve ketin, dîsa mîna gerrîlan û pîlîngan li xwe kirin. Hêzên dijminî dest pê kirin, ku bayê terorekê li ser gele navçeyê bigerînin. Di wê geve de biqasî 25-30 mirovên bê hay girtin. Ji aliyê din dijminî dest bi propaganda dan kir, weke ku gerrîla ji lîdan xwaribin. Rojnameyên dijminî nivîstin, ku gerrîlayek ji hatîye kuştinê. Ji bo ku bawerî bi xwe bihênin, wêneyekê jî weqandibûn. Lê rastî ev e: Kesê hatîye kuştinê, nehatî jî bagûrê Kurdistanê ye. Ji dûr û nêzîk çî alaqeyêke xwe bi bûyerê re tune bû. Dagîrker vî motivê bê agah, bi hovîti kuştin û xwestin weke gerrîlayekî bidin şanî kirin, ji ber ku li derdorê çî kesek vî rewîyî naa ne dikir.

Roja 2'ê Gulanê yekenyêke ARGK avêt ser qopandîya Huyutê navçeya Motkî bajarê Bêdlîsê. Gerrîla dora qopandîyê bi carekê pêçandî. Berê xwe dan qereqola dagîrkeran. Lê qereqol hatibû valakirin û çî kesek di wê de nebû. Gerrîla, pêniyê qopandîyê civandî ser hev û hinde axiftin pêşya kirin. Behtirî 3 saetan di navçeyê de man. Paşê gerrîla vegeriyan baregeha xwe.

Serokê ERNK Abdullah Ocalan dibêje:

PKK di dîroka Kurdistanê de serkeftîneke nû e.

Li dîroka Kurdistanê binerîn! Gelek delîlê (fîrsend) ji bo rizgariya me derketine. Lê mixabîn, her çendî fîrsend çêbûne, hewqasî jî ketin û tîkçûn çêbûne. Kurd nekariyê sîd û feydeyan, ji wan delîlveyan bistînin. Her demê Kurd, delîlveyan ji destê xwe berdane.

Dîroka PKK, ne mîna dîroka Kurdistanê ya kevîna e. PKK dîrokeke nû temsîl dike. Li şûna tîkçûnan, serfiraziyan pêk tîne. Dîroka PKK, dîroka serkeftîneke ye. Ez bawer im, hûn jî vî rastîyê li pêş çavên xwe dibînin.

Me şag fîm nekî! Dema ku es dibêjim dîroka PKK ne weke dîroka Kurdistanê ya kevîna e, ez rastîyêke datînim meydana. Çendî ku di dîroka Kurdistanê de serhildan û raperîn çêbûne jî, her demê encam bûye binkeftin. Lê di dîroka PKK de, encama serhildanan dibe serkeftin. Serhildanên li Cizîra Botan, Nisêbîn û hwd. serkeftînen mezin pêk anîne. Tu kes nikare vî rastîyê înkâr bike.

Ji ber vî yekê ez dibêjim, divê meşa me li gora meşa seroketiya PKK be. Divê em mîna demen kevîna êdî nemegîn. Ji ber ku ew meşên weke meşên kevîna, binkeftin û tîkçûnan pêk tînin.

Amadekariyên me yê niha, ji bo sala 2.000'î ne. Sala 2.000'î, wê bibe sala serxwebûnê. Em ê di sala 2.000'î de, bê guman, cîhekî ji xwe re di nava civata mirovahiyê de çêbikin. Ji ber vî ez dibêjim, girîng e, xebata me jî li gora vî be.

Bila xebat û meşa we, ne tenê ji bo vî rojê be, na! Bila xebat û meşa we, ji bo her roj û her demê be. Vaye em derfetên didin destên we. Politikaya me jî, gelek egkere ye. Eger hûn bi durustî û bi dîl û can ji bo Kurdistanê bixwazin bi van imkanan û li ser vî bîngehê bimeşin, bê guman hûnê biserkevin.

Ji bo serxwebûnê, ji bilî vî rîyê, tu rê li pêşya me Kurdan tune ye. Seroketiya ku em di PKK de dimeşînin jî, ji bo pêkanîna vî armancê ye. Pêkanîna vî armancê jî, bi xwepaydanê, tîra û xapandinê çênabe. Kesê ku bi vî armancê bileyze, PKK jî wê hisabê jî vî kesê bixwaze, kî dibe bila bibe. Ji ber ku serxwebûn ji bo welatekî te xwestin. Ev welat jî, welatê neteweyekî ye. Em rê nadin tu kesê, ku bi çarenivîsa (qedera) gelê Kurd bileyze. Me soz daye gelê xwe, me soz daye şêhidan, ku em ê, heya dawiyê girêdayê vî armancê bimînin û welatê xwe bi xwîna xwe biparêzin.

Bila kesek nebêje, em bi vî welatî leyistîn û kesek jî agahdarê me ne bûye, na! Bi milyonan mirov xwe li dora PKK û Seroketiya PKK dicivînin, armancê û xwîna şêhidan xwe diparêzin. Ji ber ku jiyana bi milyonan mirovan, girêdayê vî parastîneke ye. Em ê jî, heya dawiyê gelê xwe biparêzin. Hebûna gelê hebûna PKK bi xwe ye, hebûna PKK jî hebûna gelê Kurdistanê ye!

Rastîkirin: Di hejmara bihurî de, sernivîsa gotara vî enîşkê, şag hatibû çap kirin. Rastîya wê ev e: Di Serokatiya PKK de em tev weke hev in.